

செய்யள் நொகம்

க. பொ. த. (உ/த)

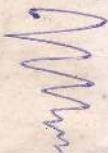
நூற்றுமூலிகை தொகுப்பு
2011 பிப்ரவரி
0776985267
செய்யுள் தொகுப்பு
க.பொ.த. உயர்தரம் [யுதிய பாடத்திட்டம்]
1384

K. Kachi Sankar

2011 பிப்ரவரி

0776985267.

234. வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

பாடல்கள், பாடற்பிரிப்புகள், விளக்கவிலைகள், பொருள்,
குறிப்புகள், அரும்பத விளக்கங்கள்

தொகுப்பு

S. சிவந்தீர்த்தானந்தா
(S.S. ஆண்டன்)

கால்பநியோ
T.P. 0446935391

- பதிப்பு : சித்திரை 2001
பதிப்புரிமை : ஆசிரியர்
தலைப்பு : செய்யுள் தொகுப்பு
தொகுப்பு : S.S. ஆண்தன்
அட்டைப்படம் : பத்மவாசன்
கணினி வடிவமைப்பு : பவானி கிருஷ்ணமூர்த்தி
நூல் வடிவமைப்பு : க. கிருஷ்ணமூர்த்தி

கா. கார்த்திசே
K. Kartikey

0776935891

என் தந்தைக்கு இந்நால்

சமர்ப்பணம்

தந்தை தந்த கல்வியினால் தனயன் யான் எஞ்ஞான்றும்
சிந்தையினில் நல்லறிவும் கொண்டிங்கு வாழுகின்றேன்
எந்தை சிவலிங்கமிவன் இறைவனடி சேர்ந்தானின்
சுந்தரமாம் கழல் இணைக்கு இப்பனுவல் சமர்ப்பணமே!

- ஆசிரியர்

W. H. Smith & Sons
1892
1/-

முன்னுரை

Time is gold

க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புகளில் தமிழ்மொழியை ஒரு பாடமாகப் பயிலும் மாணவர்களுக்கு புதிய பாடத்திட்டத்திற்கமைய பாடநால்கள் வெளிவந்தபோதும் விதிக்கப்பட்ட பாடநால்களுள் ஒன்றான செய்யுள் தொகுப்பில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பாடப்பகுதிகளில் தெளிவின்மையை எதிர்நோக்கியதை என்னால் அறிய முடிந்துள்ளது.

சங்ககாலம் தொடங்கி இக்காலம் வரையுள்ள செய்யுட்பகுதிகளில் சில நூலில் இடம்பெறவில்லை என, குறிப்பாக, சிலுப்பதிகாரப் பகுதிகளில் குறைப் பட்டுக் கொண்டவர்களும் உண்டு. இந்த அற்யாமைத் தன்மையைப் பல வழிகளிலும் தீர்த்து வந்தபோதும் இன்னும் சில இடங்களில் தெளிவுபடுத்தப்படாமல் இருப்பதை பல கருத்தரங்களில் அறியக்கூடியதாய் இருந்தது. ஆதலால், எனது இந்த மூன்றாம் பதிப்பில் செய்யுள் தொகுப்பிற்கான பாடத் திட்டத்தினையும் முற்பகுதியில் சீர்த்துள்ளேன் இனியாகிலும் தெளிவினை ஏற்படுத்திக் கொள்ள்டும் என்பதற்காக.

சங்ககாலம் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள செய்யுட்கள் பலவற்றை தொகுத்து, காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இலக்கியைப் பொருளிலும் வடிவத்திலும் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களையும், அச்செய்யுட்களின் காலப் பின்னணி, செய்யுள் நடை, யாப்பமைதி, அணிச்சிறப்பு என்பன எவ்வாறு கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அறியும் பொருட்டு இந்நால் விதந்துரைக்கப் பட்டுள்ளது.

பணத்தின் மதிப்பிறக்கம் இக்காலச் சூழலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய காரணத்தால் இந்நூலாக்கத்திற்கான பணச்செலவு மிகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய போதும் நூல் விலையில் சிறிய மாற்றத்தையே செய்துள்ளேன்.

இந்நூலாக்கத்திற்குத் துணைநின்றவர்கள் பலர். - நூல் வெளியீடிலும் விநியோகத்திலும் இலங்கையிலும், சர்வதேச அளவிலும் முத்திரை பதித்த பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையும், அதன் உரிமையாளர் திரு. பூ.ஞ்சீதரசிங் அவர்களும் என் நன்றிக்கு உரியவர்கள்.

என் எண்ணத்தைக் கொடுத்தால் நல்லரும் வண்ணமாக்கும் வல்லமை கைவரப் பெற்றவர்கள் என் அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் உரிய தண்ணை தங்கிய உள்ளம் கொண்ட திரு. திருமதி. சு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள். அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி.

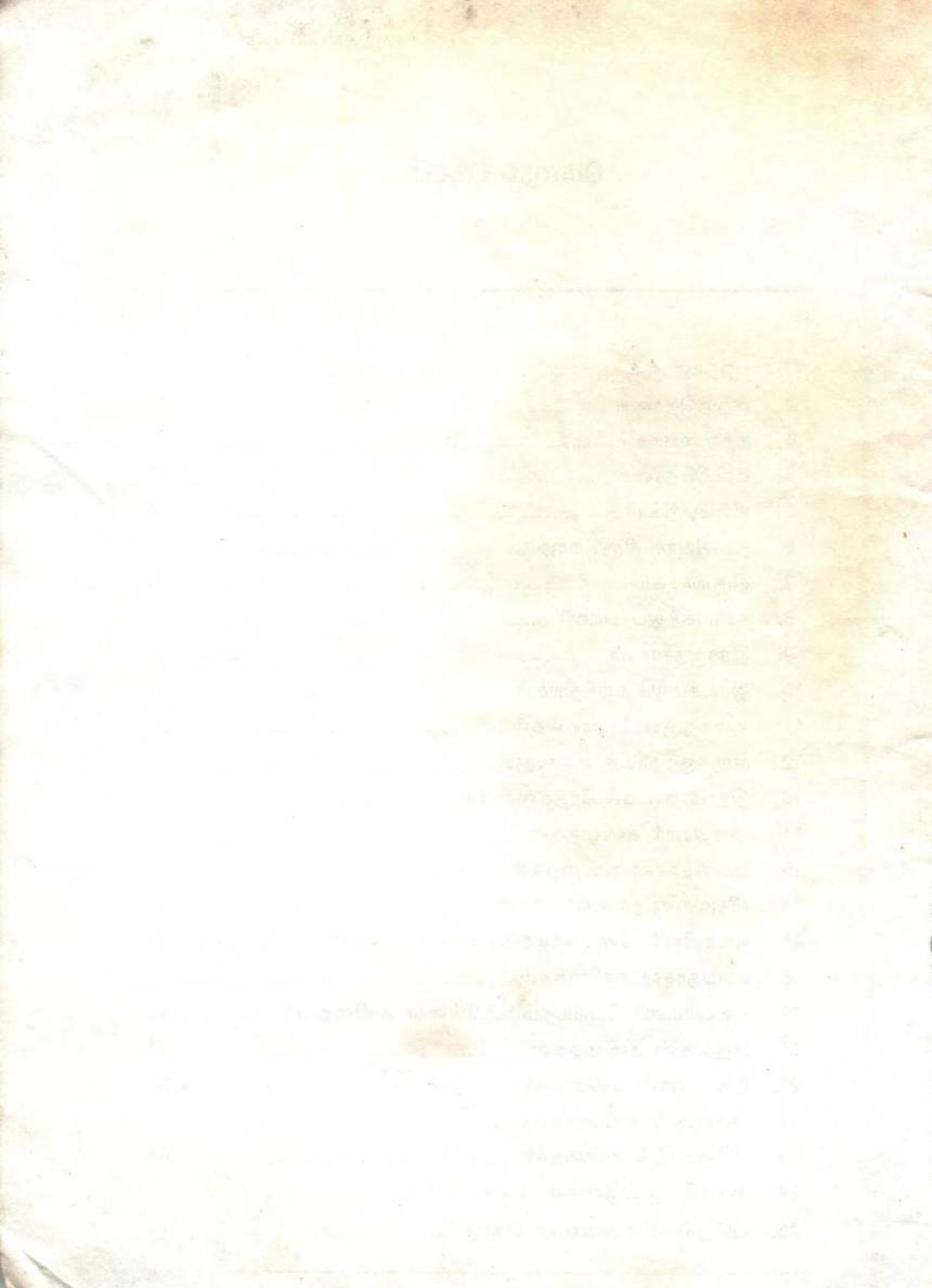
எழுத்துருவாக்கங்கள் சிலவற்றைத் தேடியும், ஆக்கியும் தந்துதலிய எனது அண்டுக்குரிய மாணவன் திரு. எம். ஜே. செந்தார்நாதன் அவர்களுக்கு என்மனமார்ந்த நன்றி.

என்றென்றும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து எனது நூல்களைப் பெற்றுப் பயன் பெறும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கும், மாணவச் செல்வங்களுக்கும் என்னன்றிகள் உரித்தாகுக.

S.S. ஆண்தலன்

யോഗ്യാടക്കമ്

1.	പുരനാളായു.....	1
2.	കുരുന്തൊക.....	18
3.	നന്നർനിണ്ണ.....	24
4.	കവിത്തൊക.....	33
5.	ചിലപ്പതികാരമ.....	44
6.	നാഷ്ടിക്യാർ തിരുമൊഴി.....	49
7.	തിരുവാസകമ.....	56
8.	കവിങ്കത്തുപ് പരണി.....	68
9.	இராஜநாயகம.....	81
10.	இரட்சணിയ ധാത്തിരികമ.....	104
11.	കുമரകുரുപരർ പാടല്കൾ.....	118
12.	തിരുക്കുற்றാലക് കുറവൻസി.....	125
13.	இராம നாடகക് കീര്ത്തனെകൾ.....	128
14.	പാരതിയാർ കവിതെകൾ.....	132
15.	പാരതിതാசൻ കവിതെകൾ.....	136
16.	വിപുലാൻന്തർ കവിതെകൾ.....	141
17.	நவாவியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் പാടല്കൾ.....	144
18.	கമ்பதாசൻ കവിതെകൾ.....	147
19.	புலவர்மണി പെരിയதമ്പിപ്പിൾസാ കവിതെകൾ.....	149
20.	മஹாகவி കവിതെകൾ.....	153
21.	நீலாவணன് കവിതെകൾ.....	156
22.	அண்ணல் കവിതെകൾ.....	161
23.	பിഷ്ചമൂர்த്തി കവിതെകൾ.....	164
24.	சி.വി.വേലുപ്പിൾസാ കവിതെകൾ.....	171
25.	പയിற്ചി വിണാക്കലിൻ തോകുപ്പ്	174

பாடத்திட்டம்

[செய்யுள் தொகுப்பு - சங்ககாலம் தொடக்கம் இக்காலம் வரை]

- 1.1 புறநானாறு
 1.1.1 நனியிரு முந்தீ ரேணி யாக
 அடி புறந்தருகுவர் அடங்காதோரே (35)
 1.1.2 உண்டாலம் இவ்வுலகம் இந்திர
 பிறர்க்கென முயலுந் ருண்மை யானே (182)
- 1.1.3 இளையோர் சூடார்
 ஒல்லையூர் நாட்டே (242)
- 1.1.4 தேனந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
 நினைக்க வேண்டா வாழ்க அவன் தாளே! (70)
- 1.2 குறுந்தொகை
 1.2.1 யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
 அன்புடை நெஞ்சுந் தாம்கலந்தனவே (குறிஞ்சி 40)
 1.2.2 கொங்குதேர் வாழ்க்கை
 நீயறியும் பூவே (குறிஞ்சி 02)
- 1.3 நற்றிணை
 1.3.1 அருந்துயருழத்தவி லுண்மை சான்மெனப்
 மாரி யிரிலி மான்றன்றால் மழையே (முல்லை 381)
 1.3.2 மையற விளங்கியடமணிநிறி விசம்பிற்
 காதல் நம்மொடு நீங்கா மாறே (நெய்தல் 231)
- 1.4 கவித்தொகை
 1.4.1 மாமலர் முண்டகத் தில்லையோ டொருங்குடன்
 சென்றனை களைமோ பூண்க நின் தேரே (நெய்தல் 16)
 1.4.2 ஊர்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்கால்
 இறையே தவறுடையான் (குறிஞ்சி 56)
- 1.5 சிலப்பதிகாரம்
 வழக்குரை காதை - ஆங்குக் குடையொடு பஞ்சவாழி 34 அ
- 1.6 நாக்சியார் திருமொழி
 வாரணமாயிரம் சூழ 546 - 556

- 1.7 திருவாசகம்
திருப்பள்ளியமுச்சி 1 - 10 பாடல்கள்
- 1.8 கலிங்கத்துப் பரணி
காடு பாடியது 1 - 22 பாடல்கள்
- 1.9 இராஜநாயகம் - வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் பாடியது
காங்பதுல்லாவின் குறுபான் கொடுத்த படலம் 1 - 27 பாடல்கள்
- 1.10 இரட்சணிய யாத்திரிகம்
சிலுவைப் பாடல் 1 - 30 பாடல்கள்
- 1.11 குமரகுருபரர் பாடல்
மீனாட்சியம்மை பின்னைத் தமிழ் 4 பாடல்கள்
- 1.12 குற்றாலக் குறவஞ்சி
பந்தாடல் செங்கைபில் வண்டு 4 பாடல்கள்
- 1.13 இராம நாடகக் கீர்த்தனைகள்
இராவணன் கொலு வீற்றிருத்தல்
முறை சேர் அரக்கர் 3 பாடல்கள்
- 1.14 பாரதி பாடல்கள்
நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும் - மனத்தை வாழ்த்துதல் 1 - 6 பாடல்கள்
- 1.15 பாரதிதாசன் பாடல்கள்
அழகின் சிரிப்பு - கடல் 1 - 10 பாடல்கள்
- 1.16 விபுலானந்தர் கவிதைகள்
தேவி வணக்கம்
- 1.17 சோமகந்தரப் புலவர் பாடல்கள்
நாவலர் 01, 08, 11, 12 - 4 பாடல்கள்
- 1.18 கம்பதாசன் கவிதை
முள்ளுடைச் சிறு செடியின் உதிர்ந்த மலர்
- 1.19 புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை பாடல்
கன்னியாய் திரு
- 1.20 மஹாகவி கவிதை
தேரும் திங்களும்
- 1.21 நீலாவணன் கவிதை
உறவு
- 1.22 அண்ணல் கவிதை
நீ யார்
- 1.23 பிச்சஸ்மூர்த்தி கவிதை
பெட்டிக்கடை நாரணன்
- 1.24 சி. வி. வேலுப்பிள்ளை கவிதை
தேயிலைத் தோட்டத்திலே - சக்தி பாலையா - தமிழாக்கம் - ஆழப்புதைந்த

புறநானூறு

பூத்துக் குலுங்கிப் பொலிவுடன் விளங்கிய தொல் பழந் தமிழகத்தின் பொற்காலத்தை அறியவுதவும் தொலைநோக்குக் கண்ணாடி எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூறு ஆகும். சங்கச் செய்யுட்களில் புறத்தினை கூறும் நானூறு பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தொகுத்து அதற்குப் புறநானூறு என்று பெயரிட்டனர்.

சங்ககாலத்தில் தமிழ்நாட்டினை அரசாட்சி செய்த மன்னர்களின் வீரதீரச் செயல்கள், ஆட்சித்திறன், கொடைச்சிறப்பு, போர்முறைகள் போன்றவற்றையும் சங்கப்புலவர்களின் நற்குணங்களையும் அழகுறத் தெளிவாக எடுத்தியம்புபவை புறநானூற்றுச் செய்யுட்கள்.

புறநானூற்றுப் செய்யுட்களில் அரசனது வீரம், ஈகை, மொழிப்பற்று, நட்பு, பொறுமை, இரக்கம் போன்ற பல அம்சங்கள் பேசப்படுகின்றன. வீரன் ஒருவனது வீரத்தைப் புகழ்தல் என்பதே மிகுதியான புறநானூற்றுச் செய்யுட்களின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. புகழ்தல் என்ற கருத்தினைப் பல தொடர்களில் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அவ்வப்போது “தொடர் முடியும் அமைப்பை” புலவர்கள் கையாண்டுள்ளார்கள். எனவே மன்னனைப் புகழும்போது அவனது செயல், இயல்பு முதலிய இரண்டையும் கூறி அரசனை மகிழ்த்து பரிசில் பெறுவதும் அல்லது பரிசில் பெற்று வந்த பின் அவனது செயல்களையும், இயல்புகளையும் பிறரிடம் கூறி மகிழ்தலும் பாடல்களின் கருத்தாக அமைந்துள்ளன.

புறநானூற்றுச் செய்யுட்கள் சமுதாய நோக்கில் பாடப்பட்டவை. இங்கு தனிமனிதனே முன்னிலைப்படுத்திப் பேசப்பட்டாலும் அவனது சிறப்பியல்புகளே பெரிதும் பாராட்டப் பெறுவதால் அதன்வழியே சமுதாயத்திற்கு தேவையான பண்புகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அத்துடன் சில பாடல்களில் பொதுக்கருத்துகளும் பேசப்படுகின்றன. நட்பின் இயல்பு, வேண்டாத நட்பு, உயர்ந்த எண்ணங்களின் இயல்பு, துறவுறத்தின் பெறுமை போன்றவைகளே அவை. புறநானூறு காட்டும் சமுதாயத்தில் மன்னன் பின் சென்று, அவனைப் புகழ்ந்து பாடி, இரந்து, பரிசில் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவதே இரவலர்களது வாழ்க்கை முறையாக இருந்திருக்கின்றது.

செயல், இயல்பு, நிலை, எண்ணம், செயற்காரணம், தோற்றும், குழல், நிகழ்ச்சி, இயற்கை வர்ணனை பற்றிய விளக்கங்கள் புறநானூற்றுப் பாடல் களின் ஆரம்பத்தில் அமைகின்றன. நிலங்களின் இயற்கை வர்ணனைகளை அழகிய வகையில் அவ்வப்போது காணலாம். புறநானூற்றுப் புலவர்கள் கருத்தையும், கற்பனையையுமே தமது பாடல்களிற்கான உயிராகக் கொண்டனர். எதுகைக்கும், மோனைக்கும் சிறப்பளிக்கவில்லை. அவற்றை உடம்பாகக் கொண்டனர். இது சங்கப் புலவர்களின் தனி இயல்பு.

புறநானூற்றில் சிறந்த உவமைகளை பல புலவர்கள் கையாண்டுள்ளனர்.
மிகத் தேர்ந்த உவமைகளை அடிக்கடி கையாண்டுள்ளார்கள். புறநானூற்றுப் புலவர்தம் உவமைகள் பலவும் அவ்வப் புலவர்களின் கற்பனைத்திறம், புலமைத்திறம், என்பவற்றிற்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன. இப்புலவர்கள் தாம் விளக்கப்படுகும் கருத்திற்கு தமது உவமைப் பொருட்கள் எந்தளவு பொருத்த முடையன என்பதில்தான் பெரிதும் கருத்துச் செலுத்தினர். அரசர்களுடைய ஆற்றலையும் அருங்குணங்களையும் குறிக்கும்போது ஞாயிறு, திங்கள், வான், வளி, தீ ஆகிய ஜம்புதங்களின் இயல்புகளை உவமையாக இயம்பினர். அரசர் மக்களைக் காத்தற்கு தாய் குழந்தையைப் பேணுதலைக் கூறினார்.

புறநானூற்றில் பாடல்களைச் சிறப்பிக்க புலவர்களால் சில உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. கருத்து வளர்ச்சி, பின்னோக்கு உத்தி, உய்த்துணர் வைத்தல், பிறர் கூற்றுக்களைத் தன் கூற்றில் எடுத்தால், கொண்டுகூட்டிப் பொருள் கொள்ளல், தொடரமைப்பு, விளித்தல், மிகுதியான கருத்துக் கூறுகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளல் போன்றன அமையப்பெற்றுள்ளன.

புறநானூற்று செய்யுட்கள் சில எதிரில் இருப்போற்கு அறிவுரை சொல்லும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. மன்னன், இரவலன், பகை மன்னன், புலவர், வீரன், புலவரது மனைவி முதலியோர் அறிவுரை பெறுபவர் களாகின்றனர். யாரிடத்து பணிவு, பக்தி, பகை, கோபம் முதலியன கொள்ள வேண்டும் என்பதும், யாரிடத்து நட்புக் கொள்ளவேண்டும் என்பதும், அறம் செய்தல் வேண்டும் என்பதும் மன்னனுக்குச் சொல்லப்படும் அறிவுரைகள்.

சமுதாயத்தோடு தொடர்புடைய பல்வேறு கருத்துக்களை புறநானூறு பேசுவதால் பேசுக் காத்திரங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகவுள்ளது. மன்னன், புலவர், பொருநன், பாணன், விறலி, மன்னனது உற்றார், மன்னனது நன்பன், அரசுப்பணியில் மன்னனுக்கு நெருங்கியவர், மன்னனது மக்கள், சான்றோர், கண்டோர், தாய், மனைவி, வீரன், மன்னன் மீது காதல் கொண்ட பெண், அறிந்தோர், ஊரார், காதலியை இழந்த தலைவன் முதலியோர் கூற்று நிகழ்த்தும் பாத்திரங்களாக இடம்பெற்றுள்ளனர்.

சங்ககாலத்தில் கலையுணர்வு பெற்ற பல பெண்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துள்ளனர். “பேதைமை” என்பது மாந்தர்க்கு “அணிகலம்” என்பது தமிழ்நாட்டாரது கொள்கையன்று என்பதற்கு புறநானூற்றிலுள்ள பாடல்கள்

சான்றாக உள்ளன. செவ்விய கவிபாடும் திறம் பெற்ற பெண்பாற் புலவர்கள் பாடிய அருமை சான்ற பல பாடல்கள் புறநானூற்றில் இருப்பதை நாம் காணலாம்.

புறநானூற்றில் படைத்திறம் வாய்ந்த பெருவேந்தரைக் காணலாம். கொடைத்திறம் வாய்ந்த வள்ளல்களைக் காணலாம். கற்றிந்த சான்தோரைக் காணலாம். பழந்தமிழ் குலங்களைக் காணலாம். குடிகளைக் காணலாம். சுருங்கச் சொல்லின் கலைகளும் திருமகளும் களிந்டனம் புரிந்த பழந்தமிழ் நாட்டைப் புறநானூற்றிலே காணலாம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் புறநானூறு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கொள்ளலாமே தவிர எந்நாளில் அதன் ஒவ்வொரு பாவும் எழுந்தது என்று நம்மாற் கணக்கிட்டுக் கூறமுடியாது. அத்தனை பழைமையும் பொருட் செறிவும் உடையது அது. தமிழ் அறிந்தார் அனைவரும், மாணவர் சமூகமும் புறநானூற்றைக் கற்று இன்புற வேண்டும். புறநானூற்றுத் தமிழரின் அஞ்சா நெஞ்சமும் ஆண்மையும் மொழிப்பற்றும் நிறைந்து எல்லா நெஞ்சங்களிலும் திகழுவேண்டும்.

சங்க இலக்கியம் பாடல்களில் காணப்படும் இலக்கியம் பொருள்கள் துறை

சங்க இலக்கியங்களின் கருப்பொருளைச் சுருக்கிக் கண்டால் அகம், புறம் என்ற இரண்டு பொருள்களோயாகும். அவ்விரண்டையும் தினை, துறை என்று பாகுபடுத்தி கலவக்கும் வழக்கம் உள்ளது.

தினை என்பது ஒழுக்கத்தையும் துறை என்பது அவ்வவ் ஒழுக்கத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறக்கூடிய செய்திகளையும் குறிப்பதாக அமைகின்றது.

துறை என்பது பாடலின் பொருள் பற்றியது. அதாவது, என்ன விடயம் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது என்பது பற்றியது துறை ஆகும்.

ஒரு பாடலின் துறையை வரையறுப்பதற்கு தினை பற்றிய தெளிவு துணை செய்யும். குறிஞ்சிப் பின்புலம் அமையும் ஒரு பாடலில் குறிஞ்சி ஒழுக்கத்தின் ஏதோ ஒரு துறையே பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்படும். ஆனால் ஒரு தினைக்குரிய பின்புலத்தில் வேறொரு தினைக்குரிய செய்தி விரவும் பாங்கு துறை வரையறையில் மயக்கத்தை விளைவிக்கும். இரு துறை அமையும் பாடல்கள் இரு வேறு தினைகளைச் சார்ந்தனவாக அமைவதற்குரிய அடிப்படை இதுவே.

ஒரு துறைக்கு மேல் பல துறைகள் காணப்படும் பாடலுக்கு உரிய துறையைத் துணிய பாடலில் தலைமை, துணை, பின்னணி என்னும் மூன்றையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். அதிலும் சிறப்பாக, பின்னணி யைக் கொண்டே ஒரு பாடலுக்கான துறையைக் கூறிவிடலாம்.

சில பாடல்களிற்கு பாடல்களைப் பார்த்தவுடனேயே துறை கூறிவிடலாம். அதற்குக் காரணம் துறைக்கு ஏற்ப சில குறிப்பிட்டுச் சொற்கள் அதில் அமைந்திருக்கும். சில பாடல்களில் துறைக்கு ஏற்ப செய்திகள் முழுவதும் அமைந்திருக்கும்.

இயற்கைத் திணை வழியில் சில மரபுகள் உண்டு. தலைவன் தலைவியை பிரிந்து செல்லும் வழி பாலையாகவே இருக்கும். வினை முடிந்து வீட்டிற்கு திரும்பி வரும்வழி தண்பதப் பெருவழியாக இருக்கும். திணைகளிற்குச் சில இயற்கை மரபுகள் இருப்பது போல துறைகளிற்கும் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் சங்கப்பாக்களில் காணலாம்.

துறை அலகுகளைப் பாடல்களில் பொருத்தும் பாங்கு சங்கப் பாடல்களில் அமைகின்றது. ஒரு துறையை உருவாக்க சில இன்றியமையாத அலகுகள் தேவை. பாகனை விளித்துறைக்கும் மூல்லைப் பாடல்களிலும், தலைவனை விளித்துறைக்கும் பாடல்களிலும் “கேட்போன்” என்ற அலகு தெளிவாகப் பொதிந்திருக்கின்றது.

வெட்சித்திணை என்பது ஆநிரை கோடல், அதனோடு தொடர்புடைய போர் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறல் அதன் துறைகளாகும். குறிஞ்சித்திணை என்பது புணர்ச்சி ஒழுக்கமாகையால் தலைவன் நலம் பாராட்டல் முதலிய அல் ஒழுக்கத்தோடு தொடர்புடைய செய்திகள் அகத்திணையின் துறைகள் ஆகும்.

காஞ்சித்திணை

உலக வாழ்வின் நிலையாமையைப் பாடுதல் காஞ்சித்திணை ஆகும். அதாவது, யாக்கை, செல்வம், இளமை முதலியவற்றின் நிலையாமையைக் கூறுவது காஞ்சித்திணை எனப்படும். காஞ்சித்திணை இருவகைப்படும்.

1. ஆண்பாற் காஞ்சி
2. பெண்பாற் காஞ்சி

போர்க்களத்திற்குச் சென்ற வீரன் புண்பட்டு வீழ்ந்து அப்புண்ணைக் கிழித்து இறந்து போதல் முதலிய விடயங்கள் ஆண்பாற் காஞ்சியில் அடங்கும்.

உயிர்துறந்த கணவனை தழுவிக்கொண்டு மனைவி அழுது புலம்பலுடன், உயிர் நீத்தல், உடன்கட்டை ஏறுதல் என்பன பெண்பாற் காஞ்சியில் இடம்பெறும்.

நிலையாமையே உலகின் இயல்பு. இவ்வியல்பை எடுத்துக்காட்டி மன ஆறுதல் கூறவேண்டும். இவ்வுலகில் சிறந்த வாழ்வு வாழ்வோரும் நிலையாமையை மறவாமல் “நத்தம் போல் கேடும் உளதாகும். சாக்காடு வித்தகர்க்கு

அல்லால் அரிது” என்பதை உணர்ந்து அதற்கேற்ப வாழவேண்டும். இந்தச் சிறப்பினை மனதில் வைத்து நிலையாமையை வற்புறுத்துவது காஞ்சித் திணை ஆகும்.

பாடாண்திணை

புறப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளை ஏழ திணைகளாக தொல்காப்பியர் வகுத்துள்ளார். அதில் ஒன்று பாடாண்திணை

பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே

நாடுங் கலை நாவிரண் டுடைத்தே

(புறம் - 25)

பாடாண்திணை என்பது பாட்டுத் தலைவனின் ஒழுகலாறு என்பதும். அரசன் முதலியோறைப் பாராட்டி அவர்களின் பண்புச் சிறப்புகளைப் புகழ்ந்து உரைப்பனவும், அவர்களிற்கு அறிவுரை கூறுவனவும், வாழ்த்துச் செய்யுட் களும் பாடாண்திணையில் அடங்கும்.

சங்கஇலக்கியத்தின் புறத்திணைகளில் பாடாண்திணை இன்றியமையாத ஒன்றாகும். பாடாண்திணையில் பாட வருகின்ற புலவன் பரிசின் மேல் விருப்பம் கொண்டு தன் செய்யுட்களைப் பாடுகின்றான்.

பாடாண் என்பதனை பாடு+ஆண் என்ற இரு சொற்களாகப் பிரிக்கலாம். ஆண் என்பது பாடப் பெறுகின்ற ஆண்மகனைக் குறிக்கும்.

35வது பாடல்

வெள்ளைக்குடி நாகனார் எனும் புலவர் பாடியது. வேளாளராகிய இவர், சோழன் குளமுற்றத்துஞ்சிய கிள்ளிலவனை அடைந்து அறம் உரைத்த சிறப்புடையவர். பயிர் செய்யும் நிலங்களிற்கு பொதுமக்கள் அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரியை, விளைச்சலில்லாத காரணத்தால் செலுத்த வில்லை. இதனால் இவ்வரியை அரசு அறவிடலாகாது என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து பொதுமக்கள் சார்பாக இவர் மன்னனிடம், “வேந்தனே! தமிழ் நாட்டை ஆளும் மூவேந்தரின் அரசுள் நின்றாசே சிறப்புடையது. நீ குடி மக்களுக்கு அருள்பரிய வேண்டும். உனது வெண்கொற்றக்குடை வெயிலை மறைப்பதற்கு அன்று; குடிமக்களுக்கு அருள் செய்தறகே....” இவ்வாறெல்லாம் புகழ்மொழி பகன்று இச்செய்யுளைப் பாட, மனம் மகிழ்ந்த மன்னன் குடிகள் செலுத்த வேண்டிய வரியை நீக்கினான்.

நளியிரு முந்தீ ரேணி யாக

வளியிடை வழங்கா வானஞ் குடிய

மண்டினி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்

முரசமுழங்கு தானை மூவ ருள்ஞ

- 5 மரசெனப் படுவது நினதே பெரும!
வலங்குகதிர்க் கனவி நால்வயிற் ரோன்றினு
மிலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு
மந்தன் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்
தொடுகோள் வேவின் ரோற்றம் போல
- 10 வாடுகட் கரும்பின் வெண்பு நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதேயத்தை, ஆங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
யற்ம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
- 15 முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெனி யோரீன்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் ரோரே
ஞாபிரு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசம்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
- 20 வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப்பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்ப்புறத் தார்த்துப்

- 25 பொருப்பை தருங்கி கொற்றமு முழுப்பை
 யுன்றுசான் மருங்கி ணீன்றதன் பயனே
 மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினு
 மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் ரோன்றினுங்
 காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால
- 30 மதுநற் கறிந்தனை யாயி ணீயு
 நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
 பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
 குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
 ணடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

இயற்றியவர் : வெள்ளைக்குடி நாகனார்
 தினை : பாடான்தினை
 துறை : செவியறிவறூர்

பாடற்பிரிப்பு

- நளி இரு முந்நீர் ஏணியாக
 வளி இடை வழங்கா வானம் குடிய
 மன் திண்ணிக் கிடக்கைத் தண்தமிழ்க் கிழவர் ①
 முரசு முழங்கு தானை மூவருள்ளாம்
- 5 அரசு எனப்படுவது நின்தே, பெரும!
 அலங்கு கதிர்க் கணவி நால்வயின் தோன்றினும்
 இலங்கு கதிர் வெள்ளி தெண்புலம் படரினும்
 அம்தன் காவிரி வந்து கவர்பு ஊட்டத்
 தோடு கொள் வேவின் தோற்றம் போல
- 10 ஆடு கண் கரும்பின் வெண்டு நூடங்கும்
 நாடு எனப்படுவது நின்தே அத்தை: ஆங்க
 நாடு கெழு செல்வத்துப் பீடு கெழு வேந்தே!
 நினவ கூறுவெல் எனவ கேள்ளமதி
 அறம் புரிந்து அன்ன செங்கோல் நாட்டத்து
- 15 முறை வேண்டும் பொழுதில் பதன் எளியோர் ஈண்டு
 உஸர வேண்டும் பொழுதில் பெயல் பெற்றோரே
 ஞாயிறு சுமந்து கோடு தீரள் கொண்றம்
 ஆக விசும்பின் நடுவு நின்று ஆங்கு
 கண் பொர விளங்கும் நின் விளன் பொருவியன் குடை

- 20 வெயில் மறைக் கொண்டு அன்றோ, அன்றே வருந்திய
குடி மறைப்பதுவீல் கூர்வேல் வளாவ!
- வெளிற்றுப் பளந்துணியின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்ப
களிற்றுக் கணம் பொருத் கண் அகண் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர் புறத்து ஆர்த்து
- 25 பொருபடை தருஞம் கொற்றமும் உழுபடை
ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே!
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குண்றினும்
இயற்கை அல்லன செயற்கையில் தோண்றினும்
காவலர் பழிக்கும் இக் கண் அகல் ஞாலம்
- 30 அது நற்கு அறிந்தனை ஆயின் நீடியு
நோதுமலாளர் பொது மொழி கொள்ளாது
பகடு புறம் தருநர் பாரம் ஓம்பிக்
குடி புறம் தருகுலை ஆயின் நின்
அடிபுறம் தருகுவர் அடங்காதோரே.

பதப்பொருள்

தண்டமிழ்க் கிழவர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய தமிழுக்கு உரிமை உடையவராக,
நனி இருமுந்நீ ரேணியாக - நீர் நிறைந்த கடல் எல்லையாக, வளி இடை வழங்கா
வானம் குடிய - இடையில் காற்று வீசாத வானம் கவிந்து விளங்கும். மண்டினி
கிடக்கை - இத்தமிழ் நிலத்தை, முரசு மழங்கும் தானை மூவர் உள்ளும் -
வெற்றிமுரசு மழங்கும் நாற்படைகளோடும் கூடி ஆட்சி செய்யும்
மூவேந்தருள்ளும் அரசு எனப்படுவது நினேதே பெரும! - பெருமைக்குரியவரே!
அரசு என்று சிறப்பித்துக் கொல்லப்படுவது உனது அரசே!

அலங்கு கதிர்களனி நால் வயின் தோண்றினும் - ஒளி செய்கின்ற கதிரவன்
நாற்புறத் திசையில் தோண்றினாலும், இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம்
படரினும் - பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரங்கள் தென்திசை சென்றால் என்ன,
அந்தன் காவிரி வந்து கவர்ப் பூட்ட - காவிரியாறு வாய்க்கால் வழியாகச்
சென்று செழிப்பினைக் கொடுக்க, தோடுகொள் வேவின் தோற்றம் போல -
தொகுதியான வேவின் தோற்றத்தினைப் போல, ஆடுகண் கரும்பின் வெண்பு
நுடங்கும் நாடு எனப்படுவது நினேதே - கரும்பின் வெண்மையான பூக்கள்
அசைந்தாடும் நாடு உனது நாடு அல்லவா! அத்தை, ஆங்க நாடுகெழு
செல்வத்துப் பீடு கெழுவேந்தே - அத்தன்மைத்தான் நாடு தரும் செல்வத்தால்
பெருமை பெறுகின்ற வேந்தனே! நினவ கூறுவல் எனவ கேண்மதி - உளக்குச்
சில வார்த்தைகள் கூறுவேன் கேட்பாயாக!

அறம்புரிந்தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து - தருமமே நீதியாக நிலவும் செங்கோல் ஆட்சியிலே, முறை வேண்டு பொழுதிற் பதன் எளியோர் - ஒருவன் நீதி வேண்டும்பொழுது அவனுக்கு எளிதிலே காட்சியுடையவனாதல், ஈண்டு உறை வேண்டும் பொழுதில் பெயல் பெற்றோரே - மழைத்துளியை வேண்டும்பொழுது பெருமழையைப் பெற்றவர்போல் சிறப்புடையதாகும். ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்று மாக விசும்பின் நடுவு நின்றாங்கு - குரியனைச் சுமந்து செல்வது போல் மேகங்கள் காணப்படும் ஆகாயத்தின் நடுவே, கண்பொரு விளங்கும் நின்வின் பொருவியன் குடை - ஒங்கிப் பிரகாசிக்கும் உனது வென் கொற்றக் குடை, வெயில் மறைக் கொண்டன்றோ - வெயிலை மறைக்கக் கொண்டதன்று.

கூர்வேல் வளவு - கூரிய வேலினை ஏந்துகின்ற வளவனே! அன்றே வருந்திக் குடிமறைப்பதுவே - அது குடிகளின் வருத்தத்தைப் போக்கி அருள் செய்வதன் அடையாளமான்றோ, வெளிற்றுப் பன்றுளியின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்பக் களிற்றுக்களைம் - முற்றாத பளையின் துண்டங்களைப் போல ஆங்காங்கே கிடக்கும் பகைவரின் யானைத் தொகுதிகள், பொருத கண்ணகள் பற்றலை வருபடை தாங்கிப் பெயர் புறத்தார்த்து - பகையரசர் உன்னுடன் பொருதிய காலத்திலே உன் படைவீரர், பொரு படை தருஙம் கொற்றமும் உழுபடை ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே - அவற்றை வென்று உள்க்குத் தேடித் தந்த வெற்றியும் ஏர் கொண்டு கிழித்த விளைவயலின் சாலிடத்தே விளைந்த நெல்லின் பயனாலேதான் என்பதை மறந்துவிடாதே.

மாரி பொய்ப்பினும் வாரிகுன்றினும் - மழை இல்லையானாலும் விளைச்சல் குறைந்தாலும், இயற்கையல்லன செயற்கையில் தோன்றினும் - இயற்கை அல்லாத தீங்குகள் செயற்கையாகத் தோன்றினாலும், காவலர்ப் பழிக்கும் இக்கண்ணகள் ஞாலம் - இந்தப் பூமியானது காவலர்களையே பழிக்கும். அது நற்கு அறிந்தனையாயின் நீயும் - அதனை நன்கு நீ அறிந்தவன் என்றால் ஒன்று கேள்! நொதுமலாளர் பொது மொழி கொள்ளாது - மாறுபட்டவரின் பொது மொழியை மனத்திற் கொள்ளாதே, பகடுபுறந் தருநர் பாரம் ஓம்பி - உழவர் குடியினை முதற்கண் பாதுகாத்து, குடிப்புறம் தருகுவை யாயினின் அடிப்புறம் தருகுவர் அடங்காதோரே - அதனால், ஏனைய குடிகளைக் காப்பாயானால் உன் ஆணைக்கு அடங்காதவர்க்கட உன் அடியினைகளை வந்து போற்றுவர்.

பொருள்

குளிர்ந்த பெரும் கடல் நீரினை எல்லையாகவும், இடையே காற்றுவீசாத வானம் கவிந்து விளங்கும் மண்செறிந்த இத்தமிழ் நிலப்பரப்பில் குளிர்ச்சி பொருந்திய தமிழுக்கு உரிமையுடையவர்களாகக் கருதப்படுகின்ற, வெற்றி முரசுகள் ஒலிக்க நாற்படைகளுடனும் ஆட்சி செய்கின்ற சேர சோழ பாண்டியர் என்ற

முவேந்தர்களுள்ளும் பெருமைக்குரியவரே! அரசு என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப் படுவது உனது அரசே!

ஒளிவீசும் கதிரவன் நான்கு திசையினில் எவ்வெத் திசையில் தோன்றினாலும், பிரகாசமான நட்சத்திரங்கள் தென்திசைக்குச் சென்றால் என்ன, அழகிய குளிர்மையான காவிரி நதியானது வாய்க்கால் வழியாக ஓடிவந்து உன் நாட்டிற்கு செழிப்பைக் கொடுக்க, வேலின் தொகுதியான தோற்றுத்தினைப் போல கரும்பின் வெண்மையான பூக்கள் அசைந்தாடும் நாடு உனது நாடு. அத்தன்மையுடையதான் நாடு தருகின்ற செல்வத்தால் பெருமை பெற்று விளங்குகின்ற வேந்தனே! சில வார்த்தைகள் உனக்குக் கூறுவேன், அவற்றைக் கவனமாகக் கேட்பாயாக!

தருமமே நீதியாக விளங்குகின்ற ஆட்சியிலே ஒருவன் நீதி வேண்டுகின்ற பொழுது அவனுக்கு எளிதிலே காட்சியுடையவனாதல், ஒரு சிறு துளி மழையை வேண்டி நிற்க பெருமழையைப் பெற்றது போல சிறப்புடையதாகும். குரியனைச் சமந்து செல்வதுபோல மேகங்கள் காணப்படுகின்ற ஆகாயத்தின் நடுவே உயர்ந்தோங்கிப் பிரகாசிக்கும் உனது வெண்கொற்றக் குடையானது வெய்யிலை மறைப்பதற்காக வைக்கப்பட்டது அல்ல.

கூரிய வேலினை கையிலே ஏந்துகின்ற வளவனே! அக்குடை குடிகளின் வருத்தத்தைப் போக்கி அவர்களுக்கு அருள் செய்வதற்கான அடையாளம் அல்லவா? முற்றாத பனைமரத் துண்டுகளைப் போல ஆங்காங்கே ஆழிக்கப் பட்டுக் கிடக்கும் யானைக் கூட்டங்கள், உன்னுடைய படைகளுடன் பகை அரசர்கள் போர் புரிந்த காலத்திலே உன்னுடைய படை வீரர்கள் அவர்களை தோல்வியடையச் செய்து உனக்குத் தேடித்தந்த வெற்றியும், உழவர்கள் கலப்பை கொண்டு உழுது அதனால் சிறந்த வயலில் விளைந்த நெல்லின் பயனாலேதான் என்பதை மறந்துவிடாதே!

மழை பெய்யாவிட்டாலும் விளைச்சல்தான் குறைந்து போனாலும் இயற்கை ஆழிவுகள் அல்லாத செயற்கையான அழிவுகள் அல்லாத செயற்கையான அழிவுகள் தோன்றினாலும் இப்பூமியிலுள்ள மக்கள் அரசர்கள் மீதே பழி குமத்துவார்கள். அதனை நீ நன்கு அறிந்தவளென்றால் நான் ஒன்று கூறுகிறேன் கேள். மாறுபட்ட தன்மை கொண்டவர்கள் (என்னாத்தால், செயலால், சொல்லால்) கூறுகின்ற பொதுவான கருத்தை நீ கருத்திலே எடுக்காமல், உழவர்கள் குடியினை நீ முதலில் பாதுகாத்து அதன்மூலம் ஏனைய குடிகளை நீ பாதுகாப்பாயானால் உன் ஆணைக்கு இதுவரை அடங்காதவர்கள்கூட உன் அடியினை வந்து வணங்குவார்.

அரும்பத விளக்கம்

நளியிரு - நீர் செறிந்த குளிர்ந்த கடல், ஏனியாக - எல்லையாக, கொண்று - முகில், வீற்று - வேறு, பாரம் - குடி, ஓம்பி - பாதுகாத்து, பதன் - செவ்வி, கனவி - பிரகாசமான சூரியன், இக்கண்ணகன் - இவ்விடமகன்ற.

182வது யாடல்

பாண்டியர் குலத்து வேந்தனாகிய இளம்பெருவழுதி என்னும் அரசு குமாரனால் பாடப்பட்டது. பாண்டியர் காலத்தில் கடலிற் கலத்தினைச் செலுத்திப் பிறநாடுகளுக்குச் சென்று வாணிகம் செய்தலும், முத்துக் குளித்தலும் வழமையாக இருந்தது. பாண்டிய மன்னர்களும் இத் தொழிலுக்கு ஆதரவளித்து வந்தனர். கடாரநாட்டுக் குறிப்பொன்றில் பாண்டிய மன்னர்கள் கடாரம், ஈழம், சாவகம் ஆகிய நாடுகளுக்கு கடலில் கலம் செலுத்தி போர் செய்து அரசுமுறை செய்ததாக கூறப்படுகிறது. ஆகையால் அரசுகுமாரர்களும் கலத்தில் செல்வது வழக்கமாயிருந்தது. பாண்டிய அரசுகுமாரனாகிய இளம்பெருவழுதி என்பவன் மிகக் கற்ற அறிஞன். அவனது பாடல்கள் புலவர்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டன. அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த அறிஞனாகிய இளம்பெருவழுதி கலத்தில் செல்கையில் கலம் கடலிற் கவிழ்ந்து மாண்டான். அதனால் அவனை கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி என சான்றோர் குறித்தனர். அவன் கடலுள் மாய்வதற்கு முன்னர் சான்றோரைப் புகழ்ந்து பாடிய செய்யுளே இதுவாகும்.

(2) உண்டா லம்மவிவ் ஏலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்

5 புகழீனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
ஹுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந் ருண்மை யானே.

ஆசிரியர் : கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி
தினை : பொதுவியல்
துறை : பொருள்மொழிக் காஞ்சி

யாடற் பிரிப்பு

உண்டால் அம்ம, இவ் உலகம் இந்திரர்
அழிழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிது என
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவு இலர்
துஞ்சலும் இலர், பிறர் அஞ்சவது அஞ்சி

5 புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர், பழி எனின்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர், அயர்விலர்
அன்னமாட்சி அனையர் ஆகி
தமக்கு என முயலா நோன்தாள்
பிறர்க்கு என முயலுநர் உண்மையானே!

பதப்பொருள்

இந்திரர் அமித்தம் இயைவதாயினும் இனிது எனத் தமியர் உண்டலும் இலரே - இந்திரர்க்கு உரிய அழுதம் கிடைப்பதாயினும் இனியது எனக் கருதித் தாமே தனித்து உண்டலும் இல்லாதவர். முனிவிலர் - சினமற்றவர், அஞ்சவது அஞ்சித் துஞ்சலும் இலர் - பிறர் அஞ்சவதற்குத் தாழும் அஞ்சிச் சோம்பி இருப்பவரும் அப்பவர். புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர் - புகழேயானால் உபிரையும் கொடுப்பார்கள், பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் - பழி என்றால் உலகம் முழுவதும் பெறுவதாயினும் கொள்ளார். அயர்விலர் - அயர்வு அற்றோர். அன்னமாட்சி அனையார்கித் தமக்கென முயலா - அத்தகைய மாட்சிமை உடையவராக வாழ்வோர் உயர்ந்தோர், தமக்கென எதுவும் செய்யார். நோன்தாள் பிறர்க்கென முயலுந் உண்மையானே - பிறர்க்கென உழைக்கும் உண்மையான இயல்பும் உடையவர் ஆதலே அவர் தகுதிக்குக் காரணமாகும். உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் - அவராலேயே உலகம் வாழ்கிறது.

பொருள்

இந்திரர் உண்பதற்குரிய அழுதம் கிடைப்பதாய் இருப்பினும்/அது இனிமை யானது எனக் கருதி தாம் தனித்து உண்ணும் தன்மை இல்லாதவர். யார் மீதும் கோபம் கொள்ள மாட்டார்கள்; பிறர் அஞ்சவதற்குத் தாழும் அஞ்சி சோம்பி இருப்பவரும் அல்லர். புகழைத் தருவதாக இருந்தால் அதற்காக உயிரையும் கொடுப்பார்கள். பழியைத் தருவதாயின் உலகம் முழுவதும் அதற்கு ஈடாகக் கிடைக்குமாயினும் அதனைச் செய்யார். சோர்வு கொள்ளார். அத்தகைய பெருமையுடையவராக வாழ்கின்ற பெரியோர் தமக்கென எதுவும் செய்ய மாட்டார்கள். பிறர்க்கென உழைக்கும் உண்மையான இயல்புடையவராதலே அவர்கள் தகுதிக்கான காரணமாகும். அவர்களே உண்மையாளர்கள். அவர்களாலேயே உலகம் இன்றும் நிலைத்திருக்கின்றது.

அரும்பது விளக்கம்

முனிவு - சினம், துஞ்சல் - இறத்தல், அயர்வு - மனத்தளர்ச்சி, தமியர் - தாமே.

242வது பாடல்

ஒல்லையூர்க்கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயிற் கீர்த்தனார் பாடியது. ஒல்லையூர் நாட்டில் வாழ்ந்த கிழானுடைய மகனே பெருஞ்சாத்தன் என்பான். பாண்டிநாட்டின் வடகோடியில் பாண்டியருக்கும் சோழருக்கும் அடிக்கடி நிகழ்ந்த போரில் பெருஞ்சாத்தனும் போர்ப்பிந்து பாண்டியருக்கு வெற்றி வாகை குடிக்கொடுத்தான். பெருஞ்சாத்தன் இவ்வுலக நல்வாழ்வை நீத்து வானுலகு எய்தினான். அவனது பிரிவாற்றாது புலவர்கள் பலரும் வருந்தினர். அவர்களுள் குடவாயில் கீர்த்தனாரும் ஒருவர். பெருஞ்சாத்தன் இறந்ததின் பின் அவர் தன் ஊரான குடவாயில் நோக்கிச் செல்கையில் ஒல்லையூர் எல்லையில் பூத்திருந்த மூல்லைக்கொடியைப் பார்த்ததும் அவரின் எண்ணத்தில் உருவான பாடலே இதுவாகும்.

இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
 நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
 பாணன் சூடான் பாடினி யணியா
 ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த

2002. 01. 23
17
5

- 5 வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
 மூல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே

ஆசிரியர் : குடவாயிற் கீரத்தனார்
 தினை : பொதுவியல்
 துறை : கையறுநிலை

பாடற் பிரியு

- (3) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
 நல்லி யாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கி
 பாணன் சூடான் பாடினி அணியாள்
 ஆண்மை தோன்ற ஆடவர் கடந்த
- 5 வல்வேல் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
 மூல்லையும் பூத்தியோ ஓல்லையூர் நாட்டே

துப்பியாருள்

இளையோர் சூடார் - இளைய வீரர் சூடார், வளையோர் கொய்யார் - வளையனிந்த இளைய மகளிர் பறியார், நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கி - நல்ல யாழ் கோட்டினால் மெல்ல வளைத்து, பாணன் சூடான் - பாணன் பறித்துச் சூடிக்கொள்ளாள், பாடினி அணியாள் - பாடினி சூடாள், ஆண்மை தோன்ற - தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மை வெளிப்பட, ஆடவர்க் கடந்த - வீரரை எதிர் நின்று கொன்ற, வல்வேல் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை - வலிவேவினையுடைய சாத்தன் இறந்துபட்ட பின், மூல்லையும் பூத்தியோ - மூல்லையே நீயும் பூக்கக் கடவையோ? ஓல்லையூர் நாட்டு - அவனது ஓல்லை நாட்டினகண், (அவனை இழந்து கொடியேனாய் வாழ்கின்ற யானேயன்றி நீயும் கொடியையாய் பூக்கின்றாயோ?)

பொருள்

இளைய வீரர் உன்னைச் சூடமாட்டார்கள், வளையலனிந்த இளைய மகளிர் புறிக்க மாட்டார்கள், நல்ல யாழ் கோட்டினால் வளைத்து பாணன் பறித்துச் சூடிக் கொள்ளாள், பாடினியும் அணியாள்; தன்னுடைய ஆண்மைத் தன்மை வெளிப்படத்தக்கதாக வீரரை எதிர்நின்று கொன்ற வலிமையான வேலினை உடைய சாத்தன் இறந்துவிட்ட பின்னர் மூல்லைப் பூவே அவனது ஓல்லை நாட்டின் கண் நீயேன் பூத்தாயோ?

குறியு

ஒல்லையூர் என்பது பதுக்கோட்டை தனியரசின் கீழ் இருந்த ஊர்களுள் ஒன்று. இப்போது அதுற்கு ஒலியமங்கலம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது. இதனைச் சூழவள்ளு பகுதி ஒல்லையூர் நாடென்படிடும். சோழநாட்டிடற்கும் பாண்டி நாட்டிடற்கும் எல்லையாக இடும் தென்வள்ளாற்றின் தென்கரை தென் கோணாடு என்றும், வடகரை வடகோணாடு என்றும் வழங்கின. தென் கோணாட்டின் மேலைப்பகுதி ஒல்லையூர் நாடு. இந்த ஒல்லையூரில் வாழ்ந்த கிழானுக்கும் பெருஞ்சாத்தன் இனியமகனாய், பாண்டி நாட்டின் வடகோட்டியிலிருந்து சோழர்க்கும் பாண்டியர்க்கும் அடிக்கடி நிகழ்ந்த போரில் ஈடுபட்டு பாண்டியர்க்கு வெற்றி பயத்துவந்தான். சாத்தனது பெருமை முற்றும் அவனுடைய பேராண்மையிலும் தாளாண்மையிலும் கொடையாண்மையிலும் ஊன்றி இன்றது. இந் நாலமுடைமை கண்ட நல்லிசைச் சான்றோர் இவனை நயந்து பாடிச் சிறப்பித்தனர். பெருஞ்சாத்தன் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து முடிவில் வானுலகு பெயர்ந்தான். அப்பொழுது அவன் விரிவாற்றாது வருந்திய சான்றோருள் குடவாயிற் கீரத்தனார் என்பார் ஒருவர். குடவாயில் சோழநாட்டில் உள்ளதோர் ஊர். கீரத்தனார் என்பார் அவ்வுரினராயினும் அவருக்கு 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிரே' அதனால் அவர் மனத்தின்கண் பெருஞ்சாத்தன் விரிவு வருத்தத்தை உண்டாக்கியது.

பெருஞ்சாத்தன் இறந்துவின் கீரத்தனார் குடவாயில் நோக்கிச் செல்வாராயினார். அக்காலையில் ஒல்லையூர் நாட்டைக் கடந்துவரும் வழியில் மூல்லைக் கொடி பூத்திருப்பதைக் கண்டார். அதன் அழகும் மணமும் கீரத்தனார் உள்ளத்தில் பல எண்ணங்களை எழுப்பின. இன்பகாலத்தில் மூல்லைப்பூவை இலையர் பலரும் மகனிரும் வனைவின்றிச் சூடுக்கொள்வார். பாண்ரூளும் பாண்மகன் அதனைத் தன் யாழ்க் கோட்டால் வாங்கிச் சூடுக் கொள்வான். பாண்மகளும் தன் கூந்தலில் குடி இன்பறுவாள். பெருஞ்சாத்தன் இறந்துவின் இவர்கள் துயரூகின்றனர். இன்பக் காட்சியும் துன்பக்காட்சியும் கீரத்தனார் கண்களில் மாறிமாறித் தோன்றின. மூல்லைக்கொடியை நோக்கி, 'மூல்லையே! பெருஞ்சாத்தன் இறந்துவின் இத் துன்பகாலத்தில் உன்னை இளையரும் குடார், வளையனியும் பருவ மங்கையரும் கொட்டு சூழிற் குடார். பாண்னும் குடான். பாடினியும் அணியாள். இந்த ஒல்லையூர் நாட்டில் நீ ஏனோ பூத்துள்ளாய்?' என்பாராய் இப்பாடலைப் பாடனார்.

70வது பாடல்

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனை புலவர் கோவூர்கிழார் கண்டு பெரும் பொருள் பெற்றுச் சென்றார். செல்லும் வழியில் காவிரியின் வடகரையில் உள்ள சிறுகுடி என்னும் ஊரில் வசிக்கும் பாணன் என்பவனைக் கண்டார். பாணன் என்பவன் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் பெருந்தகையான். புலவர் அவனிடமும் பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றார். ஆயினும், கிள்ளிவளவன்மேல் கொண்ட அன்பு காரணமாக மீண்டும் அவனைப் பார்க்கச் சென்றார் கோவூர்கிழார். அப்பொழுது சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் அவருக்கு மீண்டும் பொருள் மிக்கத்

தந்து சிறப்பித்தான். அவனது நாட்டில் நீர்வளமும், நெல்வளமும் குறைவு இன்றி இருப்பதும், குடிகள் மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வதும், அவன் புலவர் களுக்கு பெரும் மதிப்பளித்து செல்வத்தைத் தருவது கண்டும் புலவரது உள்ளம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியிலாழ்ந்தது. இதனை அவர் பாணாற்றுப்படை வாயிலாகச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார்.

(A) தேன் தீந்தொடைச் சீரியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ் கோத் தன்ன
நூண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கினை
யினிய காண்கிவட் டனிகெனக் கூறி

- 5 வினவ லானா முதுவா யிரவல
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக் கொளக் குறைப்பாக் கூழுடை வியனக
ரடுதீ யல்வது சுடுதீ யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
- 10 கிள்ளி வளவ எல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ஓாம்பன் ஞாங்க ரூதுங்
கைவள் ஸீகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி யொன்னுத
- 15 வின்னகை விற்லியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வையாயிற் செல்வை யாகுவை
விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பாடன்றவ ஸீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே!

ஆசிரியர் : கோழுர்க்கிழார்
துறை : பாணாற்றுப்படை
தீணை : பாடாண்டினை

பாடற் பிரிப்பு

தேனம் தீம் தொடை சீரியாழ் பாண!
கயத்து வாழ் ஆமை காழ் கோத்து அன்ன
நூண் கோல் தலைக்கத்து எண் கண் மாக்கு இணை
இனிய காண்க, இவண் தணிக எனக் கூறி

- 5 வினவல் ஆன முதுவாய் இரவல!
தை திங்கள் தண்கயம் போல
கொளக் கொளக் குறைப்பாக் கூழ்டைடை வியன் நகர்
அடுதீ அல்வது சுடுதீ அறியாது
இரு மருந்து விளைக்கும் நல் நாட்டுப் பொருநன்

- 10 கிள்ளி வளவன் நல் இசை உள்ளி
நாற்றும் நாட்டத்து அறுகால் பறவை
சிறுவெள் ஆழப்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகை பண்ணென் சிறுகுடி
பாதிரி கமழும் ஓதி ஒள் நுதல்
- 15 இன் நகை விறவியொடு மென்மெல இயலிச்
செல்லவ ஆயின் செல்லவ ஆகுவை
விறகு ஓய் மாக்கள் பொன் பெற்றனதோர்
தலைப்பாடு அன்று அவன் ஈகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்க! அவன் தானோ!

பதப்பொருள்

சீரியாழ்ப் பான - சீரியாழ்ப் பானனே, கயத்து வாழ் யாமை காழ் கோத்தன்ன - குளத்திலே வாழ்கின்ற ஆமையை இரும்பினால் செய்த அம்பிலே கோர்த்ததைப் போல், நுண்கோல் தகைத்த தென் கண் மாக்கினை - நுண்ணிய கோவினாற் பிணைக்கப்பட்ட தெளிவான உடுக்கையோசையின் இசையைக் கேட்டு, இனிய காண்கிவன் தணி கெனக்கறி - இனியவை காண்பாய் இளைப்பாறிச் செல்க என, வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவல - ஏனைய பலவும் கேட்கிறாய் முதியவனே! தை இத்திங்கள் தண்கயம்போல - தைப்பனியால் குளிந்த குளம்போல, கொளக் கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர் - கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாத சோற்றையுடையது அவனது நகர், அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது - அடு நெந்ருப்பை அல்லாது சுடுநெந்ருப்பை அறியாது அது, இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன் கிள்ளிவளவன் - சோறும் தண்ணீரும் கிடைக்கும் வளம் மிகுந்த நாட்டின் வேந்தன் கிள்ளிவளவன். நல்விசை யுள்ளி - அவன் புகழை உள்ளத்திலே கொண்டவனாக.

நாற் நாட்டத்து அறுகாற்பறவை - மனத்தினை விரும்பும் ஆறு கால்களை உடைய வண்டினங்கள், சிறுவெள் ஓாம்பல் ஞாங்கர் ஊதும் - வெள்ளிய ஆழப்பல் மலர்களின் பக்கத்தில் அமர்ந்து தேனினை நுகரும். கைவள் ஈகைப் பண்ணென் சிறுகுடி - கைப்பொருளைக் கொடுக்கும் சிறப்பினையுடைய பண்ணன் என்பானின் ஊரிலே தங்கி, பாதிரி கமழும் ஓதி ஒண்ணுதல் - பாதிரிப்பு கமழும் கூந்தலையும் அழகிய நெற்றியையும் உடைய, இன்னைக விறவியொடு - இனிமையான மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் விறவியொடு, மென்மெல இயலிச் செல்லவை ஆயின் செல்லவை ஆகுவை - மெல்ல மெல்ல நடந்து அவன்பாற் செல்வாயாக, சென்றால் நீ பெருஞ்செல்வம் பெறலாம். விறகு ஓய் மாக்கள் பொன் பெற்றனதோர் தலைப்பாடு அன்று அவன் ஈகை - விறகு வெட்டக் காட்டுக்குச் சென்றவனுக்குப் பொன் கிடைத்ததுபோல எதிர்பாராது கிடைப்பதல்ல அவன் ஈகை. நினைக்க

வேண்டா வாழ்க அவன்தானே - நீ வேறு எதையும் நினைக்கவேண்டாம். நம்பியே செல்லலாம். அவன் தாள் வாழ்க!

பொருள்

தேன் போன்ற இனிமையான ஒசையினை எழுப்புகின்ற சிறிய யாழினை உடைய பாணனே! குளத்திலே வாழுகின்ற ஆமையை இரும்பினாலே செய்த அம்பிலே குத்திக் கோர்த்ததைப் போல நூண்ணிய கோலினாற் பிணைக்கப் பட்ட தெளிவான உடுக்கின் இனிமையான ஒசையைக் கேட்டு இனிமை கண்டு இளைப்பாறிச் செல்க எனக் கூறி இன்னும் பல கேட்க விளைகின்ற முதியவனே! தைமாதப் பனியினால் குளிர்ந்த குளம் போல, அள்ளாக குறையாத உணவினை (சோற்றுவளம்) உடையது அவனுடைய நாடு. அடுப்பு நெருப்பைத் தவிர சுட்டழிக்கும் நெருப்பினை தெரியாத நாடு அவனுடைய நாடு. மிகையான சோறும் தண்ணீரும் கிடைக்கும் வளம் மிகுந்த நாட்டின் வேந்தன் கிளிவிளைவன் அவனுடைய புகழை உள்ளத்திலே நினைத்துக் கொண்டவனாக!

நறுமணத்தை விரும்பும் ஆறு கால்களை உடைய வண்டினங்கள், பிரகாசம் பொருந்திய வெண்ணமையான ஆம்பல் மலர்களின் பக்கத்தில் அமர்ந்து தேனினை உறிஞ்சும். தன் கையிலே இருக்கின்ற பொருளையும் கொடுக்கும் சிறப்பினை உடைய பண்ணன் என்பானின் ஊரிலே தங்கி, பாதிரிப்பு கமமும் கூந்தலையும் அழகிய ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும் உடைய இனிமையான புன்சிரிப்பினை உடைய விறலியோடு (மனைவியோடு) மெல்ல மெல்ல நடந்து அவனிடத்து செல்வாயானால் நீ பெரும் செல்வத்தை உடையவனாகலாம். விறகினை வெட்ட காட்டுக்குச் சென்றவனுக்குப் போன கிடைத்தது போல எதிர்பாராமல் கிடைப்பதல்ல அவனது கொடை. நீ சந்தேகம் கொண்டு வேறு எதையும் நினைக்க வேண்டாம். நம்பிக்கையுடன் செல்வாயாக. அவனுடைய பாதங்கள் வாழ்க!

அரும்பது விளக்கம்

கயம் - குளம். தகைத்த - பினைக்கப்பட்ட, கைவள் - கைப்பொருள். ஞாங்கர் - பக்கம், ஊதும் - நூகரும். ஓதி - கூந்தல். இருமருந்து - சோறு. தண்ணீர். ஒண்ணுதல் - அழகிய நெற்றி. காழ் - நாராசம். இரும்பாற் செய்த அம்பு. கினை - உடுக்கை ஒசை. அடுதீ - வீட்டில் ஏற்படும் நெருப்பு. சுடுதீ - போரினால் ஏற்படும் நெருப்பு

குறுந்தொகை

பழந்தமிழ் நாட்டின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் தொகை நூல்களுள் சிறந்து விளங்குவது குறுந்தொகை என்பது. எட்டுத்தொகை நூல்களின் பெயர்களைத் தொகுத்து உரைக்கும் வெண்பா இந்நாலை “நல்ல குறுந்தொகை” என்று பாராட்டுகின்றது.

குறுந்தொகைப் பாடல்களின் சிற்றெல்லை நான்கடியாகவும் பேரெல்லை எட்டடியாகவும் அமையப் பெற்றுள்ளன. நீண்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக அமைந்த அகநானாற்றை நெடுந்தொகை என்பது போல அகவற்பாவின் அமைப்பில் சுருங்கிய அடிவரையறைகொண்ட பாடற்றொகுதி குறுந்தொகை எனப் பெயர் பெறுகின்றது. இந்த அடியாளினாலும் வேறு சில ஏதுக்களாலும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் முதலில் தொகுக்கப்பட்டது இக் குறுந்தொகை ஆகும்.

குறுந்தொகைச் செய்யுட்களின் தொகை கடவுள் வாழ்த்து அடங்கலாக நானாற்று இரண்டு (402). எனினும் இந்நாலை “குறுந்தொகை நானாறு” என்று இறையனாரகப் பொருள் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

நறுந்தமிழ் மனம் கமமும் குறுந்தொகைப் பாக்களைக் கற்பனை வளமும் கருத்துச் செறிவும் கனியப் பாடிய புலவர்கள் இருநாற்று ஜந்து (205). இப் புலவர்களினால் பாடப்பட்ட பாடல்களைத் தொகுத்தவர் “பூரிக்கோ” என்பவர் என்று அறிய முடிகின்றது.

குறுந்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்தினை பாரதம் பாடிய “பெருந்தேவனார்” பாடியுள்ளார். குறுந்தொகையினைப் பாடியுள்ள புலவர்கள் எல்லோரது பெயர்களையும் அறிய முடியவில்லை. ஒளவையார், அள்ளூர் நன்முல்லையார், ஆதிமந்தியார், ஒக்கூர் மசாத்தியார், காக்கை பாடினியார், வெள்ளி வீதியார் முதலான பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களும் குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

குறுந்தொகைப் புலவர்கள் சிலரின் இயற்பெயர் அறியப்படவில்லை. சில புலவர்களின் பெயர்களை உவமைகளாலும், உருவகத்தாலும், அருந்தொடர் களாலும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

உவமையால் பெயர் பெறுவோர் செம்புலப்பெயல் நீரார், அணிலாடு முன்றிலார், குப்பைக் கோழியார், ஒரேரூநுவர், கயமனார், கல்பெருசிறுநுவர் யார், மீனெறி தூண்டிலார், விட்ட குதிரையார், வில்லக விரலினார் போன்றோர் ஆவர். உருவகத்தாற் பெயர் பெறுவோர் கங்குல் வெள்ளத்தார், பதடி வைகலார் போன்றோர். அருந்தொடரால் பெயர் பெறுவோர் நெடுவெண்ணில வினார், ஓரிற் பிச்சையார், கள்ளில் ஆத்திரையனார், எயிற்றியனார், காக்கை பாடினியார், குறிபிறையார் போன்றோர் ஆவர்.

நவிலுந்தோறும் கவை மிகப் பயக்கும் இலக்கிய வளமார்ந்ததாகக் குறுந் தொகைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பாட்டிற்கு பின்னாலும் ஒரு கதை தொக்கி நின்று வியாபகம் பெறுவதை நாம் காணமுடிகின்றது. குறுந்தொகையில் ஒரு செவிலித்தாய் ஒடிப்போன தன் மகளைத் தேடிக் கண்கள் பஞ்சடைய, கால்கள் பரிதவிக்க, “இந்த உலகில் ஒடிப்போகிற காதலர்கள் வானத்து மீன்களைவிட அதிகமாக இருக்கின்றார்களோ” என்று சொல்கின்றாள். இதற்குப் பின்னால் ஒரு கதை இருப்பதை நாம் உணர்கின்றோம்.

குடிப்பிறப்பு, உரு, திரு, உணர்வு முதலிய பண்புகள் யாவும் பொருந்திய அகமாந்தர்கள் தம் உள்ளத்தில் தூள்ளி எழும்பும் உணர்ச்சி அலைகளை ஒழுங்குபடுத்தி, நெறிப்படுத்திக் குறிப்பும், பொருள் தோன்றவும், நயம் செறியவும் நிகழ்த்தும் கூற்றுக்களின் மின்னல் கீற்றுக்கள் எனப் பொலியும் உள்ளுறை உவமங்களை குறுந்தொகைப் பாடல்களில் காணலாம்.

இன்பத்தைப் பாடும்போதே மனிதனுக்கு தேவையான நீதிகளையும், நெறி களையும் உள்ளம் கொள்ளும் வண்ணம் குறுந்தொகைப் புலவர்கள் உரைத்துச் சென்றுள்ளனர். குறுந்தொகையில் பல்வேறு புலவர்களால் படைக்கப் பெறும் தோழியின் பல்வேறு பண்புகளும், பொறுப்புகளும் எண்ணி இன்புறத்தக்கவை.

பாரி, ஓரி, மலைமான், அஞ்சி, ஆய், நன்னன், நள்ளி, கட்டி, அகுதை முதலான குறுநில மன்னர்களைப் பற்றிய செய்திகளை குறுந்தொகை தருகின்றது. அணிலாடு முன்றிலார், குப்பைக் கோழியார், செம்புலப் பெயன்ரார், விட்ட குதிரையார், மீனெறி தூண்டிலார் முதலான பெயர்கள் பாடற் தொடர்களில் அமைந்துள்ளன.

குறுந்தொகையின் மற்றுமோர் சிறப்பம்சம் செய்யுள்களில் இடம்பெற்றுள்ள உரிச்சொற்களாகும். உரிச்சொற்களாக சாய், புலம்பு, வார், வை, தவ, நன்று, சேர், உயர், படர், கவவு, பாய், கய, உசா, சாயல், உரும், பையுள், கமம், கலி, தீர்தல், பனை, தடவு, தா, செல்லல், வய, நுணங்கு, பேம், கதழ் போன்ற பல இடம்பெற்றுள்ளன.

இலக்கணஅமைதி நன்குடையதாகி, விரிவும் கருக்கமுமின்றி, இயற்கைக் காட்சிகளின் எழில் நலங்களையும் அகத்திணை ஒழுக்கங்களையும்

பண்டைக்கால நாகரிகச் சிறப்பையும் வேறு பல அரிய பொருள்களையும் விளக்கி நிற்பது குறுந்தொகை. ஐந்து நிலங்களின் இயல்புகளும், நிகழ்ச்சி களும் ஆஸ்கார்ஸுகே நல்லிலைச் சான்றோரால் புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்நாற் செய்யட்களிற் புலவர்கள் சார்த்து வகையாலும், உரிப் பொருளிற்கு உபகாரப்படும் வகையாலும் உணர்த்துகின்ற பல செய்திகளில் இருந்து அக்காலத்துத் தமிழ் மக்களுக்கு உரிய வழக்கங்கள், வாழ்க்கை நிலை, நாகரிகம், அரசியல் முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

குறுந்தொகை நூலின்கண் அடங்கியுள்ள செய்திகள் அனைத்தும் தமிழ் மொழிக்கே சிறந்த அகம், பறும் என்னும் இருவகைப் பொருட்களில் அகப் பொருள் பற்றி எழுந்தது. அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் உறுதிப் பொருள் மூன்றினுள் இன்பம் பொருளாக எழுந்தது குறுந்தொகை.

குறுந்தொகையில் அடங்கிய செய்யுள்கள் அனைத்தும் அகப்பொருள் பற்றி எழுந்தனவாகும். ஒத்த அன்பால் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாகா இவ்வாறு இருந்தது எனக் கூறப்பட்டாய், யான்னும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதொரு பொருளாதவின் அதனை அகம் என்றார். எனவே அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகம் என்பது ஆகுபெயர் ஆகும்.

தலைவன் கவற்று

40வது பாடல்

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே

ஆசிரியர் : செம்புலப் பெயனீரார்
குரின்சி
துறை : இயற்கைப் புணர்ச்சி

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த பின்னர் பிரிவர் எனக் கருதி அஞ்சிய தலைமகள் குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு தலைமகள் கூறியது.

பாடற்பிரிப்பு

யாயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறை கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயல் நீர்போல
அன்பு உடைய) நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே

பதப்பொருள்

யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ - என் தாயும் நின் தாயும் ஒருவருக்கொருவர் என்ன உறவுடையவர் ஆகுவர்? எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறை கேளிர் - என் தந்தையும் நின் தந்தையும் எம்முறையினையுடைய உறவினர் ஆவர்? யானும் நீயும் எவ்வழியறிதும் - நானும் நீயும் இப்பொழுது அறிந்ததை அல்லாமல் முன்பு எவ்வாற்றான் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்துள்ளோம்? இம்முன்றானும் தொடர்புடையோம் அல்லோம் ஆகவும், செம் புலப் பெயல் நீர்போல - செந்நிலத்தே பெய்யப்பட்ட மழை அந்நிலத்தின் இயல்போடே ஒன்றுக்க கலந்தாற்போன்று அன்புடை நெஞ்சும் தாம் கலந்தனவே - அன்புடைய நம் நெஞ்சங்கள் தாமாகவே கலந்தன கான்.

பொருள்

என்னுடைய தாயும் உன்னுடைய தாயும் ஒருவருக்கொருவர் எந்த வகையில் உறவினை உடையவர்கள் ஆவர்? என்னுடைய தந்தையும் உன்னுடைய தந்தையும் எந்த வகையில் உறவினை உடையவர்கள்? நானும் நீயும் இப்பொழுது அறிந்து கொண்டதே அல்லாமல் முன்பு எந்தவகையில் அறிந்து கொண்டவர்கள். இந்த மூன்று வகையிலும் தொடர்பில்லாமல் இருக்க சிவந்த நிலத்தில் பெய்த மழை நீரானது அந்நிலத்தின் இயல்புடன் சேர்ந்து செந்நீராகச் சேர்ந்ததைப் போன்று நமது அன்பு நிறைந்த உள்ளங்களும் தாமாகவே கலந்து கொண்டன.

குறியிய

உறவு என்பது தாய் மரபு பற்றியும் தந்தை மரபு பற்றியும் வருவது. அவ்விரு மரபாலும் யாம் தொடர்புடையோம் அல்லம். அல்லாதுவிடத்தும் ஒருவரை ஒருவர் அறியுமளவில் நட்புக்கிழமை கோடலும் உண்டு. அங்குளம் யாம் இதற்கு முன்னர் எவ்வழியிலும் அறிந்திலம். அறிவுதற்கு வழிகள் இரண்டு உள். கண்டறிதல், கேட்டறிதல்.

உறவுத் தொடர்பும், நட்புத் தொடர்பும் இல்லாத நம் நெஞ்சங்கள் இயல்பாகவே அன்பு நிரமியுள்ளன. இதற்குக் காரணம் பற்பல பிறப்புகளிலே பயின்று பயின்று முதிர்ந்த உழவுல் அன்பேயாம்.

நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்த வழி தன் தன்மை திரிந்து நிலத்தின் தன்மையை ஏற்பது போலவும், நிரின் தன்மையை நிலம் தனதாக ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலவும் நம் நெஞ்சங்களும் கலந்தன.

அரும்பத விளக்கம்

கேளிர் - உறவினர், செம்புலம் - செந்நிலம். யாய் ஞாய் தாய் - என்பன முறையே என்தாய், நின்தாய், அவர்தாய் எனத் தன்மை முதலிய மூன்றிடமும் பற்றி வரும். எந்தை, நுந்தை - தந்தை என்பன போல, யாராகியர் - யாராந் தன்மையுடையர், என்ன உறவினையுடையவர் என்றவாறு

தலைவன் சுற்று

2வது பாடல்

(5) கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் ரரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உள்வோ நீயறியும் பூவே

ஆசிரியர் : இறையனார்
குறிஞ்சி
தலைவன் சுற்று
துறை : நலம் பாராட்டல்

பாடற்பிரிப்பு

கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அம் சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயில் இயல்
செறி எயிற்று, அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உள்வோ நீ அறிவும் பூவே!

பதப்பொருள்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அம்சிறைத்தும்பி - பூந்துகளையே ஆராய்ந்து தேனை உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும், அழகிய சிறஞ்சிகளையும் உடைய வண்டே! காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ - நான் விரும்பியதை அறிந்து முகமன் கூறாமல் நீ உண்மையாக அறிந்தனையே கூறுவாயாக, பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயில் இயல் செறியெயிற்று அரிவை கூந்தலின் - எழுமையும் என்னோடு பயின்றடிப்பட்ட அன்பினையும் மயில் போன்ற சாயலினையும் நெருங்கிய பல் வரிசையினையும் உடைய இவளது கூந்தல் போன்று, நீ அறியும் பூ நறியவும் உள்வோ - நின்னால் அறியப்பட்ட மலர்களுள் நறுமணம் மிக்க மலர்களும் உள்ளனவாக அறிந்ததுண்டோ?

பொருள்

மகரந்தத் தாதுக்களையே ஆராய்ந்து தேனை உண்டு வாழ்க்கையை நடத்து கின்ற அழகிய சிறஞ்சிகளையடைய வண்டே! நான் விரும்பியதை அறிந்து அதற்கேற்ப எனக்கு உபசார மொழி கூறாமல், உண்மையாக நீ அறிந்தவற்றை எனக்குக் கூறுவாயாக. ஏழேழு பிறப்புகளிலும் என்னோடு பழக்கப்பட்ட அன்பினையும், மயில் போன்ற அழகிய சாயலினையும், நெருங்கமான அழகிய பல்வரிசை யினையும் உடைய இவளது கூந்தலைப் போன்று நீ அறிந்த மலர்களுள் வாசனை மிக்க மலர்கள் உள்ளதாக அறிந்ததுண்டோ?

குறிப்பு

இப்பாடல் சிவபெருமான் ‘நன்நாட்டுப் பலவனாய்ச் சங்கமேறித்’ துருமி என்னும் அந்தணன் பொருட்டுப் பாடியது என்னும் வரலாறு ஒன்று வழங்குதலும் அறிக்.

‘இவள் கூந்தல் போன்று இனிது கமழும் மலர் இதுகாறும் யான் அறிந்திலேன். ஒரு கால் பூத் தேரும் வாழ்வடைய நீ அறிந்ததுண்டாயின் கூறுக’ எனத் தும்பியைத் தலைவன் கேட்டதுபோல் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடல் இயற்கைப் புணர்ச்சியின்கண் இடையீடுபோட்டு நின்ற தலைகள், தலைகளை நாணின் நீக்குத்தற்பொருட்டு, மெய்தொட்டு, யமிழல் முதலாயின் அவள்மாட்டு நிகழ்த்திக் கனது அன்பு தோன்ற, அவள் நலத்தைப் பாராட்டுதல்.

இதன்கண் தலைவன் தலைவியின் கூந்தலில் உறையும் வண்டொன்றினை விளித்து, ‘வண்டே! நீ மலர் தேர்ந்து கொங்குன்னும் வாழ்க்கையடையாய், ஆதலின் நீ அறியும் பூக்களில் இவள் கூந்தலெனுங் காட்டிலே நுறியன உள்ளனவாக அறிதியோ?’ என அறியும் முகத்தால் அவள் கூந்தலின் இயற்கை மனத்தைப் பாராட்டுகின்றான்.

அரும்பது விளக்கம்

கொங்கு - பூந்துகள், தேன், கண்டது - வாய்மை, பயிலிய - பயின்ற, தூம்பி - வண்டினத்திற் சிறந்தது அஞ்சிறை - அழகிய சிறகு.

நற்றினை

தொன்மையும், செம்மையும் வாய்ந்த உலக மொழிகள் சிலவற்றுள் ஒன்றாய் உயர் தனிச் செம்மொழி எனப் போற்றப் பெறும் தமிழ் மொழிக்கண் சங்ககாலத்து நூல்களாகிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலில் வைத்து என்னைப் பெறும் சிறப்பு வாய்ந்தது நற்றினை என்னும் நூல். பழந்தமிழ் நாட்டின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் நற்றினை 9 அடியை சிற்றெல்லை ஆகவும், 12 அடியைப் பேரெல்லையாகவும் கொண்டு விளங்குகின்றது. அகப்பொருள் பற்றிய 400 பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பே நற்றினை. இதனால் இந்நூல் நற்றினை நானூறு என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றது.

இந்நூலைத் தொகுப்பித்தவர் “பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி” என்பவர். தொகுத்தவர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. மதுரை மாநகரில் முன்னாளில் நிலையிட்ட தமிழ்ச் சங்கத்திலிருந்த புலவர்கள் 175 பேரால் பாடப்பட்ட அகவற்பாக்கள் நற்றினைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்தினை ஆகும். இவ்வெந்தினுள்ளும் தினை என்னும் பெயரால் திகழ்வது நற்றினை ஒன்றேயாகும். அது நற்றாய் போன்று சிறப்புறிமை உடையது. அதன்கண் காணப்படும் பாக்களும் அத்துணை கவை மிக உடையன. அப்பாட்டுக்கள் இருநூற்றெழுபத்தைந்து பொய்யா நாவின் புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பட்டன. இந்நாற் பாக்கள் அகப்பொருள் குறிக்கும் அளவோடு, கொடை, ஆட்சிமுறை, ஆட்சிப்பரப்பு, அறப்போர், மொழி ஒம்பல், நெறி பேணல், அன்பு, அருள், நட்புரிமை என்பவற்றுடன் தமிழக வரலாற்றையும் ஆஸ்காங்கே வேண்டுமெனவு கொண்டுள்ளது. நல்ல தினை என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது இதன் சிறப்புக் கருதியே.

சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்களைப் பற்றியும், அஞ்சி, ஆய், மலைமான் முதலிய வள்ளல்களைப் பற்றியும், பழையன், தீத்தன் போன்ற குறுநில மன்னர்களைப் பற்றியும் பல குறிப்புக்களை நற்றினை தருகின்றது.

உள்ளத்தைக் கவரும் உவமையழகும், அணிநலன்களும் நற்றினைப் பாடல்களில் அமையப்பெற்றுள்ளன. குவளை மலர்கள் கொய்பவர் நீரினுள் இருப்பினும், நீர் வேட்கையற்று விரும்புவது போல, தலைவியை நாள்தோறும்

காதலன் முயங்கி வருகின்ற போதும் அவள் வளையல்கள் கழலா நிற்பதால் மீண்டும் புணர்ச்சியை விரும்புகின்றாள். இவ்வாறு பல உவமைகள் நற்றிணையில் இடம்பெற்றிருப்பதனைக் காணலாம்.

நற்றிணைச் செய்யுட்களில் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம். பாணர்சேரி இசை நிறைந்து விளங்கும். தெருக்களில் ஊர் மக்கள் பார்த்துக் களிக்கத் துணங்கைக் கூத்து நடைபெறும். மாதர் விழாக் காலங்களில் தழையுடையணிந்து வெளிவருவர். இது ஆடவர் அறிவை மயக்கி நிற்கும். கலிங்கம் உருத்தல் உயர்ந்தோர் அனி. தெருவில் மங்கையர் ஊஞ்சலாடிக் களிப்பர்.

உழவர்கள் அதிகாலையில் வயலிற்குச் செல்வார்கள். அந்நேரங்களில் தலைவர்கள் தலைவியருக்கு யாருமறியா முறையில் பூவும் கண்ணியும் கொண்டு கொடுப்பர். குற்றம் பொறுத்தல் என்னும் குணத்தைக் கைக் கொள்ளும்படி தலைவன் தலைவியருக்கு, அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களால் அறிவறுத்தப்பெறும். இத்தகைய வழக்கங்கள் பல இருந்ததாக நற்றிணைச் செய்யுட்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தேய்ப்பிப்பழங் கயிற்றனார், தனிமகனார், விழிக்கட்டேதை பெருங்கண்ணார் முதலிய பெயர்கள் நற்றிணைப் பாடல்களின் தொடர்களால் அமைந்துள்ளன. நற்றிணைச் செய்யுட்கள் கடினமானதாகவோ எளிதானதாகவோ இல்லாமல் நடுவணதாக அமைந்துள்ளன.

அன்பாக உலகத்தோடொட்ட ஒழுகும்போது பிறர் செய்யும் தீங்கையும் மறந்து வாழ்கின்ற நிலை வருதல் வேண்டும். பிறர் நஞ்சு வைத்தாலும் நாம் நஞ்சென உணர்ந்ததை அவன் அறியின் அவன் மனம் நடுங்கும் என அவனுக்கிரங்கி அந்நஞ்சையும் உண்பதே நாகரிகம். திருவள்ளுவர் கண்டபுது நாகரிகம் இது.

பெயக்கண்டு நஞ்சண்டமைவர் நயத்தக்க

நாகரிகம் வேண்டு பவர்

(திருக்குறள்)

இக்கருத்தை அகப்பொருட் சுவை ததும்ப நற்றிணைப் புலவர் ஒருவர் பொன்போற் போற்றிப் பாராட்டுகின்றார்.

புதல்வன் ஈன்ற பூங்கண் மடந்தை

முந்தை இருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்

நஞ்சம் உண்பர் நனிநா கரிகர்

என்று அப்பாடல் அமைகின்றது.

கவியரசராகிய கம்பர் தமது சேர்மநாட்டையும், காவிரி நதியையும், சடைய்ப்பவள்ளாலையும் இராமாயணத்தில் பலவிடங்களில் உவமானங்களாக காட்டியுள்ளார். உயர்வுடையதே உவமையாகக் கொள்ளப்படும். நற்றிணைப் புலவர்களாலும் இம்முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நற்றிணைச் செய்யு-

களில் பலருடைய ஊர்களும் செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. தலைவரியின் அழிக்கு புலவர் தாம் கருதிய தலைவர்களின் ஊர்களை உவமையாகக் கூறியுள்ளனர்.

பாட்டுக்கு உயிர் - உணர்ச்சி, உடல் - கற்பனை, உடை - ஓலிநயம், நற்றிணைப் பாடல்களின் உடை எனிதாக உள்ளது. உடல் அழு பெற அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உயிர் போற்றத்தக்கதாகவும் உள்ளது. உயிரின் வாழ்விற்காக உடலும், உடலின் காப்பிற்காக உடையும் அமைந்த அமைப்பை நற்றிணைச் செய்யுட்களில் காணலாம்.

அகப்பொருட் பாடல்களில் இயல்பாகப் பயின்று வரும் உள்ளுறைப் பொருளும், இறைச்சிப் பொருளும் இந் நற்றிணைச் செய்யுட்களில் மிகுதியாகப் பயின்று வருகின்றன. உள்ளுறை, இறைச்சிப் பொருள்களின்றி வேறு வகையாலும் குறிப்புப் பொருள்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

சங்கச்செய்யுட்கள் கருதிய பொருளைத் தெளிவுற விளக்கி, இன்னோசை யும், குறிப்புப் பொருளும் உடையனவாய், வேற்றெனத் தொடுத்தவின்றி விளங்குதலை யாவரும் அறிவர். அவ்வகையில் நற்றிணைச் செய்யுட்களும் தம் பொருளிற்கு ஏற்றவாறு சிறந்தனவாய் விளங்குகின்றன.

உள்ளுறை உவமம்

பாடலொன்றில் காணப்படும் அத்தனை சொற்களும் இரண்டாவது பொருளைக் காணக்கூடுமாயின் அப்பொருளால் பிறிதொரு கருத்தும் பிறக்கக்கூடுமாயின் அதனை உள்ளுறை உவமம் என்பர். உள்ளுறை உவமம் தமிழ்க் கவிதைகளிற்கே சிறப்பானது. இது அகப்பொருளுக்குரியது.

உள்ளுறையுவமம் உட்பொருளை உணர்த்த, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க, இலக்கியக்கவை பயக்க என்று மூன்று நிலைகளில் செயற் படுவதாக உள்ளது. இயற்கை வருணனை உள்ளுறையை உணர்த்தும் களனாய் உள்ளது.

அகப்பாடலில் இயற்கை இன்றியமையாமல் இடம்பெறும் பிறிதொரு சூழல் உள்ளுறை. வெளிப்படையாக மொழியாது பண்பாடு தோன்றக் குறிப்பாக மொழிந்து கருத்துணர்த்தும் உள்ளுறைப் பாங்கான வாய்ப்பை இயற்கை வழங்குகின்றது. மருதத்தில் உள்ளுறைக்கு இடம் மிகுதி எனலாம். மென்மையான உணர்வுகள் சிதைவு நாமல் முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போன்று வன்மையுடன் புறத்தொழுக்கத்தை கடியும் நிலையில் தலைவனுக்குத் தோழி வாயில் மறுக்கும் சூழலில் உள்ளுறை பெற்று இயற்கை அமைகிறது.

திணையை உணர்த்துவதற்கு உள்ளுறை உவமம் பெரிதும் துணை புரியும். உள்ளுறை உவமத்தைப் பயன்படுத்துவதால் திணைக்குரிய ஒழுக்கம் கூறப்படும் இடம் மிகுதியும் கவை பயப்பதாகும். உள்ளுறையில் பொருளை உணர்த்துவதற்கு கருப்பொருட்கள் ஒரு கருவியாக, ஊடகமாக கொள்ளப்படுகின்றன.

வெளிப்படையாக நிகழ்வதான் ஒன்றைக் குறிக்கும் அதேவேளையில் உள்ளார்த்தமாக இன்னொன்றையும் குறிப்பதாக உள்ளுறை உவமம் அமைகின்றது. அகத்தினைப் பாடல்களில் நன்கு இரசிக்கத்தக்கதாய் அமைவது உள்ளுறை என்னும் எடுத்துரைப்பு முறையாகும்.

அகப்பொருளிற்கு ஏற்ப செய்திகளை மறைமுகமாக உணர்த்தவும், நிகழ்ச்சியோட்டத்திற்கும், கூறிவரும் செய்தியோட்டத்திற்கும் தடையில்லாத வாறும் அதேநேரம் கூறவேண்டிய எல்லாக் கருத்துக்களையும் உணர்த்து வதற்கும் உள்ளுறை பயன்படுகின்றது. உள்ளுறை மிகுதியாகத் தோழி கூற்றிலும், அடுத்து தலைவி, தலைவனின் கூற்றுக்களிலும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

முதற்பொருள்

முதல் என்பது “பிரதானமானது” என்ற பொருளைக் கொண்டது. இதில் அந்த நிலமும், அந்த உறவு அல்லது உணர்வு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பான பொழுதும் (நேரம்) குறிப்பிடப்பெறும்.

ஐவகை நிலமும் அறுவகைப் பெரும் பொழுதும், சிறு பொழுதும் முதற் பொருட்கள் ஆகும். அதாவது, மலை, காடு, வயல், கடற்கரை, பாலை ஆகிய நிலங்களும் அவ்வந் நிலத்திற்கேற்பான பெரும்பொழுதுகளும் முதற் பொருட்கள் ஆகும். இவை நிலத்தின் இயல்புகளுக்கேற்ப அமைந்துள்ளமை வியக்கத்தக்கது.

கருப்பொருள்

கரு என்பது நிலத்திற்குரிய தெய்வம், உணவு, மிருகம், பறவை, பறை என்பவற்றுடன் அங்குள்ள பிரதான பொருளாதார நடவடிக்கைகள், செய்தி களைக் குறிப்பது ஆகும். நிலம், பொழுது ஆகிய முதற்பொருள்களிற்கேற்ப கருப்பொருட்கள் அமைகின்றன; அமைய முடியும். அவ்வந் நிலங்களிற் காணும் பற்பல வகைக் காட்சிகளும் கருப்பொருட்களாக அமையும்.

உரிப்பொருள்

உரிப்பொருள் என்றால் ஒழுக்கம் என்று பொருள். உரிப்பொருட்கள் அனைத்தும் நிலத்தின் இயல்பிற்கேற்ப சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ளன.

அவ்வந் நிலங்களில் வாழும் மக்களின் உள்ளத்தில் அலைமோதும் உணர்ச்சி உரிப்பொருள் ஆகும். குறிஞ்சிக்கு கூடல் (புணர்தல்) - கூடல் நிமித்தம். மூல்லைக்கு இருத்தல் - இருத்தல் நிமித்தம். மருத்துதிற்கு ஊடல் - ஊடல் நிமித்தம். நெய்தலுக்கு இரங்கல் - இரங்கல் நிமித்தம். பாலைக்கு பிரிதல் - பிரிதல் நிமித்தம் உரிப்பொருட்கள் ஆகும்.

முதல் என்ற தளத்தின் அடியாகக் கரு என்னும் வாழ்க்கைச் சூழலின் ஊடாக உரிப்பொருள் தோன்றும்.

இறைச்சிப்பொருள்

இறைச்சி என்பது கருப்பொருளின் புறத்தாகவே பெறப்படும் குறிப்புப் பொருள் ஆகும்.

இறைச்சி தானே பொருள் புறத்ததுவே (தொல். பொருள் - 34)

இறைச்சிப் பொருள் என்பதில் கருப்பொருட்கள் நேரடியாகத் தாமே நின்று அதற்குப் பூற்பான் ஒரு பொருளை உணர்த்தும். இப்பொருள் நுட்பமாக உணரும் தன்மையுடையது. இறைச்சி என்பதற்கு கருப்பொருள் என்றும் பொருள் உண்டு. முன்னரே நாமறிந்த கருப்பொருளைப் புலவன் கூறும்போது இதனை ஏன் கூறுகின்றான் என நாம் ஆராய்கின்றோம். எனவே அந்தக் கருப்பொருள் ஆழமான குறிப்புப் பொருளைத் தரவே வருகிறது. எனவே கருப்பொருளை இறைச்சி என்றனர்.

'வல்ம்புரி வான்கோடு நரலும் இலங்கு நீர்த்துறைக் கொள்க'

இங்கு நீர் என வருவதில் இலங்கு நீரே தலைவன் என்றும் அவனுக்கு காதலால் உரியவளான தலைவியே வலம்புரி என்றும் கூறியுள்ளார். இந்த வகையில் கருப்பொருள் வழியாக இறைச்சிப் பொருள் கொள்வதை நாம் காணலாம்.

இறைச்சி என்றால் வளைந்தது என்றும் பொருள் உண்டு. நேரான பொருளில் கூறாமல் குறிப்பாகப் பொருளுணர்த்துவதை நேராக அன்றி விளைவாகப் பொருளுணர்த்துவது என்பார்கள். இறைச்சி உள்ளுறை உவமத்திற்கு அப்பால் ஒர் அரிய உட்கருத்தினை உணர்த்துவதாகவும் அமைகின்றது.

இறைச்சி அகப்பொருளுக்குரியது. இறைச்சி என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் suggestion என்று கூறப்படும் சொல்லை ஒத்தது.

புலவன் கவிதை புனையும்போது இயற்கையினை கவிதையில் கலந்தான். நாம் காணுகின்ற காட்சிகளையும் புலவன் கூறினான். ஆனால், அவன் கூறிய பின்னரே நாம் முன்னர் கண்டவை எம் நினைவுக்கு வருகின்றன. சில நேரங்களில் சில சம்பவங்களை நேரடியாகக் கூறமுடியாது. புலவன் தான் கண்டவற்றை உள்ளவாறே சொன்னால் சிலவேளைகளில் எம்மால் நம்பமுடியாமல் இருக்கும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் இறைச்சிப் பொருளினைக் கையாண்டு புலவன் கவிதையில் தன் கருத்தினை அமைக்கின்றான்.

சங்க இலக்கிய அகத்தினைப் பாடல்களில் இறைச்சி தலைவனின் பண்பு தொடர்பாகவும், தோழி தலைவியை ஆழ்றுவிப்பதாகவும், தோழி தலைவனை செலவழங்குவிப்பதாகவும், தலைவி தன் ஆழ்ராமையை வெளிப்படுத்துவதாகவும், தலைவியை விரைந்து காணவேண்டுமெனும் நெஞ்ச உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன. அன்பறு காட்சிகளை விளக்கி அதன்வழி இறைச்சிப் பொருளை வெளிப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்க தன்மையாக உள்ளது.

381வது பாடல்

~~(A)~~ அருந்துய ருழத்தலி னுண்ணமை சான்மெனப்
பெரும்பிறி தின்மையி னிலேலு மல்லேன்
கரைபொரு திழிதருங் கான்யாற் றிகுகரை
வேர்கிளர் மராஅத் தந்தளிர் போல

- 5 நடுங்க வானா நெஞ்சமொ டிடும்பை
யாங்களந் தாங்குவென் மற்றே யோங்கு செலற்
கடும்பகட் டியானை நெடுமா னஞ்சி
ஏர நெஞ்ச மோடிச்சேண் விளங்கத்
தேர்வீ சிருக்கை போல
- 10 மாரி பிரீஇ மான்றன்றால் மழையே.

ஆசிரியர் : ஓளவெயார்
தினை : முல்லை : மெய்ப்பாடு : அமுகை
பயன் : அயாவுபிரத்தல்

பிரிவிடை ஆற்றாளாவிய தலைமகள் பருவவரவின்கள் சொல்வியது.

பாடற்பிரிப்பு

அரும் துயர் உழுத்தலின் உண்ணமை சான்ம் என 3
பெரும் பிறிது இன்மையின் இலேலும் அல்லேன் 3
கரை பொருது இழிதரும் கான் ஆற்று இகுகரை 3
வேர் கிளர் மா அத்து அம்தளிர் போல 3

- 5 நடுங்கல் ஆன நெஞ்சமொடு, இடும்பை 2
யாங்களம் தாங்குவென் மற்று(ஏ) ஒங்கு செலஸ் |
கடும் பகட்டு யானை நெடு மான் அஞ்சி |
ஏர நெஞ்சம் ஓடிச் சேண் விளங்க |
தேர் வீசீ இருக்கை போல |
- 10 மாரி இரீஇ மான்று அன்றால் மழையே. |

பதப்பொருள்

ஓங்கு செலல் கடும் பகட்டுயானை நெடுமான் அஞ்சி - தலைதூக்கி நடக்கும்
உயர்ந்த, விரைந்து நடக்கும் நடையை உடைய ஆண் யானைப் படையையும்,
விரைந்து செல்லும் குதிரைப் படையையும் உடைய அஞ்சி என்னும் மன்னன்,
ஏர நெஞ்சம் ஓடிச்சேண் விளங்கத் தேர்வீசீ இருக்கைபோல - குளிர்ந்த
உள்ளத்தால் ஆராய்ந்து நீண்ட காலம் தன் பெயர் விளங்கி நிற்குமாறு
இரவலர்க்குத் தேர்களைப் பரிசு கொடுக்க இருக்கின்ற நாளாந்தக் காட்சிபோல,-
மாரீஇ, மான்றன்றால் மழை - மேகம் மழை பெய்யத் தொடங்கி மாறாது ஒரு
தன்மையாய்ப் பெய்யா நின்றது.

நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு இடும்பை யாங்களம் தாங்குவென்மற்றே - என் தலைவர் வருவேம் என்ற இப்பறுவத்தில் அவர் வராமையாலே தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்குவேன்?

அருந்துயர் உழுத்தவின் உண்மை சான்மெனப் பெரும் பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன் - தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை அனுபவித்தவின் அறிகுறியாக இதுவரை யான் இறந்தொழிந்தால் அவரிடத்து அன்புடையவள் என்பது வெளிப்படையாகும்.

கரை பொருது இழிதரும் கான் யாற்று இகுக்கரை வேர்கிளர் மாதுத்து அந்தளிர் போல - கரையை மோதி ஒடுகின்ற பெரிய ஆற்றின் இடிக்கரை வேர்க்களைல்லாம் அசைக்கப்பட்டுத் தோன்றிக் காற்றினாலவையும் மாமரத்தின் அழகிய தளிர்போல, நடுங்குதல் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்வேன்?

பொருள்

தலை நிமிர்ந்து நடக்கும் உயர்ந்த, விரைந்த நடையுடைய ஆண்யானைப் படையையும் விரைந்து செல்லும் குதிரைப் படையையும் உடைய அஞ்சி என்பவள் தனது இருக்கம் பொருந்திய மனத்தினால் ஆராய்ந்து, நீண்டகாலம் தன் பெயர் விளங்கி நிற்குமாறு, இரந்து வருபவர்களாகிய இரவலர்க்குத் தேர்களைப் பரிசு கொடுக்க இருக்கின்ற சபா மண்டபக் காட்சிபோல மேகம் மழை பெய்யத் தொடங்கி, விடாது ஒரு தன்மையாய்ப் பெய்தவண்ணம் நிற்கின்றது. என் காதலர் வருவார் என்ற இப்பறுவத்தில் அவர் வராமையினாலே தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை அடைதவின் அறிகுறியாக, இதுவரையும் நான் இறந்தொழிந்தால் அவர்மேல் அன்புடையேன் என்பது உண்மையாகும். (அவ்வாறு இறந்து படாமையினால் அன்பில்லாதவளா? அவ்வண்ணம் அன்பில்லாதவளை அவர் அருஞ்ஞடையவராயினும்) கரைமோதி ஒடுகின்ற கான் ஆற்றின் இடிக்கரையிலுள்ள வேர்கள் எல்லாம் அசைக்கப்பட்டு காற்றினால் அலையும் மாமரத்தின் (பெரியமரம், ஆரசமரம்) அழகிய துளிர் போல நடுக்கம் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்குவேன்?

குறியு

தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்தவிடத்து துயர் தாங்காத தலைவி (தலைமகன்) அவர் 'வருவேன்' என்று சென்ற குறித்த காலம் வந்தடுத்தலும் கண்டு அவர் கூறிய கார்க்காலம் வந்து நிலைத்திரா நின்றது. இன்னும் இறந்து விடாமல் யானும் உயிரோடு கிருக்கிறேன். நடுங்குதல் தீராத உள்ளத்துடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்குவேன் என அறிந்து கூறாந்திர்பது. (கூறியது)

அரும்பத விளக்கம்

பெரும்பிறிது - சாக்காடு, இறப்பு, இகுக்கரை- இடிந்தகரை, இடும்பை- காமநோய்

231வது பாடல்

விளங்கிய மணிநிற விசும்பிற்
கைதொழு மரபின் எழுமீன் போலப்
பெருங்கடற் பரப்பின் இரும்புறந் தோயச்
சிறுவன் காக்கை பலவுடன் ஆடுந்

- 5 துறைபுலம்பு உடைத்தே தோழி பண்டும்
உள்ளுர்க் குரீஇக் கருவடைத் தன்ன
பெரும்போது அவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னைக்
கானலங் கொண்கன் தந்த
காதல் நம்மொடு நீங்கா மாறே.

பாடியவர் : இளாகனார்

நெய்தல்

மெய்ப்பாடு : பெருமிதம்

பயன் : வரைவு கடாவுதல் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லி வரைவுகடாவியது.

பாடற்பிரிப்பு

விளங்கிய மணிநிற விசும்பில்
கை தொழும் மரபின் எழுமீன் போல /
பெரும் கடல் பரப்பில் இரும் புறம்தோய
சிறு வென் காக்கை பலவுடன் ஆடும்

- 5 துறை புலம்பு உடைத்தே தோழி! பண்டும்
உள் ஊர்க் குரீஇ கரு உடைத்து அள்ன
பெரும் போது அவிழ்ந்த கரும் தாள் புன்னை
கானல் அம் கொண்கன் தந்த
காதல் நம்மொடு நீங்காமாசீர.

பதுப்பொருள்

உடைத்தே தோழி பண்டும் உள்ளுர்க் குரீஇக் கருவடைத்தன்ன - இதன் முன்னரும் தோழி மனையின்கண் உள்ள ஊர்க்குருவியின் முட்டையை உடைத்தாற்போன்ற, பெரும் போது அவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னை கானலம் - பெரிய அரும்பு மலர்ந்த கரிய அடியையுடைய புன்னைமரச் சோலையை உடைய, கொண்கண் தந்த காதல் நம்மொடு நீங்காமாறே - கொண்கண் கொடுத்த காதலானது நம்மைவிட்டு நீங்காமையினாலே.

விளங்கிய மணிநிற விசும்பின் - குற்றமற விளங்கிய நீலமணி போன்ற நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண் தோன்றி, கைதொழும் மரபின் எழுமீன் போல - உலகத்தாராலே கைதொழுப்படும் தகுதியையுடைய முனிவரின் தோற்றமாகிய எழுமீனைப்போல,

பெருங்கடல் பரப்பின் இரும்புறந் தோயச் சிறுவென் காக்கை பலவுடன் ஆடுந் துறை புலம்பு - பெரிய கடற்பரப்பின் இடத்தே, கரிய முதுகு நனையும்படி சிறிய வெள்ளிய நீர்க்காக்கை பலவும் ஒருங்குசேர நீர் குடையாக நிற்கும் துறையையாம் தனிமையாகப் பார்ப்பதற்கு அத்துறை மிகவும் இன்னாமையுடையதாய்க் காணும் தன்மையதாய் இருக்கின்றது.

பொருள்

தோழி! இதன் முன்னும் வீட்டினிடத்தே உள்ள ஊர்க்குருவியின் முட்டையை உடைத்தாற் போன்ற பெரிய அரும்பு மலர்ந்த கரிய அடியை உடைய புள்ளை மரச் சோலையை உடைய கொண்கன் கொடுத்த காதலான்து நம்மை விட்டு நீங்காமையினாலே, எந்தக் குறைகளும் இல்லாது விளங்கிய நீலமணி போன்ற நிறத்தை உடைய ஆகாத்தின் கண்ணே தோன்றி உலக மக்களால் கையெடுத்து வணங்கப்படுகின்ற தகுதியையுடைய முனிவர்களின் தோற்றுமாக எழுமீணப் போல பெரிய கடற்பரப்பின் கண்ணே கரிய முதுகு நனையும்படி சிறிய வெள்ளிய (பளபளப்பான) நீர்க்காக்கை பலவும் ஒன்று சேர்ந்து நீராடிக் கொண்டிருக்கும் கடற்துறையை நாம் தனிமையாகப் பார்ப்பதற்கு அத்துறை துண்பத்தை ஏற்படுத்தும் தன்மையுடையதாய் நிற்கின்றது.

எழுமீன்

உத்தரதுருவத்தைச் சூழ்ந்து வரும் (எழுமூனிவர் எனப்படும்) எழுமீன்கள் ஏழ நட்சத்திரங்கள் கொண்ட கூட்டும் சப்தரிஷி மண்டலம்.

இறைச்சிப் பொருள்

சிறு வெண்காக்கை ஆணும் பெண்ணும் பல ஒருசேர ஆடுதலை ஞோக்கின காலை அங்காளம் யாழும் ஆடற்கில்லையேயென வருந்தி நிற்கும் என்பதாகும்.

ஏன் வரைவு காவுதலுமாயிற்று

புள்ளையாக்கானவின் முன்பு முயங்கினமையின் அதனை ஞோக்கலும் கானலுங் கொண்கன் தந்த காதலென இடத்தொடு புலம்பத் தொடங் கினாள். கொண்களோடு ஆடற்கினிய துறையாதலின் அவளினமையிற புலம்பு உடைத்தென வருந்தினாள் ஆயிர்று. மனம் செய்தாலன்றி அவன் வெளிப்படையாக வந்து ஆடற்கியலாமையின் வரைவு கடாவுதலுமாயிற்று.

அரும்பத விளக்கம்

விசம்பு - ஆகாயம், பண்டு - முன்னர், கொண்கன் - தலைவன், வரைவு கடாவுதல் - மனந்து கொள்ளல்

கலித்தொகை

கலித்தொகை பண்டைய புதினால். இன்பச்சவையைத் தலைமையாகக் கொண்டது. சங்ககால எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஆறாவதாகத் திகழ்வது. கற்றறிந்ததார் ஏத்தும் கலி எனவும், கலிப்பா எனவும், கலிப்பாட்டு எனவும் பண்டைய உரையாசிரியர்களால் குறிக்கப் பெறுகின்றது. ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலி என்னும் நான்கு வகைப் பாக்கங்கும் இது கலிப்பா வகையைச் சார்ந்தது.

கலித்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்து அடங்கலாக பல்வேறு புலவர்கள் பாடிய நூற்றைம்பது (150) பாடல்கள் உள்ளன. பாலை, குறிஞ்சி, மூல்லை, நெய்தல், மருதம் ஆகிய திணைகள் ஐந்தையும் கலிப்பகுதிகளாக கொண்டி ஸ்குவது கலித்தொகை. பாலைத்திணையில் 35 பாடல்கள் உள்ளன. இதனை பெருங்குந்கோண் என்ற புலவர் பாடியுள்ளார். குறிஞ்சித் திணையில் 29 பாடல்கள் கபிலர் என்ற புலவரால் பாடப் பட்டுள்ளன. மருதன் இளநாகனார் என்ற புலவரால் மருதத் திணையில் 35 பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. மூல்லைத் திணையில் 17 பாடல்கள் சோழன் நல்லுருத் திரன் என்பவரால் பாடப்பட்டுள்ளன. நல்லத்துவனார் என்பவரால் நெய்தற் திணையில் 33 பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன.

சொல்லமுகு, பொருள் அழகு, கருத்துச் செறிவு, ஒசைநயம், உரையாடல் திறன், உவமை நயம், உருவக வளம், வாழ்வியல் நெறிகள் ஆகிய வைகளை ஒருங்கேகொண்டு திகழ்வது கலித்தொகை. காதலித்தவரை மண்ந்து, நல்வழியில் பொருளீட்டி, அறநெறியில் செலவு செய்து, இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்தனர் தமிழர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவது கலித்தொகை.

கலித்தொகைச் செய்யுட்களின் இனிதான துள்ளால் ஒசை நயமும், உவமைகளின் திறமும், உரைக்கப்படும் அறங்களின் செறிவும், எடுத்துக் காட்டும் பொருள்களும் கலித்தொகைப் புலவர்கள் அவ்வத் திணை சார்ந்த பொருள்களையும், அந்நிலத்து மக்கள் வாழ்வையும் நன்கு அறிந்தவர்கள் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

மக்களின் இயல்பான வாழ்வியலை இலங்கச் செய்வனவே இக்கலியில் உள்ள செய்யுள்கள். அக்காலத்து ஜவேறு நிலத்தவர்களின் பல்வேறு நிலைமைகளையும் சுவை குற்றாமல் அழகோடும் நயமாகவும் இவை

விளக்குகின்றன. சங்கப்புலவர்கள் இயல்பிறந்த கற்பனைகளாகப் பாடாமல் இயற்கையின் இனிய செவ்விகளையே அழகுற சொல்லோவியப்படுத்தி அமைத்துள்ளனர். அவ்வழகுகள் சொல்லோவியத் திறத்தால் மேலும் அழகு பெற்று நம்மையும் களிப்பூட்டுகின்றன. எல்லாச் செய்யுள்களுமே அக் காலத்து மக்களின் வாழ்வியலை ஒவியப்படுத்திக் காட்டுவதன் மூலம் பிற்காலத்தார் அறிந்து மகிழவும் புரிந்து கொள்ளவும் கருணையோடு எழுந்த உயிரோவியங்களா கவே உள்ளன.

அன்பையும், ஆண்மையையும், பண்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்ந்த பழந்தமிழரின் பெருமித வாழ்க்கை நயத்தைக் கலியில் கவிஞருக் காணலாம்.

கவித்தொகையின் பாலைக்கலி பழந்தமிழரின் வாழ்க்கைக் குதியாய் அமைந்து, வாழ்க்கையின் பகுதிகளை பெண்ணின் நிலை, காதல், நுட்பம், தமிழர் மெய்யுணர்வு, சுகுணம் முதலிய சமுதாய நம்பிக்கைகள், அறிவியல் மனப்பான்மை, இதிகாசக் கதைகள், இயற்கை எழில்நலம், நீதிகள் போன்ற வற்றைத் தெளிவாக விளக்கி நிற்கின்றது.

கவித்தொகையில் கற்பினைப் பற்றிப் பல செய்திகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. தலைவியைத் தேடிச் செல்லும் செவிலி வழியில் சிலரைக் காண்கின்றாள். அவர்களிடம் தலைவியைப் பற்றி வினாவுகின்றாள். அவருக்கு மறுமொழியாக உரிய உண்மையினை அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். “மிகக் கற்பினை உடைய தலைவிக்கென நீங்கள் வருந்த வேண்டும். இரு முது குரவரினும் சிறந்த தன் தலைவனை வழிபட்டு அவனோடே சென்றாள். அறங்களில் தலையாய அறத்தோடு பிரியாத வழி அதுவேயாகும்” என்று அவர்கள் சொல்கின்றார்கள்.

சங்க இலக்கிய அகப்பாடல் தொகை நூல்களுள் ஏனைய நூல்களிலும் பார்க்க கவித்தொகையிலே நகைச்சவை மிகுந்துள்ளது. கலிப்பாவின் யாப்பமைதியும் உரையாடல் பாங்கமைப்பும், நாடகக் கூறுபாடும் நகை மின்னல் தோன்றுப் பின்புலமாகின்றன. கவித்தொகைச் செய்யுட்களில் வரும் அடியோரும், ஏவ்வாறும் நகைமொழிக்கு உரிய மாந்தராகின்றனர்.

கவித்தொகைப் புலவர்கள் மலரினும் மெல்லிய அன்பின் ஜந்தினையின் சிறப்பினைப் புலப்படுத்தவும், காம ஒழுக்கத்தில் தோன்றிய குற்றங்குறைகளை வெளிப்படுத்தவும், அவற்றைக் கடிந்து, திருத்திப் பாலுணர்வைப் பண்படுத்தவும், நகைச்சவையைக் கையாண்டுள்ளனர். இந்தக் கூரிய கருவியை நயமுறப் பயன்படுத்தி கவித்தொகைப் புலவர்கள் படைப்பாற்றவில் வாகை குடியுள்ளனர்.

பிற சங்க நூல்களிலும் பார்க்க கவித்தொகையில்தான் அதிகம் இதிகாச புராணச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கவித்தொகையில் பல செய்யுட்களில் அறநெறிகள் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மற்றும் மதுரை நகரும், வைகை நதியும் வருணனைகளிலும் உவமைகளிலும் இடம்பெற்று

உள்ளன. பாண்டிநாட்டுச் செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. உவமைகளும் செய்திகளும் செய்யுட்களில் மூன்று முறை அடுக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

சொற்கலை, பொருட்கலை, இசைக்கலை, ஏனைய இலக்கியச்கலைகள் ஒருங்கு வாய்த்து திகழ்வதுதான் கலித்தொகை.

16வது பாடல் [நெய்தற் கலி]

கவலையின்றி இருந்த தலைவனிடம் தோழி அறத்தை எடுத்துரைத்தல்.

மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன்
கான லணிந்த உயர்மண வெக்கர்மேற்

சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதற் கைசேர்த்த
நீர்மலி கரகம்போற் பழந்தாங்கு முடத்தாழைப்

5 பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்
ஆற்றுத் தென்பதுன் றலர்ந்தவர்க் குதவுதல்

போற்றுத் தென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை,
பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்
அுன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாஅமை

10 அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல்
செறிவெனப் படுவது சூறியது மாறாஅமை
நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை
முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வெளவல்
பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்

15 ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் நோழி
நன்னுதல் நலனுண்டு துறத்தல் கொண்க
தீம்பா லுண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்
நின்றலை வருந்தியாள் துயரஞ்
சென்றனை களைமோ பூண்கநின் தேரே

ஆசிரியர் : நல்லந்துவளார்
நெய்தல்

வரைவுடம்பட்டோர் கடாவல் வேண்டிலும் எனபதனால் தலைவன் தெருளாதவனைத் தெருட்டி
வரைகடாயது.

பாடற்பிரிய்பு

மா மலர் முண்டகம் தில்லையோடு ஓருங்கு உடன்

காளல் அணிந்த உயர் மணல் எக்கர் மேல்

சீர் மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கை சேர்த்த

நீர் மலி கரகம் போல் பழும் தூங்கும் முடத்தாழை

- 5 பூ மலர்ந்தவை போல புள் அல்கும் துறைவு! கேள் 'ஆற்றுதல்' என்பது ஓன்று அலர்ந்தவர்க்கு உதவுதல் 'போற்றுதல்' என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை, 'பண்பு' என்படுவது பாடு அறிந்து ஒழுகுதல் 'அன்பு' என்படுவது தன் கிளை செறா அமை
- 10 அறிவு என்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல் செறிவு என்படுவது கூறியது மாறா அமை நிறை என்படுவது மறை பிறர் அறியாமை முறை என்படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளாவல் பொறை என்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்
- 15 ஆங்கு அதை ஆறிந்தனிர் ஆயின் என் தோழி நன்னுதல் நலன் உண்டு துறத்தல் - கொண்க தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல் நின் தலை வருந்தியாள் துயரம் சென்றன களைமோ பூண்க நின் தேரே

பத்தொருள்

உயர் மனல் எக்கர்மேல் - கடற்கரையிலே உயர்ந்து விளங்கிய மனல் மேடுகளின் சூழலில், மாமலர் முண்டகம் தில்லையோடு ஒருங்குடன் காளல் அனிந்த - கருநீல மலர் பூத்துக் குலுங்க கழி முள்ளியும் தில்லையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. சீர்மிகு சிறப்பினோன் - எல்லா வரிசைகளும் நிறையப் பெற்ற சிறப்பினையுடையவரான சிவபெருமான், மரமுதல் கைசேர்த்த நீர்மலி கரகம் போல - ஆலுமர நிழலிலே கொண்டுவந்து வைத்திருந்த நீர் நிறைந்த புண்ணிய கலசம் போல, பழும் தூங்கும் முடத்தாழைப் பூமலர்ந்தவை போல - தாழையின் பழங்கள் வளைந்த மடல்களிலே தூங்கிக் கொண்டிருந்தன. அந்தத் தாழையிலே பூ மலர்ந்தவைபோல, புள் அல்கும் - அதன் மடல்களிலே கடல் நாரை ஒன்றும் அமர்ந்திருந்தது. துறைவு! கேள் - தலைவனே கேட்பாயாக!

ஆற்றுதல் என்பது ஓன்று அலர்ந்தவர்க்கு உதவுதல் - ஆற்றுதல் என்று சொல்லப்படுவது வறுமையற்று வாடியவர்களுக்கு உதவுதல். போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை - போற்றுதல் என்பது நம்முடன் கூடி உறவு கொண்டவரைப் பிரியாதிருத்தல், பண்பு என்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல் - பண்பு என்படுவது உலக நிலைமையை அறிந்து நடத்தல். அன்பு என்படுவது தன்கிளை செறா அமை - அன்பு என்படுவது தன் சுற்றத்தவருடன் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல், அறிவு என்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல் - அறிவு என்று சொல்லப்படுவது அறிவுற்றவர்களாகிய பேதையர்களின் சொல்லைப்

பொறுத்துக் கொள்ளல், செறிவு எனப்படுவது கூறியது மாறு அமை - செறிவு (உறவு) என்று சொல்லப்படுவது கூறியதொன்றைத் தாம் என்றும் மறுத்து நடவாமை. நிறைவு எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை - நிறைவு எனப்படுவது மறைவான செயல்களைப் பிறர் அறியாது காத்தல். முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர் வெளவைல் - முறை (நீதி) எனப்படுவது தீங்கு செய்தார் தமராயினும் கண்ணோட்ட மின்றி அவர் உயிரையும் வாங்கிவிடல், பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல் - பொறையென்று சொல்லப்படுவது தன்னைப் போற்றாதாரிடமும் பகை கொள்ளாது பொறுமையோடிருத்தல்.

ஆங்கதை அறிந்தனிராயின் - இங்கே சொல்லிய இவற்றை எல்லாம் நீரும் அறிந்தவர்தாமே. அப்படியாயின் யான் கூறுவது கேட்பீராக, கொண்க! என் தோழி நன்னுதல் நலவன் உண்டு தூற்றதல் - தலைவனே! என் தோழியின் நலத்தை அனுபவித்துவிட்டு அவளைக் கைவிட்டு மறந்திருத்தல், தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல் - இனிய பாலை உண்பவர்கள் அந்தப் பால் இருந்த கலத்தைக் கவிழ்த்தது போன்ற அறியாமையாகும். நின்தலை வருந்தியாள் துயரம் - நின்காரணமாக வருந்தியவளின் துயரத்தை, சென்றனை களைமோ பூண்க நின்தேரே - உடனே சென்று களைவாயாக! உன் தேரினை ஆயத்தம் செய்வாயாக! (குதிரைகளைப் பூட்டிப் புறப்படு)

பொருள்

கருநீல மலர்கள் பூத்துக் குலுங்க, கழிமுள்ளியும், தில்லையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வளர்ந்திருந்த கடற்கரையிலே, உயர்ந்து விளங்குகின்ற மணல் மேடு களில், எல்லா வகையான புகழும் நிறையப் பெற்ற சிறப்பினையுடையவரான சிவபெருமான், ஆலமர நிழலிலே கொண்டு வந்து கையிலே வைத்திருந்த நீர் நிறைந்த புண்ணிய கலசம்போல, தாழைப்பழங்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்த வளைந்த அத்தாழையிலே பூ மலர்ந்திருப்பதுபோல, அதன் மடல்களிலே கடல் நாரை அமர்ந்திருக்கும். தலைவனே கேட்பாயாக!

ஆற்றுதல் (உதவுதல்) என்று சொல்லப்படுவது வறுமையற்று வாடியவர் களுக்கு உதவி செய்தல். போற்றுதல் (பாதுகாத்தல்) என்பது நம்முடன் கூடி உறவுகொண்டவரை பிரியாதிருத்தல், பண்பெனப்படுவது உலகநிலைமை அறிந்து நடத்தல். அன்பு எனப்படுவது தன் சுற்றத்தவருடன் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல். அறிவு என்று சொல்லப்படுவது அறிவற்றவர்களாகிய பேதையர்களின் சொல்லைப் பொறுத்துக் கொள்ளல். செறிவு எனப்படுவது கூறியதொன்றைத் தாம் என்றும் மறுத்து நடவாமை. நிறைவு எனப்படுவது மறைவான செயல்களைப் பிறர் அறியாது காத்தல். முறை (நீதி) எனப்படுவது தீங்கு செய்தவர் தம்மவராயினும் இருக்கம் காட்டாமல் அவர் உயிரையும் பறித்துவிடுதலாகும்.

இவை எல்லாவற்றையும் நீர் அறிந்தமையால் யான் கூறுவதைக் கேட்பீராக. நெய்தல் நிலத் தலைவனே அழகிய நெற்றியினை உடைய என் தோழியின்

நலத்தை அனுபவித்துவிட்டு அவளை மறந்து கைவிட்டிருத்தலானது, இனிய பாலை உண்பவர்கள் அந்தப் பால் இருந்த கலத்தைக் கவிழ்த்து விட்டது போன்ற அறியாமையாகும். உன்னால் வருந்தியவளின் தூயரத்தை உடனே சென்று நீக்குவாயாக! உன் தேரிலே குதிரைகளைப் பூட்டி புறப்படுவதற்கு ஆயத்தம் செய்வாயாக!

அரும்பது விளக்கம்

மாமலர் - கரியமலர், முண்டகம் - கழிமுள்ளி, முதல் - அடிமரம், கரகம் - செம்பு, தூங்கும் - தொங்கும், புள் - பறவை, அல்கும் - தங்கும், நோன்றல் - பொறுத்தல், அலர்ந்தவர் - வருந்தியவர், பாடு - உலகியல், கிணை - உறவு, செறாதுமை - கோபித்துக் கொள்ளாமை, சிறப்பினோன் - தட்சணாமுர்த்தி (சிவன்), ஆற்றுதல் - இல்லறம் ஆற்றுதல்

56வது பாடல் [குறிஞ்சிக்கவி]

தலைவியைக் கண்டு உள்ளாம் பறிகொடுத்தான் இளைஞன் ஒருவன். அவன் பதிலுரைக்கா நிலையில் அவன் உரைக்கின்றான்.

ஊர்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்காற்
கொழுநிழல் ஞாழல் முதிரினைர் கொண்டு
கழும் முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவல்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி

- 5 தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்து
ஈங்கே வருவா எவள்யார்கொ லாங்கேயோர்
வல்லவன் தைஇய பாவைகொல் நல்லார்
உறுப்பெலாங் கொண்டியற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினால்
வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொ லாண்டார்
- 10 கடிதிவளைக் காவார் விடுதல், கொடியியற்
பல்கலைச் சில்புங் கவிங்கத்த ஸ்கிதோர்
நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்
இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் தகைத்து நல்லாய்கேள்
ஆய்தூவி யளமென, அணிமயிற் பெடையெனத்
- 15 தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் ஜெழிநலம் -
மாதர்கொள் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறூஷ மென்பதை யறிதியோ? அறியாயோ?
நுணங்கமைத் திரிவென, நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென, அமைந்தநின் தடமென்றோள்
- 20 வணங்கிறை, வாலெயிற் நந்நல்லாய் - நிற்கண்டார்க்கு
அணங்காகு மென்பதை யறிதியோ? அறியாயோ?

- முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப்
பெயல்துளி முகிழினப் பெருத்தநின் னிளமூலை
மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டார்
- 25 உயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ உணராயோ எனவாங்கு
பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வம் நீயறியாய்
யாதொன்றும் வாய்வாளா திறந் தீவாய் கேளினி
நீயுந் தவறிலை நின்னெனப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்
- 30 நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட்டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
இறையே தவறுடையான்.

ஆசிரியர் : கபிலர்

குறிஞ்சி

காமஞ்சால விளமையோள்வயி, னேமஞ் சாலா விடும்பை பெய்தி, நன்மையுந் தீமையுமென்றிரு
திறத்தாற். நன்னொடு மவ்னொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச் சொல்லெதிர் யெறாதுன் சொல்லியின்
புறல் புலவித்தோன்றுங் கைக்கினைக் குறிப்பேள்ளபதால் தருக்கிச் சொல்லிச் சொல்லெதிர்
பெரான் இன்புற்றது.

யாடற்பிரியிப்

- ஊர்கால் நிவந்த பொதும்பருள், நீர் கால்
கொழு நிழல் ஞாழல் முதிர் இணர்கொண்டு
கழும் முடித்து, கண்கூடு கூஸைழ
சுவல் மிசைத் தாதொடு தாழ அகல் மதி
- 5 தீம் கதிர் விட்டதுபோல முகன் அமர்ந்து
ஈங்கே வருவாள் இவள் யார் கொல்? ஆங்கே ஓர்
வல்லவன் தைஇய பாவை கொல்? நல்லார்
உறுப்பு எல்லாம் கொண்டு இயற்றியாள் கொல்? வெறுப்பினால்
வேண்டு உருவங் கொண்டதோர் கூற்றும் கொல் ஆண்டார்
- 10 கடிது இவளைக் காவார் விடுதல், கொடி இயல்
பல்கலை சில் பூங்கலிங்கத்தள் - ஈங்கு இது ஓர்
நல் கூர்ந்தார் செல்வமகள்
இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன், தளைத்து நல்லாய் கீள்,
ஆய் தூவி அனம் என, அுணிமயில் பெஸட என
- 15 தூது உண் அம் புறவு என, துதைந்த நின் எழில் நலம்
மாதர் கொள் மான் நோக்கின் மட நல்லாய் - நிற் கண்டார்
பேதுறூஹம் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?

நுணங்கு அமை திரள் என, நுண் இழை அணை என
முழங்கு நீர்ப் புணை என, அமைந்த நின் தட மென் தோன்

- 20 வணங்கு இறை, வால் எயிற்று, அம் நல்லாய்! - நிற் கண்டார்க்கு
அணங்கு ஆழுகும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?
முதிர் கோங்கின் முகை என முகம் செய்த குஞ்சை என
பெயல் துளி முகிழ் என, பெருத்த நின் இளமுலை
மயிர் வார்ந்த வரி முன்கை மடநல்லாய் - நிற்கண்டார்
- 25 உயிர் வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ? உணராயோ? என ஆங்கு.....
- 26 யாது ஓன்றும் வாய்வாளாது இறந்தீவாய்! கேள், இனி
நீயும் தவறுஇலை, நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர் விட்ட நுமரும், தவறு இலர்
- 30 நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்குப்
பறை அறைந்து அல்லது செல்லறக்! என்னா
இறையே தவறுடையான்.

பத்பெயாருள்

ஊர்கால் நிவந்த பொதும்பருள் - ஊரின் இடத்தே வளர்ந்திருக்கும் இள மரச்சோலை, நீர்கால் - அங்கு நீர் பாய்ந்து செல்லும் வாய்க்கால், கொழுநிழல் - அங்கு செழித்து வளர்ந்து நிழல் தரும் புலிநகைக் கொன்றைமரம், ஞாழல் முதிர் இணர் கொண்டு கழும முடித்து, கண்கூடு கூழை சுவல் மிசைத் தாதொடு தாழை - அக்கொன்றையின் புதுமலரை தலை நடுவே சூடு முடித்துக் கொண்டி ருக்கிறாள். மலரும் மயிரும் கலந்து பிள்ளையது போன்ற சடை தோளிலே புரண்டு அழகு செய்கின்றது, அகல் மதி தீம் கதிர் விட்டதுபோல முகள் அமர்ந்து ஈங்கே வருவாள் இவள் யார் கொல் - முழுமதியம் போல் முகம் அழகு செய்கின்றது. இப்படி வருகின்ற அவள் யாரோ? ஆங்கே ஓர் வல்லவன் தைஇய பாவை கொல்? - வல்லவன் ஒருவன் செய்து உயிர் கொடுத்து உலவவிட்ட பொற்பாவையோ? நல்லார் உறுப்பெலாங் கொண்டு இயற்றினாள் கொல்? - பெண்களிலே சிறந்தவர்களின் அவயவங்களை எல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து அயனாளவன் படைத்த சித்திரமோ? வெறுப்பினால் வேண்டுருவம் கொண்டதோர் கூற்றம் கொல்? - தனது உருவிலே வெறுப்புக் கொண்ட கூற்றுவன் இவ்வாறு அழகுருவம் எடுத்து ஆடவர்களின் உயிரை வாங்க எண்ணி உலா வந்ததோ? ஆண்டார் கடிது இவளைக் காவார் விடுதல் - இவள் பெற்றோர் இவளை வீட்டில் அடைத்து வைத்திருக்க வேண்டாமோ? கொடி இயல் பல்கலைச் சில்பிங் கலிங்கத்தள் - மென்கொடிபோல அசைந்து

இடையிலே பல கோவைகளால் அமைந்த மேகலையும் தவழ் பூக்கரையிட்ட ஆடையையும் உடுத்தவளாக வருகிறாள். ஈங்கு இதோர் நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள் - ஒருக்கால் பிள்ளையற்று வாடியவர் பெற்றெடுத்த ஒரேயொரு செல்வ மகளோ? இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் தகைத்து - எதற்கும் இவருடன் சென்று பேசலாம். இவள் தகைமையையும் சற்றுக் காண்போம். நல்லாய்! கேள் - நல்லவளே! கேட்பாயாக!

மான்நோக்கின் மடநல்லாய் - மானின் கண்களைப் போல் காண்பவரை மயக்கும் கண்ணழகினை உடையவளே! ஆய் தூவி அனம் என அணிமயில் பெடை எனத் தூதுணம் புறவு எனத் துதைந்த நின் ஏழில் நலம் - அன்னம் போன்ற மென்னடையும், மயில் போன்ற அழகுச் சாயலும், புறாவைப் போன்ற நின் மடப்பம் அமைந்த பேரெழிலும் காண்பவரை மயக்கி அழியச் செய்யும் என்பதை, அறிதியோ? அறியாயோ? - அறிவாயோ? அறிய மாட்டாயோ?

வணங்கு இறை - வளைந்த முன்கையினை உடையவளே! வால் எயிற்று அம்நல்லாய் - வெண்மையான பற்களையுடையவளே! அமைந்த நின் தடுமென் தோள் - நினது மெல்லிய தோள்கள்தாம் என்னே? நுணங்கு அமைத்திரள் என நுண்ணிழை அணைங்கள் முழங்கு நீர்ப்புணை என - அவை நிறத்தாலும் திரட்சியாலும் மூங்கிலைப் போல் இருக்கின்றன. மென்மையிற் பட்டுத் தலையணை போல் இருக்கின்றன. காமக்கடலைக் கடப்பதற்கு தெப்பம் போல் இருக்கின்றன. நீற்கண்டார்க்கு அணங்கு ஆகும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ? - நின்னைக் கண்டவர்க்கு அவை வருத்தம் செய்வன என்பதை அறிவாயோ? அறிய மாட்டாயோ? மயிர் வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் - வரிவரியாக மயிர் அழகாக அமைந்த முன்கைகளையுடைய மடமைத் தன்மையிற் சிறந்த நல்லவளே, முதிர்கோங்கின் முகையென முகம் செய்த குரும்பை யெனப் பெயல்துளி முகிழ் எனப் பெருத்தநின் இளமுலை - முற்றின கோங்கின் இளமுகையோ? அடிப்பருத்து விளங்கும் குரும்பையோ? மழைத்துளி விழும்போது உண்டாகும் குமிழ்களோ? இவ்வண்ணம் அமைந்த உன் பெரு இளமுலைகள், நீற்கண்டார்க்கு உயிர்வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ? உணராயோ? - உன்னைக் கண்டவர்களுக்கு உயிரை வாங்கும் என்பதை அறிவாயோ? அறியமாட்டாயோ?

எனவாங்கு - என இவ்வாறு எடுத்துரைத்தும், பேதுற்றாய் போலப் பிறர் எவ்வும் நீ அறிவாய் - மயக்கம் உடையவள் போல் பிறர் படும் துன்பத்தை நீயும் அறியவில்லையோ? யாதென்றும் வாய் வாளாது இறந்து ஈவாய் கேள் - ஏதேனும் ஒரு வார்த்தை பேசாது என்னைவிட்டு அகன்று போகிறாயே நான் சொல்வதைக் கேள்.

நீயும் தவறில்லை - நீயும் குற்றமுடையவள் அல்லன், நின்னைப் புறங் கடைப் போதரவிட்ட நூமரும் தவறில்ர் - இவ்வண்ணம் உன்னைத் தெருவிலே உலவவிட்ட உன் சுற்றத்தாரும் தவறுக்குரியவர் அல்லர். யார் குற்றம் என்பாயே அதனையும் கேட்பாயாக! நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்குப் பறையறைந் தல்லது செல்லற்க எந்நா இறையே தவறுடையான் - மதம் கொண்ட யானையை நீர்த் துறைக்கு விட்டால் அதற்கு அறிகுறியாக, பறையறைந்து, வழிச்செல்வோரை விலக்கி, அதன்பின் அனுப்புவார்களே அதேபோல், உன்னையும் பறைசாற்றியே செல்லவிட்டிருக்க வேண்டும் என்று கட்டளை யிடாத அரசனே தவறுடையவன்.

பொருள்

ஊரின் இடத்திலே வளர்ந்து காணப்படும் இளம் மரச்சோலை. அங்கே நீர் பாய்ந்து செல்லும் வாய்கால். அங்கு செழித்து வளர்ந்து நிழல் தரும் புலிநகக் கொண்றை மரம். அக்கொண்றையின் புதுமலரைத் தலைநடுவே குடி முடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். மலரும் மயிரும் கலந்து பின்னியது போன்ற சூந்தல் தோளிலே புரண்டு அழகு செய்ய பூரணசந்திரன் போல முகம் அழகுடன் விளங்குகின்றது. இவ்வாறு இங்கே வருகின்றவள் யாரோ?

பாவை செய்வதிலே வல்லவன் ஓருவன் செய்து உயிர் கொடுத்து உலாவவிட்ட பொற்பாவையோ! அழகிய பெண்களின் உறுப்புக்களையெல்லாம் சேர்த்து பிரமன் செய்த சித்திரமோ! தன் உருவிலே வெறுப்புக்கொண்ட இயமன் இவ்வாறு அழகியதொரு உருவம் எடுத்து ஆடவர்களின் உயிரை வாங்க என்னி உலா வந்ததோ! இவள் பெற்றோர் இவளை வீட்டில் அடைத்து வைத்துக் காவல் செய்யாமல் விட்டது கொடுமையானது.

மென்மையான கொடி போன்ற சாயலையும், இடையிலே பல கோர்வைகளால் அமைந்த மேக்கலையும் தவழ பூக்கறையிடப்பட்ட ஆடையையும் உடுத்தவளாக இங்கே வருகிறான். இவள் பிள்ளைப் பேறில்லாமல் நீண்ட நாள் வாடியவர் பெற்றெடுத்த ஒரேயொரு செல்வமகளோ? எதற்கும் இவருடன் சென்று உரையாடிப் பார்க்கலாம். இவள் தகைமையையும் காண்போம். நல்லவளே! கேட்பாயாக!

மானின் கண்களைப் போன்று காண்பவரை மயக்கும் கண்ணழகினை உடையவளே! அன்னத்தின் நடை போன்ற மென்னடையும், மயில் போன்ற அழகிய சாயலும், சிறிய குறுணிக் கற்களை உணவாக உட்கொள்ளும் புறாவைப் போன்ற நின் மடப்பம் அமைந்த மிகையான பேரழகும் உன்னைப் பார்ப்பவரை மயக்கி அழியச் செய்யும் என்பதனை அறிவாயா அல்லது அறியமாட்டாயா?

வளைந்த முன்கையினை உடையவளே! வென்மையான அழகிய பற்களை உடையவளே! உனது மெல்லிய தோள்கள் நிறத்தாலும் திரட்சியாலும் மூங்கிலைப்போல இருக்கின்றன. அவை மென்மைத் தன்மையில் பட்டுத்

தலையணை போல் இருக்கின்றன. காமக்கடலை கடப்பதற்குரிய தெப்பம் போல் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் நின்னைக் கண்டவர்க்கு வருத்தம் செய்வன என்பதை அறிவாயோ? அல்லது அறிய மாட்டாயோ?

வரிவரியாக மயிர் அழகாக அமைந்த முன் கைகளையுடைய இளமையானவளே! முற்றின கோங்கின் இளமுகை போலவும், (அல்லது) அடிப்படையில் விளங்கும் குரும்பையைப் போலவும், மழைத்துளி விழும்போது உண்டாகும் குழிழ்கள் போலவும் அமைந்த உன் பெருத்த இளமுலை உன்னைக் கண்டவர்களின் உயிரை பறித்துவிடும் என்பதை அறிவாயோ? அறிய மாட்டாயோ?

இவ்வளவும் கூறியும் பிறர் படும் வருத்தத்தை நீயும் அறியவில்லையோ? மயக்கம் கொண்டவளைப் போல ஏதும் சொல்லாது என்னை விட்டு அகன்று போகின்றாயே, நான் கூறுவதைக் கேள்! உன்னிலும் குற்றம் இல்லை. இவ்வாறு உன்னைத் தெருவிலே உலவலிட்ட உன் சுற்றுத்தாரும் தவறுக்கு உரியவர் அல்லர். யார் மீது குற்றம் என்று கேட்பாயேல் அதனையும் கூறுகிறேன் கேள்!

மதம் பிடித்த யானையை நீர் அருந்துவதற்கு நீர்த்துறைக்கு விட்டால் அதற்கு அறிகுறியாக புறையறைந்து, வழிச்செல்வோரை விலக்கிய பின்தான் அதனை அனுப்புவார்கள்! அதேபோல உனது வரவையும் புறையறைந்து அறிவித்த பின்னரே உன்னைச் செல்ல விடவேண்டும் என்று கட்டளையிடாத அரசனே தவறுக்கு உரியவன்.

அரும்பத விளக்கம்

நிவந்த - வளர்ந்த, கூழை - கூந்தல், கவிங்கம் - ஆடை, தூது - கல், துதைந்த - மிகப்பெற்ற, மாதர் - காதல், புணை - தெப்பம், வணங்கு - இறை, வளை - முன்கை, முகிழ் - முகை, கூற்றம்; - யமன், பல்கலை - எண்கோவை, மேகலை, கழும் - ஒன்றோடொன்று மயங்க, போதரவிட்ட - போகவிட்ட, தூதுணம் - கல்லை உண்வாகக் கொண்ட, இறந்து ஈவாய் - கடந்து செல்கின்றவளே

குறைந்து கொண்டு வரும் போது

சிலப்பதிகாரம்

மதுரைக் காண்டம்

குருவே

தமிழ் இலக்கியத்திலே முதற் காப்பியமாகவும் குடிமக்கள் காப்பியமாகவும் திகழும் பெருமைக்குரியது சிலப்பதிகாரமாகும்.

கோவலனோடு கண்ணகி விண்ணகம் சென்ற காட்சியினைக் கண்ட குன்றத்துக் குடிமக்கள், மலைவளம் காணவந்த சேரன் செங்குட்டுவளிடம் எடுத்துக்கூற, அவ்வேந்தனுக்கு அங்கிருந்த தண்டமிழ்ப் புலவன் சாத்தனார் “கோவலனுக்கும், கண்ணகிக்கும், பாண்டிய மன்னனுக்கும், அவன் மனைவிக்கும் சிலம்பு காரணமாக நடந்த துண்ப தயரச் செய்திகளை எல்லாம் நான் அறிவேன்” என்று எடுத்துரைக்க இவற்றைக் கேட்ட இளங்கோவடிகள் ‘மனித வாழ்க்கையை இயக்கும் முப்பெரும் உண்மைகளைக் கொண்ட ஒப்பற்ற கதையிது’ என்று உள்ளாம் மகிழ்ந்து சாத்தனாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியதாக கூறப்படுகிறது.

இந்நால் புகார்க்காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என மூன்று காண்டங்களை உடையது.

கோவலனும் கண்ணகியும் மணம் புரிந்து வாழ்க்கையில் மாதவி மேல் மையல் கொண்ட கோவலன் கண்ணகியைத் துறந்தான். ஊழ்வினை வந்து தூரத்த மீண்டும் கண்ணகியை வந்தடைந்து அவனோடு புகார் நகரத்தை விட்டு வெளியேறுவது புகார்க் காண்டப் பகுதியாகும்.

பின்னர் மதுரையிலே மாதுரி வீட்டில் தங்கி சிலம்பினை விற்பதற்காகச் சென்று கள்வன் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டான். இதனால் அடங்காக் கோபம் கொண்ட கண்ணகி வழக்குறைத்து உண்மையை நிலைநாட்டி மதுரையை ஏற்றது வஞ்சிமாநகர் நோக்கிச் செல்வது மதுரைக்காண்டம்.

குன்றக்குடி மக்கள் கூறிய செய்திகளைக் கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்று கனகவிசயர் மேல் கல்லை வைத்து கங்கையில் நீராட்டி தென்னகம் வந்து வஞ்சிமா நகரில் கண்ணகிக்குக் கோபில் கட்டினான். இவ்விழாவைச் சிறப்பிக்க தமிழக வேந்தர்களும் இலங்கையின் கஜபாகு மன்னனும் வருகின்றனர். கண்ணகியும் தெய்வ வடிவுடன் காட்சியளித்து

வேந்தர்களுக்குப் பிழையா வரந் தந்து வாழ்த்தி மறைந்தாளாம். இது வஞ்சிக் காண்டமாகும்.

முதற்காப்பியம், முத்தமிழ்க் காப்பியம், இயல் தமிழ்க் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம், குழக்கள் காப்பியம், தேசியக் காப்பியம், மூவேந்தர் காப்பியம், பெண்பெருமை பேசும் காப்பியம், வரலாற்றுக் காப்பியம் என்னும் பெருமைக் குரியது சிலப்பதிகாரம்.]

மதுரைக் காண்டம்

வழக்குரை காதை

கோவலன் கொலையுண்டதை அறிந்த கண்ணகி, அங்கு சென்று, “கணவன் பொன் துஞ்சம் மார்பம் பொருந்தத்” தமுவ, கோவலன் எழுந்து நின்று அவள் கண்ணீர் துடைத்து, “இங்கு இருப்பாயாக” என்று சொல்லி வானகம் சென்றனன். அப்பால் கண்ணகி, “தீவேந்தன்தனைக் கண்டு இத்திறம் கேட்பன்” என்று பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனை வாயிலை அடைகிறாள். அவ்வேளையில் அந்தப்புறத்திலே.....

கொப்பெருந்தெவி கண்ட கனவு

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழி நின்று நடுங்குங்
கடைமனி யின்குரல் காண்பென் காஜென்ல்லா
திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்
கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா ஜெல்லா
விடுங்கொடி வில்விர வெம்பகல் வீழுங்
கருங்கதிர் மீனிவை காண்பென்கா ஜெல்லா

பொருள்

கண்ணகி அரண்மனை வாயிலை நெருங்கியபோது, பாண்டிமாதேவி தான் கண்ட தீக்கனவைத் தோழியிடம் கூறிக்கொண்டிருந்தாள்: “தோழி! நம் வேந்தனது வெண்கொற்றக்குடையும் செங்கோலும் கீழே விழுக் கனவு கண்டேன்! வாயிலில் இடைவிடாது அசையும் மனியின் ஒசையையும் நான் கனவிலே கேட்டேன்! எட்டுத்திசைகளும் அப்போது அதிர்ச்சியுற்றன. அன்றி யும், தோழி! குரியனை இருள் விழுங்கவும் கனவு கண்டேன். இரவு நேரத்தில் வானவில் தோன்றக்கனவு கண்டேன்! நண்பகலிலே விண்மீன்கள் ஏரிகொள்ளி களாகக் கீழே விழுக் கனவுகண்டேன்! இவற்றின் பயன் யாதோ தோழி!

குறியு

பாண்டிமாதேவி கனவில் கண்டனவெல்லாம் தீய உற்பாதக்கள் எனக் கொள்வர் கணாநுலார்.

அரும்பது விளக்கம்

எல்லா - தோழி, காண்பென் - கனவிலே காண்பேன், கோல் - செங்கோல், குடை - வெண்கொற்றக்குடை, மணியின் குரல் - ஒசை, கதிர் - குரியன், மீன் - நட்சத்திரம், கடுங்கத்திர் - மிகுந்த ஓளியுடைய, கடைமணி - வாயில்மணி, ஆராய்க்கி மணி, நின்று நடுங்கும் - இடைவிடாது அசையும், கொடிவில் - ஒழுங்குப்பட்ட வில், வானவில், எல்லா விடுங்கொடி வில்விரவு - எல்லா + இடும் + கொடி + வில் + இரவு

கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்
செறிநிலத்து மறிந்து வீழ்தரும்
நங்கோன்றன் கொற்றவாயில்
மணிந்டுங்க நடுங்குமுள்ளம்
இரவுவில்விடும் பகல்மீன்விழும்
இருநான்கு திசையும் அதிர்ந்திடும்
வருவதோர் துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியா முரைத்துமென

பொருள்

“செங்கோலும் வெண்கொற்றக்குடையும் செறிந்த நிலத்திலே முறிந்து வீழ்ந்தன; நம் வேந்தனது கொற்றவாயிலின்கண் கட்டிய மணி என உள்ளம் நடுங்குமாறு அசைந்து ஓலித்தது. இரவில் வானவில் தோன்றியது. பகலிலே விண்மீன்கள் ஏரிந்து கீழே விழுந்தன. எட்டுத்திக்கும் அதிர்ந்தன. ஆதலால், நமக்கு வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்று உள்ளது! எனவே மன்னனிடம் சென்று கனவைக் கூறுவோம்!” என்று கூறி மன்னனை நாடிச் செல்லலானாள்.

அரும்பது விளக்கம்

மறிந்து - முறிந்து, வீழ்தரும் - விழும், கொற்றம் - வெற்றி.

கோப்பெருந்தேவியின் வருகை

மன்னன் இருக்குமிடம் நோக்கி கோப்பெருந்தேவி செல்லப் புறப்பட்டாள். அப்போது.....

ஆடியேந்தினர் கலனேந்தினர்
அவிர்ந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கொடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்
கொழுந்திரையவின் செப்பேந்தினர்
வண்ணமேந்தினர் சண்ணமேந்தினர்
மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்

கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
 கவரியேந்தினர் தூபமேந்தினர்
 கூனுங்குறஞ மூழங்கூடிய
 குறுந்தொழிலினொஞர் செறிந்துகுழ்தர
 நல்விரைஇய நறுங் கூந்தலர்
 உரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட
 ஈண்டுநீர் வையங்காக்கும்
 பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

Sintu
 ஆயுமங் காவலுஞ்சென் றடியீடு பரசியேத்தக்
 கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன் தீக்களாத் திறமரைப்ப
 அரிமா னேந்திய வமளிமிசை இருந்தனன்
 திருவீழ் மார்பிள் தென்னவர் கோவே!

பொருள்

அப்போது தேவியைச் சூழ்ந்து வந்தனர் மகளிர்; அவர்களில் சிலர் கண்ணாடி ஏந்திவர, சிலர் அணிகளை ஏந்திவர, சிலர் அழகிய கலன்களை ஏந்திவர, சிலர் புதிய நூலாடையும் பட்டாடையும் ஏந்திவர, சிலர் வெற்றிலைச் செப்பினை ஏந்திவர, சிலர் வண்ணமும், கண்ணமும் கத்தூரி கலந்த சந்தனக்குழம்பும் ஏந்திவர, சிலர் தொடையல் மாலை, பிணையல், கவரி, தூபம் ஆகியன ஏந்தி வந்தனர். கூனரும், குறரும், ஊமையருமான குற்றேவல் மகளிர் அரசியை நெருங்கி வந்தனர். நரை கலந்த நல்ல கூந்தலையுடைய முதுமகளிர் பலர், ‘கடல் குழந்த இவ்வுலகத்தினைக் காக்கும் பாண்டியனுடைய பெருந்தேவி நீடு வாழ்க!’ என வாழ்த்தினர். வழிபடும் தோழியரும், காவல் மகளிரும், தேவி அடியெடுத்து வைக்குந்தேராறும் புகழ்ந்து போற்றி வந்தனர். தன் பரிவாரங்களுடன் இவ்வாறு சென்ற கோப்பெருந்தேவி, தன் கணவனிடம் தான் கண்ட தீயகளின் தன்மையை எடுத்துச் சொல்ல, அதனைக் கேட்டுக் கொண்டு, திருமகள் விரும்பும் மார்பினையுடைய பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன், சிங்கம் சுமந்த அமளியின்மீது அமர்ந்திருந்தான்.

அரும்பது விளக்கம்

ஆடி - கண்ணாடி, கலன் - ஆபரணம், அுவிர்தல் - ஒளிர்தல், இழை - ஆபரணம், கோடி - புதிய பருத்தியாடை, திரையல் - வெற்றிலை, மான் மதத்தின் சாந்து - கஸ்தூரிக்குழம்பு, கண்ணி, பிணையல் - மலர்மாலை வகைகள், கவரி - சாமரை, தூபம் - அுகிற்புகை, கூன் - கூனர், ஊம் - ஊமர் (ஊமை), குறுந்தொழில் - குற்றேவல், நரைவிரைஇய - நரைமயிர் கலந்த, உரைவிரைஇய - உள்ளன்போடு கூடிய, ஈண்டுநீர் - செறிந்த கடல், ஆயம் - தோழியர் கூட்டம், அடியீடு - அடிவைக்குந்தேராறும், பரசி - புகழ்ந்து, அரிமான் - சிங்கம், அமளி - ஆசனம், தென்னர்கோன் - பாண்டியன், திருவீழ் மார்பு - திருமகள் விரும்பும் மார்பு

கண்ணகியும் வாயிற் காவலனும்

அரண்மனையிலே கோப்பெருந்தேவி மன்னனுக்குத் தான் கண்ட தீக்களாத் திறம் உரைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அரண்மனை வாயிலிலே.....

வாயி லோயே! வாயி லோயே!

அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து

இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே!

இணையரிச் சிலம்பொன் ரேந்திய கையள்

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்று

அறிவிப் பாயே அறிவிப் பாயே, என

வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி!

தென்னம் பொருப்பின் றலைவ வாழி!

செழிய வாழி! தென்னவ வாழி!

பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி!

பொருள்

அப்போது சீரிச்சினந்து அங்கு வந்த கண்ணகி, “வாயில் காப்பவனே! வாயில் காப்பவனே! அறிவு முழுதும் அற்றுப்போன, அறநினைவு அற்ற நெஞ்சத்துடன் அரசநீதியினின்றும் தவறியவளின் வாயில் காப்பவனே! ‘பரவினையுடைய இரண்டு சிலம்புகளில் ஒன்றினை கையில் ஏந்தியவளாய், கணவனை இழந்த ஒருத்தி, நம் அரண்மனை வாயிலின்கண் உள்ளாள்’ என்று வேந்தனிடம் சென்று அறிவிப்பாய்! அறிவிப்பாய்!” என்றாள்

அதுகேட்ட வாயிலோன் அரசனிடம் சென்று, “எமது கொற்கை நகரத்து வேந்தே! வாழ்க! தெற்கே பொதியமலைக்குத் தலைவனே! வாழ்க! செழியனே! வாழ்க! பாண்டியனே! வாழ்க! இதுவரை பழிச்சொற்கள் படராத பஞ்சவனே! வாழ்க!

அரும்பத விளக்கம்

அறிவு அறைபோகிய - அறிவு கீழுற்றுப்போன, இல்லாமற்போன, பொறி - புன்னியம், அறும் இறைமுறை - அரசநீதி, இணை - இரண்டு, கடையகம் - வெளிவாயில், அரி - சிலம்பின் உள்ளீடு, பரல், கொற்கை - பாண்டிநாட்டுத் துறைகளில் ஒன்று, தென்னம் - தெற்கு, பொருப்பு - மலை, இங்கே பொதியமலை, செழியன், தென்னவன், பஞ்சவன் - பாண்டியன்

நாச்சியார் திருமொழி

திருப்பெண் Sinttu உடல்மாலை

பல்லவர் காலத்திலே சைவமும் வைணவமும் எழுச்சி பெற்றன. நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் பிரபந்தங்கள் இக்காலத்தில் பக்தியை மக்கள் மத்தியில் வளர்த்தெடுத்துச் செல்வதில் பெரும் பங்காற்றின. வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஆண்டாளும் ஒருவர். இவர் பெரியாழ்வாரின் வளர்ப்பு மகள். இவர் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி ஆகியவற்றைப் பாடியுள்ளார். இவற்றுள் நாச்சியார் திருமொழி பக்திக்கவை நிரம்பிய பாடல்களின் தொகுதி. திருமாலையே மணந்து கொள்ள உறுதி பூண்டு, “மானிடர்க்கு என்று பேச்கப்படின் வாழ்கிலேன்” என்று தெய்வீக்கக் காதல் கொண்டார். திருமாலை மணந்து கொள்வதாகக் கணாக் கண்டு பாடிய “வாரணம் ஆயிரம்” என்ற பாடல் தென்கலை வைணவர்களின் திருமண நிகழ்ச்சியின்போது இன்றும் தவறாமல் ஒத்ப்படுவதொன்றாகும்.

1. திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெறக் கணாக்கண்டேன்

வாரண மாயிரனு சூழவ வர்ணசெய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றா னென்றெற்றிர
ழுரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாடற்பிரிச்சு

வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம் செய்து
நாரணன் நம்பி நடக்கின்றான் என்று எதிர்
ழுரண பொன் குடம் வைத்து புறம் எங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழி! நான்

பொருள்

‘தோழி! கலியாண குணங்கள் நிறைந்தவனான நாராயணமூர்த்தி, ஆயிரம் யானைகள் குழந்துவர எழுந்தருளி வலம் வருகின்றானென்று (மங்கல வாத்திய முழக்கத்தால் நகரிலுள்ளோர் நிச்சயித்து அவனை வரவேற்க) எதிரே பொன்னாலான பூரணகுடம் வைத்து, நகரம் எஸ்கணும் தோரணக்கம்பங்கள் நாட்டியலங்கரிக்கும் இந்நிலையினை நான் கணாவிற் கண்டு அனுபவித்தேன்.’

2. கோவிந்தனான் காளை வரக் கணாக்கண்டேன்

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு
பாளை கழுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்
கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பானோர்
காளை புகுதக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாடற்பிரியிப்பு

நாளை வதுவை மணம் என்று நாள் இட்டு
பாளை கழுகு பரிசு உடைப் பந்தல் கீழ்
கோளரி மாதவன் கோவிந்தன் என்பான் ஓர்
காளை புகுதக் கணாக் கண்டேன் தோழி! நான்

பொருள்

‘தோழி! நாளைய தினம் கண்ணனுக்கும் ஆண்டானுக்கும் திருமண விழா என்று நாள் நிச்சயித்து, பின்னர் விவாகத்தின் முதல்நாள் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்வதற்காக பாளையோடுகூடிய கழுகினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட மணப்பந்தலின் கீழே நரசிங்கன், மாதவன், கோவிந்தன் என்னும் திருநாமங்கள் பூண்ட கண்ணன் என்னும் இளங்காளை போல்வான் பிரவேசிக்க நான் கணாக் கண்டேன்’

அரும்பத விளக்கம்

வதுவை - விவாகம், மணம் - விழா, நாள் இடுதல் - நாள் இதுவென உறுதிப் படுத்தல், பரிசு - அலங்காரம்

3. என்னை மகட்பேசி மந்திரிக்கக் கணாக்கண்டேன்

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர்கு ழாமெல்லாம்
வந்திருந் தென்னை மகட்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடியு டுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாடற்பிரியிப்பு

இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாம் எல்லாம்
வந்து இருந்து என்னை மகள்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடி உடுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள்

‘தோழி! கண்ணனுக்கும் எனக்கும் நடக்கும் திருமணத்தைக் காண இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டாராக இந்தப் பூவுலகத்திற்கு வந்திருந்து, கண்ணனுக்கு மணமகளாக என்னைத் தரும்படி கேட்டு நிச்சயித்தனர்.

பின்னர், மணமகன் வீட்டாரும் மணமகள் வீட்டாரும் தனித்திருந்து ஆடை, அணி முதலியன் பற்றி காதோடு காது வைத்தாற்போல் பேசி முடித்தனர். அதன்பின் கண்ணனின் உடன்பிறந்தாளான துர்க்கை எனக்கு தூயதான புதிய ஆடையை உடுத்தி வாசனையுள்ள மலர்மாலையையும் அணிலித்தார். இவ்வாறு கனாக் கண்டேன்'

அரும்பத விளக்கம்

தேவர் குழாம் - தேவர் கூட்டம், மந்திரித்தல் - ஆலோசித்தல், மணமாலை - மணம் + மாலை - மணம் நிறைந்த மாலை

4. காப்புக்கயிறு கட்டுவதாகக் கனாக்கண்டேன்

நாற்றிசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கிப்
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லாரிடுத் தேத்திப்
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றனைக்
காப்புநான் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாற்பிரிப்பு

நால் திசை தீர்த்தம் கொணர்ந்து நனி நல்கி
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லார் எடுத்து ஏத்திப்
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோடு என் தன்னை
காப்பு நான் கட்ட கனாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள்

'தோழி பிராமணோத்தமர்கள் பலர் சேர்ந்து நாற்றிசைக்கண்ணுமுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களை எடுத்துவந்து நன்றாக எங்கள்மீது தெளித்து, மந்திரம் சொல்லி வாழ்த்தினர். பின்னர், பலவகை மலர்களாலான மாலையனிந்த தூயோனான கண்ணனுக்கும் எனக்கும் காப்புக்கயிறு கட்டினர். இந்நிகழ்வு களை நான் கனவிற் கண்டேன்.

அரும்பத விளக்கம்

நல்குதல் - கொடுத்தல், இங்கே தெளித்தல், சிட்டர் - சிறந்தோர், கண்ணி - மாலை, புனிதன் - பரிசுத்தமுடையவன், புனிதனோடு என்றனை - புனிதனுக்கும் எனக்கும்

5. மதுரை மன்னன் வரக் கனாக்கண்டேன்

கதிரொளி தீபம் கலசமு டனேந்தி
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந்தெ திர்கொள்ள
மதுரையார் மன்னனடி நிலைத்தொட்ட ஜெங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாடற்பிரியு

கதிர் ஓளி தீபம் கலசம் உடன் ஏந்தி
சதிர் இளம் மங்ஞகயர் தாம் வந்து எதிர் கொள்ள
மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை தொட்டு எங்கும்
அதிர் புகுத கணாக் கண்டேன் தோழி - நான்

பொருள்

'தோழி! பெருமை வாய்ந்த அழகினையுடைய இளம்பெண்கள் குரியனது ஒளி போன்ற பேரொளியுள்ள குத்துவிளங்குகளையும் பொற்கும்பங்களையும் கையில் ஏந்தி, எதிர்கொண்டு அழைத்துவர, மதுரையில் உள்ளார்க்கு அரசனாகிய கண்ணன் பாதுகைகளைத் தரித்துக்கொண்டு பூமி எங்கும் அதிரும்படியாக எழுந்தருளுவதை நான் கணவிற் கண்டேன்'

அரும்பது விளக்கம்

சதிர் - பெருமை, அடிநிலை - பாதுகை அடிநிலைதொட்டு - பாதுகை தரித்து

6. மதுகுதன் என் கைத்தலம் பற்றக் கணாக்கண்டேன்

மத்தளங் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றாத
முத்துடைத் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துளன் நம்பி மதுகுதன் வந்தென்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாடற்பிரியு

மத்தளம் கொட்ட வரி சங்கம் நின்று ஊத
முத்து உடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த பந்தல் கீழ்
மைத்துளன் நம்பி மதுகுதன் வந்து என்னை
கைத்தலம் பற்றக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள்

'தோழி! மத்தளம் முதலிய மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கவும், வரிகளை உடைய சங்குகள் ஒலிக்கவும், மைத்துளன் முறையுடையவனும், நற்குணங்கள் நிறைந்தவனும் மதுகுதன் என்ற பெயர் பூண்டவனுமான கண்ணன் முத்து மாலைகள் நிறைநிறையாகத் தொங்கவிடப்பட்ட பந்தலின் கீழே வந்து என் கைகளைப் பற்றியங்கள் நான் கணாக்கண்டேன்'

அரும்பது விளக்கம்

மைத்துளன் - அத்தை மகள், முத்துடைத்தாம் - முத்தாலான மாலை, கைத்தலம் - கையாகிய இடம்

7. கைத்தலம் பற்றித் தீ வலம் வரக் கணாக்கண்டேன்

வாய்ந்தல் வார்ந்தல் மறையோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து
காய்சின மாகளி றன்னானென்கை பற்றித்
தீவென் செய்யக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாடற்பிரிப்பு

வாய் நல்லார் நல்ல மறை ஓதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்து பரிதி வைத்து
காய் சினமாம் களிரு அன்னான் என் கை பற்றி
தீ வலம் செய்யக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள்

'தோழி! வாய்மையுடைய நல்ல வேதியர்கள், பொருத்தமான, சிறந்த வேத மந்திரங்களை ஒத, அந்தந்தக் காரியங்களுக்கு இசைந்த மந்திரங்களின்படி பசுமையான இலைகளையுடைய நாணற்புற்களைப் பரப்பி, சமித்துக்களை இட்டு, தீ வளர்க்க, மிக்க சினத்தை உடைய பெருங்களிரு போன்ற, கம்பீரம் கொண்ட கண்ணன் என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அத்தீயினை வலமாகச் சுற்றிவர நான் கணாக்கண்டேன்'

அரும்பத விளக்கம்

வாய்ந்தலார் - வேதியர், மறை - வேதம், பாசிலை - பசுமை + இலை, காய் சினம் - மிக்க கோபம், பரிதி - சமித்து, ஓமத்தீ வளர்ப்பதற்கான சுள்ளிகள்

8. அம்மி மிதிக்கக் கணாக்கண்டேன்

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மை யுடையவன் நாராயணன்நம்பி
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாடற்பிரிப்பு

இம்மைக்கும் ஏழ் ஏழ் பிறவிக்கும் பற்று ஆவான்
நம்மை உடையவன் நாராயணன் நம்பி
செம்மை உடைய திருக்கையால் தாள் பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள்

'தோழி! இப்பிறப்பிற்கும் இனிவரும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றுக்கோடாய அடைக்கலம் தருபவனும் நம்மையெல்லாம் தனது உடைமையாகக் கொண்ட

வனும் சகல நற்குணங்களையுடையவனும் நாராயணனுமான கண்ணன், சிறந்த தனது திருக்கைகளாலே எனது காலைப்பிடித்து அம்மியின் மேல் எடுத்துவைக்க, என்னை அம்மி மிதிக்கச் செய்ய, நான் கனாக்கண்டேன்.'

அரும்பத விளக்கம்

செம்மையுடைய - சிறந்த, சிவந்த, சிவந்த கை எனவும் கொள்ளலாம்

9. பொரி முகந்து அட்டக் கனாக்கண்டேன்

வரிசிலை வான்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு
எரிமுகம் பாரித்தென் எனமுன்னே நிறுத்தி
அரிமுக ஸ்கதன் கைம்மேலென் கைவைத்து
பொரிமுகந் தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாற்பிரியு

வரிசிலை வான் முகத்து என் ஜமார் தாம் வந்திட்டு
எரிமுகம் பாரித்து என்னை முன்னே நிறுத்தி
அரிமுகன் அச்கதன் கைம்பிமல் என் கை வைத்து
பொரி முகந்து அட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள்

'தோழி! அழகிய வில் போன்ற புருவத்தையும், ஒளி பொருந்திய முகத்தையும் உடைய எனது தமையன்மார் வந்து அக்கினியை நன்றாக ஏரியச் செய்து, அந்த அக்கினியின் முன்னே என்னை நிற்கச் செய்தார்கள். பின்னர், நரசிங்கனான சிங்கமுகத்தை உடையவனும் அச்கதனுமான கண்ணனுடைய திருக்கையின் மேல் என் கையை வைத்து நெற்பொரியை அள்ளியெடுத்து அக்கினியிலிட்டு ஆகுதி செய்வதை நான் கனவிற் கண்டேன்'

அரும்பத விளக்கம்

ஜமார் - தமையன்மார், பாரித்தல் - வளர்த்தல், எரிமுகம் - தீக்கொழுந்து பொரிமுகந்து - நெற்பொரியை அள்ளி

10. மஞ்சனமாட்டக் கனாக்கண்டேன்

குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து
மங்கல வீதி வலஞ்செய்து மண்நீர்
அங்கவ ஜோடுமுடன் சென்றங் காளைமேல்
மஞ்சன மாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான்

பாற்பிரியு

குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து
மங்கல வீதி வலஞ் செய்து மண்நீர்

அங்கு அவனோடும் உடன் சென்று அங்கு ஆணைமேல்
மஞ்சனம் ஆட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழி! - நான்

பொருள்

‘தோழி! குங்குமக் குழம்பை உடலெங்கும் தடவி, குளிர்ந்த சந்தனச்சாந்தை
மிக அதிகமாகப் பூசி, யானையின்மீது கண்ணபிராணோடு சேர்ந்திருந்து,
தீருமணத்திற்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதிகளிலே ஊர்வலமாக வந்து, பின்னர்
மணாங் கமமும் மங்கல நீரினாலே எங்கள் இருவரையும் நீராட்டுவதாக நான்
கணாக் கண்டேன்.’

அரும்பத விளக்கம்

மட்டித்தல் - அதிகம் பூசதல், சாந்தம் - சந்தனம், மஞ்சனம் - நீராட்டுதல்

தோழி குங்குமக்

குங்குமசிவப்பாடி

குங்கும வீரனா தூதுமா சுவதிரிதா
குங்கும வீரனா தூதுமா சுவதிரிதா

திருவாசகம் திருப்பள்ளியழக்சி

திருப்பள்ளியழக்சி

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது ஆண்றோர் வாக்கு. திருமறைத் தொகுப்பில் திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் பாடியருளியவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். இவருடைய குழந்தைத் திருநாமம் திருவாதாரர் ஆகும். திருப்பெருந்துறையிலே உறையும் சிவன்மீது பாடப்பட்டதே திருப்பள்ளியழக்சியாகும். பள்ளியெழக்சி என்பது துயில் எழுப்புதல் எனப் பொருள்படும். இதன் உள்ளார்ந்த பொருளை நோக்கின், சீவாத்மா (ஆுன்மா) பறாத்மாவை (இறைவனை) உணர்து அஞ்ஞான நிலையில் (தூக்க நிலையில்) இருப்பதாகவும், அவ்வாறான சீவாத்மாக்களை அஞ்ஞான இருளிலிருந்து நீக்கி மெய்ஞானப் பறம்பொருளை அடையச் செய்வதற்காக அதனை எழுச்சி கொள்ளச் செய்வதாக பாடப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். இப்பாடற்பகுதியிலே இறைவனுடைய பெருமைகள், இறைவனுடைய சிறப்புக்கள், இறைவன் அடியார்களுக்கு அருளும் திறன் என்பன கூறப்பட்டுள்ளன.

திருப்பள்ளியெழக்சி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்ததுழங் கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுவோஞ்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்கழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாஇயனை யுடையாய்
எம்பெரு மாண்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

யாடற்பிரியு

போற்றி என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழூங்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு

ஏற்றி நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
 எழில் நகை கொண்டு நின் திருவடி தொழுவோம்
 சேற்று இதழ் கமலங்கள் மலரும் தன் வயல் சூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
 ஏற்று உயர் கொடி உடையாய் (எனை உடையாய்)
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

துப்பொருள்

என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே - என் வாழ்க்கைக்குக் காரணமாகிய பொருளே, சேற்று - சேற்றினிடத்து, இதழ் கமலங்கள் மலரும் - இதழ்களை யுடைய தாமரை மலர்கள் மலர்களின்ற, தன்வயல் சூழ் - குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த, திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே, ஏற்று உயர்கொடி உடையாய் - உயர்ந்த நந்திக்கொடியை உடையவனே, எனை உடையாய் - என்னை அடிமையாக உடையவனே, எம் பெருமான் - எம் தலைவனே, போற்றி - வணக்கம், புலர்ந்தது - பொழுது விடிந்தது, பூங்கூழற்கு - தாமரை போலுந் திருவடிகளுக்கு, இலை - ஓப்பாக, துணைமலர் - இரண்டு மலர்களை, கொண்டு ஏற்றி - கொண்டு சார்த்தி, அதன் பயனாக, நின் திருமுகத்து - உன்னுடைய திருமுகத்தில், எமக்கு அருள் மலரும் - எங்களுக்கு அருளோடு மலர்களின்ற, எழில் நகை கொண்டு - அழகிய நகையினைக் கண்டு, நின் திருவடி தொழுகோம் - உன் திருவடியைத் தொழுவோம், பள்ளி எழுந்தருளாய் - பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள்

'எனது வாழ்விற்கு முதற்பொருளாக விளங்கும் இறைவனே! வணக்கம். இராப் பொழுது விடிந்தது. உனது அழகிய இரண்டு திருப்பாதங்களுக்கும் ஒப்பான இரு மலர்களை அவற்றின்மேல் தூவி, உன் திருமுனினையில் நின்று, உன் திருமுகத்திலே எழுகின்ற, எமக்கு அருள் வழங்கும் அழகிய புன் சிரிப்பினைப் பெற்று, உனது திருவடிகளை வணங்குவோம். இதழ்களை உடைய தாமரைகள் மலருகின்ற, சேற்றினைக் கொண்ட குளிர்ந்த வயல்கள் சூழப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே, உயர்ந்த நந்திக்கொடி உடையவனே, என்னை உடைமையாகக் கொண்டவனே, எனது தலைவனே, துயில் நீங்கி திருப்பள்ளியினின்று எழுவாயாக!'

அருணனிற் திரன்திசை யணுகின னிருள்போய்

அகன்றது வதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின் கருணையின் சூரிய னெழுவெழு நயனக்

கடிமலர் மலரமற் றன்னலங் கண்ணாந்

திரணிரை யறுபத முரல்வன இவையோர்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

அருணிதி தரவரு மாண்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பாடற்பிரியு

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள் போய்
அகன்றது உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழ எழ நயனக்
கடிமலர் மஸர் மற்று அண்ணல் அம் கன் ஆம்
திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன் இவை ஒர்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
(அருள் நிதி தரவரும் ஆண்த மலையே
அலை கடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.)

பத்பொருள்

அண்ணல் - பெரியோய், திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே - திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே, அருள்நிதி தரவரும் - அருட செல்வத்தைக் கொடுக்க வருகின்ற, ஆண்தமலையே - இன்பமலையே, அலைகடலே - அலைகளையுடைய கடல் போன்றவனே, அருணன் - சூரியனது தேர்ப்பாகன், இந்திரன் திசை அணுகினன் - இந்திரன் திசையாகிய கீழ்த்திசை அடைந்தான், இருள் போய் அகன்றது - இருள் முழுவதும் நீங்கி விட்டது, உதயம் - உதய மலையில், நின் மலர்த் திருமுகத்தின் கருணையின் - உனது திருமுகத்தினின்றும் தோன்றுகின்ற கருணையைப்போல, சூரியன் எழ எழ - சூரியன் மேலெழுந்தோறும், நயனக்கடிமலர் - உன் கண்போன்ற வாசனை பொருந்திய தாமரை, மஸர் - விரிய, மற்று - மேலும், அங்கண் ஆம் - அவ் இடத்தில் பொருந்திய, திரள் நிரை அறுபதம் - கூட்டமாகவும் வரிசையாகவும் விளங்குகின்ற வண்டுகள், முரல்வன் - இசை பாடுகின்றன, இவை ஒர் - இவற்றைத் திருவுளம் பற்றுக, பள்ளி எழுந்தருளாய் - பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள்

குரியன் இந்திரனின் திசையாகிய கீழ்த்திசையை நெருங்கி விட்டான். உதய கால ஒளி எங்கும் பரவியது. தாமரை மஸர் போன்ற உனது திருமுகத்தில் விளங்கும் அருளைப்போல சூரியன் வானிலே உயர் உயர, கண் போன்ற னவாய, வாசனையுடைய தாமரை மஸர்கள் மஸர்கின்றன. அதனாலே தீரண்ட வரிசை வரிசையான வண்டுகள் ஓலித்து ரீங்காரம் செய்கின்றன. இவற்றைக் கருதுக. பெருந்தகையே அருட்செல்வத்தைத் தர வருகின்ற இன்ப மலையே, எல்லாப் பொருளும் அலைபோலத் தோன்றி அடங்குவதற்குரிய பெருங்கடலே, தூயில் நீங்கி எழுந்தருள்க.

கூவின பூங்குபில் கூவின கோழி

குருகுக என்ம்பின வியம்பின சங்கம்

ஒவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்

தொருப்படு கிள்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழுற் றாளினை காட்டாய்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரு மறிவரி யாபீயமக் கெளியாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

பாடற்பிரிப்பு

கூவின பூங்குபில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்

ஒவின தாரகை ஓளி ஓளி உதயத்து

ஓருப்படுகிள்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவ நல் செறி கழல் தாள் இணை காட்டாய்

(திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே

யாவரும் அறிவு அரியாய் எமக்கு எளியாய்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.)

பத்தெயாருள்

தேவ - தேவனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே - திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே, யாவரும் அறிவு அரியாய் - யாவராலும் அறிதற்கு அரியவனே, எமக்கு எளியாய் - எங்களுக்கு எளியவனே, எம்பெருமான் - என் தலைவனே, பூங்குபில் கூவின - அழகிய குயில்கள் கூவின, கோழி கூவின - கோழிகள் கூவின, குருகுகள் இயம்பின - பறவைகள் ஒலித்தன, சங்கம் இயம்பின - சங்குகள் முழங்கின, தாரகை ஓளி ஓவின - நட்சத்திரங்களின் ஓளி மங்கின, உதயத்து ஓளி ஓருப்படுகிள்றது - உதயகாலத்து வெளிச்சம் தோன்றுகின்றது, நமக்கு - எமக்கு, விருப்பொடு - அன்புடன், நல் - சிறந்த, செறிகழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலை அணிந்த, தாள் இணை காட்டாய் - திருவடிகள் இரண்டினையும் காட்டுவாயாக, பள்ளி எழுந்தருளாய் - பள்ளியெழுந்து அருள்வாயாக.

பொருள்

புலரும் பொழுதில் அழகிய குயில்கள் கூவின, சேவல்களும் கூவின, ஏனைய பறவைகளும் ஓலி செய்தன, சங்கும் ஓலித்தது, நட்சத்திர வெளிச்சம் மறைந்தது, குரிய உதயத்தின் ஓளி தோன்றுகின்றது, கடவுளே, எங்களில் விருப்பம் கொண்டு, வீரக்கழல் செறிந்த உனது நல்ல திருவடியிரண்டையும் காட்டியருள்க, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, யாரும்

அறிய இயலாதவனே, கருணையால் அடியாராகிய எமக்கு எளியனாக வந்து அருள்பவனே, எமது தலைவனே, தூயில் நீங்கி அருள்க.

இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபால்

இருக்கொடு தோத்திர மியம்பின ரொருபால்

துன்னிய பிணைமலர்க் கையின ரொருபால்

தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபால்

சென்னியில் வஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

என்னையு மாண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பாடற்பிரியும்

இன் இசை வீணையர் யாழினர் ஓருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஓருபால்

துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர் ஓருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஓருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஓருபால்)

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே

என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதம்பொருள்

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே, என்னையும் - அடியேனையும், ஆண்டு கொண்டு - அடிமை கொண்டு, இன்னருள் புரியும் - இனிய அருளைச் செய்கின்ற, எம்பெருமான் - எம் தலைவனே, இன்னிசை - இனிய ஒசையுடைய, வீணையர், யாழினர் - வீணை உடையவரும் யாழினை உடையவரும், ஓருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் - . வேதங்களோடு தோத்திரங்களைச் சொல்லுவோர் ஓருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), துன்னிய - நெருங்கிய, பிணைமலர் - தொடுக்கப்பட்ட மலர்களாகிய மாலைகளை ஏந்திய, கையினர் - கையை உடையவர், ஓருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), தொழுகையர் - வணங்குதலை உடையவரும், அழுகையர் - அழுகையை உடையவரும், துவள்கையர் - துவளஞ்சுதலையுடையவரும், ஓருபால் - ஒரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), சென்னியில் - தலைமீது, அஞ்சலி கூப்பினர் ஓருபால் - இரு கைகளையும் குவித்துக் கும்பிடுபவர் ஓரு பக்கத்தில் (உள்ளார்), அவர்களுக்கெல்லாம் அருள்புரிய, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள்

விடியற்காலத்தே வழிபட வந்த இனிய ஒசையை மீட்டும் வீணையை உடையவர்கள் ஒருபக்கம் நிற்கிறார்கள். யாழ் வாசிப்போர் இன்னொரு பக்கம் நிற்கிறார்கள். மந்திரங்களோடு தோத்திரப் பாடல்களை ஒதுவோர் பிறிதொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட மலர்மாலை ஏந்திய கையினர் மற்றொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். தொழுவோர், அழுவோர், சோர்ந்து அசைவோர் வேறொரு பக்கம் நிற்கின்றார்கள். தலைமீது கைகுவித்து வண்ணங்குவோர் பிறிதொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் அருளும்படி திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, தகுதியற்ற என்னையும் ஆட்கொண்டு இனிய அருள் செய்யும் தலைவனே, துயில்நீங்கி அருள்க.

பூதங்கள் தோறுநின் நாயெனி எல்லாற்

போக்கிலன் வரவில னென்னினெப் புலவோர்

சீதங்கள் பாடுத லாடுத லல்லாற்

கேட்டறி யோழுனைக் கண்டறி வாரைச்

சீதங்கள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னா

சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கள் முன்வந்

தேதங்க எறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பாடற்பிரியும்

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின் அல்லால்)

போக்கு இலன் வரவு இலன் என நினை புலவோர்) —

சீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டு அறியோம் உணைக் கண்டு அறிவாரைச்)

சீதம் கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை) மன்னா

சிந்தனைக்கும் அரியாய் எங்கள் முன் வந்து

ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டு அருள் புரியும்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பத்பொருள்

சீதம்கொள் - குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, வயல் - வயல் குழந்த, திருப் பெருந்துறை மன்னா - திருப்பெருந்துறைக்கு அரசனே, சிந்தனைக்கும் அரியாய் - நினைத்த தற்கும் அருமையானவனே, எங்கள் முன் வந்து - எங்கள் எதிரில் எழுந்தருளி வந்து, ஏதங்கள் அறுத்து - குற்றங்களைப் போக்கி, எம்மை ஆண்டருள் புரியும் - எங்களை ஆட்கொண்டு அருளுகின்ற, எம்பெருமான் - எமது பெருமானே, நின்னை - உன்னை, பூதங்கள் தோறும் - எல்லாப் பூதங்களிலும், நின்றாய் எனின் அல்லால் - கலந்திருக்கின்றாய் என்று பலரும் சொல்வது அல்லது, போக்கு இலன் வரவு இலன் - போதலும், வருவதலும் இல்லாதவன் என்று, புலவோர் -

அறிவுடையோர், கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால் - இசைப்பாடல்களைப் பாடுவதும், ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும் அல்லது, உணைக் கண்டறிவாரை - உன்னை நேரே பார்த்தறிந்தவர்களை, கேட்டறியோம் - நாங்கள் கேட்டும் அறிந்ததில்லை. ஆயினும், யாங்கள் உன்னை நேரே காணும்படி, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக.

பொருள்

அறிஞர் உன்னை ஜம்புதப் பொருள்களிலெல்லாம் நிற்கின்றாய் என்று உரைப்பாரே அல்லாது இறப்புப் பிறப்பு அற்றவன் என்று கூறி, உன்பொருட்டு, இசைப்பாடல்களைப் பாடுதலும் அதற்கேற்ப ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும் அன்றி, உன்னைத் தாமாக நேரே பார்த்தறிந்தவர்கள் எவரையும் கேட்டும் அறிய வில்லை. குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்கள் குழந்த திருப்பெருந்துறை அரசே, மனத்தாலும், ஊகித்தறித்து இயலாதவனே, அடியேன் எதிரே தோன்றியருளி எங்கள் குற்றங்களைத் தொலைத்துப் பேரருள் அளிக்கும் எமது தலைவனே, துயில்நீங்கி அருள்க.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் னடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

பாற்பிரிப்பு

பப்பு அற வீடு இருந்து உணரும் நின் அடியார்
பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்
மைப்பு உறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
வணங்குகின்றார் அணங்கின் மணவாளா
செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும் தன் வயல் குழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
இப்பிறப்பு அறுத்து எமை ஆண்டு அருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள்

அணங்கின் மணவாளா - உமையம்மைக்கு மணவாளனே, செப்பு உறு கமலங்கள் - கின்னைம் போன்ற தாமரை மலர்கள், மலரும் - விரியப்பெற்ற தண்வயல்குழ் - குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்கள் குழந்த, திருப்பெருந் துறை

உறை சிவபெருமானே - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே, இப்பிறப்பு அறுத்து - இப்பிறவியை நீக்கி, எம்மை ஆண்டருள் புரியும் - எங்களை ஆட்கொண்டு அருளுகின்ற, எம்பெருமான் - எமது பெருமானே, பப்பு அறு - மனவிரிவு ஒடுங்க, வீட்டிலிருந்து உணரும் - பற்றற்று இருந்து உணர்கின்ற, நின் அடியார் - உன் அன்பர்கள், வந்து - உன்பால் அடைந்து, பந்தனை அறுத்தார் - பிறவித்தளையை அறுத்தவராய், அவர் பலரும் - அவர்கள் எல்லோரும், மைப்பு உறு கண்ணியர் - மை பொருந்திய கண்களை உடைய பெண்களும், மானுடத்து இயல்பின் - மனித இயல்பில் நின்றே, வணங்குகின்றார் - உன்னை வணங்கி நின்றார்கள், அவர்களுக்கு அருள்புரிதற்பொருட்டு, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியெழுந்து அருள்வாயாக.

பொருள்

உமை மணவாளா, மனவிரிவு ஒழிய, பற்றற்ற நிலையில் நின்று மெய்யுணரும் நினது அன்பர்கள், உன்பால் வந்தடைந்து பாசத்தினின்றும் நீங்கப் பெற்றவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மனித இயற்கையோடு ஒட்டி, அன்புநீர் பெருக்கும் கண்ணினரான தலைவியர் போல உன்னைத் தொழுகிறார்கள். சிவப்புநிறம் பொருந்திய தாமரைகள் மலரும் குளிர்ந்த வயல் குழந்த திருப்பெருந்துறையில் உறையும் சிவபெருமானே, இந்தப் பிறவியை நீக்கி எங்களை ஆட்கொள்ள வல்ல தலைவனே, துயில்நீங்கி எழுந்தருள்க.

அதுபழச் சுவையென அழுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரு மறியார்
இதுவவன் நிருவரு இவனவ னெனவே
யெங்களை யாண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருனும்
மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ஓய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ஓயே.

7

பாற்பிரிப்பு

- அது பழச் சுவை என அழுது என அறிதற்கு அரிது என எளிது என அமரரும் அறியார் இது அவன் திரு உரு இவன் அவன் எனவெ எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கு எழுந்தருனும்)
- (மது வளர் பொழில் திரு உத்தர கோச மங்கை உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா)
(எது எமைப் பணி கொளும் ஆறு அது கேட்போம் எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.)

பத்பொருள்

அது - பரம்பொருளானது, பழச்சவையென - கணியின் சுவையைப் போன்றது எனவும், அமுது என - அமுதத்தை ஒத்தது எனவும், அறிவதற்கு அரிது என - அறிவதற்கு அருமையானது எனவும், எளிது என - எளிமையானது எனவும் (வாதிட்டு). அமரரும் அறியார் - தேவரும் உண்மையை அறியாத நிலையில் இருப்பர், ஆனால், இது அவன் திருவரு - இதுவே அப்பரமனது திருவடிவம், இவன் அவன் - திருவருக்கொண்டு வந்த இவனே அப்பெருமான், எனவே - இன்று நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லும்படியாகவே, இங்கெழுந்தருளி - இவ்வுலகத்தில் எழுந்தருளி வந்து, எங்களை ஆண்டு கொண்டு - எங்களை ஆட்கொண்டு அருஞுகின்ற, மதுவளர்பொழில் - தென் பெருகுகின்ற சோலை சூழ்ந்த, திருவுத்தரகோச மங்கை உள்ளாய் - திருவுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளியிருப்பவனே, திருப்பெருந்துறை மன்னா - திருப்பெருந்துறைக்கு அராசனே, எம்பெருமான் - எம் பெருமானே, எம்மைப் பணிகொள்ளும் ஆறு எது - எங்களை ஏவல் கொள்ளும் விதம் யாது, அது கேட்போம் - அதனைக்கேட்டு அதன்படி நடப்போம், பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள்

பரம்பொருளான பிரம்மானது கணியின் சுவைபோலும் அமுதம் போலும் என அது அறிவதற்கு முடியாதெனவும், அது அறிவதற்கு எளிதாமெனவும் வாதிட்டு தேவர்களும் அதனை அறியாநிலையினராய் இருப்பர். வீட்டுருளும் பரம்பொருளினது திருவடிவம் இதுவாகும் என்றும், இத்திருவடிவங்கொண்டு வந்த இவனே அப்பெருமானென்றும் நாங்கள் சொல்லும்படியாக எங்களை ஆட்கொள்ள இவ்வுலகத்தே திருவருக்கொண்டு எழுந்தருளிய, தேன்மிகுந்த சோலைகுழ்ந்த திருவுத்தரகோசமங்கையில் உறைபவனே, திருப்பெருந்துறை மன்னா, எங்களை ஏவல்கொள்ளும் முறை எதுவோ? அதனை நாங்கள் கேட்டு நடப்போம். எமது தலைவனே தூயில் எழுக.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்

மூவரு மறிகில் ரியாவர்மற் றறிவார்

பந்தனை விரலியு ஸ்யுநின் ணடியார்

பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே

செந்தழல் புரைதிரு மேணியுங் காட்டித்

திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி

அந்தனை னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்

ஆராமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

பாடற்பிரியு

முந்திய முதல் நடு இறுதியும் ஆணாய்

மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்று அறிவார்)

(பந்து அனை விரலியும் நீயும் நின் அடியார்)

பழங்குடில் தோறும் எழுந்து அருளிய பரனே) செம் தழல் புரை திருமேனியும் காட்டித் திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்) (ஆர் அமுதே பள்ளி எழுந்தருளாமே.)

பத்பொருள்

ஆர் அமுதே - அருமையான அமுதமே, முந்திய முதல் - எப்பொருளுக்கும் முற்பட்ட முதலும், நடு இறுதியும் - நடுவும் முடிவும், ஆனாய் - ஆனவனே, மூவரும் அறிகிலர் - மும்மூர்த்திகளும் உன்னை அறிய மாட்டார், மற்று யாவர் அறிவார் - வேறு யாவர் அறியக்கூடியவர், பந்து அணை விரலியும் நீயும் - பந்தை ஏந்திய விரல்களையுடைய உமையம்மையும் நீயுமாக, நின் அடியார் - உன்னுடைய அடியார்கள் உடைய, பழங்குடில்தோறும் - சிறு வீடுதோறும், எழுந்தருளிய பரனே - எழுந்தருளிய மேலானவனே, செந்தழல் புரை - சிவந்த நெருப்பை ஒத்த, திருமேனியும் காட்டி - வடிவத்தையும் காட்டி, திருப்பெருந்துறை உறை - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற, கோயிலும் காட்டி - திருக் கோயிலையும் காட்டி, அந்தணன் ஆவதும் காட்டி - அழகிய தண்ணிய அருளாளனாதலையும் காட்டி, வந்து ஆண்டாய் - வந்து ஆட்கொண்டவனே, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள்

விளையாடும் பந்தின் தன்மை கொண்ட திருக்கைவிரல் உடைய, திருவருட சக்தியாகிய உமையும், நீயும் அன்பர்களுடைய பழைய குடில்கள் தோறும் அவர்க்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு, எழுந்தருளிப்போந்த மேலானே, நீ, முற்பட்ட முதலும் நடுவும் இறுதியும் ஆனாய். உன்னை மும்மூர்த்திகளும் அறியவல்லார் அல்லர். எனவே, வேறு யார் உன்னை அறிந்தல்கூடும்? ஆனால், எமக்கோ நீ சிவந்த அனல்போன்ற செம்மேனி வடிவும் காட்டி, திருப்பெருந் துறையிலே தங்குகின்ற கோயிலையும் காட்டி, நீ ஆட்கொள்ளும் அருளாள னாய் வருதலையும் காட்டி எம்மை ஆட்கொண்டவனே, நிறைந்த அமுதம் போன்றவனே, திருப்பள்ளிவிட்டு எழுந்தருள்வாய்.

விண்ணகத் தேவரு நன்னவு மாட்டா
விழுப்பொரு ரேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும்பு மடியார்
எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பாடற்பிரய்யு

வின் அகத்துத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டார்
 விழுப்பொருளே உனது தொழுப்பு அடியோங்கள்
 மண் அகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே
 வண் திருப்பெருந்துறையாய் வழி அடியோம்
 கண் அகத்தே நின்று களி தரும் தேனே
 கடலமுதீ கரும்பே விரும்பும் அடியார்
 எண் அகத்தாய் உலகுக்கு உயிரானாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பதப்பொருள்

வின்னைகத் தேவரும் - வின்னில் வாழும் தேவர்களும், நண்ணவும் மாட்டா -
 அனுகவும் முடியாத, விழுப்பொருளே - மேலான பொருளாய் உள்ளவனே, உன் -
 உன்னுடைய, தொழுப்பு அடியோங்கள் - தொண்டைச் செய்கின்ற
 அடியார்களாகிய எங்களை, மண்ணைக்கே வந்து வாழச் செய்தானே -
 மண்ணுலகில் எழுந்தருளி வந்து வாழச் செய்தவனே, திருப்பெருந்துறையாய் -
 திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருப்பவனே, வழியடியோம் - பரம்பரை அடியாராகிய
 எங்களுடைய, கண்ணைக்கே நின்று - கண்னில் நின்று, களிதரு தேனே -
 களிப்பைத் தருகின்ற தேன் போன்றவனே, கடல் அழுதே - பாற்கடலில்
 தோன்றிய அழுதம் போன்றவனே, கரும்பே - கரும்பு போன்றவனே, விரும்பு
 அடியார் - அன்பு செய்கின்ற அடியவரது, எண்ணைக்கத்தாய் - எண்ணத்தில்
 இருப்பவனே, உலகுக்கு உயிர் ஆணாய் - உலகமனைத்திற்கும் உயிரானவனே,
 எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - பள்ளியினின்றும்
 எழுந்தருள்வாயாக.

பொருள்

வானுலகத்தே உள்ள தேவர்களும் அடையழுடியாத மேலான பரம்பொருளே,
 உனக்குத் தொண்டற்றும் அடியோமாகிய நாஸ்கள் இம்மண்ணுலகத்தே
 வாழும்படியாக, இங்கே எழுந்தருளி எங்களை வாழச் செய்தவனே, வளம்
 பொருந்திய திருப்பெருந்துறையுடையவனே, பரம்பரைத் தொண்டராகிய எங்கள்
 கண்களில் நின்று (உள்ளத்தின்று) மகிழ்ச்சி தருகின்ற தேன் போன்றவனே.
 திருப்பாற் கடலிலே தோன்றிய அழுதம் போன்றவனே, கரும்பு போன்றவனே,
 உன்னை அன்பால் விரும்புகின்ற அடியார்கள் நினைவில் உள்ளவனே,
 தூயில் எழுக.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் ரோமவ மேயிந்தப் பூழி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறிறன்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையறை வாய்திரு மாலாம்

அவன்விருப் பெய்தவு மலரவ னாசைப்
படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையு நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு னாயே

10

பாடற்பிரியும்

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூழி
சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கித்
திருப்பெருந்துறை உறைவாய் திருமால் ஆம்
அவன் விருப்பு எய்தவும் மலரவன் ஆடைப்
படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமுதே) பள்ளி எழுந்தருளாயே

தட்பவாருள்

திருப்பெருந்துறை யுறைவாய் - திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருப்பவனே, திருமால் ஆம் அவன் - திருமாலாகிய அவன், புவனியில் - பூழியில், போய்பிறவாமையின் - சென்று பிறவாமையினால், நாம் - யாம், அவமே - வீணாகவே, நாள் போக்குகின்றோம் - நாளைக் கழிக்கின்றோம், இந்தப் பூழி - இந்தப் பூழியானது, சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கி - சிவபெருமான் நாம் உய்யும்படி அடிமை கொள்ளுகின்ற இடம் என்று பார்த்து, விருப்பு எய்தவும் - விருப்பத்தை அடையவும், மலரவன் - பிரமன், ஆடைப்படவும் - இச்சிக்கவும், நின் - உனது, அலர்ந்த - பரந்த, மெய்க்கருணையும் - உண்மையான திருவருட்சக்தியும், நீயும் - நீயுமாக, அவனியில் புகுந்து - பூழியில் எழுந்தருளி வந்து, எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய் - எங்களை ஆட்கொள்ள வல்லவனே, ஆர் அமுதே - அருமையான அமுதம் போன்றவனே, பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - திருப்பள்ளியினின்றும் எழுந்து அருள்வாயாக.

பொருள்

கிடைத்தற்கரிய ஆரமுதே, 'இந்தப் பூவுலகம் சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு வீடுபேறளித்து ஆட்கொள்ளுகின்ற தன்மையுடைய இடமாகும்' எனக் கருதி, 'நாம் பூழியிற் போய் பிறவாமையாலே அவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளப்பெறாமல் வாழ்நாளை வீணாகப் போக்குகின்றோமே' என்று திருமாலாகிய பெரியோனும் மலரிலுறைகின்ற பிரமனும் ஆடைப்பட்டு விரும்பும்படியாக, நீயும், மெய்யாக விளங்குகின்ற நின் அருட்சக்தியும், இப்பூழியின்கண் வந்து எங்களை ஆட்கொண்டாய். அவ்வாறு அருளவல்லவனே, திருப்பெருந்துறை உறைவோனே, திருப்பள்ளி விட்டு எழுந்தருளுக.

கலிங்கத்துப் பரணி

காடு பாடியது

தமிழில் உள்ள தொன்னூற்றாறு (96) வகைப் பிரபந்தங்களுள் பரணிப் பிரபந்தமும் ஒன்றாகும். கடல் கடந்தும் சென்று காவியம் படைக்க வைத்தது தமிழருடைய போர், வெற்றி, வீரம், புகழ் என்பனவாகும். பரணி இலக்கியங்களிலே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது செய்வகொண்டார் பாடிய கலிங்கத்துப் பரணியாகும். ‘தென் தமிழ் தெய்வப் பரணி’ என ஓட்டக்கூத்தரால் புகழ்ந்து சூறப்பட்ட பெருமைக்குரிய சிறப்பினைப் பெற்றதனாலேயே ‘பரணிக்கோர் சயங்கொண்டார்’ என்ற சிறப்பு அவருக்குரித்தாயிற்று.

பரணி பற்றி பலர் பலவிதமாக எடுத்துரைப்பார். ஆயிரம் யானையை அமரிடை வென்ற வெற்றியீரன் மீது பாடுவது (என்றும் இன்னும் சிலர் பரணி நடசத்திரநாளில் பேய்கள் ஒன்றுகூடி நின்கச்சோறு (கூழ்) காய்ச்சி மகிழ்வதைக் கூறுவது என்றும் இன்னும் சிலர் போர்க்களாத்திலே ஒரு பரண் அமைத்துக் கொண்டு அதன்மீது அமர்ந்து போர்க்களாக் காட்சிகளை கண்டது கண்டபடி பாடுவது பரணியின் சிறப்பு என்றும் கூறுவர்.

தமிழரின் வீரமும், தமிழ் வேந்தர்களின் கொடைத் திறமும், கலியரசர் களைப் போற்றிய புவியரசர்களின் பான்மையும், ஏட்டிலே எடுத்தியம்ப முடியாதவை. கலிங்கத்தை வென்றான் கருணாகரன். அதனைப் பரணியாகப் பாடினான் சயங்கொண்டான். கலிங்கத்தை வென்று புகழ் பறப்பிய கருணாகரனைவிட காலத்தையே வென்று புகழ் பெற்றான் சயங்கொண்டான்.

இவன் கவி கண்ட குலோத்துங்கன் மெய்மறந்து பாட்டுக்கு ஒரு பொன் தேங்காய் பரிசு கொடுத்தான்.

கலிங்கத்தை வெற்றி கொண்டு வெற்றிக் கொடி நாட்டிய வீரனான கருணாகரத் தொண்டமானையும் அவனுடைய அரசனான முதலாம் குலோத்துங்கனையும் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டதே கலிங்கத்துப் பரணி ஆகும்.

இதில் காடு பாடியது என்னும் பகுதியே விதந்தரைக்கப்பட்ட பகுதியாகும். இது போர்த் தெய்வமான காளி குடியிருக்கும் இடமாகும். காட்டின் தன்மையைக் கவிபாலதனைப் படிக்கும்போது அப்பாலைவனத்தின் வெப்பம் கவிநயத்தின் குளிர்ச்சியையும் தாண்டி வந்து நம்மைத் தாக்குவதை உணரலாம்.

காடு பாடியது

கலிங்கத்துப் போர்க்களத்தில் கொழுப்பு, தசை சேர்ந்த பரணிக்கூழைப் பேய்கள் பெறுகின்றன. அதைப் பெறச் செய்வதற்கு வாய்ப்பளித்த பேய்களின் தலைவியான காளியைப் பற்றிக் கூறப்படுந்த ஆசிரியர் அவள் உறையும் பாலை நிலத்தின் காட்டின் இயல்பைக் கூறுகின்றார்.

தொற்றுவாய்

- களப்போர் விளைந்த கலிங்கத்துக்
கலிங்கர் நினைக்கூழ் களப்பேயின்
உளப்போர் இரண்டு நிறைவித்தாள்
உறையும் காடு பாடுவாம்.

பாடற்பிரியு

களப் போர் விளைந்த கலிங்கத்து
கலிங்கர் நினைக் கூழ் களப்பேயின்
உளப் போர் இரண்டு நிறைவித்தாள்
உறையும் காடு பாடுவாம்

$$\begin{aligned}
 & 01 - 200 + 200 = 200 \\
 & 02 = 100 + 200 \\
 & 04 - 05 = 0 \\
 & (200 - 200) = 0 \\
 & 200 - 200 - 100 + 200 = 100
 \end{aligned}$$

பொருள்

கலிங்கப்போர்க்களத்தில் இறந்த கலிங்கவீரர்களின் சதை, கொழுப்பு ஆகிய வற்றால் ஆக்கப்பட்ட கூழை, போர்க்களத்திலுள்ள பேய்களின் வயிற்றினுள் இரு பகுதிகளிலும் நிறைந்தவள் காளி. அவள் வாழுமிடமான காட்டின் சிறப்பைப் பாடுவோமாக.

அரும்பது விளக்கம்

களம் - போர்க்களம், நினம் - கொழுப்பு

காட்டிலுள்ள மரங்கள் நிலை [2 - 4 பாடல்]

- பொரிந்த காரை கரிந்த சூரை
புகைந்த வீரை எரிந்த வேய்
உரிந்த பாரை எரிந்த பாலை
உலர்ந்த வோமை கலந்தவே.

பாடற்பிரியு

பொரிந்த காரை கரிந்த சூரை
புகைந்த வீரை எரிந்த வேய்
உரிந்த பாரை எரிந்த பாலை
உலர்ந்த ஓமை கலந்தவே

பொருள்

பொரி பொரியாம் பொரிந்த காரைச் செடிகள், குருகிப்போன குரை மரங்கள், புதைந்து ஏரிந்த வீரை மரங்கள், தீயில் ஏரிந்த மூங்கில் மரங்கள், பட்டை உரிந்த பாரை மரங்கள், முறிந்த பாலை மரங்கள், காய்ந்த ஒமை மரங்கள் கலந்து காணப்பட்டன.

அரும்பத விளக்கம்

பொரிந்த - எரிந்து சிறுசிறு துகள்களாய்ப்போன, உரிந்த - பட்டையுரிந்த, ஏறிந்த - முறிந்த

3. உதிர்ந்த வெள்ளி லுணங்கு நெல்வி
ஒடுங்கு தூள்ளி யுலர்ந்த வேல்
பிதிர்ந்த முள்ளி சிதைந்த வள்ளி
பிளந்த கள்ளி பரந்தவே.

யாற்பிரியு

உதிர்ந்த வெள்ளில் உணங்கு நெல்வி
ஒடுங்கு தூள்ளி உலர்ந்த வேல்
பிதிர்ந்த முள்ளி சிதைந்த வள்ளி
பிளந்த கள்ளி பரந்தவே

பொருள்

இலை, பழம் யாவும் உதிர்ந்து காணப்படும் விளாமரங்கள், உலர்ந்து வளராது குறுகி நிற்கும் நெல்லி மரங்கள், காய்ந்துபோன தும்பை மரங்கள், உலர்ந்த வேல மரங்கள், பின்னந்துபோன முள்ளிச்செடிகள், குறாவளியால் சிதைந்துபோன வள்ளிக் கொடிகள், பிளவுபட்ட கள்ளி மரங்கள் பரந்திருந்தன.

அரும்பத விளக்கம்

வெள்ளில் - விளாமரம், ஒடுங்குதல் - வளராது குறுகுதல், உணக்குதல் - உலர்தல், பிதிர்தல் - பின்ததல்

4. வற்றல் வாகை வறந்த கூகை
மடிந்த தேறு பொடிந்த வேல்
முற்ற லீகை முனிந்த விண்டு
முரிந்த புன்கு நிரைந்தவே.

யாற்பிரியு

வற்றல் வாகை வறந்த கூகை
மடிந்த தேறு பொடிந்த வேல்
முற்றல் ஈகை முனிந்த விண்டு
முரிந்த புன்கு நிரைந்தவே

பொருள்

வறண்ட வாகைமரங்கள், நீர் வற்றிய சூகை மரங்கள், அழிந்த தேற்றா மரங்கள், சிதைந்துபோன வேல மரங்கள், முதிர்ந்த இன்னடைக் கொடிகள், உலர்ந்த மூங்கில் மரங்கள், ஒழிந்த புன்கு மரங்கள் வரிசையாக நிறைந்திருந்தன.

அரும்பது விளக்கம்

வறந்த - நீர்வற்றிய, சூகை - ஒருவகைக் கிழங்குக் கொடி, தேறு - தேற்றா மரம், சூகை - இன்னடைக்கொடி, விண்டு - மூங்கில்

நிலவியல்பு

5. தீய வக்கொடிய காளகத் தரை
திறந்த வாய்தொறும் நுழைந்து 'தன்
சாயை புக்கவழி யாதெ' எப்பரிதி
தன்க ரங்கொடு திளைக்குமே!

பாடற்பிரிப்பு

தீய ஆக் கொடிய காளகத் தரை
திறந்த வாய் தொறும் நுழைந்து 'தன்
சாயை புக்கவழி யாது என' பரிதி
தன் கரங் கொடு திளைக்குமே

பொருள்

குரியனானவன் தன் மனைவியான சாயை என்பாள் நிலத்திலே புகுந்த வழி
எதுவென அறிதற்பொருட்டு, தீய, கொடிய பாலைநிலத் தரையிலுள்ள வெடிப்பு
கள் தோறும் தன் ஒளிக்கத்திற் கரங்களால் இடைவிடாது தேடுகின்றான்.

அரும்பது விளக்கம்

தரைதிறந்தவாய் - வெடிப்புக்கள், சாயை - குரியனது மனைவி, கரம் - கை,
ஒளிக்கத்திற், தினைத்தல் - தொழிலில் இடைவிடாது பயிலுதல்

நிழலின்மை [6 - 7 பாடல்]

6. ஆடு கின்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழல்
அஞ்சி யக்கடுவ எத்தை விட்டு
ஓடு கின்றநிழ லொக்கு நிற்குநிழல்
ஓரி டத்துமுள அல்லவே.

பாடற்பிரிப்பு

ஆடுகின்ற சிறை வெம் பருந்தின் நிழல்
அஞ்சி அக் கடு வளத்தை விட்டு

20/02/2012
25/07/07

ஓடுகின்ற நிழல் ஓக்கும் நிற்கும்) நிழல்
வூரிட்டும் உள அவ்விலை

பொருள்

பாலைவனத்திலே அங்கே ஆடுகின்ற நிழல், இரைதேடிப் பறக்கும் பருந்தின் வட்டமிடும் அசைவின் நிழலே. அந்நிழலும் வெப்பத்திற்குப் பயந்து, அக் கொடிய பாலைவனத்தை விட்டு ஒடிப்போகின்றது. அவ்வாறு ஒடும் நிழல் தவிர்ந்து நிற்கின்ற நிழல் பாலைவனத்தின் ஒரிடத்திலாவது இல்லை.

அரும்பத விளக்கம்

கடுவனம் - கொடிய பாலைநிலம், சிறை - சிறகு

7. ஆத வம்பருகு மென்று நின்ற நிழல்
அங்கு நின்றுகுடி போனதப்
பாத வம்புனல் பெறாது ணங்குவன
பருகும் நம்மையென வெருவியே.

பாடற்பிரிப்பு

ஆதவம் பருகும் என்று நின்ற நிழல்
அங்கு நின்று குடி போனது 'அப்
பாதவம் புனல் பெறாது உணங்குவன
பருகும் நம்மை' என வெருவியே

பொருள்

வெயிலானது தன்னை அழித்துவிடுமென மரத்தடியில் நின்ற நிழலானது, அந்த மரம் தன்னீர் பெறாது உலர்ந்தமையால், (குளிர்மையான தன்னைத் தன்னீர் எனக்கருதி) பருகிவிடும் என அஞ்சி, அந்த மரத்தடியினின்றும் மெல்ல மெல்ல மறைந்து போயிற்று.

அரும்பத விளக்கம்

ஆதவம் - வெயில், நின்ற - மரத்தடியில் நின்ற. அங்கு - மரத்தடி, குடி போதல் - மெல்ல மெல்ல மறைதல், பாதவம் - மரம், உணங்குவன - உலர்வன

காட்டின் வெம்மை [8 - 16 பாடல்]

8. செந்நெ ருப்பினைத் தகடு செய் துபார்
செய்த தொக்குமச் செந்தரைப் பரப்பு!
அந்நெ ருப்பினில் புகைதி ரண்டதொப்பு
அல்ல தொப்புறா ததனி டைப்புறா!

பாடற்பிரிப்பு

செந்நெருப்பினை தகடு செய்து பார்
செய்தது ஓக்கும் அச் செந்தரைப் பரப்பு!

அந் நெருப்பினில் புகை திரண்டது ஓப்பு
அல்லது ஓப்பறாது அதன் இடைப்பறா!

பொருள்

பாலைநிலத்துச் செந்திறமான பரந்த தரையானது, சிவந்த நெருப்பினைத் தகடாகச் செய்து அந்திலம் முழுவதையும் போர்த்துவிட்டதைப் போன்று இருந்தது. அந்திலத்தின்கண்ணே வந்திருந்த புறாக்கள், அந்நெருப்பினிலே திரண்டெடுந்த புகை போன்றிருந்தன. இதற்கு வேறு உவமை இல்லை.

அரும்பதுப் பொருள்

பரப்பு - விரிவான இப்பு, உறா- பொருந்தாது, ஓப்பு - உவமை

9. தீயின் வாயின்நீர் பெறினு முண்பதோர்

சிந்தை கூரவாய் வெந்து வந்துசெந்
நாயின் வாயின்நீர் தன்னை நீரெனா
நவ்வி நாவினால் நக்கி விக்குமே!

பாடற்பிரிய்பு

தீயின் வாயின் நீர் பெறினும் உண்பது ஓர்
சிந்தை கூர வாய் வெந்து வந்து செந்
நாயின் வாயின் நீர் தன்னை நீர் எனா
நவ்வி நாவினால் நக்கி விக்குமே!

பொருள்

மான்கள் நெருப்பிடத்தே நீரைப் பெற்றாலும் குடிக்கும் மனம் விருப்பு உடையனவாய்த் தாகத்தினால் வருந்தி வந்து, அங்கு நின்ற செந்நாயின் வாயினின்றும் சிந்தும் நீரைத் தண்ணீர் என எண்ணி, நாவினால் நக்கிவிக்கும்.

அரும்பதுப் பொருள்

நீர்எனா- நீர் எனக்கருதி, தீயின் வாய்- நெருப்பிலே, நீர்பெறினும் - நீர் கிடைத்தாலும், நவ்வி - மான், வாயின் நீர் - வாயினின்று சொட்டும் நீர்

10. இந்தி- வத்துளோ ரேக வாவதற்

கெளிய தான்மோ? அபிய வானுளோர்
அந்தி வத்தின்மேல் வெம்மை யைக்குறித்
தல்ல வோநிலத் தடியிடாததே.

பாடற்பிரிய்பு

இந் நிலத்துளோர் ஏகலாவதற்கு
எளிய தான்மோ? அபிய வானுளோர்
அந்திலத்தின் மேல் வெம்மையைக் குறித்து
அல்லவோ நிலத்து அடி இடாததே

பொருள்

இந்நிலத்திலுள்ள மக்கள் செல்வதற்கு எனிமையான இடமல்ல இப்பாலை நிலம். அருமையான வானிலுள்ள தேவர்கள், பாலைநிலத்தின் வெம்மையைக் குறித்தல்லவோ அந்நிலத்தில் அடிவைக்காமல் இருக்கின்றனர். அப்படியானால் மனிதர்களுக்கு முடியுமா என்ன?

அரும்பத விளக்கம்

தானம்- இடம், அடிபிடுதல் - கால் பதித்து நடத்தல்

11. இருபொழுதும் இரவிபசும் புரவிவிகம்பு

இயங்காத தியம்பக் கேண்மின்;

ஒருபொழுதும் தரித்தன்றி ஊடுபோக

வரிதனங்கின் காடென் றன்றோ?

பாற்பிரியு

இரு பொழுதும் இரவி பசும் புரவி விசும்பு

இயங்காதது இயம்பக் கேண்மின்

ஒரு பொழுதும் தரித்து அன்றி ஊடு போக

அரிது அணங்கின் காடு என்று அன்றோ?

பொருள்

இரவு, பகல் ஆகிய இரு காலத்திலும் சூரியன் பகமையான குதிரைகள் பூட்டிய தேரிலே வானத்திலே செல்லாமைக்குரிய காரணத்தைச் சொல்லுவேன், கேளுங்கள். இரவாகிய ஒருபொழுதிலாவது தங்கி இளைப்பாறியலாமல், காளியின் உறைவிடமான அந்தப் பாலையைச் சூரியனாலும் கடக்க இயலாது. (சூரியன் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறிவந்தே தன் கடமையைச் செய்கின் றான் என்பது ஐதீகம்.)

அரும்பத விளக்கம்

இயங்காதது- செல்லாததன் காரணம், இரவி பசும் புரவி - சூரியனது பசும் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர், ஊடு போதல் அரிது - பாலையின் நடுவே செல்லுதல் அரியது. அணங்கு - காளி

12. காடிதனைக் கடத்து மெனக் கருமுகிலும்

வெண்மதியும் கடக்க அப்பால்

ஓடி இளைத் தூடல்வியர்த்த வியர்வன்றோ

உகுபுனலும் பனியும் ஜயோ!

பாற்பிரியு

காடு இதனைக் கடத்தும் எனக் கருமுகிலும்

வெண்மதியும் கடக்க அப்பால்

ஷடி இளைத்து உடல் வியர்த்த வியர்வை அன்றோ
உகுபுளவும் பனியும் ஜீயோ!

பொருள்

பாலை நிலத்தைக் கடந்து செல்வோம் என்று கார்மேகமும் வெண்ணிலவும் கடக்கின்றன. அதன்பின், கொடிய வெப்பம் என்பதால் ஒடுக்கின்றன. அப்படி ஒடும்போது உடல் இளைத்து வியர்வை உண்டானது. அவ்வியர்வைதான் கார்மேகத்திலிருந்து மழையாகவும் வெண்ணிலாவிலிருந்து பனியாகவும் பெய்தன.

அரும்பத விளக்கம்

கடத்தும் - கடப்போம், புனல் - மழைநீர், பனி - பனிநீர், உடல் வியர்த்ததம் முடல் வியர்த்தன

13. விம்முகடு விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்

குறித்தன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்
மைம்முகடு முகில்றிரையிட் டமுதவட்டம்
ஆலவட்டம் எடுப்ப தையோ.

பாடற்பிரியு

விம்முகடு விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்
குறித்து அன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்
மைம்முகடு முகில் திரை இட்டு அழுத வட்டம்
ஆலவட்டம் எடுப்பது ஜீயா

பொருள்

கொடிய மேகம் மிகுந்த பாலைவனத்தின் வெப்பக் கொடுமையை ஞோக்கித் தான் தேவர்கள் வானத்தின் உச்சியிலே கார்மேகத்தைத் திரைக்கையாக அமைத்துக்கொண்டு சந்திரனை விசிறியாகப் பிடித்து விசிறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரும்பத விளக்கம்

விம்முகடுவிசை வளம் - விம்மு+கடு+விசை+வளம், பொங்கி எழும் மிகுந்த வெம்மையின் வேகம், முகடு - உச்சி, முகில் திரை - முகிலாகிய திரை, அழுத வட்டம், ஆலவட்டம் - சந்திரனாகிய விசிறி

14. நிலம்புடைபேர்ந் தோடாமே

நெடுமோடி நிறுத்தியபேய்
புலம்பொடுநின் றுயிர்ப்பனபோல
புகைந்துமரங் கரிந்துளவால்

பாடற்பிரிப்பு

நிலம் புடை பேர்ந்து ஓடாமே
நெடுமோடி நிறுத்திய பேய்
புலம் பொடு நின்று உயிர்ப்பன போல
புகைந்து மரங் கரிந்துளவால்

பொருள்

உயர்ந்து விளங்கும் காளி, பாலை நிலத்தினின்றும் பேய்கள் இடம்பெயர்ந்து ஓடாவண்ணம் காவலாக நிறுத்திவைத்த பேயானது, தனியே துன்பத்தோடு பெருமூச்சு விடுதல் போல மரங்கள் ஏற்ந்து, கரிந்து, புகைந்து நிற்கின்றன.

அரும்பத விளக்கம்

மோடி - காளி, புடை பெயர்தல் - இடம்பெயர்தல், புலம்பு - தனிமை, துன்பம், உயிர்த்தல் - மூச்சு விடுதல்

15. வற்றியபேய் வாய்வுர்ந்து

வறள்நாக்கை நீட்டுவபோல்
முற்றியநீள் மரப்பொதும்பின்
முதுபாம்பு புறப்படுமே!

பாடற்பிரிப்பு

வற்றிய பேய் வாய் உவர்ந்து
வறள் நாக்கை நீட்டுவ போல்
முற்றிய நீள் மரப் பொதும்பின்
முது பாம்பு புறப்படுமே!

பொருள்

மிகவும் மெலிந்த பேய்கள், தண்ணீர்த் தாக்ததால் ஈரம் உலர்ந்து, அதனால் வரண்ட நாக்கை நீட்டுவன போன்று, முற்றி, வரண்ட, நீண்ட மரப்பொந்திலே, பெரிய பாம்புகள் தலைநீட்டிப் புறப்படும்.

அரும்பத விளக்கம்

வற்றிய - மெலிந்த, உலர்தல் - ஈரம்புலர்தல், முற்றியமரம் - நீள்மரம் என்க. பொதும்பு - பொந்து, முதுபாம்பு - பெரிய பாம்பு, முதிர்ந்த பாம்புமாம்

16. விழிசூல வருபேய்த் தேர்

மிதந்துவரு நீரந்நீர்ச்
க்ஷிசூல வருவ தெனச்
குறைவளி சூழன்றிடுமால்!

பாடற்பிரியு

விழி சுழல வரு பேப்த் தேர்
 மிதந்து வரு நீர் அந் நீர்
 சுழி சுழல வருவது என
 குறை வளி சுழன்றிடுமால்!

பொருள்

கண்கள் சுழலும்படியாக வரும் கானல் மிதந்துகொண்டு நீராக வரும். அந்நீர் அலையலையாகச் சுழன்றுவரும் தோற்றத்தைக் கொடுக்கும். இச்சுழற்சி வேகத்தில் சுழல்காற்று குறாவளியாகச் சுழன்றிக்கும்.

அரும்பத விளக்கம்

பேய்த்தேர் - கானல், மிதந்துவரும் - மேலோங்கி வருகின்ற, குறாவளி - சுழல் காற்று

காட்டற் கிடக்கும் பொருள்கள் [17 - 19 பாடல்]

17. சிதைந்தவுடற் சுடுகடலைப் பொடியைச் சூறை
 சீத்தடிப்பச் சிதறியவப் பொடியால் செம்மை
 புதைந்தமணி புகைபோர்த்த தழலே போலும்!
 போலாவேல் பொடிமுடு தணலே போலும்!

பாடற்பிரியு

சிதைந்த உடல் சுடு சுடலைப் பொடியைச் சூறை
 சீத்து அடிப்ப சிதறிய துப்பொடியால் செம்மை
 புதைந்த மணி புகை போர்த்த தழலே போலும்!
 போலா வேல் பொடி மூடும் தணலே போலும்!

பொருள்

சுழற்காற்று, பினம் சுடும் சுடலைச் சாம்பலைக் கிளரி அடித்து அச்சாம்பலால் இரத்தினத்தின் செம்மையை மறைத்தது. அதனால் அந்த இரத்தினம் புகையால் மூடப்பட்ட நெருப்பைப் போலக் காணப்பட்டது. அவ்வுமை பொருத்த மில்லையானால், அது சாம்பல் மூடிய நெருப்புத் தணலைப் போலிருந்தது.

அரும்பத விளக்கம்

சிதைந்த உடல் - உயிர் போய் சிதைவடைந்த உடல், பினம், குறை - சுழல் காற்று, சீத்தல் - கிளறுதல், மணி - இரத்தினம், பொடி மூடு தணல் - நீறு பூத்த நெருப்பு

18. மண்ணோடி அறவறந் துறந் தங்காத்த
 வாய்வழியே வேய் பொழியும் முத்தம்! அவ்வேய்
 கண்ணோடிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் ரண்டேல்
 கண்டிரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்!

பாடற்பிரியிப்பு

மன்னை ஓடி அற வறந்து துறந்து அங்காத்த
வாய் வழியே வேய் பொழியும் முத்தம்! அவ்வேய்
கண் ஓடிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் அன்றேல்
கண்டு இரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்!

பொருள்

மண்ணிலே வெடிப்பு உண்டாவதால் முழுவதும் வரண்டு, மண்ணின் பிடிப்பை
விட்டுவிட்ட மூங்கில், வெடித்துப் பிளந்து முத்துச் சிந்தின. அம்முத்துக்கள்,
பாலையின் நிலை கண்டு, மூங்கில்கணுக்கள் வெடித்துச் சொரிகின்ற கண்ணீர்
போன்றிருந்தன. அன்றேல், அந்த மண்ணைக் கண்டு இரங்கிச் சொரிகின்ற
கண்ணீர் போன்றிருந்தன.

அரும்பத விளக்கம்

ஓடி - வெடிப்பு ஓடி, அறவறத்தல் - முற்றாகவறள்தல், துறத்தல் - மண்ணின் பிடிப்பு
நீங்குதல், அங்காத்தல் - வாய் திறத்தல்

19. வெடித்தகழை விசைதெறிப்பத் தரைமேல் முத்தம்
வீழ்ந்தனவத் தரைபுழங்கி யழன்று மென்மேல்
பொடித்தவியர்ப் புள்ளிகளே போலும்! போலும்!
போலாவேல் கொப்புளங்கள் போலும்! போலும்!

பாடற்பிரியிப்பு

வெடித்த கழை விசை தெறிப்ப தரை மேல் முத்தம்
வீழ்ந்தன அத் தரை புழங்கி அழன்று மென்மேல்
பொடித்த வியர்ப் புள்ளிகளே போலும்! போலும்!
போலாவேல், கொப்புளங்கள் போலும்! போலும்!

பொருள்

மூங்கிலானது வெம்மையால் வெடித்து விசையோடு தெறித்ததால், தரையில்
விழுந்து பரந்து கிடக்கும் முத்துக்கள், அப்பாலைநிலம் வெம்மையால் குடேறிப்
புழங்கி தன்மேனிமீது அரும்பியிருக்கும் வியர்வைத்துளிகள் போலு இருந்தன.
அன்றேல், பாலைநிலமாகிய உடலில் தோன்றிய கொப்புளங்கள் போல்
இருந்தன.

அரும்பத விளக்கம்

கழை - மூங்கில், புழங்கல் - வருந்துதல், புள்ளி - துளி, பொடித்தல் - தோன்றுதல்

காற்றினியல்பு

20. பல்கால்தின் திரைக்கரங்கள் கரையின் மென்மேல்
 பாய்க்டல்கள் நூக்குமது அப்படர்வெங் கானில்
 செல் காற்று வாராமல் காக்க வன்றோ
 திசைக்கரியின் செவிக்காற்றும் அதற்கே யன்றோ.

பாடற்பிரியில்பு

பல்கால் தின் திரைக் கரங்கள் கரையின் மென்மேல்
 பாய் கடல்கள் நூக்கும் அது அப்படர் வெங்கானில்
 செல் காற்று வாராமல் காக்க அன்றோ
 திசைக் கரியின் செவிக் காற்றும் அதற்கே அன்றோ

பொருள்

பலமுறை வலிய அலையாகிய கைகளால் நீரினை மேலும் மேலும் கரைக்குச்
 செலுத்துவதும், யானைகள் செவியினை அசைத்து காற்றினை எழுப்புவதும்,
 படர்ந்த கொடிய பாலைநிலத்தில் வீசும் காற்று வராமல் இருக்கவேயாம்.

அரும்பத விளக்கம்

பல்கால் - பலமுறை, நூக்குதல் - தள்ளுதல், திசைக்கரி - எண்திசை யானைகள்

வெப்பநிலை [21 - 22 பாடல்]

21. முள்ளாறும் கல்லாறும் தென்ன ரோட
 முன்னொருநாள் வாளபயன் முனிந்த போரில்
 வெள்ளாறுங் கோட்டாறும் புகையான் மூட
 வெந்தவன மிந்தவன மொக்கில் ஓக்கும்!

பாடற்பிரியில்பு

முள் ஆறும் கல் ஆறும் தென்னர் ஓட
 முன் ஓரு நாள் வாள் அபயன் முனிந்த போரில்
 வெள்ளாறும் கோட்டாறும் புகையால் மூட
 வெந்த வனம் இந்த வனம் ஓக்கில் ஓக்கும்!

பொருள்

முட்கள் நிறைந்த வழிகளிலும் பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த வழிகளிலும்
 பாண்டியர் புறங்கொடுத்து ஒடும்படியாக, முன்பொருநாள், வாட்படை தாங்கிய
 குலோத்துங்க சோழன் வெகுண்டு செய்த போரிலே, வெள்ளாறு எனப் பெயர்
 கொண்ட ஆறும் கோட்டாறு எனப் பெயர் கொண்ட ஊரும் புகையால் மூடும்
 படியாக ஏறிந்து, வெந்த, பகைவரின் காவற்காடு இந்தப் பாலைவனத்திற்கு
 ஓப்பாகலாம்.

234. காலைகள் தலை வீடு முழுமானம்.

அரும்பத விளக்கம்

தென்னர் - பாண்டியர், முனிந்த போர் - வெகுண்டு செய்த போர், வெள்ளாறு - ஒரு ஆற்றின் பெயர், கோட்டாறு - ஒரு ஊரின் பெயர், வெந்தவளம் - எரிந்து வெம்மை அடைந்த காவற்காடு

22. அணிகொண்ட குரங்கினங்கள்

அலைகடலுக் கப்பாலை
மண லொன்று காணாமல்
வரையெடுத்து மயங்கினவே!

பாடற்பிரியு

அணி கொண்ட குரங்கு இனங்கள்
அலை கடலுக்கு அப்பாலை
மணல் ஓன்று காணாமல்
வரை எடுத்து மயங்கினவே!

பொருள்

இராவணனோடு போர் செய்வதற்கு எழுந்த குரங்குப் படையணியானது, அலை நிறைந்த கடலுக்கு அணைக்டுவதற்கு ஏற்றபொருளாக, அந்தப் பாலை வளத்தின் வெம்மை மிகுந்த மணல் ஓன்றைக் காணாமையால், மலையைத் தூக்கி வருத்தம் அடைந்தன.

அரும்பத விளக்கம்

பாலைமணல் - பாலைநிலத்து மணல், அணி - படையணி, மயங்கின - அறிவின்மையால் வருத்தமுற்றன

இராஜநாயகம்

குபத்துல்லாவிற் குறுபான் கொடுத்த படைம்

வரலாற்றுத்தியாக நோக்கும்போது இராஜநாயகம் ஐந்தாவது இல்லாமியக் காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது. ஏனைய நான்கு காவியங்களாவன : கனகவிராயர் இயற்றிய கனகாபிஷேகமாலை, உமறுப்புலவர் இயற்றிய சீராப்பராணம், சேகாதி நயினார் இயற்றிய திருமணக்காட்சி, பனீ அகமது மரைக்காயர் இயற்றிய சின்னசீரா என்பனவாம்.

அல்குர்ஆன் வரலாறு கூறும் இருபத்தைந்து நபிகளில் கலைமான் நபி (அலை) அவர்களும் ஒருவர். விலிலிய நூலான பைபிளிலும் ‘சொலமன்’ மன்னன் என்று போற்றப்படுவரும் கலைமான் நபி (அலை) அவர்களே. இவரே இராஜநாயகத்தின் காவியத்தலைவர். பல்கீஸ்நாயகி காவியத்தலைவி.

அரசர்க்கரசராகத் திகழ்ந்த நபி கலைமான் (அலை) அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டதே இராஜநாயகம். கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் அறிவும் ஆற்றலும் மிக்கவர். அதிசயமான தீர்ப்பு வழங்குவதில் வல்லவர். பறவைகள், ஏறும்புகள், பூதங்கள் முதலியவற்றுடன் உரையாடும் வல்லமை அருளாப்பெற்றவர். தந்தையான நபி தாவுத் (அலை) அவர்கள் மரணமடைந்த பின், கலைமான் (அலை) அவர்கள் ஏாம் (சிரியா) தேசச் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார்கள். காற்றைத் தங்கள் ஆணைக்கு உட்படுத்தும் வல்லமை அருளாப்பட்டவர்களாக கலைமான் (அலை) இருந்தார்கள். எங்கேனும் செல்ல எண்ணுவாராயின் இவர்களைக் காற்று மெதுவாய்க் கொண்டுசெல்லும். காலையில் ஒரு மாத தூரத்தையும், மாலையில் ஒரு மாத தூரத்தையும் அக்காற்று சர்வசாதாரணமாகக் கடந்து செல்லும். அல்லாஹ்விடமிருந்து அநேக அருட்பாக்கியங்களைப் பெற்ற இவர் தனிகரில்லாத தலைவர்களுள் ஒருவர்.

காப்பியம் என்பது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நாற்பொருள் பயக்கும் என்றும், உறுதிப்பொருளை உணர்த்துவதற்காகக் கதை தழுவிக் கூறப்படும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் என்றும், நெஞ்சைப் பயனற்ற வழியில் செல்லாது நன்னிலைப்படுத்திக் காப்பது என்றும் தமிழ்நின்றகள் கூறுவர்.

இராஜநாயகத்தை இயற்றியவர் வண்ணக்களாஞ்சியப் புலவர். இவர் தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூரை அண்மீய மீசல்

என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். வண்ணங்கள் பாடுவதில் வல்லவரான இவரது இயற்பெயர் ஹமீது இபுறாகிம். என்பத்தொன்பது வயது வரை வாழ்ந்தவர். ‘தீன் விளக்கம்’ என்னும் இன்னுமோர் காவியத்தையும் ‘குத்ப நாயகம்’ என்னும் நூலையும் ‘அலி பாதுஷா’ நாடகத்தையும் எழுதியுள்ளார். இன்னும் பல சிற்றிலக்கியங்களை யாத்தவர் என்றும் காவியங்கள் செய்தவர் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இராஜநாயகம், நாற்பத்தாறு படலங்களிலும் இரண்டாயிரத்து இருநூற்றி நாற்பது செய்யட்கள் அடங்கியுள்ளன. இந்நால் கீழைக்கரையில் 1807.03.23 ஆம் திகதி திங்கட்சிழை அரங்கேறியுள்ளது. இராஜநாயகம் பாடுவதற்கு வண்ணக்களஞ்சியப் புலவருக்கு உதவிப்பிரிந்த வள்ளல் அப்துல் காதிர் என்பவர். இவர் வகுதை (கீழைக்கரை)யைச் சேர்ந்த அகமது நபினார் என்பவரின் புதல்வர். தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய புரவலரை வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் இராஜநாயகம் காப்பியத்தில் பத்தொன்பது இடங்களில் நன்றியணர்வோடு குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ்மொழி அறிவும், தமிழிலக்கிய அறிவும் நிரம்பப் பெற்ற வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் இயற்றியுள்ள இராஜநாயகம் கதை அல்குர்ஆனிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்ட போதிலும் இதில் புலவரின் கற்பனைக் கலப்பு அதீதம் என்பதை அறிதல் அவசியம். அநேக இஸ்லாமியப் புலவர்கள் இயற்றியுள்ள தமிழ்க் காப்பியங்கள் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக்கு உட்பட்டதா? என்பது கேள்விக்குறியதே. இதுபற்றி ஆய்வுசெய்யத் தமிழரிந்த சமய வல்லுநர்கள் ஈடுபடுதல் மிக அவசியம்.

இராஜநாயகம்

19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் அதிக அளவிலான இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்மொழியில் இலக்கியங்களைப் படைத் தூள்ளனர். இவை யாவும் இஸ்லாமிய வரலாற்று சம்பவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே எழுந்துள்ளன. அவர்கள் காப்பியங்கள் மட்டுமின்றிச் சிற்றிலக்கியங்களும் படைத்துள்ளனர். முனாஜாத்து, கிஸ்லா, மஸ்துலா, படைப்போர் போன்ற புதிய இலக்கிய வகைகளையும் தமிழில் அறிமுகம் செய்தனர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராயப் புகுந்த காலஞ்சென்ற அல்லாமா ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் கனகாபிடேகமாலையை முதலாவது இஸ்லாமியக் காப்பியமாக இனங்காட்டுவதுடன் ஜந்தாவதாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியது இராஜநாயகம் என்றும் கால எல்லையை வரையறுத்துக் கூறுகிறார்.

யெர்க்காரணம்

அல்லாஹ்வின் தூதர்களாகிய, அல்லாஹ்வால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபிமார் ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்விற்கு ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்பவராகவே வாழ்ந்துள்ளார்கள். நபி சுலைமான் அவர்கள் நாடானும் அரசராக இருந்தார்.

எல்லா அரசர்களுக்கும் அரசராக இருந்தார். மக்களுடன் மட்டுமல்லாமல் பூமியின் சகல ஜீவராசிகளுடனும் உரையாட வல்லவராக இருந்தார். மனிதர் மட்டுமல்லாமல் ஜின்கள் எனப்படும் நெருப்பால் படைக்கப்பட்ட படைப்பு களும் கூட அவருக்குக் குற்றேவல் புரிந்தன. எனவே நபி சுலைமான் அவர்களுக்கு அரசர்களுக்கு அரசன் என்ற பொருளில் இராஜநாயகம் என்று வழங்கப்பட்டது. அவரின் வரலாறு கூறும் நூலும் இராஜநாயகம் என வழங்கப் பட்டது.

குபத்துல்லாவிற் குறுபான் கொடுத்த படைம்
 மலர்ந்த வொழுகும் வரைப்புய சுலையு
 மானபி யொருதினத் தினிலோர்
 தலமதைக் குறித்தங் கேகவென் ரெழுந்து
 தானை நால் வகைபுடை குழ்
 நிலவிய காற்று வாகனத் தேறி
 நெடுந்திரை மேகமண் டலத்தி
 னலனுற வலவித் திரிவது நிகர்ப்ப
 நடத்தின ரந்தர மார்க்கம்.

(20 : 1)

பாடற்பிரிப்பு

மலர் நற ஓழுகும் வரைப்புய சுலைமான்
 நபி ஓரு தினத்தினில் ஓர்
 தலம் அஷதக் குறித்து அங்கு ஏக என்று எழுந்து
 தானை நால் வகை புடைகுழ்
 நிலவிய காற்று வாகனத்து ஏறி
 நெடும் திரை மேக மண்டலத்தின் ·
 அலன் உற உலவித் திரிவது நிகர்ப்ப
 நடத்தினர் அந்தர மார்க்கம்

பொருள்

தேனொழுகும் பூமாலை அணிந்த, மலையை நிகர்த்த தோள்களை உடைய, சுலைமான் நபி (அலை) ஓரு நாளில், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் செல்வதற் கென ஆயத்தமாகி, நால்வகைச் சேனைகள் பக்கம் குழப் பரந்திருக்கும் காற்று என்னும் வாகனத்திலேறி, நீண்ட அலைபோன்ற மேகம் சுஞ்சரிக்கும் மண்டலத்தில் நலமுடன் ஓடித்திரிவதுபோல வானலீதியில் சென்று கொண்டிருந்தார். ‘ஸலைமானுக்கு வேகமான காற்றையும் (நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்) அது அவருடைய கட்டளையின்படி பாக்கியம்பெற்ற ஊருக்கு (அவரை எடுத்து)ச் செல்லும். எல்லா விஷயங்களையும் நாம் அழிந்திருந்தோம். - அல்குர்ஆன் 21 : 81 வாகனம் காற்றுத்தான், காற்றே ஏற்றிச் செல்லும்.

மாலலர் பொழியப் புகுதுமப் பொழுது
 மக்கமா நகர்க்கு பாவின்
 மேலுற நேரே பறந்தது பறக்கின்
 வியனபி மாரிற்பின் னபியா
 யேலவந் தொருவ ருத்தித்தரு டலமீ
 தென்றபி சுலைமயா னிசைத்தார்
 சாலவீ தியற்றி முடியுமுன் குறித்த
 தலத்தினிற் சார்ந்தது விமானம்

(20 : 2)

பாடற்பிரிப்பு

மாஸ் அஸர் பொழியப் புகுதும் அப்பொழுது
 மக்க மாநகர் ககுபாவின்
 மேல் உற நேரே பறந்தது பறக்கின்
 வியன் நபிமாரில் பின் நபியாய்
 ஏல் வந்து ஓருவர் உதித்தருள் தலம் ஈது
 என நபி சுலைமான் இசைத்தார்
 சால ஈது இயற்றி முடியுமுன் குறித்த
 தலத்தினில் சார்ந்தது விமானம்

பொருள்

மேகம் பூச்சொரியச் செல்லும் அந்நேரத்தில் மக்கா மாநகரத்தில் உள்ள ககுபத்துல்லாஹ்வின் நேர் மேலே காற்றில் பறந்தனர். பறக்கும்போது பெருமை மிகு எல்லா நபிமார்களுக்கும் இறுதியாக வந்து பிறக்கவிருக்கும் நபி (ஸல்) அவர்களுடைய இடம் இது என்று நபி சுலைமான் (அலை) கூறினார். உயர்ந்த அவ்வழியைக் காட்டி முடிக்கு முன்பே குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தது காற்று எனும் வாகனம்.

(ஸல்) சல்லவல்லாகு அலைகிவ சல்லம் - நபிமீது அல்லாஹ்வின் சாந்தி உண்டாவதாக.

ககுபதுல்லா - மக்காவிலுள்ள அல்லாஹ்வின் பள்ளிவாசல். இது முஸ்லிம்களின் புனிதத்தலம். ககுபாவின் திசையை நோக்கியே முஸ்லிம்கள் தொழுவார்கள். ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்ற இங்குதான் செல்வார்கள்.

அத்தலத் திழிந்தங் கிருந்தன ரிதன்மே
 லமர்கள் கரத்தினா வியற்ற
 வெத்தலத் தினிலும் வியனுற வினங்கி
 யிலங்கொளிக் கதிர்மதி யிருபா
 னித்தநித் தமுஞ்சாய்ந் தோடாமே வவர்க
 டவமெலா நிறைவற வுகை
 மத்திமத் துதித்த ககுபத்துல் லாதன்
 வாய்திறந் தமுதது வன்றே.

(20 : 3)

பாடற்பிரிப்பு

அத் தலத்தில் இழிந்து அங்கு இருந்தனர் இதன் மேல்
அமர்கள் கரத்தினால் இயற்ற
எந்தலத்தினிலும் வியன் உற விளங்கி
இலங்கு ஓளிக்கத்திர் மதி இருபாளித்த
நித்தமும் சாய்ந்து ஷட மேலவர்கள்
தவமெல்லாம் நிறைவரு உலக
மத்திமத்து உதித்த கருபத்துல்லா தன்
வாய் திறந்து அழுதது அன்றே

பொருள்

அந்த இடத்தினில் இறங்கி இருந்தனர். அதன் பின்னர் அமர்கள் தம் கரத்தினால் இயற்றப்பெற்றதும், எல்லாத் திருத்தலங்களிலும் பார்க்கப் பெருமை பெற்று விளங்குவதும், விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியனும், குளிர்ச்சியான சந்திரனும் அதன் சிறப்பையும் புனிதத்தையும் எண்ணி, அதன் உச்சிக்குமேல் வராது சிறிது ஒதுங்கி வலம்வந்து செல்லும் சிறப்பினை உடையதும், மேலவர்கள் செய்த தவப்பைணல்லாம் திரண்டு ஒருருக் கொண்டதுபோல விளங்குவதும், உலகத்தின் நடுவென் அமைந்த சிறப்பு வாய்ந்ததுமான கருபதுல்லா (கஃபா) கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் தன்னைக் கடந்து சென்ற பின்னர் பெருங்குரவில் அழத் தொடர்கியது.

அளவற வருகி யலறிய தொனியோ
டழுதலு மேனமு தனையென்
றுளமறி யிறைவன் கேட்பவின் டுரைக்கு
முன்னபி கனிலொரு வோர்தந்
தளமுட னெனது சிகரத்தின் மீது
தாவியே பறந்துகெல் கின்றார்
தெனிவினென் னிடத்தி விழிந்திவ ருன்னைத்
தொழுதிலர் திக்ருகெய் திலரே

(20 : 4)

பாடற்பிரிப்பு

அளவு அற உருகி அவறிய தொனியோடு
அழுதலும் ஏன் அழுதனை என்று
உளம் அறி இறைவன் கேட்ப விண்டு உரைக்கும்
முன் நபிகளில் ஒருவொர் தம்
தளம் உடன் எனது சிகரத்தின் மீது
தாவியே பறந்து செல்கின்றார்
தெனிவின் என் இடத்தில் இழிந்து இவர் உன்னைத்
தொழுது இலர் திக்ரு செய்து இலரே

பொருள்

குபதுல்லா வரையறையில்லாமல் மனம் கரைந்து கதறிய சத்தத்தோடு அழுதவுடன், “ஏன் அழுகிறாய்?” என்று உள்ளத்தை அறியும் இறைவன் கேட்க, அது பதிலளித்தது, “உனது தீர்க்கதறிசிகளில் ஒருவர் தனது பரிவாரங் களுடன் எனது தலைமேல் கடந்து பறந்து செல்கின்றார். விளக்கமாகக் கூறுவதாயின் என்னிடத்தில் இரங்கி இவர் உன்னை வணாப்கவில்லை. தியானமும் செய்யவில்லை” என்றது.

இதுவாலா தெணைச்சூழ் தரவுனக் கிணையா
 யியற்றிய புத்துக் ஸினைவைத்
 ததிவித வணக்கம் புரிந்தனர் கொடியோ
 ராகையா வழுதன ஜென்ன
 மதிதவழ் கிரண மணிமுடி மாட
 மக்கமா நகரினி லுதித்துக்
 கதிதரு ககுபா நவிலவு முதலோன்
 கருணைவர்ந் திருமொழி கவல்வான்

(20 : 5)

பாடற்பிரிய்பு

இது அவாது என்னைச் சூழ் தர உனக்கு இணையாய்
 யியற்றிய புத்துகளினை ஏவத்து
 அதிவித வணக்கம் புரிந்தனர் கொடியோர்
 ஆகையால் அழுதனன் என்ன
 மதி தவழ் கிரண மணிமுடி மாட
 மக்கமா நகரினில் உதித்துக்
 கதி தரு ககுபா நவிலவும் முதலோன்
 கருணை சூர்ந்து இருமொழி கவல்வான்

பொருள்

“இதுமட்டுமல்ல, என்னை குழந்து உனக்கிணையாகப் புதிதாக விக்கிரகஸ் களை செய்து இங்கே வைத்து ஒருவிதமான கொடிய வணக்கத்தைக் கொடியவர்கள் மிகுதியாகச் செய்தார்கள். ஆகையால் அழுதேன்” என்று, சந்திரன் ஒளிக் கீற்றுகள் எங்கும் பிரகாசிக்கும் அழுகுடைய இரத்தினக் கிரீத்ததை அணிந்திருக்கும் உப்பரிகையானதும், மக்கா மாநகரில் தோன்றி சகலருக்கும் அடைக்கலம் அளிக்கும் ககுபா கூறியதும், ஆதி இறைவன் இருக்கஸ்கொண்டு மேன்மையான மொழியில் கூறுவான்.

துறவின ருயிரே பின்னைநா ஞன்னைச்
 சுகுதிடு நெற்றிகள் கொண்டு
 நிறைவசெய் தாருள்வே ஜென்றிரு வொளியாய்
 நித்தில மாமயில் வடிவாய்ப்

பொறைதருநபிக் ளொவர்க்குநா யகமாய்ப்
புண்ணியப் பொருளினுட் பொருளா
யறைதரு கபீபு முகம்மது நபியை
யனுப்புவு னுனதுபா வதனில்

(20 : 6)

பாடற்பிரிச்சு

துறவிளர் உயிரே பின்னை நாள் உண்ணெனக்
சுகுது இடு நெற்றிகள் கொண்டு
நிறைவு செய்து அருள்வேன் என் திரு ஓளியாய்
நித்தில் மாமயில் வடிவாய்
பொறை தரு நபிகள் எவர்க்கும் நாயகமாய்
புண்ணியப் பொருளினுள் பொருளாய்
அறை தரு கபீபு முகம்மது நபியை
அனுப்புவன் உனது பால் அதனில்

பொருள்

தீமைகளை விட்டு விலகியவருக்குமிரான ககுபாவே, 'பின்னொரு காலத்தில் உன்னுள் சிரம் பணிந்திடும் நெற்றிகளைக் கொண்டு நிறைத்துத் தருவேன்' என்று கூறி, மேலான பிரகாசமான முத்து நிறைந்த பெரும் மயில்போன்ற அழகுடைய பொறுமை மிகுந்த அத்தனை நபிமார்களுக்கும் தலைவராய்த் தருமத்திற்குக் கருத்தாகத் திகழும் கருத்தாய் அறிவைத் தரும் நண்பர் முகம்மது நபி (ஸ்ல) அவர்களை உன்னிடம் அங்கே அனுப்புவேன்.

இருக்கிக் குறுவா னதையுமன் னிடமே
யிறக்குவ னுனைப்பரி பாலித்
தருளவும் வணங்கித் துதிக்கவ மிகுந்தோர்
தமையமைத் தருள்வனன் போங்கிப்
பெருகுபார்ப் பதனைத் தேடிவந் தடையும்
பறவைபோற் பிள்ளையைத் தேடி
வருமனை யினைப்போ வெனதுகல் குகளுன்
மாட்டினில் வருகவும் புரிவேன்.

(20 : 7)

பாடற்பிரிச்சு

இருக்கி குறுவான் அதையும் உன்னிடமே
இறக்குவன் உளைப் பரிபாலித்து
அருளவும் வணங்கித் துதிக்கவும் மிகுந்தோர்
தமையமைத்து அருள்வன் அன்பு ஓங்கிப்
பெருகு பார்ப்பு அதனைத் தேடிவந்து அடையும்
பறவைபோல் பிள்ளையைத் தேடி
வரும் மளையினைப் போல் எனது கல்குகள் உன்
மாட்டினில் வருகவும் புரிவேன்.

பொருள்

“சுருலகத்திற்கும் அடைக்கலமளிக்கும் அல்குர்துணான வேதநூலையும் உன்னிடத்தில் இறங்கச் செய்வேன். உன்னைக் காத்தருஞும் தொழுது தோத்திரம் செய்யவும் அதிகமானோரை ஏற்பாடுசெய்து தருவேன். அன்புயர்ந்து அதிகரித்து குஞ்சை தேடிவந்தடையும் தாய்ப்பறவைபோல், பிள்ளையிருக்கும் வீட்டைத் தேடிவரும் பெற்றோற்போல், எனது படைப்பான மக்கள் உன்னிடத் தில் வந்தடையச் செய்வேன்”

திடச்சில பறுலா னதையுனின் மருங்கிற்

சேர்ப்பனிப் புத்துக் கிளையு

மெடுத்தெறிந் திடச்செய் திடுவனுந் தனைத்துய்

தாக்குவ என்னமுற் றுருக்கந்

தொடுத்திரங் குவதே னமுதிட வகற்றென்

றோதினன் றாயவ னதுகேட்

டட்றபெருங் கஃபா துன்புறு நிறைபோ

லன்றதவின் பங்கள் கொண்டதுவே.

(20 : 8)

பாடற்பிரியு

திடச் சில பறுலானதையும் நின் மருங்கில்

சேர்ப்பன் இப் புத்துகளினையும்

எடுத்து எறிந்திடச் செய்திடுவன் உந்தனைத்

துய்தாக்குவன் எண்ணம் உற்று உருக்கத்

தொடுத்து இரங்குவதேன் அழுதிடல் அகற்று என்று

ஷதினன் தூயவன் அது கேட்டல்

பெருங் கஃபா துன்புறு நிறைபோல்

அன்ற இன்பங்கள் கொண்டதுவே.

பொருள்

“உறுதியான சில கட்டாயமான செயல்களையும் உனது பக்கம் அடையச் செய்வேன். இந்த விக்கிரகங்களையும் எடுத்து எறிந்திடச் செய்திடுவேன். உன்னை தூய்மையாக்குவேன். இவற்றை எண்ணத்தில் எடுத்து மன நெகிழிச் சியை உருவாக்கி வருந்துவதேன்? அழுவதை விட்டுவிடு” என்று கூறினான் தூய்மையான இறைவன். அது கேட்டு, வெற்றியடைய பெருமைமிகு கஃபா துன்படைந்த அளவிலும் அதிகம் இன்பமடைந்தது.

அழுங்கியுட் கவலை நிறைதரக் கஃபா

வழுதது சுலையுமா னபிக்குஞ்

செழுந்தவப் பொருளா முதலவ னரியச்

செய்தனன் சேனையோ டன்றே

யெழுந்தனர் மருத்து வாகன மிசையே
 யேறினர் வானிடை பறந்து
 வழிந்தொழு கியசெந் தேன்மலர்த் தடஞ்சூழ்
 மக்கமா நகரில்வந் தனரே.

(20 : 9)

பாடற்பிரியு

அழங்கி உள் கவலை நிறை தரக் கஃபா
 அழுத்து சுலைமான் நபிக்கும்
 செழுந் தவப் பொருளாம் முதலவன் அறியச்
 செய்தனன் சேணையோடு அன்றே
 எழுந்தனர் மருத்து வாகனம் இசையே
 ஏறினர் வானிடை பறந்து
 வழிந்து ஓழுகிய செம் தேன் மலர்த் தடம் குழ்
 மக்கமா நகரில் வந்தனரே.

பொருள்

வாய்விட்டு மனக்கவலையை நிறைத்துக்கொண்டு கருபத்துல்லாஹ் அழுத்தை
 சுலைமான் நபிக்கு மாட்சியுடைய புண்ணியப் பொருளாகிய இலாஹவன்
 அறியச் செய்தான். கேட்ட மாத்திரத்தே, அவர் படைகளுடன் எழுந்தார்கள்.
 காற்று வாகனத்தின்மேல் ஏறினார்கள். வானத்திலே பறந்து வழிந்தொழுகும்
 செம்மையான தேனுள்ள பூக்கள் நிறைந்த தடாகங்கள் சுற்றியுள்ள மக்கமா
 நகருக்கு வந்தார்கள்.

பொருந்துமெப் பதிக்கு முதற்றிருத் தலமாம்
 புனிதநன் னகரில்வந் ததற்பி
 னருந்தவ மியற்றும் கஃபதுல் லாவுட்
 புகுந்ததைச் சூழ்ந்தனி யணியா
 யிருந்தபுத் தனைத்து மேவலோர் தமைவிட
 டெடுத்தெறிந் திடப்புரிந் திறையைப்
 பரிந்ததி விருந்து வணங்கியுட் கனிந்து
 பரவினர் கருணையங் கடலே.

(20 : 10)

பாடற்பிரியு

பொருந்தும் எப் பதிக்கும் முதல் திருத்தலமாம்
 புனித நல் நகரில் வந்ததன் பின்
 அருந்தவம் இயற்றும் கஃபதுல்லாவுள்
 புகுந்து அதைச் சூழ்ந்து அணி அணியாய்
 இருந்த புத்து அணைத்தும் ஏவலோர் தமை விட்டு
 எடுத்து எறிந்திடப் புரிந்து இறையைப்
 பரிந்து அதில் இருந்து வணங்கி உள் கனிந்து
 பரவினர் கருணை அம் கடலே.

பொருள்

அமைந்திருக்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் முதலிடமான புனித மக்கமா நகரில் வந்ததற்குப்பின் மேலான வணக்கம் செய்யும் கஃபதுல்லாவுக்குள் புகுந்து, அதைச் சூழ்ந்து வரிசை வரிசையாக இருந்த விக்கிரகங்கள் யாவற்றையும் ஏவலாளிகளைக் கொண்டு எடுத்தெறியசெய்து இறைவனைத் தியானித்து, அவனைப் பயந்து, அவ்விடத்திலிருந்து தொழுது உள்ளமுருகி இறைவனைப் பகுந்தார்கள் இருக்கக் கடலான சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள்.

அத்திரி யையா யிரமிட பழுமை
யாயிர மத்தொகை பசுக்கள்
சுத்தவெள் ஓடை யாயிரங் கொறியை
யாயிரந் தும்புபோன் மயிர்கண்
மொய்த்துள தக்கரை யாயிரமறுத்து
முன்குறு பான்கொடுத் ததன்மே
லெத்திசை யினரு மருந்தியுண் மகிழ்
விட்டனர் பெருவிருந் தினிதாய்

(20 : 11)

பாடற்பிரிப்பு

அத்திரி ஜயாயிரம் இடபழும்
ஜயாயிரம் அத்தொகை பசுக்கள்
சுத்த வெள்ளாடு ஜயாயிரம் கொறி
ஜயாயிரம் தும்பு போல் மயிர்கள்
மொய்த்துள்ள தக்கரை ஜயாயிரம் அறுத்து
முன் குறுபான் கொடுத்து அதன் மேல்
எத்திசையினரும் அருந்தி உண் மகிழ்
இட்டனர் பெருவிருந்து இனிதாய்

பொருள்

ஒட்டகங்கள் ஜயாயிரம், எருதுகள் ஜயாயிரம், இதே தொகையில் பசுக்கள், சுத்தமான வெள்ளனிறமுள்ள ஆடுகள் ஜயாயிரம், சாதாரண ஆடுகள் ஜயாயிரம், மயிர்கள் தும்புபோல் அடர்த்தியாகவுள்ள செம்மறி ஆடுகள் ஜயாயிரம் அறுத்துத் தியாகம் செய்த மாமிசத்தை பல பல பக்கங்களில் உள்ள வர்கள் உண்டு பசி தீர்த்து மகிழ்ச்சியடைவதற்காகப் பெரிய விருந்தை இனி தாகக் கொடுத்தார்கள்.

பங்கவெம் பசியின் பிணியினா விடையை
படுமிசிக் கீன்களை யழைத்துத்
தங்கமுந் துயிலும் விலையிலா மனியுந்
தணப்பிலா தவாப்புற வளித்தே
யங்கவர் கடைக்கட் பார்வைபெற் றவரை
யடுத்தவ ரெழுதலை முறைக்கும்

வெங்கலி யகன்று வாழ்ந்தினி திருப்ப
மிகுதன பதிகளாக் கிணரே.

(20 : 12)

பாடற்பிரியு

பங்க வெம்பசியின் பிணியினால் இடையை
படும் மிசிக்கீன்களை அழைத்துத்
தங்கமும் தூயிலும் விளை இல்லா மணியும்
தணப்பிலாது அவாப்பு அளித்தே
அங்கு அவர் கடைக்கண் பார்வை பெற்றவரை
அடுத்து அவர் எழு தலைமுறைக்கும்
வெங் கலி அகன்று வாழ்ந்து இனிது இருப்ப
மிகு தனபதிகள் ஆக்கினரே.

பொருள்

வெட்கப்படக்கூடிய கொடிய பசிநோயினால் துன்பப்படும் ஏழைகளை வரவழை
த்து பொன்னையும் ஆடைகளையும், விலைமதிக்கமுடியாத இரத்தினங்களை
யும் செலவு செய்யாமல் நன்மை பெறக்கொடுத்து, அங்கு அவருக்கு விருப்பத்
துக்குரியவர்களை, அவரையுடுத்து ஏழு தலைமுறைக்கும் கொடிய வறுமை
இல்லாமல் வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியாக இருக்க மிகுந்த செல்வத்துக்கு உரியவர்
களாக ஆக்கினார்கள்.

மக்கமா நகரி லுறைதலை வோரை
மைந்தரை முதியரைத் தமது
பக்கலி லுறையும் ஜின்களை நரரைப்
பரபதி மகுடமன் னவரைத்
திக்கெலாம் வழுத்துங் குறைசியங் குலத்தோர்
தங்களைத் தெளிந்தநூ வினரைத்
தக்கவ ரெவர்க் டமையுமே விழித்துச்
சாற்றுவர் சலையுமா னபியே.

(20 : 13)

பாடற்பிரியு

மக்கமா நகரில் உறை தலைவோரை
மைந்தரை முதியரைத் தமது
பக்கலில் உறையும் ஜின்களை நரரைப்
பரபதி மகுட மன்னவரைத்
திக்கு எல்லாம் வழுத்துங் குறைசி அம் குலத்தோர்
தங்களைத் தெளிந்த நூலினரைத்
தக்கவர் எவர் கடமையுமே விழித்துச்
சாற்றுவர் சலையுமான் நபியே.

பொருள்

மக்கமாநகரில் வாழுகின்ற தலைவர்களை, ஆண்மக்களை, வயதானவர்களை, தமது பக்கத்தில் வாழும் ஒருவகை பூதகணங்களை, மனிதர்களை, மேன்மை பொருந்திய முடிகுடிய அரசர்களை, பல திசைகளிலும் போற்றும் குறைசிக் குலத்தவர்களை, அறிவியல் நூல் கற்றோர்களை, தகுதியான யாவரையும் நோக்கிச் சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்.

* உற்றமே வவன்றன் னருளினாற் கஃபா
வதித்தரு னித்தலந் தனிலே
குற்றமற் றயருங் குறைசியங் குலத்தின்
கொழுந்ததாய் வேதகா ரணராய்
வெற்றியும் விருது மிகப்பெறு பவராய்
விண்ணவர் புகழ்மணி விளக்காய்
நற்றவ நபிக் னௌவர்க்குநா யகமாய்
வருவரோர் நபிநவ மோங்க.

(20 : 14)

பாடற்பிரியு

உற்ற மேலவன் தன் அருளினால் கஃபா
உதித்த அருளித்த தலம் தனிலே
குற்றம் அற்று உயரும் குறைசி அம் குலத்தின்
கொழுந்ததாய் வேத காரணராய்
வெற்றியும் விருது மிகப் பெறுபவராய்
விண்ணவர் புகழ் மணிலினக்காய்
நல் தவ நபிகள் எங்க்கும் நாயகமாய்
வருவர் ஓர் நபி நவம் ஓங்க.

பொருள்

உரிமையுள்ள மேலவனான இறைவனுடைய கருணையினால் கஃபதுல்லா வைப் படைத்துத் தோன்றச்செய்த இம்மக்கமா நகரிலே குறையற்று உயர்ந்து வரும் குறைசியர் குடியினர் தளிராக, இஸ்லாத்தின் தலைவராக, வானவர்கள் புகழும் இரத்தினாவியாக நல்ல தியானத்தில் உள்ளவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர்கள் யாவருக்கும் தலைவராக நன்மை பெற்றுயரும் ஒரு நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்கள் வருவார். சகலதிலும் வெற்றிபெற்று சன்மானம் அதிகம் பெறுபவராக.

மடற்செழுங் கமல மலர்ப்பதம் பணியா
மருவல ருயிரெவாட் கிரையாக்
கொடுப்பரிப் புவியோர் கவிகையிற் புரப்பர்
குற்றமொன் றணுகிலா தெவையுங்
கடக்குமியப் பொருளைப் பழிப்பவர் தம்மைச்சங்
கரித்தருள் பிசபீ லியற்றி

திடம்படு தமது வேதகற்பணையாற்
தீண்பயிர் மிகவளர்ந் திடுவர்

(20 : 15)

பாடற்பிரிப்பு

மடல் செழும் கமல மலர்ப்பதம் பணியா
மருவலர் உயிரை வாஞ்சுக்கு இரையாய்
கொடுப்பர் இப் புவியோர் கவிஞகயில் புரப்பர்
குற்றம் ஒன்று அணுகிலாது எவையும்
கடக்கும் மெய்ப் பொருளைப் பழிப்பவர் தம்மைச்
சங்கரித்து அருள் பிசீல் இயற்றி
திடம்படு தமது வேத கற்பணையாம்
தீண் பயிர் மிக வளர்த்திடுவர்

பொருள்

(அந்நபி வந்து) பூவிதழ்கள் அழகுடன் விளங்கும் தாமரை மலராகிய இறையடி
பணியாது அருகில்வர மறுப்போரை வாஞ்சுக்கு இறையாக்குவார்கள். இந்த
உலகினை ஒரு குடையின்கீழ் காப்பார்கள். எக்குற்றமும் அணுகாத எல்லா
வற்றையும் கடந்த மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனை நிந்திப்பவர்களை அழித்
தொழித்துவிடும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் புரியும் மார்க்கப்போர் செய்து
உறுதியான தமது சமயக்கட்டளைகளான இல்லாம் மார்க்கப்பயிரை நன்கு
வளர்ப்பார்.

அண்டலர்க் கிடியே ரெனுமிவர் வருநா
எகிலத்தி லிருந்துளத் தீமான் 2004
கொண்டவ ரெவருஞ் சுவனமங் கையர்க்குக்
கொழுநராய்ச் சோபனம் பெறுவார்
விண்டார்ட் கலிமா வுரைத்திடா திவர்க்கு
விலகிய மாறுசெய் வோர்கள் 2005. 24
கண்டள விடுதற் கருநெடுங் காலங்
கண்ணறி நரகிடைக் கிடப்பார்

(20 : 16)

பாடற்பிரிப்பு

அண்டலர்க்கு இடியேறு எனும் இவர் வருநாள்
அகிலத்தில் இருந்து உள்ளத்து ஈமான்
கொண்டவர் எவநும் சுவன மங்கையர்க்கு
கொழுநராய்ச் சோபனம் பெறுவார்
விண்டு அருள் கலிமா உரைத்திடாது இவர்க்கு
விலகிய மாறு செய்வோர்கள்
கண்டு அளவிடுதற்கு அரும் நெடும் காலம்
கண்று எரி நரகு இடைக் கிடப்பார்

பொருள்

பகைவர்களுக்குப் பேரிடியாக இருக்கும் இவர், வருகிற நாளிலே உலகத்தில் இருந்து உளமார் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் எல்லோரும் கவர்க்கத்துப் பெண்களுக்கு கணவராக இருந்து நிரந்தர வாழ்த்துப் பெறுவார்கள். இளகிய கருணையுள்ள இஸ்லாத்தின் மூலமந்திரமான நம்பிக்கைப் பிரமாணத்தைக் கூறாமல் இவர்டமிருந்து விலகி எதிர்த்து நிற்போர் தெளிவாக அளவிட முடியாத காலம் சுடர்விட்டெரிகின்ற நரகிலே உழல்வார்கள்.

பலபல புதுமை விளைப்பெரன் றுரைப்பப்

பாங்கினி விருந்தவ ரெவரு

மூலவியே புவியூந் திகழ்புக முடையீ

ருமக்குமே நாயக மாணோர்

நிலமிசை வரவெத் தனைனெடுங் காலஞ்

செலுமின நிகழ்த்துவீ ரென்னத்

துலகவாண் டோரா யிரத்தின்மேல் வருவ

ரென்றனர் சுந்தரத் தோன்றல்.

(20 : 17)

ஈடற் பிரியு

பலபல புதுமை விளைப்பர் என்று உரைப்ப

பாங்கினில் இருந்தவர் எவரும்

உலவியே புவியும் திகழ் புகழுடையீர்

உமக்கும் மேல் நாயகமாணோர்

நிலமிசை வர எத்தனை நெடும் காலம்

செலுமின நிகழ்த்துவீர் என்ன

உலக ஆண்டு ஓர் ஆயிரத்தின் மேல் வருவார்

என்றனர் சுந்தரத் தோன்றல்.

பொருள்

மக்கமா நகரத்தில் எதிர்காலத்தில் வரும் நபி(ஸல்) அவர்கள் பற்பல புதுமைகள் செய்பவரென்று கலைமான் நபி(அலை) கூறினார். அவர் பக்கத்தில் இருந்தவர் ‘பவனிவரும் உலகில் திகழ்கின்ற புகழையுடைய உங்களுக்குமே தலைவராக வருபவர் இவ்வுலகில் வருவதற்கு எவ்வளவு நீண்ட காலம் செல்லும் என்று சொல்லீர்களாக’ என்று கேட்க, ‘இவ்வுலக ஆண்டுகளில் ஒராயிரம் ஆண்டு களுக்குப் பின் வருவார்’ என்று கூறினார். அழகரான தலைவர் கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள்.

பகர்ந்தசொற் செவியிற் புகுதலுங் குறைசிக்

குலத்தின ரொடுபல நாமிச்

சகந்தனில் வரவந் துதித்திடிற் பிறக்கத்

தக்கள வமைத்தில னென்றே

யகந்தனிற் ருயருற் றிவர்வர வறியும்
 பலன்டைந் தனமெனக் களிப்புற்
 ருகந்தன ரெமையாண் டருண்முகம் மதர்தம்
 மயர்தற ஜாத்தினை யுண்டோ.

(20 : 18)

பாடற்பிரியு

பகர்ந்த சொல் செவியில் புகுதலும் குறைசி
 குலத்தினவராடு பல நாம் இச்
 சகந்தனில் வர வந்து உதித்திடில் பிறக்கத்
 தக்கன அமைத்திலன் என்றே
 அகந்தனில் தூயர் உற்று இவர் வரவு அறியும்
 பலன் அடைந்தனம் எனக் களிப்பு உற்று
 உகந்தனார் எனம் ஆண்டு அருள் முகம்மதர் தம்
 உயர் தறஜாத் இனை உண்டோ.

பொருள்

பகர்ந்த வார்த்தைகள் காதினில் கேட்டவுடன் குறைசிக் குலத்தவருடன்
 பலரும் நாம் இவ்வுலகில் வந்தவுடன் அவர் பிறப்பதாக அமையவில்லை
 என்று மனச் சஞ்சலமடைந்தனர். என்றாலும் வருவார் என்று அறியும்
 நன்மையை அடைந்தோம் என்று மகிழ்ச்சியடைந்து விருப்பம் கொண்டனர்.
 எங்களை ஆட்சிசெய்து கருணை கொள்ளும் முகம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய
 உயர்ந்த நற்பலன் (படித்தரம்) கிடைக்குமோ?

மலர்ந்தபாய் கயங்க டொறுமனத் தொகைகள்
 வந்திருப் பவைமதி நிகராய்த்
 துவங்கிய தடங்கள் செறிந்ததென் வகுதைச்
 சந்தர் எகுமது நயினா
 ஸிலந்தனி வியற்று தவத்தினா ஹதித்த
 நிதிபதி துரையப்புல் காதி
 ஸிலங்கிய விதையா சனப்பொருண் மகுழு
 திருபத மிகபர கதியே.

(20 : 19)

பாடற்பிரியு

மலர்ந்த பங்கயங்கள் தொறும் அனத் தொகைகள்
 வந்து இருப்ப அவை மதி நிகராய்த்
 துவங்கிய தடங்கள் செறிந்த தென் வகுதைச்
 சந்தரன் அகமது நயினார்
 ஸிலம் தனில் இயற்று தவத்தினால் உதித்த
 நிதிபதி துரை அப்புல் காதிற்
 இவங்கியல் இதை ஆசனப்பொருள் மகுழுது
 இரு பதம் இகபர கதியே.

பொருள்

குளங்களில் தாமரை மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. அம்மலர்களில் அண்ணக் கூட்டங்கள் வீற்றிருந்தன. அக்குளங்கள் பூரணச்சந்திரன் போல் வட்டமாய் அமைந்திருந்தன. இவ்வியற்கை அழகுடைய தென்வகுதைச் சேர்ந்த அழகர் அகமது நினொர் இவ்வுலகத்தில் இயற்றிய நல் அறத்தினால் பெற்றெடுத்த செல்வத்தின் அதிபதி அப்துல் காதிர் பெருமையுடன் இதயத்தில் அமர்ந்தி ருக்கும் தகுதிபோல் மகுமுது நபி (ஸ்ல்) அவர்களது இரு பாதங்களும் ஈருலகிற்கும் அடைக்கலமே.

அப்துல் காதிர் மனதில் அடைக்கலம் மகுமுதர் இரு பாதங்கள் ஈருலகிற்கு அடைக்கலம். வந்தவர்கள் இதனையே ஏற்றார்கள். கொடை நாயகரை (புரவலரை) புலவர் நினைவுக்கரும் பத்தொன்பது இடங்களில் இதுவும் ஒன்று.

ஆகம கலைகட்ட கண்ந்தவா பரண
வழகெலுந் திருப்பெய ரரசை
யேகசிற் பரமெய்ப் பொருளொளித் தெளிவை
யெமக்கெமைக் காட்டுதர்ப் பணத்தைச்
சேகரப் பலகற் பனைகடந் துயர்ந்த
செம்மலை நரரூயிர்க் குயிராந்
தேகதத் துவநிர் மலமகு மூதைத்
தியானஞ்செய் மனங்களே மனங்கள்.

(20 : 20)

பாடற்பிரிய்பு

ஆகம கலைகட்டு அன்ந்த ஆபரண
அழகு எனும் திருப்பெயர் அரசை
ஏக சிற்பர் மெய்ப்பொருள் ஓளித் தெளிவை
எமக்கு எமைக் காட்டு தர்ப்பணத்தை
சேகர பல கற்பண கடந்து உயர்ந்த
செம்மலை நரர் உருயிர்க்கு உயிராம்
தேக தத்துவ நிர்மல மகுமுதைத்
தியானம் செய் மனங்களே மனங்கள்

பொருள்

இறைவனது வாக்கு சம்பந்தமான கல்விகளுக்கு அளவற்ற அணிகலன் களைச் சூடி, அழகு காட்டுவது போலுள்ள மேன்மையான நாமத்தையுடைய அரசராகவும், ஏக இறைவன் என்னும் உண்மைப்பொருள் பிரகாசத் தெளிவை, எங்களை எங்களுக்குக் காட்டும் கண்ணாடிபோல் உள்ளவராகவும், சேகரித்த பல கட்டளைகளைக் கடந்து நிற்கும் தலைமகனாகவும் மனித உயிருக்கு உயிராகவும், உடலில் உண்மையும், புனிதத்தன்மையும் மாறாத முகம்மது (ஸ்ல்) அவர்களை நினைக்கும் மனங்கள்தாம் உண்மையான மனங்களாகும்.

வள்ளலை பொருநான் மறைக்கரும் பொருளை
 மறைப்படா திலங்குமொன் மதியை
 தள்ளுதற் கருமும் மலத்தையுங் கடந்தோர் 1999
 தவத்தினுள் விளங்கிய கனியைக்
 கள்ளவிழ் மரவ மலர்த்தொடைப் புயரைக்
 கருணையங் கடவினிற் பிறந்த
 தெள்ளமு தனைய முகம்மது நபியைத்
 தெரிசிக்கும் கண்களே கண்கள்

(20 : 21)

பாடற்பிரியு

வள்ளலை ஓரு நான்மறைக்கு அரும் பொருளை
 மறை படாது இலங்கும் ஓண்மதியை
 தள்ளுதற்கு அரும் மும்மலத்தையும் கடந்து
 ஓர் தவத்தினுள் விளங்கிய கனியைக்
 கள் அவிழ் மரவ மலர்த் தொடைப் புயரைக்
 கருணை அம் கடவினில் பிறந்த
 தெள் அழுது அனைய முகம்மது நபியைத்
 தெரிசிக்கும் கண்களே கண்கள்

பொருள்

அளவில்லாமல் கொடுப்பவரும் தெளஹாத், ஸபூர், இன்ஜீல், புர்கான் ஆகிய
 நான்கு வேதங்களின் கருத்தாகவள்ளவரும் மறுவற்று ஒளிகொடுக்கும் முழு
 நிலவாகவும், புறக்கணித்துவிட முடியாத மும்மஸ்மான ஆண்வம், கனம்
 (தீவினை), மாயை (பொய்த்தோற்றம்) என்பவற்றைக் கடந்தவர்களது இறை
 தியானித்துள் விளங்கும் கணிந்த பழத்தைப் போன்றவரும் தேன் சொரியும்
 குங்கும மரத்தின் மலர்மாலை அணிந்த தோன்றடையவரும் இரக்கக் கடவில்
 உதிந்த தெளிந்த அழுதைப் போன்ற முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப்
 பார்க்கும் கண்களே உண்மையான கண்களாம்.

எப்புவி யினிலு மிருந்தர சியற்று
 மேகபூ ரணவரோ தயத்தை 201
 யற்புத வடிவை ஞானலோ சனத்தை
 யளவிலா எந்தவா ருதியை
 யொப்பகன் றகண்ட வெளியில்வா மொளியை
 யுள்ளிரு எகற்றுசெஞ் சுடரை
 மைப்புயற் கவிகை நபிகணா யகத்தை
 வாழ்த்தல் செய் வாய்களே வாய்கள்

(20 : 22)

பாடற்பிரியு

எப்புவியினிலும் இசூந்து அரசு இயற்றும்
 ஏகபூரணவர் உதயத்தை

அற்புது வடினை ஞான லோசனத்தை
அளவில் ஆண்து வாருதியை
லூப்பு அகன்று கண்ட வெளியினில் வாழ் ஓளியை
உள் இருள் அகற்றும் செஞ்சுடனர்
மைப் புயற் கவிஞக நபிகள் நாயகத்தை
வாழ்த்தல் செய் வாய்களே வாய்கள்.

பொருள்

எவ்வுலகிலுமிருந்து அரசாங்கம் ஏகமுழுமையுடைய இறைவனின் உதயமாய் விளங்குபவரும், அதிசயமான அழகுடையவரும், ஞானக்கண் உடையவரும், அளவற்ற ஆண்நடக்கடலும் உவமையில்லாத விரிந்த வெளியிலுள்ள பிரகாசத்தை மனதிலுள்ள கறையை விலக்கிடும் சூரிய ஓளியை கரியமுகில், போன்ற கொடைக்கரங்களை உடையவரும் ஆகிய நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களை வாழ்த்தி நிற்கும் வாய்கள்தான் உண்மையான வாய்களாம்.

‘கூராத நாவெல்லாம் கூராத நாக்களே’ இது ஞானசம்பந்தரின் தேவாரத்தின் இறுதியடியாகும்.

அரியவின் ணவர்கள் சிரம்மிசை புரையு

மலர்ச்சர ணாம்புய நிதியை
யுருவரு வதனி னடுநிலை பொருந்து
முத்தம் காட்சியற் பவத்தைச்
சரதனித் தியசோ பனமனிச் சுவனந்
தனின்மகு மூதெனு மியானெனக்
கிரிமிசை யுலவு நபிதமைத் துதிப்பக்
கேட்குமச் செவிகளே செவிகள்

(20 : 23)

பாடற்பிரியு

அரிய வின்ணவர்கள் சிரம் மிசை உறையும்
மலர்ச் சரண அம்புய நிதியை
உரு அரு அநனில் நடுநிலை பொருந்தும்
உத்தம் காட்சி உற்பவத்தைச்
சரத நித்திய சோபன மணிச் சுவனம்
தனில் மகுமது எனும் யானை
கிரிமிசை உலவு நபி தம்மைத் துதிப்பக்
கேட்கும் ஆச் செவிகளே செவிகள்.

பொருள்

அருமைமிகு வானவர்கள் தலைமேல் வைத்துயர்ந்ததும் பூமாலையை அணிந்த தாமரை மலர் போன்ற விரிந்த பாதமுடைய பொக்கிஷத்தை, அழு தொனிக்கும் நடுநிலையுடைய சிறந்த காட்சியின் பிறப்பிடத்தை, உண்மையாக

நிரந்தரமாக வாழ்த்தப்படும் ஓளிமயமானவர் கவர்க்கத்திலே மலைபோன்ற மகுது எனும் வெள்ளை யானை மேல் இருந்தலும் நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களைப் புகழ்வதைக் கேட்கும் செவிகள்தான் நல்ல செவிகளாம்.
‘கேளாச்செவி யெல்லாம் கேளாச் செவிகளே’

‘துதித்துப் புகழும் ஓலியைச் செவிமடுக்காத செவிகள் உதவாதன’ எனும் திருஞானசம்பந்தருடைய தேவாரத்தின் இறுதியடி இதுவாகும்.

இணைவிழி மணியை யுலகின் மங்கையர்க

 எவர்க்குமன் ராட்டுருண் மானை
 புணர்வதற் கரிய தனிமுதற் லறுசி
 ஹுறுபுவி களித்தவ ரீன்ற
 வணியரி யேறென் றிடுமிரு புதல்வ
 ரங்கையால் நொடமகிழ் நபிதம்
 மணியொளிர் திருமே வியினிற்கஸ் தூரி
 வாசங்கொ ணாசியே நாசி.

(20 : 24)

பாடற்பிரியு

இணைவிழி மணியை உலகின் மங்கையர்கள்
எவர்க்கும் மன்று ஆட்டு அருள்மானை
உணர்வதற்கு அரிய தனிமுதல் அறுசில்
உறுபுக்கு அளித்து அவர் ஈன்ற
அணி அரி ஏறு என்றிடும் இரு புதல்வர்
அம் கையால் தொட மகிழ் நபி தம்
மணி ஓளிர் திருமேனியில் கஸ்தூரி
வாசம் கொள் நாசியே நாசி.

பொருள்

இரு கண்களிலுள்ள கண்மணிகள் போன்ற உலகிலுள்ள பெண்களுக்கு எல்லாம் மென்றாட்டம் செய்யும் மகளான பாத்திமா நாயகியை உணர்வதற்கும் ஒப்பிட முடியாததற்கும் உரித்தான முதல்வனான அல்லாஹ்வின் இடத்தில் யிக்க பலமுள்ள புலி போன்ற அலி (ஹி) அவர்களுக்கு மணம் செய்து அவர் மூலம் கிடைத்த அழகிய ஆண்சிங்கங்கள் போன்ற இரு புதல்வர்களான ஹஸன் (ஹி), ஹாசைன் (ஹி) அவர்களை தம் அழகிய கைகளால் அளைந்து மகிழ்ந்த நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய மாணிக்க ஓளிலீசும் பெரிய உடலிலுள்ள கஸ்தூரி மணத்தை மணந்த முக்குகளே நல்ல முக்குகளாம்.
‘முக்கே நீ முரலாய்’ என்று திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் கூறுகின்றார்.

கந்தமுந் தவத்தோர் கதிகளு நிறைந்து

 கடல்வளை புவிதொடா துயர்ந்து
 தந்தவென் பிறைபார் தனும்வரிப் புவியுந்
 தாழ்ந்தபா தலங்கடந் துருவி

யந்தர மவனி கதிர்மதி யமைத்தோ
னறுசினிற் கபுசொடு நடந்து
சந்தரங் குலவு முஸ்தபா சரணந்
தொடுமிரு கைகளே கைகள்

(20 : 25)

பாடற்பிரியு

கந்தமும் தவத்தோர் கதிகளும் நிறைந்து
கடல் வளை புவி தொடாது உயர்ந்து
தந்த வெண்பிறை பாந்தளும் வரிப்புலியும்
தாழ்ந்த பாதலம் கடந்து உருவி
அந்தரம் அவனி கதிர் மதி அமைத்தோன்
அறுசினில் கபுச ஓடு நடந்து
சந்தரம் குலவு முஸ்தபா சரணாம்
தொடும் இரு கைகளே கைகள்

பொருள்

மணமும், வணங்குவோர் ஞானமும் நிறையப்பெற்று கடலுக்குள்ளும் பூமி
யிலும் பட்டுவிடாது மேலே கொடுத்த வெண்மையான பிறை போன்ற பாம்பும்
வரிப் புலியும் கீழே கீழுலகம் கடந்து, அங்கிருந்து வானம், பூமி, சந்திரன்
யாவையும் படைத்தவனிடத்தில் பாதனிகளுடன் நடந்து அழகு கொழிக்கின்ற
முஸ்தபா என்னும் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய பாதம் தொடும் இரு
கைகள்தான் சிறந்த கைகளாம்.

மிஃபாஜ் விண்ணநூலக யாத்திரரையை ஞாபகப்படுத்துகிறார் புலவர்.
காலைக் கைகளாற் தொடுவது இல்லாமியப் பண்புக்கு உரியதல்ல.

பாரினி னபிக் கொவர்களு மிவரும்
மத்தினோர் பதவிக் ளருளெள்
றாரண முதவு தனிப்பொரு ஸிறைபா
லனுதினந் துவா விரந்தருள
வாரணத் தரசர் நவமணி முடிகண்
மலர்ப்பத மிறைஞ்சவீன் றுதித்த
காரணக் கடவு ளகுமதைப் பிரதட்
சணம்வரு கால்களே கால்கள்

(20 : 26)

பாடற்பிரியு

பாரினில் நபிகள் எவர்களும் இவர்
உம்மத்தின் ஓர் பதவிகள் அருள் என்று
ஆரணம் உதவு தனிப்பொருள் இறைபால்
அனுதினம் துவா இரந்து அருள்

வாரணத்து அரசர் நவமணி முடிகள்
 மலர்ப்பதம் இறைஞ்ச ஈன்று உதித்த
 காரணக் கடவுள் அகுமதைப்
 பிரத்சணம் வரு கால்களோ கால்கள்

பொருள்

உலகத்திலுள்ள நபிகள் யாவருக்கும் இவருடைய சமூகத்தினரின் இடங்கள் கொடுப்பாய் என்று வேதங்களை உதவுகின்ற ஏகனான இறைவனிடத்தில் அனுதினம் பிரார்த்தித்து அருள் செய்ய யானைப்படையுடைய அரசர்கள் நவரத்தின முடிகளுடன் மலர் போன்ற பாதங்களைத் தாழ்ந்து பணிய இங்கே பிறக்கப்போகின்ற இறைவனின் நோக்கத்திற்குரிய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்க வரும் கால்கள்தான் நல்ல கால்கள்.

உமதி - நபியின் சமூகத்தினர்

துவா - பிரார்த்தனை

இடமிருந்து வலம் வருவதைப் பிரத்சணம் என்பர். நபி (ஸல்) அவர்கள் பிறந்த இடத்தில் கஃபதுல்லாவை இடமிருந்து வலம் வருதலை தபாவு செய்தல். இந்நோக்கத்தையே புலவர் இச்செய்யுளில் காட்டுகிறார்.

இந்தவண் மைகள்சேர் முகம்மது நயினா
 ரியல்வர வியற்றிய பின்னர்
 வந்துகூழ்ந் தவரை யனுப்பல்செய் தெழுந்து
 மறைமலர்ப் பதநடை புரிந்து
 பந்தியிற் பகுதி குர்தரப் பறவைத்
 திரினெடும் பந்தரிட் டேகக்
 கந்தவொன் பொழில்குழ் மக்கநன் னகரைக்
 கடந்துபோந் தனர்திரு நபியே.

(20 : 27)

யாடற்பிரியு

இந்த வண்மைகள் சேர் முகம்மது நயினார்
 இயல் வரவு இயற்றிய பின்னர்
 வந்து குழந்தவரை அனுப்பல் செய்து எழுந்து
 மறை மலர்ப் பதநடை புரிந்து
 பந்தியிற் பகுதி குழ் தரப் பறவைத்
 திரள் நெடும் பந்தர் இட்டு ஏக
 கந்த ஓன் பொழில் குழ் மக்கநல் நகரைக்
 கடந்து போந்தனர் திருநபியே.

பொருள்

மேலேகூறிய வளங்கள் சேர்ந்துள்ள முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் வேதத்துடன் வருகின்றார்-வரவிருக்கின்றார் என்ற உண்மையைக் கூறிய பின்னர் அங்கு

வந்து குழந்திருப்பவர்களை அனுப்ப வேண்டி எழுந்து தாமரை மலர் போன்ற மென்மையுடைய பாதத்தால் நடந்து சபையின் ஒரு பகுதியில் குழந்திருந்த பறவைக் கூட்டம் நீண்ட பந்தலிட்டதுபோல பறந்துசெல்ல மணம் பொருந்திய சோலைகள் குழந்துள்ள மக்கமா நகரைக் கடந்து நபி சுலைமான் (அலை) போனார்கள்.

அறுப் பதங்களின் விளக்கம்

- தக்ரு - நினைத்தல், துதித்தல்
- கல்கு - படைப்புகள்
- பறுவு - கடமைகள்
- மிசிக்கீன் - இரவலர், ஏழைகள்
- தவாபு - நன்மை
- பிசபீல் - புனித மரணம்
- தீன் - சன்மார்க்கம்
- ஸமான் - நம்பிக்கை
- கலிமா - வாயால் உரைத்து மனதிற் பதித்து வாழ்வேண்டிய நம்பிக்கை
- தறஜாத்து - அந்தஸ்து
- அறுசு - இறை சந்நிதானம்
- கபுசு - தூல உடம்பு
- உம்மத்து - பின்பற்றுபவர்கள்
- துவா - பிரார்த்தனை
- குறுபான் - தியாகம் செய்தல், பலிகொடுத்தல்
- ஹபீபு - தலைவர்
- சஜாது - இறைவனை நினைத்து நெற்றி நிலத்திற்பட குனிந்து வணங்குதல்.
- தகர் - இறைவனுக்காகப் பலிகொடுத்தல்.

அரும்பத விளக்கம்

- வியளபி - பெருமையுள்ள நபி
- வியனுறு - பெருமையுறு
- புத்துகள் - சிலைகள்
- நித்திலம் - முத்து
- இருக்தி - பெரும் சவர்க்கம்
- உறுவாளது - ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது
- பார்ப்பு - பறவைக்குஞசு
- மருத்து - காற்று
- அத்திரி - ஓட்டகம்
- இடபம் - எருது
- கொறியை - செம்மறியாடு
- பரபதி - ஏனைய நாட்டு மன்னர்
- மருவவர் - பகைவர்

இரட்சணிய யாத்திரிகம் சிலுவைய்பாடு

ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவ பாதிரிமாரும் நிர்வாகிகள் சிலரும் தமிழ்மொழியைக் கற்று அதன்மூலம் கிறிஸ்தவ சமயக் கருத்துக் களைப் பற்பட முயன்றனர். மதம் மாறிய குதேசிகள் கூட அப்பணியில் முன் நின்றனர். அத்தகையோருள் H. A. கிருஷ்ணபிள்ளையும் (1827-1900) ஒருவர். வைணவராக பிறந்து வளர்ந்து தம் முப்பதாவது வயதில் கிறிஸ்தவராக மாறி, கிறிஸ்து பெருமானிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு வாழ்ந்த புலவர் இவர். இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய சமய நிர்ணயம், இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணியக்குறள் என்னும் நூல்களை இயற்றினார். இவருடைய செய்யினின் நடையையும் கற்பனையையும் தமிழ் வளத்தையும் கொண்டு, அவர் கம்பராமாயணத்தை நன்கு கற்றவர் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இவரின் இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்பது 3 800 செய்யுள் கொண்ட காப்பியம். இவரைக் “கிறிஸ்தவக் கம்பர்” என்றும் அழைப்பார்கள்.

இதில் அமைந்துள்ள செய்யுட்கள் யாவும் இனிய, எளிய சொற்களால் அழகான நடையில் அமைந்துள்ளன. இது ஜோன் பன்யன் (John Bunyan) என்னும் ஆங்கில அறிஞர் எழுதிய “பரதேசியின் முன்னேற்றம்” (Pilgrim's Progress) என்னும் நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. தமிழ்மக்கள் விரும்பத் தக்கவாறு தமிழ்மரபைக் கையாண்டு இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். நாயன்மார் களினதும், ஆழ்வார்களினதும் உருக்கமான பாடல்களைப் போல் இப்பாடல் களும் அமைந்துள்ளன. பாவமான உயிர் ஒன்று துன்பத்தால் வருந்தி, கிறிஸ்துவின் அருளால் திருந்தி மோட்சத்தை அடைவதை இக் காப்பியம் விளக்கிக் கூறுகின்றது. இந்நால் ஆதிபருவம், குமாரபருவம், நிதானபருவம், ஆரண்யபருவம், இரட்சணியபருவம் ஆகிய ஐந்து பருவங்களையும் 47 படலங்களையும் கொண்டது. 3 800 பாடல்களைக் கொண்டது.

சிலுவைய்பாடு

1. தன்னுயிர் போயாக்கை தலைக்கு றவிழுந்து
சென்னித கர்ந்துகு டர்சிதறிக் செத்தொழிந்த
துன்னாய் சாமித்து ரோகிசெய விற்றாகப்
பன்னருநம் மான்சிலுவைப் பாடுகளை யுன்னுவாம்.

பாடற்பிரிப்பு

தன் உயிர் போய் யாக்கை தலை கீழ் உற விழுந்து
 சென்னி தகர்ந்து குடல் சிதறி செத்து ஓழிந்த
 துண் அரிய சாமி துரோகி செயல் இற்றாகப்
 பன் அரு நம்மான் சிலுவைவப் பாடுகளை உன்னுவாம்.

பொருள்

நெருங்கக்கூடாத பாவியும் தேவதுரோகியுமான யூதாஸ்காரியோத்து, தற்கொலை செய்தமையால் உயிரிழந்து, உடல் தலைகீழாக விழ, குடல் சிதறுண்டு செத்து ஓழிந்தான். அவன் செயல் இவ்வாறாக, வர்ணிப்பதற்கரிய எம்பெருமான் ஆகிய இயேக்நாதரின் சிலுவைவப்பாடுகளில் சிந்திப்போமாக.

2. பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்

வல்லானை யெள்ளிப்பு ரக்கணித்து வாய்மதமாய்ச்
 சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
 பொல்லாங்கை யெல்லாத மீசன்பொ றுத்திருந்தார்.

பாடற்பிரிப்பு

பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச் சேவகர் குழுவும்
 வல்லானை எள்ளிப் புறக்கணித்து வாய் மதமாய்ச்
 சொல்லாத நிந்தை மொழி சொல்லித் துணிந்து இயற்றும்
 பொல்லாங்கை எல்லாம் நம் ஈசன் பொறுத்து இருந்தார்.

பொருள்

கெட்ட யூதர்களும் அவர்தம் போர்ச்சேவகர்களும் எல்லா வல்லமையுமடைய தேவகுமாரனை இழித்துரைத்து அலட்சியம் செய்து, வாய்க்கொழுப்பால் சொல்லத் தகாத பழிப்புரைகளைப் பேசினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் துணிந்து செய்யும் தீமைகளையெல்லாம் நம்பெருமான் பொறுத்திருந்தார்.

3. புற்றரவிற் சீரிப்பு டைவளைந்து புல்லியர்தாந்

துற்றிவிளைத் தகொடுந் துன்பந்த ணியழிந்து
 முற்றுங்கி ரகணத்தின் மூழ்குதி னகரன்போல்
 செற்றமிலாத் தேவமைந்தன் தேசி இழிந்து தேம்பினார்.

பாடற்பிரிப்பு

புற்று அரவிற் சீரிப் புடை வளைந்து புல்லியர் தாம்
 துற்றி விளைத்த கொடுந் துன்பம் தனி உழுந்து
 முற்றும் கிரகணத்தின் மூழ்கு தினகரன் போல்
 செற்றம் இலாத் தேவமைந்தன் தேசு இழிந்து தேம்பினார்.

பொருள்

அந்தக் கீழ்மக்கள், புற்றிலுள்ள பாம்பைப்போல சீறி, அவரைச் சுற்றி வளைத்து, நெருக்கி, உண்டாக்கிய துண்பமளைத்தையும் தனியாக அனுபவித்தார். இவ்வாறு அனுபவித்த கோப குணமற்ற தேவகுமாரனாகிய எம்பெருமான் முழுக் கிரகணத்தினால் மறைக்கப்பட்ட சூரியனைப் போல் பிரகாசமற்றவராக வாடினார்.

4. செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்றித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே யாகடியம் பலபேசித்
தெவ்வர்கு முமிச்சி லுவைதனைச் சமத்திக்
கவ்வைந கர்கலுழக் கட்டிக்கொ டுபோனார்.

2000

பாடற்பிரியிப்பு

செவ் அங்கியைக் களைந்து தேவர் பிரான் முன் தரித்த
அவ் அங்கியைத் தரித்தே ஆகடியம் பல பேசித்
தெவ்வர் சூழுபி சிலுவை தனைச் சுமத்தி
கவ்வைவ நகர் கலுழ கட்டிக் கொடு போனார்.

பொருள்

எம்பெருமான் தரித்திருந்த சிவப்பு நிற ஆடையை நீக்கினார்கள். அவர் முன்னர் தரித்திருந்த ஆடையைத் திரும்பவும் அணிவித்தார்கள். அப் பகைவர் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி, பரிகாச மொழிகளைக் கூறி, சிலுவையை அவர் மீதிற் சுமத்தினார்கள். பெருந் துண்பத்திற்குள்ளான ஏருசலேம் நகரத்தார் அழும்படி அவரைச் சிலுவையில் கட்டிக்கொண்டு போனார்கள்.

5. நோக்கிலனு வொவ்வொன்று நூறாயி ரங்கோடி
மாக்கயத்தின் சும்மை விந்தபா வந்திரட்டி
ஆக்குசி லுவைய மலன்சி ரத்தேந்திக்
காக்கை கடனாக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பாடற்பிரியிப்பு

நோக்கில் அனு ஓவ்வொன்றும் நூறு ஆயிரங் கோடி
மா கயத்தின் சும்மை மலிந்த பாவந் திரட்டி
ஆக்கு சிலுவை அமலன் சிரத்து ஏந்தி
காக்கை கடனாகக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள்

யோசிக்கும்போது ஓவ்வொரு அனுவும், பலம் கொண்ட நூறாயிரங்கோடி யானைகள் சுமக்கக்கூடிய அளவு பாரம் உடையன. அவ்வாறான பாரம் உடைய பெரும் பாவங்களைச் சேர்த்துச் செய்யப்பட்டது அந்தச் சிலுவை. அச் சிலுவையை பரிசுத்தமான தேவகுமாரன் தன் தலையிலே தாங்கி, இவ்வுலகை இரட்சிப்பதே தன் கடமையாக கருதி, கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றனர்.

குறிப்பு

திலுவையின் ஓர் அனுவே நூராயிரம் கோடி யானைகள் சமக்கூடிய அளவு பாரம் உடையதால் அச்சிலுவை எத்துணைப் பாரமுடையதாம் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை ஊகிக்கலாம். மக்களின் பாவச்சமையைத் தான் சமர்து இரட்சிப்பவர் இயேகபிரான் என்பதை ஆசிரியர் புல்வருத்துகின்றார்.

6. வள்ளல்கு ரூராயன் மன்னுபிர்க்காய்த் தன்னுயிரை
என்ஸிய வதரித்த வெம்மான்ச ரூவேசன்
கொள்ளைபு ரிந்துகொ வைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு
கள்ளாரி ரூவரோடுங் கல்வாரி நோக்கினார்.

பாடற்பிரிப்பு

வள்ளல் குரூராயன் மன் உபிர்க்காய் தன் உபிரை
எண்ணி அவதரித்த எம்மான் சருவேசன்
கொள்ளை புரிந்து கொவைத் தீர்ப்பு பெற்று வரும்
கள்ளார் இருவரோடு கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள்

பிற உயிர்களுக்காகத் தன்னுயிரைப் பொருட்டுத்தாது மனிதனாக அவதாரஞ் செய்தவரான வள்ளலும் குருமர்த்தியும் நமது தலைவரும் எல்லாப் பொருள் களில் உறைபவருமான இயேகபிரான், களவுசெய்து அதன் காரணமாக மரண தண்டனை பெறுவதற்காக வருகின்ற இரண்டு கள்ளருடன் தாழும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

7. மாரணத்தின் கூராடிய வன்பேப்த வைநகங்க
ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனிமிசை விளங்கப்
பூரணமா ரட்சணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்
காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

2006

பாடற்பிரிப்பு

மாரணத்தின் கூர் ஓடிய வன் பேப் தலை நசங்க
ஆரணம் சொல் உண்மை அவனி மிசை விளங்க
பூரணமா இரட்சணிய புண்ணியம் கை கூடுதற்கு
காரணமாம் செய்கை முற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள்

சாவினது கொடிய கூரானது உடைந்து போகவும் கொடிய சாத்தானது தலை நகங்கிப் போகவும், சத்திய வேதவசனங்களின் உண்மையை இவ்வழல்கிழவுள்ள யாவருந் தெரிந்துகொள்ளவும் இரட்சிப்பின் மேன்மை பூரணமாக நிறைவேறு வதற்கு காரணமானவற்றைச் செய்துமுடிப்பதற்கும் இயேகபிரான் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

8. ஈசன்சி னோக்கி யீனநர ரைப்பினித்த
 பாசவி வெனோக்கிப் பரிந்துநடு நின்றுவரும்
 பேசரிய துன்பப்பி ரளயத்தை நோக்கியிந்தக்
 காசினியை நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

பாடற்பிரிப்பு

�சன் சிளம் நோக்கி ஈன நரரைப் பினித்த
 பாசவினை நோக்கி பரிந்து நடு நின்று வரும்
 பேசு அரிய துன்பப் பிரளயத்தை நோக்கி இந்த
 காசினி நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள்

இவ்வுலகில் அவதரித்த இயேசுபிரான், ஜூகதீசனது கோபத்தைப் பார்த்தும் மனிதரைச் சுட்டியுள்ள தனையாகிய பாவத்தைப் பார்த்தும் மத்தியஸ்தராக அதனை நீக்கும்படி அன்புடன் நிற்பதனால் வரும் அளவற்ற துண்ப வெள்ளத்தைப் பார்த்தும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

9. அற்புத மும்வானத் தசரீரி யும்புனிதச்

சொற்பயில் வுமெல்லாக் சுகுணங்க ஞமிவரே
 தற்பரினன் ரோலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
 அற்புமு மெண்ணாத தறவும் நியாயம்.

பாடற்பிரிப்பு

அற்புதமும் வானத்து அசரீரியும் புனிதச்
 சொல் பயில்வும் எல்லாக் சுகுணங்களும் இவரே
 தற்பரன் என்று ஓலம் இடச் சண்டாளர் தாம் இதனை
 அற்புமும் எண்ணாதது அறவும் அநியாயம்.

பொருள்

தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துநாதர் உலகில் நடத்திய அற்புதங்களும் அவர் ஞானத்தைச் செய்ததில் வானத்திலிருந்து உண்டான அசரீரியும் பரிசுத்த தீர்க்கதறிசன வேத வாக்கியங்களும் அவரிடம் காணப்பட்ட நற்குணங்களும் ஆகிய ‘இவையெல்லாம் ஒருமித்து ‘இவரே கடவுள்’ என்று யாவரும் அறியவிளம்பியும் பாவிகளான யூதர்கள் இவைகளைச் சுற்றேனும் நினைத்துப் பாராமற்போனது பெரிய அநியாயமே.

10. தத்துநீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை

அத்தனை யந்தாங்கி யலமந்து மாங்கமைந்து
 சத்தமி டாதேகுந் தகனப லிமறியாம்
 உத்தமருஞ் சாந்தமா யூரூ செல்கின்றார்.

பாடற்பிளியு

தத்து நீர் வேவி தராதலத்தோர் செய்த வினை
 அத்தனையும் தாங்கி அவமந்து ஆங்கு அனமந்து
 சத்தம் இடாது ஏகும் தகன பலி மறியாம்
 உத்தமரும் சாந்தமாய் ஊர் ஊடு செல்கின்றார்.

பொருள்

பலகளத்தில் தகனம் செய்யப்படுவதற்கு அமைதியோடு சத்தமின்றிச் செல்லும்
 ஆட்டுக்குட்டியாக விளங்கிய இயேசுபிரான் அலை எறியும் கடல்குழந்த
 உலகோர் செய்த பாவமனைத்தையும் குமந்து வருந்தி எருசலேம் நகரின்
 ஊடாகச் செல்கின்றார்.

11. கையுயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து

வெய்யசி லுவை மந்தலசி மெய்வருந்தித்
 துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்துநடை தள்ளாடி

அய்யன்ம ருகூ வரக்கண்டா ரணிந்கரார்

2003

பாடற்பிளியு

கை அயர்ந்து வாய் புலர்ந்து கண் இருண்டு காது அடைத்து

வெய்ய சிலுவை குமந்த அலசி மெய்வருந்தி

துய்ய திருவடிகள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடி

அய்யன்ம மறுகு ஊடு வரக் கண்டார் அணி நகரார்

யோருள்

எம்பெருமான் கொடிய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு சென்றதனால் உடல்
 மிகவும் வருத்தமுற்றது. அவர் சிலுவையைப் பிடித்திருந்த கைகள் சோர்ந்தன.
 தாகத்தால் வாய் உலர்ந்தது. கணைப்பினால் கண் இருண்டது. காது
 அடைத்தது. தூய்மையான திருப்பாதங்கள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடியது.
 இவ்வாறாக, அவர் வீதியிலே வருவதை அழகிய எருசலேம் நகர் மக்கள்
 கண்டார்கள்.

12. கல்வியல்வன் னெஞ்சவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகர்

புல்வியரே யன்றியிந்தப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்

பெடல்லவ ருந்தந்த முயிர்க்கிறுதி யேய்ந்தன போல்

அல்லவு ழந்தல மந்தாக்கை நிலைதளர்ந்தார்

பாடற்பிளியு

கல் இயல் வன் னெஞ்ச வஞ்சக் கண் இல்லாப் பாதகர்

புல்வியரே அன்றி இந்தப் பொல்லாங்கு போந்தமை கண்டு

எல்லவரும் தம் தம் உயிர்க்கு இறுதி ஏய்ந்தன போல்

அல்லவு உழுந்து அவமந்து ஆக்கை நிலை தளர்ந்தார்

பொருள்

கல்லைப்போன்ற கொடிய வஞ்சக உள்ளாம் படைத்த இருக்கமில்லாத துரோகி களான இழிந்த யூதர்களைத் தவிர, மற்றை எல்லோரும் இத்தீமைகள் நம் பெருமானுக்கு வந்தமையைக் கண்டு மனம் வருந்தித் தத்தமது உயிர்க்கு முடிவு வந்தது போலத் துண்புற்று மயங்கித் தத்தமது உடல் உறுதி நிலையி னின்றும் தளர்ந்தார்கள்.

13. மாதருக்கு ஓாசிபெற்ற மங்களையா மன்னைமரி
 காதலனுக் கோவிக்க திநேர்ந்த தென்றுமன
 வேதனைப்பட்ட டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குமுமி
 வீதியி ருமருங்கு மொய்த்தார்வாய் விட்டமுது.

பாடற்பிரிப்பு

மாதருக்குள் ஆசி பெற்ற மங்களையாம் அன்னை மரி
 காதலனுக்கோ இக்கதி நேர்ந்தது என்று மன
 வேதனைப்பட்டு ஆற்றாது மெல்லியலார் தாம் குழுமி
 வீதி இரு மருங்கு மொய்த்தார் வாய் விட்டு அழுது.

பொருள்

பெண்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, ‘பெண்களுக்குள்ளே ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட சுமங்கலித் தாயான மரியாளின் மைந்தனுக்கா இக்கதி நேர்ந்தது?’ என்று மன வேதனைப்பட்டு, அதனைத் தாங்கமுடியாது வாய்விட்டமுது வீதியின் இரு பக்கமும் வந்து கூடனார்கள்.

14. காந்தண்ம லர்ச்சங்க மலமல ரைப்புடைப்பப்
 பூந்தண்க ருங்குவளைப் போதுநீர் முத்துகுப்பத்
 தேந்தளவு தொக்கநறுஞ் சேதாம்ப ஸையலர்த்தி
 மாந்தண்ட ஸைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்கினார்.

பாடற்பிரிப்பு

காந்தள் மலர் செங்கமல மலறைப் புடைப்பப்
 பூந்தண் கருங்குவளைப் போதுநீர் முத்து உகுப்ப
 தேம் தளவு தொக்க நறும் சேது ஆழப்பல அலர்த்தி
 மா தண்டலை குயிலின் மென் மொழியார் மாழ்கினார்.

பொருள்

அழகிய, குளிர்ந்த, சோலைக்குயில் போன்ற, இனியமொழி பேசும் பெண்கள், தங்கள் காந்தள் மலர் போன்ற கைகளினால், செந்தாமரை மலர் போன்ற முகத்தில் அடித்துக்கொண்டு, அழகிய தண்ணிய கருங்குவளை போன்ற கண்களிலிருந்து முத்துப்போன்ற கண்ணீர் சிந்த, தேன் சிந்தும் மூல்லைமலர் போன்ற பற்கள் தெரியும்படியாக, சிவந்த அல்லிப்பூப் போன்ற வாயைத் திறந்து அழுதார்கள்.

15. தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச்செ யலிழந்து
மாயும்வகை யின்றாய்ம் நுகுற்று யிர்பதைப்பப்
போயடைந்த தெம்மருங்கும் பொற்பெருசு லேநகரத்
தாயிழையார் வாய்விட்ட முதகு ரலோகை.

பாடற்பிரியும்

தீ அடைந்த வல்லி எனத் தேம்பிச் செயல் இழந்து
மாயும் வகையின்றாய் மறுகு உற்று உயிர் பதைப்பப்
போய் அடைந்தது எம் மருங்கும் பொற்பு ஏருசலீலம் நகரத்து
ஆய் இழையார் வாய் விட்டு அழுத குரல் ஓசை.

பொருள்

அழுகிய ஏருசலேலம் நகரத்துப் பெண்கள், நெருப்பிலிடப்பட்ட பசுங்கொடி போல
வாடிச் செயலற்றவராய், தம்முயிரை மாய்த்துக்கொள்ளும் வழி தெரியாதவராய்,
உயிர் துழுடுடிக்கப் பெருங்குரலிட்டு அழுகின்ற சோக ஒலி எல்லாத் திசை
களிலும் பரவிச்சென்றது.

16. கண்டார்ப் பதைத்தார் கலுழுந்தார்க் கரைந்தமுதார்

கொண்டார்ந்து ஞாக்கம்கொ தித்தார்க் குவிடத்தை
உண்டார்போ லேங்கியு யங்கிநெ டிதுயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்றனைய செப்புவா ராயினார்.

பாடற்பிரியும்

கண்டார் பதைத்தார் கலுழுந்தார் கரைந்து அழுதார்
கொண்டார் துஞாக்கம் கொதித்தார் கடு விடத்தை
உண்டார்போல் ஏங்கி உயங்கி நெடிது உயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்று இளைய செப்புவார் ஆயினார்.

பொருள்

யேசுபிரான் சிலுவையை சுமந்து சென்றதைக் கண்ட பெண்கள் பதறினார்கள்.
மனமிரங்கி அழுதார்கள். திடுக்கிட்டு நடுங்கினார்கள். மனதிலே கோபங்
கொண்டார்கள். கொடிய நஞ்சை உண்டவர்கள்போல வாடிப் பெருமூச்சு விட்டு,
திண்டாடி நின்று, பின்வருமாறு புலம்பத் தொடர்ங்கினார்கள்.

17. ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்

தாவாவ றமோத வைசாய்ந்தி றுவதென்பார்
மூவாமு தல்வன்மு ஸியாத தென்னென்பார்
ஓவாது ழலெம்மு யிர்க்கொழிவின் றோவென்பார்

பாடற்பிரியும்

ஆ ஆ இது என்ன அறவும் அழியாயம் என்பார்
தாவா அறமோ தவைசாய்ந்து இறுவது என்பார்

முவா முதல்வன் முனியாதது என்ன என்பார்
ஒவாது உழூல் எம்முயிர்க்கு ஒழிவு இன்றோ என்பார்

பொருள்

சிலர், 'ஆ! ஆ! இதென்ன மிகவும் அநியாயம்' என்பர். சிலர், 'என்றும் அழியாத அறம் அழிந்து ஒழிந்து போயிற்றோ' என்பர். சிலர், 'மூப்பற்ற முதல்வன் கோபமடையாது இருப்பது ஏன்?' என்பர். சிலர், 'ஓயாது துண்பமடையும் எமது உயிர்க்கு இறுதி.வராதோ!' என்பர்.

18. இம்மைந்த னாவிக்கி றுதிவரக் கண்டுமரி
அம்மையு யிர்வாழா ஓவனிமி சையென்பார்
செம்மைதிறம் பாத்தாய தேவசி எந்திருகி
மும்மையு வகும்மு டியுங்க ணத்தென்பார்.

பாடற்பிரியு

இம் மைந்தன் ஆவிக்கு இறுதி வரக் கண்டு மாரி
அம்மை உயிர் வாழாள் துவனி மினச என்பார்
செம்மை திறம்பா தூய தேவசினந் திருகி
மும்மை உலகும் முடியும் கணத்து என்பார்.

பொருள்

சிலர், 'சிறந்த யேசுபிரானின் உயிருக்கு முடிவு வருவதைக் கண்டு, அன்னை மரியாள் இப்பூமியில் உயிரோடு வாழுமாட்டாள்' என்பார். சிலர், 'நியாயத்தி னின்றும் வழுவாத, பரிசுத்தமான தேவகோபமானது தோன்றி, இம்மூவுலகை யும் ஒரு கணத்தில் அழித்துவிடும்' என்பார்.

19. மாண்டாரு யிரளிக்கு மாமருந்தை வேரொடு
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களென்பார்
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களெனினும்
மீண்டும் ளைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார்.

பாடற்பிரியு

மாண்டார் உயிர் அளிக்கும் மாமருந்தை வேரொடு
கீண்டு எறிவார் இந்தக் கெடு தோசிகள் என்பார்
கீண்டு எறிவார் இந்தக் கெடு தோசிகள் எனினும்
மீண்டும் முளைக்க ஒரு வேளை வராதோ என்பார்.

பொருள்

சிலர், இந்த கெட்டவர்களான யூதர்கள், இறந்தவர்களுக்கும் உயிர்கொடுக்கும் சிறந்த மருந்துச்செடி போன்ற தேவகுமாரனை வேற்றோடும் பறித்து ஏறிந்து விடுவார்கள்' என்றனர். அதைக் கேட்ட வேறுசிலர், 'கெட்டவர்கள் வேற்றோடு பிடிக்கி ஏறிந்தாலும் அது மறுபடியும் முளைக்க ஒரு காலம் வராதோ' என்றனர்.

20. புன்றோழிலர்க் கஞ்சிநடுப் போற்றாதூர் பொங்கியழ
மன்றோரஞ் சொல்லியிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்
மன்றோரச் சொன்னோன்ம் ணைபாழாய் வன்குடியும்
பொன்றிய ருக்கலரும் பொய்யாதி தூவென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு

புன் தொழிலர்க்கு அஞ்சி நடு போற்றாது ஊர் பொங்கி அழு
மன்று ஓரம் சொல்லி உபிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வு என்பார்
மன்று ஓரம் சொன்னோன் மணை பாழாய் வன்குடியும்
பொன்றி எருக்கு அலரும் பொய்யாது இது என்பார்.

பொருள்

சிலர், ‘இழிந்த செயலுடைய யூதர்களுக்குப் பயந்து நீதியைக் காப்பாற்றாது, மக்கள் மனமுருகி அழும்படியாக நியாய சபையிலே பட்சபாதம் பேசி, உயிர் வாழ்வதுதான் வாழ்வோ’ என்பார். சிலர், ‘அப்படி நியாயசபையிலே பட்சபாதம் பேசியவனது வீடு பாழாய்ப்போய் வீட்டில் வாழ்வோரையும் இழந்து, அவன் வீட்டிலே வெள்ளொருக்கஞ் செடி பூக்கும். இது பொய்யாகாது’ என்பார்.

21. நள்ளிநர் ஜீவர்ட்சை நல்கவரு ஞானகுரு
வள்ளலுக்கு வள்கொலையும் மாபாத கம்புரிந்த
கள்ளனுக்குக் காவல்வி டுதலையும் கட்டுரைத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேந்தர்க்குச் சீலமென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு

நள்ளி நர ஜீவர்ட்சை நல்க வரு ஞான குரு
வள்ளலுக்கு வள்கொலையும் மா பாதகம் புரிந்த
கள்ளனுக்கு காவல் விடுதலையும் கட்டு உரைத்து
விள்ளுவதோ நீதி புரி வேந்தர்க்குச் சீலம் என்பார்.

பொருள்

‘நட்புடையவராய் மானுடரைக் காப்பவராய் வந்த ஞானகுருவான கருணை வள்ளலுக்குக் கொலைத் தண்டனையும் பெரும் பாவஞ் செய்த கள்ளனுக்கு காவல் விடுதலையும் உறுதியாகும்படி தீர்ப்புக் கூறுவதோ அரசதற்மம்’ என்பர் சிலர்.

22. கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவென்பல் கான்முயன்றும்
பொல்லாருக் கஞ்சிப்பு கன்றான்கொ வையென்பார்
பொல்லார்க் கஞ்சிப்பொ துநீதி யைப்புரட்டி
அல்லாத செய்வார்க்க றங்கூற்றே யாமென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு

கொல்லாது விட்டு விட கொற்றவன் பல்கால் முயன்றும்
பொல்லாருக்கு அஞ்சிப் புகண்றான் கொலை என்பார்
பொல்லார்க்கு அஞ்சிப் பொது நீதியைப் புரட்டி
அல்லாத செய்வார்க்கு அறும் கூற்றியாம் என்பார்.

பொருள்

சிலர், பிலாத்து மன்னன் அவரைக் கொல்லாது விட்டுவிடப் பலதரும் முயன்றும்
கொடிய யூதருக்கு அஞ்சி கொலைத்தண்டனை வித்ததான்' என்பர். சிலர்,
'தீங்கு செய்தோருக்குப் பயந்து பொது நீதியைத் தலைகீழ் செய்தோருக்கு
தருமமே கூற்றுவனாக வந்தமையும்' என்பர்.

23. காட்டிக் கொடுத்தோன்க முத்திலொரு கயிற்றைப்

பூட்டிமன வாதையினாற் பொன்றினனாம் பொல்லாங்கு
சாட்டிக்கொலை புரிசண்டா எர்மனச் சாக்ஷியுந்தம்
பாட்டிற்கி டப்பதென்ன பாவமதி பாவமென்பார்.

பாடற்பிரிப்பு

காட்டிக் கொடுத்தோன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றை
பூட்டி மன அவாதையினால் பொன்றினனாம் பொல்லாங்கு
சாட்டி கொலை புரி சண்டாளர் மனச் சாட்சியும் தம்
பாட்டில் கிடப்பது என்ன பாவம் அதிபாவம் என்பார்.

பொருள்

சிலர், 'அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ் என்பவன் தனது மனத்திலுள்ள
துன்பத்தால் தன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றை மாட்டிக்கொண்டு, இறந்து போனா
னாம். அவ்வாறானால் அநியாயமாகக் குற்றஞ்சாட்டி அவருக்குக் கொலைத்
தண்டனை வழங்கும்படி செய்வித்த பாவிகளின் மனச்சாட்சியும் யாதொரு
உணர்ச்சியும் இன்றி கும்மாயிருப்பதன் காரணம் என்ன? அது பாவத்திலும்
அதிபாவமாகும்' என்றார்கள்.

24. நிந்தனையான் செந்நெருப்பு நெஞ்சைக் கொனுத்திடவும்

நொந்தொருசொற் சொல்லாத நோன்மைநு வித்துணரின்
மைந்தருக்கிச் சாந்தம் வருமோ கேசனெனனுஞ்
சிந்தைசெ ருநருக்குச் சேராத தென்னென்பா? 2009

பாடற்பிரிப்பு

நிந்தனையாம் செம் நெருப்பு நெஞ்சை கொனுத்திடவும்
நொந்து ஒரு சொல் சொல்லாத நோன்மை நுளித்து உணாளின்
மைந்தருக்கு இச் சாந்தம் வருமோ மகேசன் எனும்
சிந்தை செறுநருக்கு சேராது என்ன என்பார்.

பொருள்

சிலர், ‘பழிப்புரை என்னும் கொழுந்துவிடும் நெருப்பு அவர் மனத்தைத் தாக்கி ஏரிக்கவூம் மனம் வருந்தி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாத பொறுமைக் குணத்தைப் பற்றிக் கூர்மையாக யோசித்தால், மனிதருக்கு இவ்வாரான சாந்த குணம் வருமோ? வராது. எனவே இவ்வளவு பொறுமையுடைய அவர் கடவுள் தான் எனும் என்னை அப்பகைவர்களுக்கு உண்டாகாத காரணம் என்னவோ?’ என்பர்.

25. செந்தாம ரைபோற்றி கழும்தி ருவதனம்

2008

அந்தோவ தங்கிய ழகுகுடிபோய தென்பார்
நந்தாக்க ருணை றாத்துளிக்கும் கண்மலர்கள்
சிந்தாகு லம்பொதிந்து தேசிழந்து விட்டதென்பார்.

பாட்டிரியு

செந்தாமரை போல் திகழும் திருவதனம்
அந்தோ வதங்கிய அழகு குடிபோயது என்பார்
நந்தாக் கருணை நறா துளிக்கும் கண் மலர்கள்
சிந்தாகுலம் பொதிந்து தேசு இழந்து விட்டது என்பார்.

பொருள்

சிலர், ‘ஐயோ! செந்தாமரை மலர் போன்று பிரகாசிக்கும் அவர் அழகிய முகம் வாடி, அழகு மெல்ல மெல்ல அழிந்துவிட்டதே’ என்பர். சிலர், ‘குறைவற்ற கருணைத் தேன் சொட்டும் கண்ணாகிய மலர்கள் கவலை நிறைந்தனவாய் ஓளியிழந்து போயினவே’ என்பர்.

26. உன்னதமெய்ஞ் னானமு வந்துகுடி கொண்டதிருச்

சென்னிபுடை யுண்டிரத்தஞ் சிந்துவதோ செவ்விதென்பார்
மன்னுதிரு மேளிமற்றும் வாரடியாற் கன்றிநைந்து
சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார். 2008

பொருள்

உன்னத மெய் ஞானமும் வந்து குடி கொண்ட திருச்
சென்னி புடையுண்டு இரத்தம் சிந்துவதோ செவ்விது என்பார்
மன்னு திருமேளி முற்றும் வார் அடியால் கன்றி னைந்து
சின்னமும் உறல் ஆவதுவோ தெய்வமீமீயா என்பார்.

பொருள்

சிலர், ‘ஓ! தெய்வமே! மேன்மை பொருந்திய மெய்யறிவு விரும்பி வந்து தங்கி இருக்கும் திருத்தலையானது அடிப்பட்டு இரத்தம் சிந்துவதோ? அழகுதான்! என்பர். சிலர், ‘நிலைபெற்ற திருமேளி முழுவதும் வாரால் அடியுண்டு காயப்பட்டு நச்சங்கிச் சிதைக்கப்படலாமா? தெய்வமே!’ என்றார்கள்.

27. பெண்ணீர்மை குன்றாத பெய்வளையா ரிவ்வண்ணம்
புண்ணீருந் தீயிற்பு கைந்தாரு யிர்ப்பொடிப்பக்
கண்ணீரின் துண்பக்க டற்கெல்லை காணாராய்
எண்ணீர் ராய்ச்செல்லு மெம்பெருமான் பின்சென்றார்.

200

பாடற்பிரிப்பு

பெண் நீர்மை குன்றாத பெய்வளையார் இவ் வண்ணம்
புண் ஈரும் தீயில் புகைந்து ஆருயிர் பொடிப்ப
கண் நீரின் துண்பக் கடற்கு எல்லை காணாராய்
எண்ணீர் ஆய்ச் செல்லும் எம் பெருமான் பின் சென்றார்.

பொருள்

பெண்களுக்குரிய தன்மைகளில் குறைவுபடாத வளையல் அணிந்த பெண்கள்,
இவ்வாறாகப் புண்ணிலே நெருப்பு செலுத்தப்பட்டாற்போல துண்புறு அருமை
யான உயிர் பதைபதைத்தனர். கண்ணீர் விடுவதற்குக் காரணமான துண்பக்
கடலினது எல்லையைக் காணமுடியாதவர்களாயினர். அவர்கள், எண்ணித்
துதிக்கப்படும் தன்மைகள் வாய்ந்த, துண்புறு வழிநடந்த, எம்பெருமான் பின்னே
சென்றார்கள்.

28. மைத்தடங்கண் ணீர்சொரிய வாய்விட்ட முதரற்றிச்
சித்தமு டைந்துதொ டர்ந்துவரு சேயிழையார்
பத்திமையுஞ் சிந்தைப் பருவரலுங் கண்டிரங்கி
உத்தமசற் போதவு பசாந்த ரீதுரைப்பார்.

பாடற்பிரிப்பு

மை தடம் கண்ணீர் சொரிய வாய்விட்டு அழுது அரற்றிச்
சித்தம் உடைந்து தொடர்ந்து வரு சேய் இழையார்
பத்திமையும் சிந்தைப் பருவரலுங் கண்டு இரங்கி
உத்தம சற்போத உபசாந்தர் ஈது உரைப்பார்.

பொருள்

மைதீட்டப்பட்ட அழகிய அகன்ற கண்களினின்றும் கண்ணீர் சிந்தி, வாய்விட்டு
அழுது புலம்பி, மனம் வருந்தி, தம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்ற பெண்களது
பக்தியையும் மனக்கவலையையும் கண்டு இரக்கமடைந்து, சிறந்த நற்
போதனைகள் செய்கின்ற சாந்த குணத்தவரான எம்பெருமான் பின்வருமாறு
சொல்கிறார்.

29. ‘எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே
துரிசறமற் றும்பொருட்டுஞ் சுதர்பொருட்டுங் கலுழ்ந்திடுமின்
வரிசெபெறு மகப்பெறாம லடிகள்பாக் கியிரெண்ணா
உரைசெறியத் தருநாளிங் குளதாமென் பதையுணர்ந்தே.’

பாடற்பிரிப்பு

'எருசலேம் புத்திரிகாள் என் பொருட்டு கலுழுதே
தூரிசுதமற்று உம்பொருட்டும் உம்சுதர்பொருட்டும் கலுழுந்திடுமின்
வரிசை பெறு மகப்பெறா மலடிகள் பாக்கியர் என்னோ
உரை செறியத் தருநாள் இங்கு உளதாம் என்பனது உணர்ந்தே'

பொருள்

'எருசலேம் நகரப் பெண்களே! புத்திரரைப் பெறாத மலடிகள் பாக்கியம் செய்தவர்கள் என்று கூறத்தக்க காலம் இங்கு உண்டாகும் என்பதனை நீங்கள் உணர்ந்து, எனக்காக நீங்கள் அழாமல் உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளை களுக்காகவும் நீங்கள் அழுங்கள்' என்றார்.

30. 'அன்புக விடமரிதா யவரவரே துயர்விஞ்சிக்
குன்றுகளே மலைக்குலமே யெமைழுடிக் கொள்ளுதிரால்
என்றுரைப்பர் பசுமரத்துக் கிதுசெய்வா ரெணிலந்தோ
தொன்றுலர்ந்து படுமரத்துக் கெதுசெய்யார் துணிவொன்றி'

பாடற்பிரிப்பு

'அன்பு புகவிடம் அரிதாய் அவரவரே துயர் விஞ்சிக்
குன்றுகளே மலைக் குலமே எனை மூடிக் கொள்ளுதிர் ஆல்
என்று உரைப்பர் பசுமரத்துக்கு இது செய்வார் எனில் அந்தோ
தொன்று உலர்ந்து படு மரத்துக்கு எது செய்யார் துணிவொன்றி'

பொருள்

"அந்தக் காலத்திலே அடைக்கலம் புகுவதற்கு இடமில்லாமல் அவர் துயர் மிகுந்து, 'குன்றுகளே, மலைக்கூட்டங்களே, எங்களை மூடிக்கொள்ளுங்கள்' என்று மனம் வெறுத்துச் சொல்வார்கள். பச்சை மரத்திற்கே அவர்கள் இவைகளைச் செய்வார்களானால் ஐயகோ! வெகுகாலமாகக் காய்ந்து பட்டு நிற்கும் மரத்திற்கு துணிவோடு எதைத்தான் செய்யமாட்டார்கள்."

குமரகுருபரர் பாடல்கள்

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

நாயக்கர் காலத்திலே பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தம் பெருமளவில் புனையப்பட்டது. பிரபந்த வகைகளிலே பிள்ளைத்தமிழும் ஒன்றாகும். இது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகைப்பட்டும்.

காப்புப்பருவம், செங்கீரைப்பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம், வருகைப்பருவம், அம்புலிப்பருவம் ஆகிய ஏழு பருவங்களும் இப்பிள்ளைத் தமிழ்களுக்குப் பொதுவானவை. பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழின் இறுதி மூன்று பருவங்கள் அம்மானைப்பருவம், நீராடற்பருவம், ஊஞ்சற் பருவம் என்பனவாகும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழின் இறுதி மூன்று பருவங்கள் சிறுபறைப்பருவம், சிற்றில்பருவம், சிறுதேற்பருவம் என்பனவாகும்.

குமரகுருபரர்

குமரகுருபரர் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள திருவைகுண்டத்தில் தோண்றினார். செந்தூர்முருகன் அருளால் ஜந்து வயதில் பேசும்திறன் பெற்றார். இவர் செந்தமிழும் சைவமும் தழைக்க பெரும் தொண்டாற்றிய தெய்வீகப் பெருந்தகையாளர். திருக்கோயில்கள் தோறும் சென்று குமரகுருபரர் பாடியருளிய தெய்வீக நூல்கள் காலத்தை வென்று நிற்கும் காவியப்பெருமை பெற்றவையாகும். ‘மதுரை மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ்’ மதுரையில் பாண்டிய நாட்டை ஆண்ட திருமலை நாயக்கர் வாயிலாக மீனாட்சியம்மையார் முன்னர் அரங்கேற்றம் செய்யப்பெற்ற பெருமைக்கு உரியது. திருச்செந்தூர் முதல் இமயம் வரை நடந்து பயணம் புரிந்து சைவத்தையும் தமிழையும் பரப்பிய தமிழ்த் திருமகனார் குமரகுருபரர். இவர் காசியில் இறைவன் திருவடி நிழலை எய்தினார்.

அம்புவிலிப் பருவம்

மீனாட்சியம்மையின் பெருமைகளைப் பெரிதும் புராணங்களின் அடிப்படையிலும் கடவுள் தத்துவங்களின் அடிப்படையிலும் குமரகுருபரர் பொதிந்து வைத்துள்ளார். இவருடைய தமிழறிவையும் தமிழ்ப்பற்றையும் மட்டுமல்லாது, இவருடைய வடமொழிப் புலமையையும் இந்நால் வாயிலாக அறிய முடியும். பாடப்பகுதியாக அம்புவிலிப்பருவம் அமைந்துள்ளது. இதில் மீனாட்சியம்மை

யின் சிறப்பும், சந்திரனை மீனாட்சியுடன் விளையாட வருமாறு அழைத்தலும் இடம்பெறுகின்றது.

1. கண்டுபடு குதலைப் பசுங்கிளி யிவட்கொரு
 கலாபேத மென்னின்னைக்
 கலைமறைகள் முறையிடுவ கண்டோ வலாதொன்
 கலாநிதி யெனத் தெரிந்தோ
 வண்டுபடு தெரியற் றிருத்தாதை யார்மரபின்
 வழிமுத லெனக்குறித்தோ
 வளர்சடை முடிக்கெந்தை தண்ணூறுங் கண்ணியா
 வைத்தது கடைப்பிடித்தோ
 குண்டுபடு பாற்கடல் வருந்திருச் சேடியோடு
 கூடப் பிறந்தோர்ந்தோ
 கோமாட்டி யிவணின்னை வம்மெனக் கொம்மெனக்
 கூவிடப் பெற்றாயுனக்கு
 அண்டுபடு சீரிதன்றாதலா விவஞ்சன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

பாடற்பிரிய்பு

கண்டுபடு குதலை பசுங்கிளி இவளுக்கு ஒரு
 கலாபீதம் என்ன நின்னை
 கலைமறைகள் முறையிடுவது கண்டோ அலாது ஓன்
 கலாநிதி எனத் தெரிந்தோ
 வண்டு படு தெரியல் திரு தாதையார் மரபின்
 வழி முதல் எனக் குறித்தோ
 வளர் சடைமுடிக்கு எந்தை தண் நறுங் கண்ணியாய்
 வைத்தது கடைப்பிடித்தோ
 குண்டுபடு பாற்கடல் வரும் திருச் சேடியோடு
 கூடப் பிறந்தது ஓர்ந்தோ
 கோமாட்டி இவள் நின்னை வம் என கொம் என
 கூவிடப் பெற்றாய் உனக்கு
 அண்டுபடு சீர் இது அன்று ஆதலால் இவளுடன்
 அம்பலி ஆடவாவே
 ஆணிப்பொன் வில்லி புணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

பொருள்

கற்கண்டைப் போல் மழலைச் சொற்கள் பேசகின்ற பச்சைக்கிளியாகிய இவருக்கு, ஒரு கலைவேறுபாடு என்று உன்னைக் கலைகளைக் கொண்ட வேதங்கள் முறையிடுவதனைப் பார்த்தோ அல்லது ஒளிபொருந்திய கலைச் செல்வம் எனத் தேர்ந்தெடுத்தோ வண்டுகள் உள்ள மாலையணிந்த அழகிய தந்தையாராகிய மலைத்துவசன் பரம்பரையின் முதல்வன் எனக் கருதியோ வளரும் சடைமுடிக்கு என் தந்தையாகிய சிவபிரான் குளிர்ந்த, மணமுள்ள மாலையாகக் கொண்டிருப்பதை என்னியோ, ஆழமான பாற்கடலில் தோன்றிய திருமகளாகிய நின்தோழியுடன் பிறந்ததை ஆய்ந்தோ தலைவியாகிய இவள் உன்னை விரைந்து வருவாயாக எனக் கூவி அழைக்கப்பெற்றாய். உனக்குச் சேரக்கூடிய சிறப்பு இது இல்லை. ஆகவே, நிலவே இச்சிறுமியுடன் விளையாட வருக! உயரிய ஆணிப்பொன்மலையாகிய மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவனுடன் சுடிய மாணிக்கவல்லியுடன், நிலவே விளையாட வருவாயாக!

அரும்பது விளக்கக்

கண்டு - கற்கண்டு, கலாபேதம் - வேறுவேறான பல கலைகள், சந்திரனின் வளர்ச்சி (கலை) வேறுபாடு, தெரியல் - மாலை, வம்மீன - வருகவென, கொம்மீன - விரைவாக

2. குலத்தோடு தெய்வக் குழாம்பிழிந் தூற்றிக்

குடித்துச் சுவைத்துமிழ்ந்த
கோதென்று மழல்விடங் கொப்புளிக் கின்றவிரு
கோளினுச் சிட்டமென்றும்

கலைத்தோடு முடிக் களங்கம் பொதிந்திட்ட
கயரோகி யென்றுமொருநாள்
கண்கொண்டு பார்க்கவுங் கடவுதன் றெனவும்
கடற்புவி யெடுத்திகழவின்

புல்ததோடு முடுமீன் கணத்தோடு மோடுநின்
போல்வார்க்கு மாபாதகம்
போக்குமித் தலமலது புகவில்லை காண்மிசைப்
பொங்குபுனல் கற்பகக்காடு

அலைத்தோடு வைகைத் துறைப்படி மடப்பிடி யொடு
அம்புல் யாடவாவே
ஆணிப்பொன் வில்லிப்புனர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புல் யாடவாவே.

பாடற்பிரியு

குலத்தோடு தெய்வக் குழாம் பிழிந்து ஊற்றிக்
குடித்துச் சுவைத்து உமிழுந்த

கோது என்றும் அழல் விடம் கொப்புளிக்கின்ற இரு
கோளின் உச்சிட்டம் என்றும்

கலைத்தோடு மூடிக் களங்கம் பொதிந்திட்ட
கயிராகி என்றும் ஒருநாள்
கண்கொண்டு பார்க்கவும் கடவுது என்று எனவும்
கடல் புவி எடுத்து இகழி விண்

புலத்தொடு உடுமீன் கணத்தோடு ஓடும் நின்
போல்வார்க்கு மார் பாதகம்
போக்கும் இத் தலம் அலது புகலில்லை காண் மிசை
பொங்கு புனல் கற்பகக் காடு

அலைத்து ஓடு வைகைத் துறைப்படி மடப்பிடியொடு
அம்புலி ஆட வாவே
ஆணிப் பொன் வில்லி புணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புலி ஆட வாவே.

பொருள்

இனத்துடன் தேவர்களின் கூட்டம் பிழிந்து ஊற்றி அருந்தித் துப்பிய சக்கை
எனவும், தீ போன்ற நஞ்சு கக்குகின்ற கரிய கோளாகிய இராகு என்னும்
பாம்பின் எச்சில் என்னும் இலைகளால் மூடிவைக்கப்பெற்ற காசநோயாளி
எனவும், ஒருநாள் கண்களைக் கொண்டு பார்ப்பதற்கும் கூடாது என்று கடலால்
குழப் பெற்றுள்ள உலகத்தார் எடுத்துச்சொல்லிப் பழிக்கவும், ஆகாயத்தில்
ஒடுகின்ற மேகங்களோடும் நட்சத்திரக்கூட்டங்களோடும் உன்னைப் போன்ற
வர்களுக்கு பெரிய பாவங்களைக் களைகின்ற இப் புண்ணியத்தலம் அல்லாது
வேறு புகலிடம் இல்லை. மேலே மிகுகின்ற வெள்ள நீர் கற்பகக் காட்டைத்
துன்புறுத்தி ஒடுகின்ற வைகைத்துறையில் குளிக்கின்ற மென்மையான
பெண்யானையோடு நிலவே! விளையாட வருவாயாக! ஆணிப்பொன் மலை
யாகிய மேருமலையை வில்லாக்கக்கொண்ட சிவபெருமானைச் சேர்ந்த
மாணிக்கவல்லியுடன் நிலவே! விளையாட வருக!

அரும்பது விளக்கம்

தெய்வைக்குழாம் - தேவர்கூட்டம், அழல்விடம் - வெம்மையான நஞ்சு, உச்சிட்டம்
- எச்சில், விண் + புலம் - விட்புலம், வானம், உடுமீன் - நட்சத்திரம், புகல் -
அடைக்கல இடம், கற்பகக்காடு - பயன்மரங்கள் நிறைந்த சோலை

3. கீற்றுமதி யென்னிலவு தோற்றுப்பு வத்திலொளி

கிளர்ந்துதற் செவ்விவவ்விக்
கெண்டைத் தடங்கணா ரெருவிட் டிறைஞ்சுக்
கிடற்றது முடைந்தமுதம்விண்டு

ஊற்றுபுது வெண்கலை யுடுத்துமுழு மதியென
உதித்தவம் யத்துமெம்
ஒன்முகத் தொழுகுதிரு வழகைக் கவர்ந்துகொண்
டோடினது நிற்கமற்றை

மாற்றவ ளொடும்கேள்வர் மெளாலியி லுறைந்ததும்
மறைத்துனை யழைத்தபொழுதே
மற்றிவள் பெருங்கருணை சொற்றிடக் கடவதோ
மன்முழுதும் விம்முபுயம்வைத்து

ஆற்றுமுடி யரசுத்தவு மரசிளங் குமரியுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

பாடற்பிரிப்பு

கீற்று மதி என நிலவு தோற்று பருவத்தில் ஓளி
கிளார் நுதல் செவ்வி வல்வி
கெண்ணை தடம் கணார் எரு இட்டு இறைஞ்ச
கிடந்து அது உடைந்து அமுதம் விண்ணு
ஊற்று புது வெண்கலை உடுத்து மழு மதி என
உதித்த அமயத்து அம்மை
ஒன்முகத்து ஒழுகு திரு அழைகை கவர்ந்து கொண்டு
வூடினது நிற்க மற்றை
மாற்றவ ளொடும் கேள்வர் மெளாலியில் உறைந்ததும்
மறைத்து உளை அழைத்த பொழுதே
மற்று இவள் பெருங்கருணை சொல் திடக் கடவதோ
மன் முழுதும் விம்மு புயம் வைத்து

ஆற்று முடி அரசுத்தவும் அரசிளங் குமரி உடன்
அம்புலி ஆட வாவே
ஆணிப் பொன் வில்லி புணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புலி ஆட வாவே.

பொருள்

இளம்பிறை என நிலாத் தோன்றுகின்ற நேரத்தில் ஓளிநிறைந்த நெற்றியின்
அழைகத் திருடி, கெண்ணை மீன்கள் போன்ற பெரிய கண்களையுடைய மகளிர்
எருவையிட்டு வழிபடுமாறு கிடைத்ததும், அமுதம் வெளிவந்து உடைந்து
ஊற்றுவதனால், புதிய வெண்ணிற ஆடை அணிந்து முழுநிலவு என்னும்படி
உதயமான நேரத்திலும், அம்மையின் ஓளிமுகத்திலிருந்து சொரிகின்ற திரு

அழகினைத் திருடிக்கொண்டு ஒடியதும் அல்லாமல், பகையாகிய சக்களத்திப் பெண் கங்கையோடு கணவர் சிவபிரானின் தலைமுடியில் வசிப்பதையும் மறந்து உன்னைக் கூப்பிட்ட போதே இவஞ்ஞடைய (மீனாட்சியம்மையினுடைய) பெரிய அருட்தன்மையைப் பற்றிச் சொல்லவும் முடியுமோ! உலகம் முழுவதும் பருத்த தன் தோளில் வைத்து ஏந்தும் முடியரசனான மலயத்துவச பாண்டியன் ஈன்ற இளவரசியாகிய குமரிப்பெண்ணுடன் நிலவே! விளையாட வருக! ஆணிப்பொன்மலையாகிய மேருமலையை வில்லாக்ககொண்ட சிவபெரு மானைச் சேர்ந்த மாணிக்க வல்லியுடன் நிலவே விளையாட வருக!

அரும்பது விளக்கம்

கீற்றுமதி இளம் பாறை கிளர்ந்துதல் - ஓளிபொருந்திய நெற்றி, கெண்டைத் தடம் கண் - கெண்டைமீன் போல பெரிய கண், வெண்கலை - வெண்ணிற் ஆடை, கேள்வர் - பகை, மெளவி - தலை

4. விண்டலம் பொலியப் பொலிந்திடுதி யேலுனது

வெம்பணிப் பகைவிழங்கி

விக்கிடக் கக்கிடத் தொக்கிடர்ப் படுதிவெயில்
விரியுஞ் சுடர்ப்பருதியின்

மண்டலம் புக்களை இருத்தியெனி னாள்ளொளி

மழுங்கிட வழுங்கிடுதிபொன்

வளர்சடைக் காட்டெந்தை வைத்திடப் பெறுதியேல்
மாசனைஞ் சுற்றவச்சம்

கொண்டுகண் டுஞ்சா திருப்பது மருப்பொங்கு

கோதையிவள் சீற்றிகளின்

குடர்குழம் பிடவே குமைப்பதும் பெறுதியெங்

கோமாட்டி பாலடைந்தால்

அண்டபகி ரண்டமு மகண்டமும் பெறுதியால்

அம்புலீ யாடவாவே

ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்

அம்புலீ யாடவாவே.

பாடற்பிரியு

விண்டலம் பொலியப் பொலிந்திடுதியேல் உனது

வெம்பணிப் பகை விழங்கி

விக்கிடக் கக்கிட தொக்கு இடர்ப் படுதி வெயில்

விரியும் சுடர்ப் பருதியின்

மண்டலம் புக்களை இருத்தி எனின் ஆள் ஓளி

மழுங்கிட அழுங்கிடுதி பொன்

வளர்ச்சைக் காட்டு எந்தை வைத்திடப் பெறுதியேல்
மாச்சனம் சுற்ற அச்சம்

கொண்டு கண் துஞ்சாது இருப்பது மருப்பு ஒருங்கு
கோதை இவள் சீற்றிகள் நின்
குடர் குழம்பிடவே குமைப்பதும் பெறுதி எம்
கோமாட்டி பால் அடைந்தால்

அண்ட பகிரண்டமும் அகண்டமும் பெறுதியால்
அம்புவி ஆட வாலே
ஆணிப் பொன் வில்லி புணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புவி ஆட வாலே.

பொருள்

வானிடம் சிறக்க அழகுடன் விளங்குவாயேயானால் உன்னுடைய கொடிய
பாம்பாகிய பகை விழுங்கி விக்கிடவும், கக்கிடவும் கலந்து துண்பம் அடைவாய்.
வெயில் பரவும் ஓளிச்சுடர்களையுடைய சூரிய மண்டலத்தில் புகுந்து இருப்பாய்
எனில் உன் அழகிய ஓளி குறையவும் அழுவாய், பொன் மேல் உயர்ந்த
சடையாகிய காட்டில் எம் தந்தையாகிய சிவபிரான் வைத்திருக்கப் பெறுவாயே
யானால், பாம்பு சுற்றுவதனால் அஞ்சி உறங்காமல் இருப்பதும், வாசனை
மிகுந்த கூந்தலை உடைய இவளுடைய சிறிய பாதங்கள் உன்னுடைய குடல்
கலக்கம் அடையும்படி மிதிக்கப்பெறுவாய். எம்முடைய தலைவியிடம் வந்தால்,
அண்டங்களைக் கொண்ட பேரண்டமும் எல்லாமும் பெறுவாய் நிலவே!
விளையாட வருவாயாக! ஆணிப்பொன்மலையாகிய மேரு மலையை
வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானைச் சேர்ந்த மாணிக்கவல்லி யுடன் நிலவே!
ஆட வருவாயாக!

அரும்பத விளக்கம்

வெம்பணிப்பகை - கொடிய பாம்பாகிய பகை. அடர்பருதி - ஓளிக்கத்திர்களை
உடைய சூரியன், மாச்சனம் - பாம்பு துஞ்சாது - உறங்காது குடர் - குடல்

திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சி வசந்தவல்லி பந்தழத்தல்

குறவுஞ்சி என்பது சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. குறவுஞ்சி என்பது குறப் பெண்ணையே குறிப்பதாகும். தமிழிலே தோன்றிய குறவுஞ்சிகளுள் திரிகூட்டராசப்பகவிராயரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சியே தலை சிறந்ததாக கருதப்படுகின்றது. 18ம் நூற்றாண்டில் இந்நால் இயற்றப்பட்டது. தெய்வம் அல்லது தலைவன் வீதிவழியே உலாவருவதை ஏழுபருவ மகசிரியும் கண்டு அவன்மீது மயங்கி நிற்பதனைக் கூறி, சகலநலனும் பொருந்திய தலைவி ஒருத்தி தலைவனைக் காதலிப்பாள். தலைவனோ எவருக்கும் எட்டா முறையில் தன் இட்டதை அடைந்துவிடுவான். இதன் பின்னர், தலைவியின் தவிப்பும், தோழியைத் தூதனுப்பதலும், குறத்தி வந்து குறி சொல்லுதலும், தலைவனின் சிறப்பினை வாழ்த்துதலும் என்பவற்றுடன் முடிவுறும்.

திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சி, திருக்குற்றாலம் என்னும் தலத்திலே எழுந் தருளி இருக்கின்ற திருக்குற்றாலநாதருடைய புகழ் பாடுவதைப் பிரதான நோக்கமாக கொண்டது. வீதிவழியாக உலா வருகின்ற திருக்குற்றால நாதரைக் கண்டு, குறத்தலைவியாகிய வசந்தவல்லி காதல் கொள்ளுதலும், தோழியைத் தூது விடல், குறிசொல்லுதல், தலைவன் புகழ்பாடல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டிருந்தாலும் இப்பாடல் பகுதியில் வசந்தவல்லி பந்தாடும் காட்சியே இடம்பெற்றுள்ளது.

வசந்தவல்லி பந்தழத்தல்

இராகம் : ஸெரவி

தாளம் : சாடு

கண்ணிகள்

1. செங்கையில் வண்டு கலின்கவின் என்று

செயம்செயம் என்றாட

இடை

சங்கதம் என்று சிலம்பு புலம்பொடு தண்டை

கலந்தாட

இரு

கொங்கை கொடும்பகை வென்றனம் என்று

குழைந்து குழைந்தாட

மலர்ப்

பௌங்கொடி நங்கை வசந்த சவுந்தரி

பந்து

பயின்றனளே.

பொருள்

சிவந்த கைகளிலுள்ள வளைகள் ‘கலீர் கலீர்’ என்றும் ‘செய செய’ என்றும் ஒலிப்பன்னோலா ஓலித்து அசைந்து கொண்டிருக்கவும், இடையானது இருக்கின்றதோ இல்லையோ என்று சந்தேகம் கொள்ளும் அளவிற்குத் தோன்றவும், சீலம்பின் ஒலியுடன் தண்டையின் ஒலியும் சேர்ந்து இனிது இசைக்கவும், கொங்கைகள் தமது பகையான பந்துகளை வென்றுவிட்டோம் என்று மகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து ஆடுவும், மலர்களைக் கொண்டு விளங்கும் பகுங்கொடி போன்ற வசந்தவல்லி பந்து விளையாடி மகிழ்ந்தாள்.

அரும்பது விளக்கம்

வண்டு - வளையல், சங்கதம் - சந்தேகம், குழைதல் - நெகிழ்தல், புலம்பு - ஓலி, பைங்கொடி - பகுமை + கொடி: பசிய கொடி போன்றவள், சவுந்தரி - அழகுடையவள்

2. பொங்கு கணங்குழை மண்டிய கெண்டை

புரண்டு	புரண்டாடக்
குழல் மங்குவின் வண்டு கலைந்தது கண்டு மதன் சிலை	
வண்டோட	இனி
இங்கிது கண்டுல கென்படும் என்படும் என்றிடை	
திண்டாட	மலர்ப்
பங்கய மங்கை வசந்த சவுந்தரி	
பந்து	பயின்றனளே.

பொருள்

கனம்கொண்ட காதனிகள் கெண்டை மீனைப் போன்ற கண்கள் மீது புரண்டு புரண்டு ஆடுவும், மேகத்தையொத்த கூந்தலில் இருந்தும் வண்டுகள் கலைந்து போகவும், இதைக் கண்டு மன்மதனின் கரும்புவில்லின் நாணாகிய வண்டு களும் பறந்து உடன் செல்லவும், இவற்றையெல்லாம் பார்த்து, இனி இந்த உலகமானது என்ன பாடுபடுமோ என்ற கவலையால் இடையானது துவண்டு நடுங்கிப் போக, செந்தாமறை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் போன்ற மங்கையாம் வசந்தவல்லி பந்து விளையாடலானாள்.

அரும்பது விளக்கம்

குழை - காதனி, குழல் - கூந்தல், மங்குல் - மேகம், மதன் - மன்மதன், சிலை - வில், பங்கயமங்கை - திருமகள், இலக்குமி

3. சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு

தோள்வளை நின்றாடப்	புளை
பாடக முஞ்சிறு பாதமும் துங்கொரு பாவளை	
கொண்டாட	நய

நாடகம் ஆடிய தோகை மயிலென நன்னகர்

வீதியிலே

ஆடக வல்லி வசந்த ஓய்யாரி

அடர்ந்து பந்து)

அணி

ஆடினளே.

பொருள்

குடகம் என்னும் வளையணிந்த முன் கைகளில் உள்ள சங்கினாலான வளைகளுடன் தோள்வளைகளும் சேர்ந்து ஆடவும், கால்களில் அணிந்துள்ள கொலுகுகளும் தண்டைகளும் அந்தக் கால்களில் ஒரு பாவனையாக மேலெழுந்தும் சீழ்வருவதுமாக ஆடவும் நல்ல இனிய நடன விருந்து படைக்கும் தோகை மயில் போன்று திருக்குற்றால் நகரத்து வீதியிலே பொன்னாலான கொடி போன்ற வசந்தவல்லி பந்து விளையாடினாள்.

அரும்பது விளக்கம்

புளைதல் - அணிதல், பாவனை - ஒத்ததன்மை, ஆடகம் - பொன்

4. இந்திரை யோஇவள் சுந்தரியோ தெய்வ

ரம்பையோ மோகினியோ

மன

முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர முந்திய

தோ வெனவே

உயர்

சுந்திர சூடர் குறும்பல வீசுரர் சங்கணி

வீதியிலே

மனிப்

பைந்தொடி நாரி வசந்தஞ்சய யாரிபொற்

பந்துகொண்

டாடினளே.

பொருள்

இவள் திருமகளோ? சுந்தரியாம் இரத்தேவியோ? தெய்வப் பெண்ணான அரும்பையோ? மோகினியோ? என்றெல்லாம் காண்போர் வியப்பறும்வண்ணம் இவள் மனம் முன் சென்றதோ, இவள் கண்கள் முன் சென்றனவோ என்றெல்லாம் என்னும்படி, பிறையைத் தலையில் சூடி, சிறிய பலாமரத்தடியில் எழுந்தருளிய குற்றாலநாதரும் அவருடன் சேர்ந்தவர்களும் அழகு செய்கின்ற குற்றால் நகரத்து வீதியிலே பச்சை நிறங் கொண்ட வளையணிந்த வசந்தவல்லி என்னும் ஓய்யாரி அழகிய பந்தடித்து விளையாடினாளே.

அரும்பது விளக்கம்

இந்திரை - திருமகள், சுந்தரி - அழகு, இங்கே இரதி, சூடர் - சூடியவர், சங்கணி - சங்கம் + அணி: அடியார் கூட்டம், நாரி - அழகிய பெண்

இராம நாடகக் கீர்த்தனைகள்

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்

கீர்த்தனை என்பது இராக தாளங்களுடன் பாடப்படுவது ஆகும். இது பொதுவாக, பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கும். கி.பி. 16ஆம் நாற்றாண்டில் கீர்த்தனைகள் தோற்றும் பெற்றதாகக் கருதப்படுகின்றது. முத்துக்தாண்டவர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட கீர்த்தனைகளே காலத்தால் முந்தியதாகக் கருதப்படுகின்றது. கீர்த்தனை வடிவமானது தெலுங்கில் இருந்தே தமிழுக்கு வந்ததாக அறிய முடிகின்றது. இராமநாடகக்கீர்த்தனை அருணாசலக் கவிராயர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. கீர்த்தனைகளுள் இது சிறந்ததொன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

அருணாசலக் கவிராயர் இராமநாடகக் கதையிலே கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக அதனை மக்கள் மத்தியிலே செல்வாக்குப் பெறச் செய்யும் நோக்கில் சாதாரண மக்களும் இலகுவான் முறையில் அதனை விளங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், அதனைப் பறப்ப எண்ணி நாடகப் பாங்கில் கீர்த்தனை வடிவில் பாடினார். பிற்காலத்தில் தோன்றிய கவிஞர்கள்கூட சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் பறப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கில் கீர்த்தனை முறைகளைக் கையாண்டதன்மூலம் மக்கள் மத்தியில் கீர்த்தனைகளுக்கு இருந்த செல்வாக்கினைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்

இங்கு கொடுக்கப்பட்ட பாடற்பகுதியில் இராவணனின் வீரம், அதிகாரம், ஆணவச் செருக்கு, சீதைமீது கொண்ட ஆழந்த அண்பு என்பன புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இந்திரஜித்து அனுமானைக் கட்டிக்கொண்டு போய் இராவணன் முன்னிலையில் நிறுத்தியுள்ள காட்சி இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

விருத்தம்

முனைசேர் அரக்கர் இவ்வாறு முறையிட்

டலறச் சேனைக்ரந்தி

இளமாய் வளைக்க மலைபோல இலங்கை

யழித்த குரங்கிதென்றே

அனுமான் தனைக்கொண் டிந்திரசித்தன்
அங்கேவிட எங்கே என்று
புனைமா முடிராவணன் கண்டு பொரிந்தான்
கொலுவில் இருந்தானே.

பொருள்

அரக்கர்கள் எல்லோரும் வந்து அனுமான் இலங்கையை அழிப்பதாக முறை யிட்டனர். உடனே, இந்திரஜித் அனுமானை வளைத்துப்பிடித்து, இராவணன் சபையில் இராவணன் முன்னிலையில் கொண்டுவந்து விட்டவுடன், அவன் மிக்ககோபங்கொண்டு, சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தான்.

தரு : அசாவேரி ராகம்

அடதாள சாபு

பல்லவி

வீரகுரராவணன் கொலுவீற்றிருந்தானே

அனுபல்லவி

பேராதரத்தினசிங்கா	சனம்மேலே சொர்ண
பீடத்தில் மெநாக	மலைபோலே துண்ண
சாருதயம் சேர்பத்து	குரியர்கள் என்ன
தலைபத்திலும் பத்து	மகுடங்கள் மின்ன (வீர)

பொருள்

நிலையொத்த அரியணையிலே, இரத்தினங்களெல்லாம் பதிக்கப்பட்ட பொன்னாலான ஆசனத்தில் கருமலைபோல விளங்கி, குரியன் உதிப்பது போல பத்துத் தலையிலும் பத்துக்கிரீடங்கள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்க சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தான்.

சரணங்கள்

1. நடமாடும் ரம்பையும் ஊர்வசியும் அபி
நயங்காட்டி மயில்போலு லாவ
கடல்போலே மேள தாளங்கள் அண்ட தாவ
கடாகம் மட்டும் சென்று கூவ
அட்டா இந்திராவாடா சந்திராவாடா என் ரவசரக் காரர்கள் கூவ
வடவாக்கினி ஆன விரகாக்கினி தீர வந்து மேகம் பளிந்த தூவ
சுடர்மணி மண்டபம் அண்ட கூடம் அதைத் தொடவே தொடைநடுங்கி அசரர் எல்லாம் நெடுமூச்சவிடவே முடிகளோடு முடிமோதி அடியினை புண்படவே மூவுகத் துள்ளோரும் சேவடி கும்பிடவே (வீர)

பொருள்

நடனமாடும் ரம்பையும், ஊர்வசியும் மயிலைப்போல் அபிநயம் காட்டி உலவித் திரிய, அதிகமான மேளதாளம் ஒன்றுசேர்ந்து ஒலிக்கின்ற ஒலி, எல்லா இடங்களிலும் மழுங்க, ஆஸ்காஸ்கே அவசரமாக ஒடித்திரிபவர்கள், ‘இந்திரனே வாடா’, ‘சந்திரனே வாடா’ (தேவர்களை அரக்கர்கள் மதியாமை) என்று சத்தமிட்டு அழைக்க இராவணனின் வடவாக்கினி (ஊழித்தீ) போன்ற காமத் தீயினை அடக்க மேகமானது பனிநீரைச் சிந்த, ஒளிவீசுகின்ற அழகிய மணிகள் கொண்டு கட்டப்பெற்ற மண்டபங்கள் விண்ணைத் தொட, தொடைகள் நடுங்கிய அகரர்களைல்லாம் பயந்து பெருமூச்சவிட, மூவுலக அரசர்களும் இராவணனுடைய பாதத்திலே வீழ்ந்து வணங்குவதால் பாதம் நோவற்றுத் தக்கதாக அரியணையில் வீற்றிருந்தான்.

2. எப்போ தென்று முகம் திரும்பியவர்க் கெல்லாம்

இருஷிகள் வந்து தலை நீட்ட

தப்பா எட்டானைக் கொம் பொடிந்தது பதினாறு

சந்திரன்போல மார்பிலே காட்ட

வைப்பாகிய நாக ராசாக்கள் மாணிக்க

மாலை கொண்டடி மேலே குட்ட

வெப்பான தூர்முகன் முதல் ஆன மந்திரிகள்

வினைய யோசனைகள் பா ராட்ட

முப்பது முக்கோடி தேவருங் கொண்டாட

முதல் ஆன தும்புரு நாரதர் கீதம்பாட

கற்பகமென் மலர்மாரி குப்பைகள் போல போட

கட்டியம்சொல் லோசைதிசை எட்டிலும் மேலே ஓட (வீர)

பொருள்

முனிவர்களைல்லாம் எப்போது, என்ன நடக்குமோ என்று தலைநீடிடிப் பார்க்க, எட்டுத்திக்கு யானைகளின் கொம்புகளும் மார்பிலே முறிந்து பதினாறு சந்திரன் போல விளங்க, நாகராஜாக்கள் மாணிக்கமாலைகளைக் கொண்டுவந்து, தன் பாதங்களிலே குட்ட, கொடிய தூர்முகன் போன்ற மந்திரிகள் ஆலோசனை கூறி வாழ்த்த, எல்லாத் தேவர்களும் மகிழ்ந்து கொண்டாட, தும்புரு நாரதர் கீதம் பாட, கற்பக மரமானது அழகிய மென்மலர்களைத் தூவ, கட்டியம் கூறும் ஒலியானது எட்டுத்திக்கும் ஒலிக்க இராவணன் அரியணையில் வீற்றிருந்தான்.

3. இனமாம் மேகங்கள் புகைபோல ஒதுங்கிக் கொன்

திரைச்சல் இடாமலே சூச

புனை மாழுகலட்சமி கரம் துடைப்பார் போலப்

பூவையர் கவரிகள் வீச

எனை நாடினான் எனைப்பார்த்தான் வார்த்தை சொன்னான்

என்றியக்கியர் சந்தோஷம் பேச

தினமும் ஊழியத்துக்கு வரும் தெய்வப் பெண்களாக
 சிறுக்கியர் போல் அரக்கியர் ஏசு
 முனைப்பெரும் அட்சதன் வீழ்ந்த மனவேதனை கூடி
 முத்தமகன் செபித்து வந்த கீர்த்தியைக் கொண்டாடி
 அனுமான் வருகிற வார்த்தை தனையேநாடி
 அடிக்கடி சீதையை எண்ணித் துடித்துடன் மனம்வாடி

(வீர)

பொருள்

மேகக் கூட்டங்களெல்லாம் வெட்கப்பட்டு இரைச்சல் போடாமல் புகைபோலக் கரைந்துசெல்ல, அழகிய பெண்கள் மெதுவாகச் சாமரை வீச, இயக்கியர் எல்லாம் என்னை விரும்பினான், என்னைப் பார்த்தான், என்னோடு பேசினான் என்று மகிழ்ச்சியோடு தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொள்ள, தினமும் பணிவிடை செய்ய வரும் தேவமகளினர அரக்கியர் ஏவ, முத்த மகனான இந்திரஜித்து அனுமானை வெற்றிகொண்ட புகழைக் கொண்டாடிக்கொண்டு, இராவணன் சீதையை உள்ளத்திலே அடிக்கடி நினைத்தவனாக மனவேதனைகொண்டு, அனுமனுடைய வாயிலிருந்து வருகின்ற வார்த்தையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அரியணையில் வீற்றிருந்தான்.

பாரதியார் கவிதைகள்

நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்

1882 இலிருந்து 1921 வரை வாழ்ந்த மகாகவி பாரதியை தமிழறிந்தோர் அமரகவி என்றும் மகாகவி என்றும் போற்றுகின்றனர். தற்கால இந்தியாவின் உண்மைக் குரல்களில் ஒன்றாக பாரதியை வரலாற்றாசிரியர்கள் வியந்து உரைக்கின்றனர். நாட்டின் ஒற்றுமை, அதன் சுதந்திர தாகம் என்பவற்றை எடுத்தோதிய பாரதி, அனைத்துலக சகோதரத்துவம், அதை நாடும் மனிதகுல மேன்மை பற்றியெல்லாம் கவிதை செய்தவர். குறுகிய காலத்துள் பத்திரிகை யாளராகவும், கவிஞராகவும் தேசபக்தராகவும் நின்று தமிழ் மக்களின் சிந்தனையிலும் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர்.

பண்டைத்தமிழ் மரபில் ஊன்றிய நிலையும் அதுபற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும் ஆர்வமும் இருந்ததால் மரபு பிறளாது தமிழ்க் கவிதையில் புதுமை செய்தவர் பாரதி. ஓப்பந்தத் தொழில் முறை, பெலஜியமீது வன்முறைத் தாக்குதல், பெரும் ரஷ்யப் புரட்சி, தேசிய ஒருமைப்பாடு, உண்மைச் சுதந்திரம் என்னும் உலகளாவிய பொருள்களைத் தமிழில், பொதுமக்கள் பேசும் மொழியில், உரைநடையிலும் கவிதையிலும் இறுக்கமாகத் தந்து ஒரு புதுமரபை ஏற்படுத்தியவர் பாரதி.

நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்

[மனத்தை வாழ்த்துதல்]

பாரதி இயற்கையில் கொண்ட ஈடுபாடும் அதீமானது. இங்கு விதந்துரைக் கப்பட்ட பகுதி “நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்” இக்கவிதையில் பாரதி இயற்கைமீது கொண்டிருந்த காதல் அழகாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1. நிலாவையும் வானத்து மீண்டும் காற்றையும்

நேர்பட வைத்தாங்கே

குலாவு மழுதக் குழம்பைக் குடித்தொரு

கோலவெறி படைத்தோம்

உலாவு மனச்சிறு புள்ளினை யெங்கனும்

ஒட்டி மகிழ்ந்திடுவோம்

பலாவின் களிச்சளை வண்டியி லோர்வண்டு

பாடுவதும் வியப்போ.

பொருள்

குளிர் வெண்ணிலவையும், வானத்து விண்மீன்களையும், குளிர்தவமும் காற்றி ணையும் ஒன்றாக்கி, அதில் குலாவுகின்ற அமுதமெனும் குழம்பினை, அள்ளிப் பருகியதால் அதிலோரு மயக்கமெனும் வெறி உண்டாயிற்று. என் மனமாகிய சிறு பறவையை, எங்கணும் ஓடிப் பறக்கவிட்டேன். பழுத்த பலாவின் சுளைகள் நிரம்பிய வண்டியிலே, ஒர் வண்டு உட்கார்ந்து பாடினால், அது வியப்பாகுமா? பரந்த உலகமாகிய வண்டியில் நான் ஒரு வண்டாய் அமர்ந்து ரசிப்பது வியப்பாகுமா?

2. தாரகை யென்ற மனித்திரள் யாவையும்

சார்ந்திடப் போமனமே
ஈரச்சவையதி ஹாறி வருமதில்
இன்புறுவாய் மனமே
தீரவிருஞ்சுடர் மீளொடு வானத்துத்
திங்களையுஞ் சமைத்தே
ஓரழகாக விழுங்கிடு முள்ளத்தை
யொப்பதோர் செல்வ முண்டோ?

பொருள்

மனித்திரள் போல் ஜூலிக்கின்ற நடசத்திரக் குவியல்களை, மனமே சென்று சேர்ந்திடு. அதில் அப்போது இன்பமான ஈரச்சவை ஒன்று ஊறிவரும். அச் சுவையில் ஊறி, மனமே இன்பங்கொள்வாய். குரிய, சந்திர, விண்மீன்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சமைத்து, அழகுடன் அவற்றை அள்ளி அனுபவிக்காமல், உள்ளம் கிடைத்தால், அதைவிட செல்வமுண்டாகுமா?

3. பன்றியைப் போவிங்கு மண்ணிடைச் சேற்றில்

படுத்துப் புரளாதே
வென்றியை நாடியில் வானத்தி லோட
விரும்பி விரைந்திடுமே
முன்றவி லோடுமோர் வண்டியைப் போலன்று
மூன்றுலகுஞ் சூழ்ந்தே
நன்று திரியும் விமானத்தைப் போலொரு
நல்லமனம் படைத்தோம்

பொருள்

இந்தப் பரந்த உலகிலே அழகை விடுத்து பன்றியைப்போல், சேற்றில் கிடந்து படுத்துப் புரளாதே. வெற்றி உன்னை நாடிவர, விண்ணில் பறக்க விரும்பிவிடு. முற்றத்தில் ஒடும் ஒரு சிறுவண்டியைப் போலல்லாமல் மூவுலகும் பறந்து திரியும் விமானத்தைப்போல, நல்ல வீர மனத்தைப் படைத்துக்கொள்.

4. தென்னையின் கீற்றுச் சலசல வென்றிடச்
 செய்து வருங்காற்றே
 உன்னைக் குதிரைகொண் டேறித் திரியுமோ
 ருள்ளாம் படைத்துவிட்டோம்
 சின்னப் பறவையின் மெல்லொலி கொண்டிங்கு
 சேர்ந்திடு நற்காற்றே
 மின்னல் விளக்கிற்கு வானகங் கொட்டுமில்
 சிவட்டோலி யேன்கொணர்ந்தாய்?

பொருள்

தென்னோலை சலசலக்கச் செய்துவரும் காற்றே, மனக்குதிரையைத் தட்டி விடு. அதிலேறிப் பறக்கின்ற உள்ளத்தைப் படைத்துவிடு. சின்னப் பறவை மெல்லோசை கொட்டுது, வானத்தில் மின்னலடிக்குது, அவ்வேளை வானம் வெடிக்குமொலி ஒசையை நீ ஏன் இங்கு கொண்டு வருகின்றாய்?

5. மண்ணுல கத்துநல் லோசைகள் காற்றெனும்
 வானவன் கொண்டுவந்தான்
 பண்ணி விசைத்தவ் வொலிக ஓனைத்தையும்
 பாடி மகிழ்ந்திடுவோம்
 நண்ணி வருமணி யோசையும் பின்னங்கு
 நாய்கள் குலைப்பதுவும்
 என்னுமுன் னேயன்னக் காவடிப் ‘பிச்சை’ யென்
 ரேங்கிடு வான்குரலும்

பொருள்

மண்ணுலகிலே நல்லோசைகள் எனப்படும் மெல்லோசைகளை, வானவன் என்னும் வாயுபுகவான் கொண்டுவந்தான். நல்ல பாட்டுகள் பாடி அந்த ஒலிகள் யாவற்றையும் பாடி மகிழ்ந்திடுவோம். பின்னர் இதனைத் தொடர்ந்துவரும் மனியோசையும், அதனைக்கேட்டு நாய்கள் குறைக்கும் சத்தமும் என்ன என்று யோசிக்குமுன்பே, அுன்னக்காவடி ஒருவன் ‘பிச்சை’ என்று சூப்பிடும் குறலும்

6. வீதிக் கதவை யடைப்பதுங் கீழ்த்திசை
 விம்மிடுஞ் சங்கொலியும்
 வாதுகள் பேசிடு மாந்தர் குரலு
 மத்தை யழுங்குரலும்
 ஏதெது கொண்டு வருகுது காற்றிவை
 என்னி லகப்படுமோ
 சிதக் கதிர்மதி மேற்சென்று பாய்ந்தங்கு
 தேனுண்ணு வாய் மனமே!

பொருள்

இதனைக் கேட்ட வீட்டார், வீதிக்கதவை அடைப்பதும், கீழ்வான் என்னும், கிழக்குத் திசையில், சங்கு முழங்கொலியும், வாதம் - எதிர்வாதம் புரியும் மக்களின் குறலும், குழந்தைகளின் அழகைக் குறலுமாய், ஏதேதோ எவற்றை யெல்லாம் கொண்டு வருகுது காற்று? இவற்றை என்னிப்பார்க்க, என்னத்தில் இவை அடங்குமோ? ஆதலின், மனமே குளிர்நிலவு தரும் சந்திரன் மேற் பாய்ந்துசெல். அங்கு சென்று இன்பத் தேனை உண்பாய்.

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

அழகின் சிரிப்பு - கடல்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் நவீன தமிழ்க் கவிஞர்களுள் பாரதியாருக்கு அடுத்தபடியாகப் புகழ்பெற்று விளங்குபவர் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன். இவருடைய இயற்பெயர் கனக சுப்புரெத்தினம். இவர் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்தார். இதழாசிரியராகவும் பணிப்பிந்தார். திரைப்படத்துறையிலும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். பாரதியாரிடத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் விளைவாக பாரதி தாசன் என்ற புனைபெயரை தனக்கு இட்டுக்கொண்டார். பொதுவுடைமை என்னும் புதுக்கொள்கையை வரவேற்கும் தன்மையை இவருடைய பாடல் களில் நிற்மபக் காணலாம். இவருடைய கவிதைகளில் இசைநயம் மிக்கவை. இவை உணர்த்தும் கருத்துக்களில் உணர்ச்சிப் புயல் வீசும்.

எனிய சொற்களையே கையாண்டிருந்தாலும் அவை கவிதையில் நிகரற்ற வேகம் கொண்டனவாய் விளங்கும். தான் உணர்த்த விரும்பிய விடயங்களை அழுத்தமாக, திட்பமாக, நூட்பமாக உணர்த்தும் தீர்மை அவருக்கும் அவருடைய சொற்களுக்குமுன்னு. திராவிட இயக்கம், பகுத்தறிவு இயக்கம், சீர்த்திருத்த இயக்கம் என்பவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டு இவற்றைப் பரப்பும் நோக்கில் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். தமிழின்மீது இவர் கொண்ட பற்றையும் இவரின் கவிதைகளில் காணலாம். இயற்கையழகில் தன்னைப் பறிகொடுத்து பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவ்வாறான ஒரு கவிதையே விதந்துறைக்கப்பட்ட பாடப்பகுதியான அழகின் சிரிப்பு என்பதாகும்.

அழகின் சிரிப்பு - கடல்

மணல் அலைகள்

ஊருக்குக் கிழக்கே உள்ள
பெருங்கடல் ஓர மெல்லாம்
கீரியின் உடல்வண் ணம்போல்
மணல்மெத்தை: அம்மெத் தைமேல்
நேரிடும் அலையோ, கல்வி
நிலையத்தின் இளைஞர் போலப்
பூரிப்பால் ஏறும்; வீழும்;
புரண்டிடும்; பாராய் தம்பி

பொருள்

ஊரின் கிழக்காய்ப் பெருங்கடலுண்டு. கீரிப்பிள்ளையின் உடலின் மயிர் மூடிய மெத்தென்ற தன்மைபோல மணற்பரப்பு மெத்தை போன்று இருந்தது. அந்த மணல்மெத்தைமேல், கடல் அலையோ ஏறி, விழுந்து, புரண்டு போகுது தம்பி, இது எதைப்போல என்றால், கல்வி நிலையத்திற்கு மகிழ்ச்சியுடன் சென்று திரும்பும் இளைஞர்போல.

மணற்கரையில் நண்டுகள்

வெள்ளிய அன்னக் கூட்டம்
விளையாடி வீழ்வ தைப்போல்
துள்ளியே அலைகள் மென்மேல்
கரையினிற் சழன்று வீழும்!
வெள்ளலை கரையைத் தொட்டு
மீண்டபின் சிறுகால் நண்டுப்
பிள்ளைகள் ஒடி ஆடிப்
பெரியதோர் வியப்பைச் செய்யும்

2

பொருள்

வெள்ளையிற அன்னக்கூட்டம், நன்றாக விளையாடியபின் ஒயந்து கிடத்தல் போல, துள்ளி எழும் அலைகள் எல்லாம், கரைதனில் வந்து சழன்று விழும். அலைகள் எல்லாம் ஒடி, ஒடி வந்து கரையைத் தொட்டு மீண்டும் ஒடியினி, சின்னக்கால் நண்டுப்பிள்ளைகள் எல்லாம் ஒடுவதும் ஆடுவதுமாய் பார்க் கின்றவரை வியப்படையச் செய்யும்.

புரட்சிக்கப்பால் அமைதி

புரட்சிக்கப் பால் அமைதி
பொலியுமாம், அதுபோல், ஓரக்
கரையினில் அலைகள் மோதிக்
கலகங்கள் விளைவிக்கும்; ஆனால்
அருகுள்ள அலைகட் கப்பால்
கடவிடை அமைதி அன்றோ!
பெருந்றை வான்மு கக்கும்;
வான்நிறம் பெருந்ற வாங்கும்!

3

பொருள்

புரட்சி மூடிய அமைதி நிலவும். அதேபோன்று கரையெங்கும் அலைகள் மோதி ஆர்ப்பரித்து நிற்கும். ஆனால் அந்த அலைகளுக்கு அப்பாலோ, கடலிலே அமைதி தோன்றும். மேகங்கள் கடல்நீரை உறிஞ்சிக்கொள்ளும். ஆகாயம் முகிலினால் நிறம் மாறிக்கொண்டு நீரைத் தன்னகத்தே வாங்கிக்கொள்ளும்.

கடலின் கண்கொள்ளாக் காட்சி

பெரும்புனல் நிலையும், வானிற்
பினைந்த அக்கரையும், இப்பால்
ஒருங்காக வடக்கும் தெற்கும்
ஒடு நீர்ப் பரப்பும் காண
இருவிழிச் சிறகால் நெஞ்சம்
எழுந்திடும்; முழுதும் காண
ஒருகோடிச் சிறகு வேண்டும்
ஒகோகோ எனப்பின் வாங்கும்!

4

பொருள்

பொங்கும் கடலின் பெருநீர்ப்பரப்பும், ஆகாயத்தை முட்டி நிற்கும் அக்கரையும் (தொடுவானம்) ஒடுகின்ற நீர்ப்பரப்பும், கண்டுகளிக்க இரு கண்கள் போதாது உள்ளனம் கலங்கும். கடற்பரப்பின் முழு அழகும் காண ஒரு கோடிக் கண்கள் வேண்டும். இல்லையெனில், ஒகோகோ எனப் பின்வாங்கும்.

கடலும் இளங்கதிரும்

எழுந்தது செங்க திர்தான்
கடல்மிசை! அட்டா எங்கும்
விழுந்தது தங்கத் தூற்றல்!
வெளியெலாம் ஓளியின் வீச்சு!
முழங்கிய நீர்ப்ப ரப்பின்
முழுதும்பொன் னொளிப றக்கும்
பழங்கால இயற்கை செய்யும்
புதுக்காட்சி பருகு தம்பி!

5

பொருள்

செங்கதிர் எழுந்தது. (குரியன் வந்தான்) கடல்மிசை, அட்டா எங்கும், தங்கத் தூற்றல் விழுந்தது. எங்கும் ஓளியிலீசு ஆர்ப்பரிக்கும். கடலின் நீர்ப்பரப்பு எங்கும் பொன்னொளி வீசும். அக்காலந்தொட்டுவரும் இயற்கையின் புதுக்காட்சி இது. பருகு தம்பி.

கடலும் வானமும்

அக்கரை சோலை போலத்
தோன்றிடும்! அந்தச் சோலை,
திக்கெலாம் தெரியக் காட்டும்!
இளங்கதிர்ச் செம்ப மூத்தைக்
கைக் கொள்ள அம்மு கில்கள்
போராடும்! கருவா னத்தை
மொய்த்துமே செவ்வா னாக்கி
முடித்திடும்! பாராய் தம்பி!

6

பொருள்

கடலின் அந்தக்கரை சோலைபோன்று தெரியும். அந்தச் சோலை திசைகள் எவையெனக் காட்டும். இளங்கதிர்ச் சூரியன் சிவந்த பழும் போன்று தெரிய, அதனைப் பறிக்க முகிற்கூட்டங்கள் முட்டிமோதும். கருவானம் செவ்வானமாய் முடிகின்ற காட்சியினைத் தம்பி நீ பாராய்.

எழுந்த குதிர்

இளங்கதிர் எழுந்தான்; ஆங்கே
 இருளின்மேல் சினத்தை வைத்தான்;
 களித்தன கடலின் புட்கள்;
 எழுந்தன கைகள் கொட்டி!
 ஒளித்தது காரி ருள்போய்!
 உள்ளத்தில் உவகை பூக்க
 இளங்கதிர் பொன்னி றத்தை
 எங்கனும் இறைக்க வானான்

7

பொருள்

இளங்கதிராய் காலைச் சூரியன் எழுந்தான். இருளின்மேல் மிகுந்த கோபம் கொண்டான். கடலில் வாழும் பறவையினம் சந்தோஷமடைந்தன. தமது கைகள் எனும் சிறுகுகள் கொட்டி எழுந்தன. கருமையான இருள் போய் ஒளிந்து கொண்டது. உள்ளத்தில் உவகையெனும் பூக்கள் மலர் (மகிழ்ச்சி பொங்க), இளங்கதிரோன் தன் பொன்னிறத்தை (சிவந்த நிறம்) எங்கும் இறைத்தான்.

கடல் முழுக்கம்

கடல்நீரும் நீல வானும்
 கைகோர்க்கும்! அதற்கி தற்கும்
 இடையிலே கிடக்கும் வெள்ளம்
 எழில்வீணை; அவ்வீணைமேல்
 அடிக்கின்ற காற்றோ வீணை
 நரம்பினை அசைத்தின் பத்தை
 வடிக்கின்ற புலவன்! தம்பி
 வண்கடல் பண்பாடல் கேள்!

8

பொருள்

கடல்நீரும் நீலவானமும் கைகோர்த்துக் கொண்டன. (ஒன்றையொன்று முட்டி நின்றது) இரண்டினுக்கும் நடுவேயுள்ள வெள்ளம், அழகான வீணை போன்று காட்சி தந்தது. அவ்வீணையில் காற்றுடித்ததால் வீணை நரம்புகள் அசைந்தன. நாதம் ஒலித்தது. கடலிலிருந்து (கடல் முழுக்கம்) பாட்டுக் கேட்கிறது. தம்பி, கேட்டுப் பார், புலவன் தந்த காட்சி இது.

நடுப்பகல் கடவின் காட்சி

செழுங்கதிர் உச்சி ஏறிச்
செந்தனால் வீசு தல்பார்!
புழுங்கிய மக்கள் தம்மைக்
குளிர்காற்றால் புதுமை செய்து
முழுங்கிற்று கடல்! இவ் வைய
முழுவதும் வாழ்விற் செம்மை
வழங்கிற்று கடல்! நற் செல்வம்
வளர் கிணறு கடல்! பார் தம்பி

9

பொருள்

செழுமை நிறைந்த செங்கதிரோன் உச்சிக்கு வந்துவிட்டான். இதனால் சிவந்த தணல் போன்று (நெருப்புப் போன்று) வெயில் வீசுகின்றது பாராய். புழுக்கத் தினால் தவித்த மக்கள்தம்மைத் தன் குளிர் காற்றால் புதுமை பெறசெய்து, வெற்றிக் களிப்பில் வீரமுழுக்கமிட்டது கடல். இப்புவி முழுவதற்கும் வாழ்வில் (செம்மை) பெருமை வழங்கியது கடல். கடல்படு திரவியங்கள் அத்தனையும் வழங்குகின்ற கூலிதனைப் பாராய் தம்பி.

நிலவிற் கடல்

பொன்னுடை களைந்து வேறே
புதிதான முத்துச் சேலை
தன்னிடை அணிந்தாள் அந்தத்
தடங்கடற் பெண்ணாள் தம்பி
என்னின்று கேள்; அதோபார்
ஸ்ரீல்நிலா ஒளிகொட்டிற்று
மன்னியே வாழி என்று
கடவினை வாழ்த்தாய் தம்பி!

10

பொருள்

பொன்னிறமான சிவந்த ஆடையினைக் கழற்றி வேறொரு புதிதான முத்துப் போன்ற வெண்ணிற ஆடை ஒன்றினைத் தன்னிடை அணிந்தாள். அந்த அகன்ற பெரும் கடற்பறப்பான பெண்ணாள், தம்பி, என்னவென்று கேள், அதோ பார், அழகுநிலா ஒளி சிந்திற்று. மன்னியே (அண்ணன் மனைவி) நீ வாழ்க என்று கடவிதனை வாழ்த்துவாய் தம்பி.

விபுலானந்தர் கவிதைகள்

தேவி வணக்கம்

இலங்கையில், மட்டக்களப்பிற்கு தென்திசையில் உள்ள காரைதீவில் 1892ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29ம் திகதி சாமித்தம்பி - கண்ணம்மையார் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவருடைய இளமைப்பெயர் மயில்வாகனன். தமிழ், ஆரியம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பெரும் புலமையும் இலத்தீன், மலையாளம், சிங்களம் முதலிய மொழிகளில் அறிவும் பெற்றிருந்தார். இவர் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதராகவும் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவும் தலைமை ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். இலக்கியம், சமயம், இசை, நாடகம், தத்துவம், வரலாறு, விஞ்ஞானம் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் அரும் பணிகளை மேற்கொண்டார்.

1922இல் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு விபுலானந்தர் என்னும் நாமத்தைப் பெற்றார். அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக பணிபுரிந்தார். “யாழ் நால்” இவரின் நூண்ணறிவுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இவரது இலக்கியப் படைப்புகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. முத்தமிழ் வித்தகர் எனச் சிறப்பித்துப் போற்றப்படுவார். இவருடைய சேவையை, தமிழ்த் தொண்டு, சமயத் தொண்டு, சமூகத் தொண்டு என வகைப்படுத்தலாம். பல பாடசாலைகளை இவர் உருவாக்கியுள்ளார். இவர் 19.07.1947 இல் இவ்வுலக வாழ்வை விடுத்து இறைவனாட் சேர்ந்தார்.

தேவி வணக்கம்

1. அன்னையே யருளாருவே அகிலமுமீன்
றளித்தருன மரசி யேசீர்
மன்னுநிலை யியற்பொருளு மியங்கியலும்
வகைப்பொருளும் வகுத்த வாற்றால்
இன்னலற வெமைப்புரந்த வின்னமுதப்
பெருங்கடலே யிறைவி யேநின்
பொன்னடியை நிதந்துதித் தோங் கடைக்களித்துக்
கருணைமழை பொழிவா யம்மா!

பாடற்பிரிய்

அன்னையே அருள் உருவே அகிலமும் ஈன்று
 அளித்து அருளும் அரசியே சீர்
 மன்னு நிலை இயல் பொருளும் இயங்கியலும்
 வகைப் பொருளும் வகுத்த ஆற்றால்
 இன்னல் அற எம்மைப் புரந்த இன் அழுதப்
 பெருங்கடலே இறைவியே நின்
 பொன் அடிஷை நிதம் துதித்தோம் கடைக்கணித்து
 கருணை மழை பொழிவாய் அம்மா!

பொருள்

என் தாயானவளே, அருளுருவானவே (இருக்கமானவளே) உலகம் முழுவதை
 யும் உண்டாக்கி, காத்து இரட்சிப்பவளே! இயற்கைப் பொருட்களையும்,
 இயங்குகின்ற திணைப்பொருட்களையும், வகைதொகையான மற்றும் பொருட்
 களையும் படைத்த ஆற்றல் உள்ளவளே! துன்பமில்லாது எமைப் பாதுகாத்த,
 இனிய அழுதப் பெருங்கடலே, இறைவியே, உன் பொன்மலர்ப் பாதங்களை
 நிதம் நிதம் துதித்தோம். உன் கடைக்கண் கருணை மழைப் பார்வையை
 எங்கள்மீது பொழிவாய் அம்மா.

2. என்னுங்கா ஹுலகினுக்கோ ராதார
 மாய்நின்ற வியல்பு நீயே
 மண்ணின்சீ ருருவாகி மன்னியவ
 ஸீயன்றே வாரி யாகி
 உண்ணுந்நீ ருருவாய வத்தமியு
 நீயன்றோ வயர்வொப் பில்லாய்!
 விண்ணின்பே ருருவாகி யெவ்விடத்து
 நிறைந்துநின்ற விரிவு நீயே.

பாடற்பிரிய்

எண்ணுங்கால் உலகினுக்கு ஓர் ஆதாரமாய்
 நின்ற இயல்பு நீயே
 மண்ணின் சீர் உருவாகி மன்னியவள் நீ
 அன்றே வாரி ஆகி
 உண்ணும் நீர் உரு(வ) ஆய உத்தமியும்
 நீயன்றோ உயர் ஓப்பு இல்லாய்!
 விண்ணின் பேர் உருவாகி எவ்விடத்து(ம)
 நிறைந்து நின்ற விரிவு நீயே.

பொருள்

என்னிப்பார்த்தால், இந்த உலகினுக்கோர் ஆதாரமான இயல்புள்ளவள் நீயே. புழியின்மேல் ஒப்பற் உருவாகி நின்றவளும் நீயே, கடலானவளும் நீ. உண்ணும் நீரான உருவானவளும் நீ, உத்தமியும் நீயன்றோ, ஒப்பு உவமை இல்லாமல் பரந்து நின்ற விண் எங்கும், பெருவுருவாகி, எல்லாமாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்துநின்ற விரிவான பொருளும் நீயே.

3. வீயாத பெருவலிமை வைணவியே

பிரபஞ்ச விதத்து மாகித
தாயாகித் தாரணியைத் தோற்றுவித்த
தனிமுதலே! தவத்தர் வாழ்வே!
மாயாரூ பத்துடனே மருளளிக்கும்
வனப்புடையாய்! மயக்கந் தீர்த்துத்
தீயாத பெருமுத்தித் தடங்கரையிற்
செலுத்துகின்ற செல்வத்தாயே!

பாடற்பிரிப்பு

வீயாத பெரு வலிமை வைணவியே
பிரபஞ்ச விதத்தும் ஆகித
தாய் ஆகி தாரணியை தோற்றுவித்த
தனிமுதலே! தவத்தர் வாழ்வே!
மாயா ரூபத்துடனே அருள் அளிக்கும்
வனப்புடையாய்! மயக்கம் தீர்த்து
தீயாத பெரு முத்தி தடம் கரையில்
செலுத்துகின்ற செல்வத் தாயே!

பொருள்

குறைவில்லா பெருவலிமை கொண்ட வைணவியே, இப்பிரபஞ்சத்தின் மூல விதத்துமானவளும் நீ, ஒப்பற் ஒரு தாயாகித் தாரணியை தோன்றச் செய்த தனித்துவமான முதல்வியே, தவமுனிவோரின் வாழ்வாய் அமைந்தவளே, மாயா சொருபமுள்ள (மாயை வடிவம், அருள் வடிவம்) வியப்பளிக்கும் அழகு உடையாய், என் மயக்கவினை யாவற்றையும் அறுத்து, பேரின்பழக்கி எனும் பெருங்கரையில் என்னைச் சேர்த்துவிடும் செலவத்தாயே.

நூற்று காலத்தின்
 டி.பி.ஓ. ४७८१
 யூ.கி.ஏ. १०/११/१९५६

நவாவியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் பாடல்கள்

நாவலர் பெருமான்

20ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் வாழ்ந்த சிறந்ததொரு புலவர். சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை அனைவரும் தாமாகவே படித்துப் பரவசமடையத்தக்க எனிமையும், இனிமையும் வாய்ந்த பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் சோமசுந்தரப்புலவரின் கவிதைகளை ‘ஆழகேசரி’, ‘தீனகரன்’ பத்திரிகைக்கள் வாயிலாகவும் பிறவர்பாலும் பிரசித்தி பெறச் செய்துள்ளனர். இவரின் நால்களுள் ‘சிறுவர் செந்தமிழ்’, ‘நாமகள் புகழ் மாலை’, ‘இலங்கைவளம்’, ‘தாலிலாசம்’, ‘உயிரிளங்குமரன் நாடகம்’, ‘மரதன் அஞ்சலோட்டம்’, ‘கதிரைச் சிலேடை வெண்பா’ ஆகியவை குறிப்பிட்டத்தக்கவை ஆகும். இவரைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் நவீன போக்கில் கவிதை பாடும் கவிஞர் பரம்பரை ஒன்று தோன்றியது. இவருடைய பாடல்களில் இலக்கியச் செழிப்பு, சமய உணர்வு, தேசிய விழிப்புணர்வு என்பன சிறப்பிடம் பெறுவதை அவதாளிக்கலாம்.

‘தங்கத்தாத்தா’ என்று எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டவர். சிறுவர்களுக்காக எவ்வளவோ பாக்களை பாடியுள்ளார். இவரது பாடல்களில் கற்பனை வளமும் செய்யுள் நடையும் எனிமையான சந்தமும் மிகுந்து காணப்படும்.

நாவலர் பெருமான்

விதந்துரைக்கப்பட்ட பாடப்பகுதியாக சிறுவர் செந்தமிழ் என்ற தொகுதியில் நாவலர் பெருமான் என்ற தலைப்பிலான பாடல்களுள் நான்கு பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

1. திருவளர் தெய்வத் தமிழ்வள நாடு

செய்த தவப்பயனே செந்தமிழ் மக்கள்
புந்தியி னிக்குந் தெள்ளமு தேதேனே!
வரமருள் சைவத் திருநெறி யுய்ய
வந்தருள் தேசிகனே வாடிய பழைய
தமிழ்மொழி தழைய மழைபொழி கலைமுகிலே
பரமத திமிரக் குரைகடல் கவற
பருக்கு தவமுனியே பரனருள் நீறுஞ்

சிவமொழி வீறும் பரவிட வருள் குருவே
 அருவளர் மதுரத் தமிழரை நடைசெய்
 ஜயா அடிபோற்றி ஆறுமுகப் பெரு
 நாவலனாமத் தரசேயடி போற்றி.

பொருள்

தெய்வ அருள் நிறைந்த தமிழ்வளம் பொருந்திய நாடு செய்த தவத்தின் பயனாய் உள்ளவனே, செந்தமிழ் பேசும் மக்களின் சிந்தையில் இனிக்கும் தெள்ளிய அழுதம் போன்றவனே, இனிக்கும் தேணானவனே, சைவத்திருநெறி உயர்வடைய வந்துதித்த தேசிகனே, மழையின்றி வாடிய பயிர் போன்ற தோற்றுமளித்த தமிழ்மொழி தழைக்க, மழை போன்று உயிர் தந்த கலை மேகமே, மற்றைய மதங்களின் கடல் போல் ஒலித்த ஒசையை அடக்கி குடித்த தவமுனியே, இறைவனின் திருநீற்று ஓளியும், சைவமதத்தின் மொழியான தமிழும் வீறு கொண்டு பரவிட அருள்செய்த குருவடிவானவனே, மதுரத் தேமொழியாம் தமிழுக்கு உரைநடை செய்தவனே, ஜயனே! உன் அடிகளைப் போற்றுகின்றேன். ஆறுமுகநாவலன் எனும் நாமத்து அரசே! உன் சிவந்த அடிகளைப் போற்றி செய்கின்றேன்.

2. அன்னநடை பிடியினடை யழகுநடை

யல்லவென வகற்றி யந்நாட்
 பன்னுமுது புலவரிடஞ் செய்யுனடை
 பயின்றதமிழ்ப் பாவை யாட்கு
 வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
 பெணப்பயிற்றி வைத்த வாசான்
 மன்னுமருள் நாவலன்றன் னழியாநல்
 வொழுக்கநடை வாழி! வாழி!

பொருள்

அன்னத்தின் நடையும் யானையின் நடையும், அழகுநடைகள் ஆகா. பல நூல்களையும் கற்றறிந்த புலவரிடம், செய்யுள்நடை என்பதனை மாத்திரம் பயின்ற தமிழரினாலும் கட்டுப்பாடு செய்யும் நடை, பேச்சுவழக்குநடை, வசனநடை எனப் பயிற்றி வைத்த முதல் ஆசிரியன் (ஆசான்), சிறந்த அருள்நடையான நாவலர் பெருமான் ஆழியாத, நல்லொழுக்க நடை வாழி! வாழி!

3. பார்மதித்த செந்தமிழ்நூ லேடுகளை

யாராய்ந்து பதிப்பித் தோர்க்கள்
 ஆர்பதிப்பித் தாலுமங்கே பிழைநுழைக
 ஜுண்டாகு மனவைக் கின்றச்
 சீர்பதித்த நற்பதிப்பு நாவலர் தம்
 பதிப்பென்று செப்பு மேன்மைப்
 பேர்பதித்த பெருங்கல்விச் செல்வளிரு
 சேவடிகள் பெரிதும் வாழி!

பொருள்

உலகமக்களால் போற்றப்படுகின்ற பழைம வாய்ந்த செந்தமிழ் நூல்களை எவர் ஆராய்ந்து சிறப்பாகப் பதிப்பித்தாலும் அங்கே பிழைகள் நுழைந்துவிடும். அவ்வாறான பிழைகள் இன்றி சிறப்பு வாய்ந்த நல்ல பதிப்பு நாவலரின் பதிப்பு என்று கூறுத்தக்க உயர்வான சிறப்பினைப் பெற்ற பெரும் அறிவுச் செல்வனான நாவலரின் பாத இணையடிகள் என்றும் வாழ்க!

4. தன்னவரும் பிறரு மென்று சாராமே
நடுவுநிலை சார்ந்து நின்றே
அன்னவர்கள் வழுவியவை யஞ்சாது
வெளிப்படுத்தி யறிவை யூட்டு
முன்னவனே தமிழ்மக்கள் முதுநிதியே
கற்பகமே முடியாக் கல்வி
மன்னவனே யெனவாழ்த்த வந்துதித்த
நாவலன்றாள் வாழி! வாழி!

பொருள்

இவர் உற்றார், இவர் பிறர் என்ற பக்கச்சார்பின்றி, நடுவுநிலை சார்ந்து நின்றோன், யாராயிருப்பினும் அவர்கள் விட்ட தவறுகளை அஞ்சாமல் வெளிப்படுத்தி, நல்லறிவையூட்டிய முன்னவனே, தமிழ் மக்களின் செல்வக் குவையே, கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கும் கற்பகத்தருவே, முடிவிலாக் கல்வி மன்னவனே! என்று வாழ்த்த வந்துதித்த நாவலரின் பாதங்கள் வாழி! வாழி!

கம்பதாசன் கவிதைகள்

உதிர்ந்த மலர்

இவரது இயற்பெயர் சி.க.ராஜப்பா (1916-1973). புதுவையிலுள்ள வில்லியலூரில் பிறந்தார். இவருக்குப் பாடசாலைக் கல்வியைவிட அனுபவக் கல்வியே கைகொடுத்தது. பாரதிக்குப் பின், அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மறுமலர்ச்சிக் கவிதைப் போக்கைப் பின்பற்றி கவிதைகள் பாடியவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இளவயதிலேயே கவிதையுலகில் காலடிவைத்த கம்பதாசன் தனது கவிதைகளில் சமத்துவ சமதர்மக் கருத்துக்களை முக்கிய பொருளாக கொண்டுள்ளார். சினிமாத்துறையிலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட இவர், பல திரையிசைப் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும், கதாசிரியராகவும், வசனகர்த்தாவாகவும் திகழ்ந்தார். இவர் பலவகையான கவிதைகளை எழுதி யிருந்தாலும் தொழிலாளரைக் குறித்துப் பாடியுள்ளவை சிறப்புப் பெறுகின்றன. எனிய நடை, எனிய பதங்கள், மக்களை இலகுவாகக் கவரும் தன்மை என்பன இவரது கவிதைகளில் மேலோங்கி நிற்கும் பண்புகளாகும். ‘புத்தர் புனர்ஜென்ம’ என்னும் காவியம் பலரது பாராட்டைப் பெற்றதாகும். இவர் ஒரு ஐனரஞ்சகக் கவிஞராவர்.

உதிர்ந்த மலர்

1. முள்ளுடைச் சிறுசெடியின் - கனவாய்

மூண்டு சிரித்தமலர்
கள்ளினானும் பொக்கிஷுத்தால் - விம்மியே
கர்வம் அடைந்தமலர்

பொருள்

முள்ளு நிரம்பிய செடியிலே அந்த மலர் விரிந்துள்ளது. விரிந்ததனால் சிரிப்பது போலுள்ளது. கள் எனும் தேன் நிரம்ப உடையதால், பொருள் உள்ளார் போன்று கர்வம் அடைந்துள்ளது.

2. பனித்துளி மணிகுடித் - தென்றவின்

பாட்டினைக் கேட்டமலர்
கனிந்துளா விண்ணதன்கீழ் - மெளனக்
கல்வியைக் கற்றமலர்

பொருள்

பனித்துளி எனும் வைரமணியைச் சூடி, தென்றலின் பாட்டினை அம்மலர் கேட்கின்றது. விரிந்துள்ள ஆகாயத்தின்கீழ் மௌனக்கல்வியைக் கற்கின்றது.

3. அந்திச் சிவப்பினையும் - விண்மீன்

அழகின் விழிப்பினையும்
சிந்தையிற் கொண்டமலர் - மணமே
செய்து தினைத்தமலர்

பொருள்

மாலைச் சூரியன் சிவப்பினையும், கண்சிமிட்டும் விண்மீனின் பார்வையையும் மனத்திற்கொண்டு, மணம் பரப்பி நிற்கும் மலர் அது.

4. வீழ்ந்து கிடக்குதையே - உச்சி

வெய்யிற் சுடலையிலே
வாழ்வின் விருப்பங்களை - மண்ணிலே
வரைந்துளதோ வண்டே!

பொருள்

இவ்வளவு அழகுகாட்டி நின்ற இம்மலர், உச்சி வெயிலான சுடலையிலே வீழ்ந்து கிடக்கின்றது. வண்டே! தான் வாழ்வில் கொண்ட விருப்பங்களை மண்ணிலே எழுதியுள்ளதோ? (யாரும் காணா சுடலையில் பூந்து மற்றதன் வனப்பால் கர்வம்கொண்டு மடிந்து போகும் மலரும், பொருள் பெருக்கால் கர்வம் கொண்டு பின்னர் மடிந்து போகும் மனித வாழ்வும் ஒன்றெனக் காணலாம்.)

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை கவிதைகள் கன்னியாய்த்திரு

இவர் மட்டக்களப்பிலுள்ள மண்டுர் என்னும் கிராமத்தில் 1899ஆம் ஆண்டு தைமாதம் 8ஆம் திகதி சொ. ஏகாம்பரபிள்ளை அவர்களுக்கும், சின்னத்தங்கம் அம்மையாருக்கும் மகனாய்ப் பிறந்தார். இவர் தமது இளம் வயதிலேயே குடாமணி, நிகண்டு, கந்தபுராணம், பாரதம், திருச்செந்தூர்ப் புராணம் போன்றவற்றை தனது ஆசிரியரான சந்திரசேகரரிடம் கற்றுக் கொண்டார். சன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவரிடம் கற்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு. விடுலானந்தருடன் கொண்ட தொடர்பினால் இவரது அறிவு மேலும் வளர்ந்தது.

திருகோணமலையிலே உள்ள இந்துக்கல்லூரியிலும் மட்டுநகரிலேயுள்ள புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரியிலும் ஆசிரிய கலாசாலையிலும் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிப்பிற்கின்தவர்.

இவருடைய பல நூல்கள் இப்போது கிடைப்பதற்கியதாக உள்ளது. இவர் ஒரு கவிஞராக மட்டுமின்றி சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும், மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் பேச்சாளராகவும், உரைநடை எழுத்தாளராகவும் சிறந்து விளங்கினார். இவரது நூல்களில் ‘பகவத்கீதை வெண்பா’, ‘உள்ளதும் நல்லதும்’, ‘மாமாங்கப் பதிகம்’, ‘சித்தாண்டி முருகன் பதிகம்’, ‘மண்டுரப் பதிகம்’, ‘விடுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து’, ‘சர்வசமய சமரச பதிகம்’ என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன. இவரது ஏராளமான கவிதைகள் வெளிவராமலேயே போய் விட்டன. இவர் 18.9.1978இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைப்பதமடைந்தார்.

கன்னியாய்த்திரு

1. திருந்து மினிய மனச்சான்றோர்
 சினம்போல் வெம்மை செய்தேநீர்
 சரந்து வருவ தென்னேநீ
 சொல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 சரந்து வெம்மை தருவதெல்லாம்
 தொட்டே யென்னை அணைவார்க்கு
 மருந்தாய்ப் பாவும் பினிதீர்க்கும்
 வகையென றுணர்வீர் மாந்தர்களே.

பொருள்

நல்ல மனமுடைய பெரியோரின் கோபம் போன்று, நீ வெப்பம் பொருந்திய நீரைச் சுரந்து (ஹறி) வருவதென்ன? கண்ணியாய் என்னும் அழகுப் பெண்ணே! இதற்குப் பதில் கூறு பார்க்கலாம்.

என்னை அனைத்து வருவோரின் உடம்பின் நோய், பினி தீர்க்கும் மருந்தாக வேண்டியே, யான் வெப்பமான நீராக ஊறி நிரம்பி நிற்கிறேன்.

2. சைவர் பவுத்தர் மகமதியர்

சார்ந்தே கிறிஸ்து சமயத்தோர்
 மெய் தொட்டாட நீவிரும்பும்
 விதமென் கண்ணி யாய்த்திருவே
 மெய் தொட்டாட யான்விரும்பும்
 விதமிங் குணர்வீர் மேதினியில்
 தெய்வ மெவர்க்கும் பொதுவென்னும்
 திறத்தை விளக்கும் செயல்கண்ணர்.

பொருள்

இந்து பவுத்தர், மகமமதியர், கிறிஸ்தவர் என்று எல்லா மதத்தினரும் உன் வெப்பமான நீரில் தமது உடம்புகளை நனைக்க விரும்புவதேன்?

என் வெப்பத்தில் எல்லா மதத்தினரும் நீராடிச் செல்வதன் காரணம் என்ன வெனில், ஒன்றே தெய்வம், ஒருவனே தேவன் என்னும் பொதுவுடைமைக் கொள்கை என்னிடத்துண்டு.

3. அள்ளக் குறையா தினிதூரும்

வெந்நீர்ச் செல்வ மதையருளி
 மெள்ளச் சுரந்து வருவதென்னே
 விளம்பாய் கண்ணி யாய்த்திருவே
 மெள்ளச் சுரந்து வருவதெல்லாம்
 விரும்பி யுலகோர் மனத்தளவே
 கொள்ளச் சுரக்கும் கல்வியென
 யானுஞ் சுரக்குங் குணங்கண்ணர்.

பொருள்

அள்ள அள்ளக் குறையாத வெந்நீர் சுரப்பை நீ, கொண்டு மெள்ள மெள்ள வருவதென்ன?

கல்வி என்பது அவர் மனங்கொள்ளும் அளவே அவரைச் சாரும் என்பதை உணர்த்தவே யானும் மெள்ள மெள்ள ஊறிவருகின்றேன்.

4. அன்னை தனக்காய் இராவணனார்
 அந்தி யேட்டி செயவென்றே
 உன்னை யமைத்த துண்மையதோ
 உரைப்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 என்னை யமைத்தார் இராவணர்காய்
 இறைவ னான்மை யருட்சத்தி
 என்னுந் திருமால் யான்கத்தி
 வடிவம் இதனை உணர்வீரே.

பொருள்

கன்னியாய்த்திருவே, இலங்கையரசன் இராவணன், தனது தாயின் அந்தியேட்டி செய்வதற்கென்றே உன்னை அமைத்தான் என்ற வரலாறு உண்மையானதா? திருமால் இறைவனின் ஆண்மை வடிவம். யான் அருட்சக்தி வடிவம். இவை இரண்டும் சேர்ந்து, இராவணர்காய் அமைக்கப்பட்டது கன்னியாய் எனும் என் வடிவம்.

5. சாதி பேதம் பாராதே

சமமா யெவரும் உனைத்தமுவ
 ஏதுங் கலங்கா திருப்பதென்னே
 இயம்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 ஏதும் கலங்கா திருப்பதிங்கே
 எல்லா உயிருஞ் சமமென்றே
 ஏதும் படைப்பின் ஒருமைநிலை
 உணர்த்து முண்மை நிலைகண்ணர்.

பொருள்

சாதிபேதம் பாராமல் எவரும் வந்து உனைத்தமுவ, நீயோ எந்தவித கலக்கமும் இன்றி இருக்கிறாயோ, கன்னியாய்த்திருவே காரணம் எதுவோ?
 இறைவன் படைப்பில் எல்லா உயிரும் சமம் என்ற ஒருமை நிலைப்பாடு எனக்கு உண்டு. காரணமும் இதுதான்.

6. பல்லாயிரம்பே ருணைத் தோய்ந்தும்

பாரிற் பெரியோர் நிதமுழனை
 நல்லாயென்றே புகழ்வ தென்னே
 நவிலாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 நல்லாயென்றே புகழ்வ தெல்லாம்
 நாடிப் பலருந் தோய்ந்தாலும்
 புல்லா தியானும் கன்னியென்
 பொலிவுற் றிருக்கும் நிலைகண்ணர்.

காலை

பொருள்

பல ஆயிரம் பேர் நித்தமும் உன்னில் தோய்ந்து சென்றாலும், உலகில் உள்ள பெரியோர்கள் எல்லாம் உன்னை, நல்லவர் என்று புகழும் நோக்கம் எதுவோ?

என்னை நாடி நிதமும் பல்லாயிரம்பேர் வந்து என்னில் தோய்ந்தாலும் என் கண்ணித் தன்மையில் சிறிதும் மாசுபடாது உள்ளேன். இதுதான் காரணமாம்.

7. உன்பாற் படிவோ ரெல்லாரும்
 உடலும் உயிருந் தளிர்த்தொனிசேர்
 பொன்போற் பொலிவ தென்னேநீ
 புகல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 பொன்போற் பொலிதல் பூமியின் கீழ்ப்
 பொங்கும் தாதுப் பொருள்கள்பல
 என்பாற் கலந்து சக்தியுடன்
 யானும் வருவதெனக் கொள்வீர்.

பொருள்

கன்னியாய்த்திருவே, உன்னில் தோய்வார் எல்லோரும் உடலும் உயிரும் புதுப்பொலிவு பெற்றுப் பொலியக் காரணம் எதுவோ?

யான் ஊற்றெடுக்கும் பூமியின் அடிப்பாகத்தே தாதுப்பொருட்கள் பல. என்பாற் கலந்த சக்தியுடன் நான் ஊற்றாகி வருவதால் என்னில் தோயும் மானுட்டிகள் புதுப்பொலிவு பெற்று வருகின்றார்கள். காரணமும் இதுதான்.

மஹாகவி கவிதைகள்

தேரும் திங்களும்

இவரது இயற்பெயர் து. உ. ருத்திரமூர்த்தி. அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமது 19வது வயதிலேயே எழுதுவினைஞராக கொழும்பில் தொழில் புரியத் தொடர்கினார். பின்னர் இலங்கை நிர்வாக சேவைப் பரிட்சை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நிர்வாக உத்தியோகத்தராகி பின் உதவி ஆணையாளராகப் (அரசுக்கும் மொழித் தினைக்களாம்) பதவி உயர்வு பெற்றார்.

காலத்திற்கேற்ற வகையில் கவிதையை வளர்த்துச் சென்றவர் மட்டுமல்ல இலங்கையில் தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பையும் வழங்கியவராவார். தனது 16வது வயதிலேயே கவிதை உலகில் காலடி எடுத்து வைத்தார். பண்ணிதன், மாபாடி, புதுக்கம்பன் போன்ற புனைபெயர் களிலும் கவிதை எழுதினார்.

இவருடைய தனித்துவச் சிறப்பிற்கு பல காரணங்கள் உள். காவியங்களையும் கவிதைகளையும் இசைப்பாடல்களையும் வானொலிப்பாடல் நாடகங்களையும் மேடைப்பா நாடகங்களையும் இயற்றி வெளியிட்டார். இவற்றுள் 'கோடை', 'குறும்பா', 'வீடும் வெளியும்', 'கண்மணியாள் காதை', 'இரண்டு காவியங்கள்', 'வள்ளி', 'புதியதொரு வீடு' என்பன குறிப்பிடத் தக்கவை.

இவருடைய கவிதைகள் மத்திய, அதற்கும் அடித்தள நிலையிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையையே சித்திரிப்பதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். எனிமை, இனிமை, மனிதாபிமானம் என்பன இவருடைய ஆக்கங்களில் மேலோங்கி நிற்கும். கற்பனைக்கு அதிக இடங்கொடாமல் சாதாரணமாக உலா வருகின்ற பாத்திரங்களைக்கொண்டு சமூகப் பிரச்சனைகளை யதார்த்தப் பண்புகளுடன் வெளியிட்டுள்ளார்.

இங்கே பாத்திட்டத்திற்காக விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியான 'தேரும் திங்களும்' இவருடைய 'வீடும் வெளியும்' என்ற தொகுதியில் இடம்பெற றுள்ள கவிதை ஆகும். இவர் 1971 ஆணி 20ம் திகதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

தேரும் திங்களும்

'ஊரெல்லாம் கூடி ஒரு தேர் இழுக்கிறதே;
வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை'
என்று

வந்தான் ஒருவன்
வயிற்றில் உலகத்தாய்
நொந்து சுமந்திங்கு நூறாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்
பெற்ற மகனே அவனும்
பெருந்தோரும்
கைகளும் கண்ணில் ஒளியும் கவலையிடை
உய்யவிழையும் உளமும் உடையவன் தான்

வந்தான் அவன்ஓர் இளைஞர்;
மனிதன்தான்
சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறுகுதைத்து வானத்தே
முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
மீண்டவனின் தம்பி
மிகுந்த உழைப்பாளி!

'எண்டு நாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நின்றிடுதல்
வேண்டும்' எனும் ஓர் இனிய விருப்போடு
வந்தான் குளிந்து வணங்கி வடம்பிடிக்க

'நில!' என்றான் ஓராள்
'நிறுத்து' என்றான் மற்றோராள்
'புல!' என்றான் ஓராள்
'புலை' என்றான் இன்னோராள்
'கொல்' என்றான் ஓராள்
'கொளுத்து' என்றான் வேறோராள்

கல்லொன்று வீழ்ந்து
கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு
பல்லோடு உதடு பறந்து சிதறுண்டு
சில்லென்று செந்தீர் தெறித்து
நிலம் சிவந்து
மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்.

ஊரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்ததேர்
வேர் கொண்டது போல் வெடுக்கென்று நின்றுவிடப்
பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ
உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த் தான்பெற்ற
மக்களுடைய மதத்தினைக் கண்டப்படி
முந்தநாள் வான முழு நிலவைத் தொட்டுவிட்டு
வந்தவனின் சுற்றும்
அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது.

பொருள்

ஊரெல்லாம் கூடி தேர் இழுக்கத் தொடங்கியது. நாழும் வடத்தைப் பிடிப்போம் என்று ஒருவன் வந்தான். அவனும் ஒரு தாய் பெற்ற மகன். பெரிய தோள்கள். கண்களில் ஒளி, கவலையிருந்தாலும் உயர்வடைய விரும்பும் உள்ளத்தான். அவனும் மனிதன்தான். ஒரு இளைஞன். முந்தநாள் விண்ணேனி முழுநிலவை தொட்டவனின் தமிபி போன்று கடின உழைப்பாளி. எல்லோருடனும் கூடி ஒன்றாய் வடம் இழுக்கவேண்டும் என்ற விருப்புடன் வந்தான். குளிந்து வடம் தொட்டான்.

கூட்டத்தில் ஒருவன் நில் என்றான், மற்றவன் நிறுத்து என்றான், ஒருவன் பல் என்றான், மற்றவன் புலையன் என்றான், ஒருவன் கொல் என்றான், மற்றவன் கொஞ்சத்து என்றான். கல் விழுந்தது. கழுத்து வெட்டப்பட்டு, பல்லும் உதடும் பறந்து சிதறி, இரத்தம் பறந்தது. போர்முண்டு மனிதர் கொலையுண்டார்.

ஊர்கூடி இழுக்க வந்த தேர், நின்றுவிட்டது: உலகீன்ற பெருந்தாய் உட்கார்ந்து விட்டாள். தன் மக்களின் சாதிவெறி கண்டு அவள் ஊமையானாள். முந்தநாள் சந்திரனைத் தொட்டவனும் மனிதன். அந்த மனிதனின் சுற்றுமான இந்த மனித இனம் மண்ணில் புரஞ்சின்றது.

நீலாவணன் கவிதைகள்

உறவு

இவர் மட்டக்களப்பிற்குத் தெற்கே 20 மைல் தொலைவில் உள்ள பெரிய நீலாவணையில் 31.06.1931இல் கேசவப்பிள்ளை, தங்கம்மா ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். தந்தையார் ஆய்வேத வைத்தியராவர். தாயாரின் அப்பா சட்டாம்பியராவர். தந்தை, தாய் வழி இலக்கிய அறிவு பெற உதவியது.

சிறுக்கை, கட்டுரை, பாநாடகம், உருவகக் கடைகள், உரைநடைச் சித்திரம், விமர்சனம் எனப் பலவகையான இலக்கியவகைகளில் ஈடுபட்ட போதிலும் கவிஞராகவே மதிக்கப்பட்டார். இவர் தமது இளமைக்காலக் கல்வியை மருத்துமுனையிலுள்ள அல்மனார் பாடசாலையில் பெற்றார். எஸ்.எஸ்.ஸி வரை படித்தார். கவிமணி அல்லஹாஜ் சரிபுதீன் அவர்களின் தலை மாணாக்கர் எனப் பெயர்பெற்றார். இவருடைய கவிதா வளர்ச்சியில் கவிமணி அல்லஹாஜ் சரிபுதீனின் செல்வாக்கு உண்டு. கவிமணி அல்லஹாஜ் சரிபுதீன் அவர்கள் விபுலானந்தரின் மாணவர். எனவே நீலாவணனையும் அக்கல்விப் பரம்பரையில் வந்தவராகக் கொள்ளமுடியும்.

ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பண்டிதமணி வீ.சி.கந்தையா, பண்டிதர் பூபாலுபிள்ளை ஆகியோரின் மாணவராகும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்.

தி.மு.க. பாதிப்பு, பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு போன்றன அரசியலில், கவிதைகளில் அதிக ஈடுபாட்டைக் கொடுத்தது. தீவிரமாக தமிழருக்க் கட்சி யின் நலனில் அக்கறை காட்டினார். கட்சிப் பத்திரிகையான ‘சுதந்திரனில்’ கவிதைகளை எழுதினார்.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய நீலாவணன் கொழும்பிலிருந்து மாற்றலாகி தனது ஊரை அண்டிய கிராமங்களில் பின்னர் பணியாற்றினார். இவரது கவிதைகளில் தமிழ் உணர்வு, தமிழர் அரசியல், காதல், இயற்கை, கற்பனை கள், குறிப்புகள், பழமை நோக்கு, ஆண்மீகம், புதுமை வேட்கை, சமூகப் பிரச்சனைகள் என்பவை ஊடறுத்துச் செல்கின்றன. அரசியல் கவிதைகளையும் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளாத கவிதைகளையும் எழுதும்போது நீலாவணன் என்ற பெயரைக் கையாளவில்லை.

1967இல் ‘பாடுமீன்’ என்னும் கலை இலக்கியத் திங்கள் இதழை வெளியிட்டார். ஆனால், இரண்டு இதழ்களே வெளிவந்தன.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தையும் நவீன் இலக்கியப் போக்கையும் எதிர்த்த நீலாவணன், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை எதிர்த்த திரு. எஸ். பொன்னுத்துரையின் நற்போக்கு அணியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். கல்முனையில் உதவி அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்த இலங்கையர்கோளின் சகவாசம் கிடைத்தமையினால் நவீன் இலக்கியத் துறையை அறிய முற்பட்டார். பின்னர் இவர் இலக்கியத்திற் கொண்ட ஈடுபாடு நவீனத்துடனும் முற்போக்குடனும் இணையவைத்தது. முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா, அகத்தியர், தெணியான், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி போன்றோரின் தொடர்பும் கிடைத்தது.

தன்னைக்குழ நடைபெறும் பொய்களையும் போலிகளையும் ஈவிரக்க மின்றிச் சாடினார். 25.2.1962 புதன்கிழமையான அன்று திரு எஸ். பொன்னுத்துரைக்கு தங்கப்பதக்கம் குட்டி பாராட்டுச் செய்ய அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தில் எழுத்தாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இறப்பதற்கு முன்னர் நூலாக வெளியிடுவதற்காகத் தொகுத்த கவிதைகளை, 'வழி' என்ற பெயரில் அவர் துணைவி அழகேஸ்வரி 1976இல் வெளியிட்டார். நீலாவணனின் இலக்கிய நண்பரான வ. ஆ. இராசரத்தினம் நீலாவணனின் 'வேளாண்மை' என்னும் குறுங்காவியத்தை வெளியிட்டார்.

எழில்காந்தன், எறிகுண்டு கவிராயர், இராமபாணம், சின்னான், கவிராயர், மாணரபரணன், கொழுவுத்துறட்டி என்னும் புனைபெயர்களில் எழுதியுள்ளார். இவரது பாநாடகங்கள், சிறுகாவியங்கள், உருவகக் கதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், விருத்தாந்த சித்திரங்கள் இவரது ஆளுமையையும் ஆழ்ந்த புலமையையும் உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. தான் இறக்கும்வரை இலக்கியத்துடனேயே நின்று இயங்கினார். 11. 01. 1975இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

உறவு

மரணித்துப் போன எங்கள்
மாணாகப் போடிப் பெரியப்பா
நீர் ஓர் பெரிய மனிதர்தான்!
பெட்டி இழூத்தும்,
பிரம்பு பின்னல் வேலை செய்தும்,
வட்டிக் குளத்து விரால் மீன் பிடிக்கக்
கரப்புகளும் கட்டி விற்றுக்
காலத்தை ஓட்டும் ஒரு கிழவன்
என்றே நம்முர் அறியும்
நேற்றுவரை
பத்துநாள் தொட்டுப்
பகவிரவாய்ப் பாய்மீதில்

வைத்தியமே இன்றி
வயிற்றா லடியோடும்
சத்தி எடுத்தும், வாய்
சன்னீ பிதற்றியும்
செத்தும் பிழைத்தும் கிடந்தீர்
கவரோரம்

பொருள்

செத்துப்போனவரின் பெயர் மானாகப்போடி. இவர் ஒரு பெரிய மனிதர். அதாவது, இனசனம், சாதி, சந்தானம் அதிகம். இவரைப்பற்றி நமக்குச் சொல்பவருக்கு இவர் பெரியப்பா. பெட்டி இழைத்தல், பிரம்பு வேலை செய்தல், குளத்தில் வரால் மீன் பிடிக்க கரப்பு (மீன்பிடிக்கும் கூடு) கட்டல் இவை மானாகப்போடியின் தொழில்கள் என்றுதான் நேற்றுவரை ஊருக்குத் தெரியும்.

ஆனால், இங்கே இப்போ பத்துநாள் இரவுபகலாக வைத்தியமில்லாமல் வயிற்றுப்போக்கு, சத்தியோடு வாய்பிதற்றல், சன்னி இப்படிக் கிடக்கிறார் மானாகப்போடி.

‘எட்டுநாளாக இரண்ம் ஏதும்
குடலுக்குட் செல்லவில்லை!’
என உருகி உம்மனைவி வள்ளி,
புனுங்கல் அரிசவிந்த வெந்நீரை
அள்ளி உமக்குப் பருக்குகையில்
நீர் - அவளை
ஜம்பது ஆண்டாய்
அனுபவித்துக் கொண்டதற்கும்
ஒன்பது பிள்ளைகளை உற்பவித்துப்
பெற்றதற்கும்.
சற்றில் உமக்காய்
இரவுபகல் கண்விழித்தும்
ஊற்றை அளைந்ததற்கும்
உம்குறைகள் கேட்டதற்கும் ஈடாக
ஓர் வார்த்தை யேனும் இயம்பாமல்
போய் விட்டூமே!
புலம்புகிறாள் வள்ளியம்மை!

பொருள்

எட்டு நாளாக குடலுக்குள் இரண்ம் (சாப்பாடு), தண்ணி இல்லை என்று வேதனைப்பட்ட அவர் மனைவி, புழுங்கல் அரிசி அவித்த வெந்நீர் பருக்குகையில் அவர் அவளை ஜம்பது வருஷம் அனுபவித்ததையும், அனுபவித்துக் கொண்டதற்காய் ஒன்பது பிள்ளைகளை பெற்றதற்கும், முடிவில் அவருக்காய்

ஊத்தை (அமுக்கு) அளைந்ததற்கும் அவர் குறைகளை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததற்கும் கைமாறாக எனக்கு ஒரு கதை சொல்லாமல் போய் விட்டாரே என்று புலம்புகின்றாள் வள்ளியம்மை.

நாய்ப்பாப் பாடுமது
 நோயிலவள் பட்டதுண்மை
 என்றாலும் ஓர் வகையில்
 ஆனந்தம் வள்ளிக்கு
 என்ன வென்றால்
 தன்புருஷன் மாணாகப் போடிக்கும்
 எத்தனைபேர் சொந்தம்! அதோ,
 எக்கவுண்டன், எஞ்சினியர்,
 வைத்திய கலா நிதிகள்,
 வர்த்தகர், பேராசிரியர்
 சத்தா சமுத்திரந்தான் சாதிசனம்
 என்பதனால்
 தற்றி கிடைத்தது
 மிக நொந்து பட்டு வந்தார்கள்
 அந்தி வரைக்கும் ஏதும்
 ஆகாரம் தின்னாமல் குந்தியிருந்து
 குளரி அழுதார்கள்!
 ஜூந்தாறு காரில்
 இரவே ஊர்போய் விட்டார்!

பொருள்

மாணாகப்போடியின் நோயினால் வள்ளியம்மை பட்டபாடு நாய்ப்பாபு என்றாலும் அவனுக்கு ஒரு வகையில் சந்தோஷம். ஏனென்றால், தன் புருஷன் மாணாகப்போடிக்கும் எத்தனைபேர் சொந்தம்! எக்கவுண்டன், என்ஜினியர், வைத்திய கலாநிதிகள், வர்த்தகர்மார், பேராசிரியர்கள், சமுத்திரம் போலச் சாதி சனம் உண்டு என்று வள்ளியும்மைக்கு வலு சந்தோஷம்.

தந்தி கிடைத்தவுடன் கவ்ப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார்கள். பொழுதுபட்டுப் பிரேதம் போகும் வரை அன்ன ஆகாரம் இல்லாமல் குந்தியிருந்து குளரியமுதார்கள். பிரேதம் போனதும் இரவோடு இரவாக காரில் ஊர்போய்விட்டார்கள்.

எத்தனைபேர் சுற்ற மிந்த
 ஏழைக் கிழவனுக்கு!
 இத்தனை நாள் மட்டுமிது
 யார்க்கும் தெரியாது
 உண்மையினைக் கண்டெங்கள்

ஊர் - விரலை மூக்கில் வைக்கும்

வண்ணம் மறைவாக வாழ்ந்தீர்!

இறவாமல்

இன்னும் உயிரோடே இருந்தீரே யாமாகில்

என்ன வகையாய் அறிவோம் உறவினரை!

செத்தாலும் செத்தீர் நும்

செல்வக் குடும்பத்தைப்

பத்தியமாய்ப் பார்த்திந்தப்

பாரில் வழங்கி வரும்

உண்மை உறவறியும் ஊர்.

பொருள்

இந்தக் கிழவனுக்கு எத்தனை பேர் கூற்றம், இதுநாள் மட்டும் யாருக்கும் தெரியாது. இதனைக் கண்ட ஊர்மக்கள், மூக்கில் விரலை வைக்கும்படி இத்தனை காலமும் மறைவாக வாழ்ந்துவிட்டோர்.

இறவாமல் இன்னும் உயிரோடு இருந்தீரேயானால், இந்த உறவுகளை எப்படி நாம் அறிவோம்? செத்தாலும் செத்தீர், உமது செல்வக் குடும்பத்தை நன்றாகப் பார்த்து விட்டோம். உங்கள் மரணத்தால் உறவினர்களின் தன்மைகளையும் இந்த ஊர் அறிந்துகொண்டது எனப் பெரியப்பா குடும்பம் பற்றி பெறாமகன் கூறுகிறார்.

அண்ணல் கவிதைகள் நி யார்?

இவருடைய இயற்பெயர் எம்.எஸ்.எம்.சாலிஹு. இவர் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள கிண்ணியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் ஆசிரியராகத் தொழில் புரிந்தார். இவர் ஆன்மீகத் துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர். இவருடைய கவிதைகள் காதல், இயற்கை, ஆன்மீகம் பற்றி யனவாகவே அமைந்துள்ளன. இஸ்லாமிய மார்க்க சிந்தனைகளையும் தனது பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நி யார்?

இக்கவிதையானது மனிதனைச் சிந்திக்க வைப்பதாக அமைந்துள்ளது. மனிதனை முன்னிலைப்பட்டுத்தி ஏனைய பிராணிகளைவிட மனிதன் உயர்ந்தவன்தானா? என்பதை ஐயத்திற்கிடமாக்கி அதன்மூலம் மனிதனின் உயர்வை மறைந்துகொக்க புலப்படுத்துகின்றார். மனிதனிடம் காணப்படும் இயல்புகளைக் கூறி, அது அவனை எவ்வாறு தாழ்வான நிலைக்கு மாற்றி விடுகின்றது என்பதனை வெளிப்படுத்தியும் உள்ளார். மனிதன் உயர்ந்த படைப்பாக இருந்தாலும் மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் அவன் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றான். மிருகங்களின் ஓலிக்கும், பறவைகளின் ஓலிக்கும் காரணம் கற்பித்துக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றான். மேலும், இயற்கை நிகழ்விற்கும் அனர்த்தங்களுக்கும் பயந்து பணிந்து வாழ்வதன்மூலம் தன்னைத்தானே தாழ்த்திக் கொள்கின்றான். இவ்வாறான கூற்றுக்களின் மூலம், மனிதா! நீ எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தி ஆளும் ஆற்றல் உடையவன் என்பதை மறக்காதே என்று குறிப்பால் உணர்த்துகின்றார்.

1. இனிதான கனிய விக்கும்

இன்னிழல் மரங்கள் ஆங்கு
கனிபிழிந் தன்ன ஒசைக்
கடல்லை நல்கும் புட்கள்
பனிதங்கு புல்வி ணோடு
மாமிசம் உண்ணும் மாக்கள்
நனிழழி லோடு மின்னும்
நாகங்கள் யாவி னுள்ளும்

மனிதா நீ யார் இம்மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

பொருள்

இனிய கனிகளையும், நல்ல நிழலையும் தந்துதவும் மரங்கள் அவ்விடத்துண்டு. பழம் பிழிந்த சாற்றின் இனிய சுவை போன்றும், கடலை போல் ஓசையிடும் பறவைகளும் உண்டு. பனித்துளி தங்கிநிற்கும் புல்லை உணவாகவும், மாயிசத்தை மட்டும் உணவாகவும் கொள்ளுகின்ற மிருகங்களும் உண்டு. மிகுந்த அழகோடு மின்னுகின்ற ஊர்வன எல்லாவற்றுள்ளும் மனிதனே! நீ யார்? இந்தப் பூமியில் மதிப்புள்ள பிராணி நீயா?

2. ஒதிய மறைகள் உள்ளை

உயர்ந்தவன் என மொழிந்தே
தோதாகி உலகும் உன்றன்
சுகத்திற்கு வளையு மென்னும்!
பாதார விந்தம் சென்னி
பணித்திடும் சிருஷ்டி! நல்ல
ஆதாரம் அமரர் உன்றன்
அடியினைக் கொர வித்தார்!
மனிதா நீ யார் இம்மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

பொருள்

வேதங்கள் யாவும் உன்னை உயர்ந்தவன் என்றே கூறும். இதற்கு அமைவாக, உலகும் உன் சுகத்திற்காய் வளைந்து கொடுக்கும். உலகின் சிருஷ்டிப் பொருட்கள் யாவும் உன் பாதத்தில் தலைவணங்கும். இதற்குச் சான்றாக, தேவர்களும் உன்னை கொரவித்தார்கள். ஆதலின், மனிதா நீ யார்? இந்த மண்ணிலே மதிப்புள்ள ஜீவன் நீயா?

3. ஆந்தையின் அவற் குக்கும்

அர்த்தம் நீகானு கின்றாய்
சேர்ந்த ஓர்காகம் கத்த
சிந்தையை இழப்பாய் பூணை
பாய்ந்திடிற் பயந்து போவாய்
பல்லியின் நக்சொ விக்கே
மாய்ந்திடு வாய்ச் சென்கே
இவையெல்லாம் உயர்ந்த தாயின்
மனிதா நீ யார் இம்மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஜந்து நீயா?

பொருள்

ஆங்கை அலறினால், அதற்கு ஒரு அர்த்தம் கூறுகிறாய். காகங்கள் சேர்ந்து கத்தினால் என்ன அபசகுனமோ? என மனந் தமோறுகின்றாய். பூனை குறுக்கே பாய்ந்தால் மிகவும் பயப்படுவாய். பல்லி சொன்னால் மனந் தமோறுவாய். மனித சிருஷ்டிக்கே கீழ்ப்பட்ட இவைகளின் ஒசைகளைக் கேட்டு (மூடநம்பிக்கை கொண்டு) மனந் தமோறுகின்ற மனிதா! நீ யார்? இந்த மன்னிலே மதிப்புள்ள ஜீவன் நீயா?

4. சிங்கத்தின் கர்ச்ச ணைக்கும்

சிறுத்தையின் உறுமலுக்கும்
தும்பியின் பினிற லுக்கும்
சீறிடும் பாம்பி னுக்கும்
தங்குநீர் முதலை கட்கும்
தாங்குமோ உயிர் என்றீங்கு
வந்தித்து வாழு கின்றாய்;
மறைவினால் உயர்வு கண்டாய்!
மனிதா நீ யார் இம்மன்னின்
மதிப்புள்ள ஜூந்து நீயா?

பொருள்

சிங்கம் கர்ச்சித்தால், புலி உறுமினால், யானை பினிறினால், பாம்பு சீறினால், நீருள் கிடக்கும் முதலையைக் கண்டால், உன் உயிர் உடம்பில் தங்காது நடுங்குவாய். மறைந்து வாழுகின்றாய். அதனால், உயர்வு பேசுகின்றாய். ஆதலின், மனிதா நீ யார்? இந்தப் பூமியின் மதிப்புள்ள ஜீவன் நீதானா?

5. காற்றிற்கும் பனிக்கும் நீலக்

கடலுக்கும் இடி மழைக்கும்
தோற்றிடு விசம்பி னுக்கும்
தொல்புகழ்ப் பூமித் தாய்க்கும்
ஆற்றாமல் அழிகின் றாய்உன்
அறிவுக்குள் அடக்காய் நீயோர்
நாற்றுக்குள் முளை யதனால்
நானிலம் பெருமை பேசும்!
மனிதா நீ யார் இம்மன்னின்
மதிப்புள்ள ஜூந்து நீயா?

பொருள்

காற்று, பனி, கடல், இடி, மழை, மின்னல், ஆகாயத்திற்கும் இவற்றிற்கு ஈடு செய்ய முடியாமல் அழிகின்றாய். இவற்றை உன் அறிவுகொண்டு சிந்தித்தாய் இல்லை. இயற்கை அழிவுகட்குப் பயப்படும் நீ, ஒரு சிறு நாற்றுக்குள் (வித்துக்குள்) முளைத்த முளை, ஆனால் மனிதா! நீ யார்? இந்த மன்னிலே நீயொரு மதிப்புள்ள ஜீவனா?

பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள்

பெட்டிக்கடை நாரணன்

இவர் புதுக்கவிதைத் துறையிலே மிக முன்னணியில் திகழ்ந்தவர். கும்பகோணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரது இயற்பெயர் வேங்கட மகாலிங்கம் (1900 - 1976). மனிக்கொடி எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர். ரேவதி போன்ற பல புனைபெயர்களிலும் எழுத்துலகில் பிரகாசித்தார். கட்டுரைகள், சிறுக்கவிதைகள், மரபுக்கவிதைகள், ஒரங்க நாடகங்கள் போன்ற பல்வேறு படைப்புகளை எழுதியபோதும் புதுக்கவிதையே அவருக்கு அழியாப் புகழைத் தேடித்தந்தது. தத்துவவியல் பட்டதாரியான இவர், தத்துவம், அறிவியல், காதல், சமயம், பொருளாதாரம், இயற்கை, சமூகம் முதலானவற்றைப் பற்றியே தன் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். இவ்வாரான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும்போது உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு ஆகியவற்றை சிறப்பான முறையிலே கையாண்டு தனது கவிதைகளைச் சிறப்படையச் செய்துள்ளார்.

பெட்டிக்கடை நாரணன்

இக்கவிதை எழுதப்பட்ட காலம் 1943 - 1944. இக்காலப்பகுதியில் அமூல் நடத்தப்பட்ட பங்கீட்டு முறை பற்றியும் அதில் காணப்பட்ட மோசடி, ஒழுங்கீணங்கள் பற்றியும் நனைக்கவைப் பாங்கில் கூறியுள்ளார். மனித சமுதாயத்திற்குத் தாக்கமான, பாதகமான செயல்களைச் செய்துகொண்டு அவற்றை நியாயப்படுத்த முயல்பவர்களையும் ஆசிரியர் வெளியுலகிற்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

பங்கீட்டு முறையிலே காணப்படுகின்ற மோசடி, ஊழல், கலப்படம் போன்றவற்றையும், எவருமே அதனைப் பெரிதாக நோக்காமையும், அரசுக்கூட அதற்கு உரமட்டுவதாகவும் ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டும் பாங்கு அங்கதச் சுவை பயப்பதாகும். மனிதனுடைய நெறிபிறழ்வுகளையும் மானுட சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள அவஸ்களையும் இக்கவிதையில் காண முடிகின்றது. பங்கீட்டு முறையினையும் அரசின் அசமந்தப் போக்கினையும் பயன்படுத்தி சுயநலப் போக்குக் கொண்ட ஒருவன் மனச்சாட்சிக்கு மதிப்புக் கொடாமல் உயர்வான நிலையை அடைந்தமையை பெட்டிக்கடை நாரணன் என்ற ஒரு குறியீட்டுப் பாத்திரமாகப் படைத்துள்ளார்.

இக்கவிதையிலே பல்வகையான குறியீட்டு முறைகளை ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். நீள்விழியாள் அல்லது அங்கயற்கண்ணி என்பது ஆட்சிக்குக் குறியீடாக அமைந்துள்ளது. நீள்விழியாள் அல்லது அங்கயற்கண்ணியின் அருள் என்பது ஆட்சியின் அசமந்தப்போக்கிற்கு குறியீடாகும். உருமால் என்பது செல்வந்தப் பெரும்புள்ளிக்குக் குறியீடாகும்.

நாரணன் என்னும் பாத்திரம் மனிதனை மனிதனாக மதிக்காது தனது உழைப்பையே மேலாகக் கருதும் குறியீட்டுப் பாத்திரம். இக்கவிதையிலே இடம்பெறுகின்ற ‘பங்கீடு வாழ்க்’ ‘பாழ்வயிறு வாழ்க்’ என்ற அடிகள்மூலம் மனிதனின் அவஸம் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. ‘அங்கயற்கண்ணி அடிகளே சரணம்’, ‘முதலுக்கு மோசம் மருந்துக்கும் காணோம்’, ‘மீன்கொத்தி ஒன்று உள்ளே இருந்தால் பங்கீட்டுக்கடையொன்று பட்டென்று வைத்தேன்’, ‘மன்னில் பிறப்பதற்கு நெல் ஒப்பும்போது களிமன்னில் கலந்திருக்க அரிசி மறுப்பதில்லை’, ‘புண்ணியம் செய்யத்தான் பொழுது எங்கே?’, ‘பங்கீடு வாழ்க! பாழ்வயிறும் வாழ்க! போன்ற கவிஞரின் அடிகள் மக்களின் அவஸம் களினால் தான் அடைகின்ற மனவேதனையை நகைச்சுவையுடன் புலப் படுத்துகின்றன. மனச்சாட்சியற்று நடப்பவர்களையும் அவர்களது போக்கு களையும் இக்கவிதை தொட்டுச் செல்கின்றது.

தான் சாக மருந்துண்ட-

தவசிகளைக் கண்டதுண்டோ?

ஹன்சாக,

உயிர் இருக்க

உலவுவர் சித்தரன்றோ?

நான் யாரு?

சித்தனா? தவசியா?

பிழைக்கச் சொத்தெதுவும்

பாட்டனோ வைக்கவில்லை

அழைத்து வித்தை ஏதும்

அப்பனோ புகட்டவில்லை.

இதற்காக

ஆண்டவள் கொடுத்த மூளை

அடுப்படி பூணையாமா?

பொருள்

தான் சாவதற்கு மருந்துண்ணும் தபசிகள் யாருமில்லை. உடலைவிட்டு உயிர் கொண்டு திரிபவர்கள் சித்தர்கள். அப்படியானால் நான் யார்? பாட்டன் சொத்து எனக்கு எதுவுமில்லை. அப்பனோவென்றால் என்னைப் படிக்கவைக்கவும் இல்லை. என்றாலும் அடுப்படிப் பூணையாக என் மூளை (உறங்கவில்லை)

நீண்ட விழியாள் துணையால் குங்குமத்தைத் தன்னீரோடு குலுக்கிக் கலர்கள் செய்தேன் தங்காமல் உப்பைப் போட்டுத் தனியான சோடா செய்தேன் ஏழைக் கென்றிரங்கி எனிதான் விலையில் விற்க கருவாடு போன்ற வாழைப் பழங்களும் புகையிலைக் காம்பும் பீர்க்கன் இலையைப் பழிக்கும் வெற்றிலையும், வெட்டுப் பாக்கும் சின்னப் பயல்களுக்கென்று பலுஞும், பெப்பர் மென்டும் பெரியவர் கருக்கென்று நெய்ப் பொடியும், லேகா மருந்தும், வகையாகச் சேர்த்து வைத்தேன்.

பொருள்

அங்கயற்கண்ணி துணையால் குங்குமத்தைத் தன்னீரோடு கலந்தேன். உறையால் இருக்க, உப்பைச் சேர்த்தேன், இது ஒரு சோடா. ஏழைக்கு விற்பதற்காய் கருவாடு போன்ற காய்ந்த வாழைப்பழங்கள், புகையிலைக் காம்பு, பீர்க்கு இலைபோல வெற்றிலைகள், கொட்டைப்பாக்கு, சிறுசகளுக்காக பலான், பெப்பர்மென்ட், பெரியவர்களுக்காக நெய்ப்பொடியும், லேகா மருந்தும் சேர்த்துக் கொண்டேன்.

நாரணன் பெட்டிக்கடையின்
நாமமே பரவலாச்சு
இன்று கடன் இல்லை என்ற
எச்சரிக்கை எதிரே இருக்கும்
என் பேச்சு தேனாய்ச் சொட்டும்
குழைவிலே வாங்குவோர்கள்
வண்டாகி, பின்னர்
வாடிக்கைக்காரர் ஆக
ஆண்டிரன்டோடும் முன்னே
தத்துவங்கள் பொய்க்கக் கண்டேன்
பலதத்துவங்கள் கவிழக்கண்டேன்
உயிரற்ற ஜடத்தில் பெருக்கம்

உண்டாகா தென்ற கொள்கை
பொய்ப்பதை நானே கண்டேன்

பொருள்

'நாரணன் பெட்டிக்கடை' என்ற பெயர் எங்கும் பரந்துவிட்டது. 'இன்று கடன் இல்லை' என்ற ஒரு பலகையும் எதிரே உண்டு. இனிக்கப் பேசுவதால், வாடிக்கையாளர் கூடி, ஆண்டுகளும் இரண்டாகிவிட்டன. பல தத்துவங்கள் பொய்த்தன, பல கவிழ்ந்தன, உயிர்ற உடம்பில் பெருக்கம் இல்லை என்ற கொள்கை பொய்ப்பதைக் கண்டேன்.

இருபது ரூபாய் முதலே
இருநூறாக மாறி
ஏற்றம் எனக்களிக்க
உருமாலை வாங்கிக்கொண்டேன்
ஓராளென ஆகிவிட்டேன்
உருமாலை நாராயணனாய்
உருமாறி உயர்ந்தபின்னர்
அகமடியார் தெருவில் சின்ன
அங்கயற்கண்ணி மளிகைக்
கடையொன்று வைத்துவிட்டேன்
சம்பளத்தை அள்ளிவீசக்
சரங்கம் சுரக்கவில்லை
தோதாகப் பொடிப்பையன்கள்
சம்பளமில்லா துழைக்க
தொழிலிலே தேர்ச்சி கொள்ள,
முன்வந்து தொங்க வில்லை
எனவே,

பொருள்

என் கடை முதல் இருபது ரூபாய், அது இருநூறு ரூபாயாக மாறியபோது, எனக்கான தேவைக்காக உருமால் (ஒருவித உடுப்பு) ஒன்றை வாங்கினேன். 'ஒரு பெரிய ஆள்' ஆக மாறிவிட்டேன். நான் இப்போது உருமாலை நாராயணனாய் மாறி, அகமடியார் தெருவில் ஒரு கடை வாங்கினேன். அது 'அங்கயற்கண்ணி' மளிகைக் கடை. சம்பளம் கொடுத்து, பொடிப்பையன்கள் வைக்க, பணம் போதாது. அதாவது, சரங்கம் போல் பணம் சுரக்கவில்லை.

கோழியுடன் எழுந்திருந்து
கோட்டானுடனே துழிலும்
கோலமே வாழ்க்கை யாச்ச
சுரக்கோ கொஞ்சம்
எட்டுமெனி நேரம்

தட்டாது விற்றால்
 தட்டில் மிச்சம்
 தங்கி இருக்குமா?
 இப்படிக்கிருக்க,
 எவிவேறு இரவில்
 இராஜ்யம் வகித்தால்
 என் உருமாலை மட்டும்
 கிழியாமல் போமா?
 போனாலும்
 நீண்ட விழியாளின் அருள்
 நீங்கவில்லை
 முதலுக்கு மோசம்
 மருந்துக்கும் காணோம்.

பொருள்

இதனால் அதிகாலையில் கோழி கூவ எழுந்து, இரவில் கோட்டான் குழற, நானும் தூங்குவேன். கடைச்சரக்கோ அதிகமில்லை. எட்டுமணி நேரம் கடை வியாபாரம் நடந்தால்தான், தட்டில் மிச்சம் இருக்குமா? இதைவிட இரவில் எவியின் இராஜ்யம் நடக்கும். இதனால் உருமாலும் உருப்பெறுமா? என்றாலும் நீள்விழியாள் அங்கயற்கண்ணியின் அருள் மட்டும் நீங்கவில்லை. முதலுக்கும் மோசமில்லை.

மண்ணெண்ணெண் பங்கீடு
 வந்தது அருளால்
 மண்ணெண்ணெண்ய வர்ணம்
 இரண்டுதான் என்றாலும்,
 மஞ்சளும் வெளுப்பும்
 என்றாலும் பலபேர்கள்
 கறுப்பென்று கதறினர்
 தம்படி நாணயம் (TAX)
 இல்லாமற் போனதும்
 முதலுக்கும் மோசம்
 அனுகாத வேவியாய்,
 உயிருள் அரணாய்
 உவந்திட முளைத்தது
 அங்கயற்கண்ணி
 அடிகளே சரணம்!

பொருள்

அவள் அருளால் மண்ணெண்ணெண்ய பங்கீட்டில் வந்தது. மஞ்சளும், வெளுப்பும் மண்ணெண்ணெண்ய நிறம் என்றாலும், பலபேர் இதென்ன?

எண்ணெய் கறுப்பு என்று கத்தினார்கள். தம்படி இல்லாமல் போனாலும், முதலுக்கு மோசம் இல்லாமல், வேலியாக, அரணாக மனநிறைவாய் வளர்ந்தது. அங்கயற்கண்ணி அம்மையே உன் அடிகளே சரணம்!

தம்பிடி மிச்சத்தைக்
கேட்பவ ரில்லை
சில்லறைப் போருக்கு
வருவோரும் இல்லை
அங்கயற் கண்ணியின்
அவையோடும் அருளால்
எண்ணைக்குப் பின்னர்
அரிசிக்கும் பங்கீடு
தானாகத் தங்கம்
தடத்தில் கிடைத்தால்
ஒடென்றொதுக்க நான்
பட்டினத்தாரா?

பொருள்

தம்பிடி மிச்சமானால் அதைக் கேட்கமாட்டார்கள். சில்லறை கொடுக்கவில்லை என்று சண்டைக்கு வருவோரும் இல்லை. அங்கயற்கண்ணியின் தொடரான அருளால் எண்ணெய்க்குப் பின், அரிசிக்கும் பங்கீடு வந்தது. தோண்டிய இடத்தில் தங்கம் கிடைத்தால் ஒடு என்று ஒதுக்கிவிட நான் என்ன பட்டினத்தாரா?

மீன்கொத்தி ஒன்று
உள்ளே இருந்ததால்
பங்கீட்டுக்கடை ஒன்று
பட்டென்று வைத்தேன்
பணக்காரன் ஆனேன்
பங்கீட்டுக் கடைகளால்
பணக்காரர் ஆனால்
பாவம் என்றேதேதோ
பேப்பரில் வந்தது.
பாவமென்று ஒன்றில்லாவிட்டால்
பாருண்டா?
ஷியண்டா?
மண்ணில் பிறப்பதற்கு
நெல் ஒப்பும்போது
களிமண்ணில் கலந்திருக்க
அரிசி மறுப்பதில்லை.

பொருள்

மீன்கொத்தி போன்று, உள்ளே ஒரு துணை இருந்ததால், பங்கீட்டுக் கடை ஒன்று, பார் என்று வைத்தேன். இப்போ நான் பணக்காரனும் ஆனேன். பங்கீட்டுக் கடையினால் பணம் சேர்ப்பது பாபம் என்று ஏதோ ஒரு பேப்பரில் (பத்திரிகை) வந்தது. பாவம் என்ற ஒன்று இல்லாவிட்டால் பூமியுண்டா? பசியும் உண்டா? களிமன் வயலில் நெங் விளையும்போது அரிசியுடன் களிமன்னை கலத்தல் பிழை இல்லையே?

நஷத்திரம் போல,
நல்முத்துப் போல,
சுத்தமாக அரிசி விற்க,
பங்கீட்டுக் கடை என்ன
சல்லடையா?
முறமா?
நெங்மிழினா?
பல கைக்காரியா?
மூட்டையைப் பிரிக்கு முன்னர்
முந்நூறு பேரிருந்தால்)
சலிப்பதெங்கே?
புடைப்பதெங்கே?
புண்ணியம் செய்த்தான்
பொழுது எங்கே?
அங்கயற் கண்ணியின்
அருளென்ன சொல்வேன்
பங்கீடு வாழ்க!
பாழ்வயிறும் வாழ்க!

பொருள்

வானத்து வெள்ளிபோல, நல்முத்துப்போல, சுத்தமான நல்ல அரிசி விற்கப் பங்கீட்டுக்கடை ஒரு சல்லடையா? களாகா? நெங்குத்தும் இயந்திரமா? பல கைகள் உண்டா? அரிசி மூட்டையை அவிழ்க்க முன்னே, முன்னாறு பேர் பங்கீடு பெற இருந்தால், சலிப்பது எப்படி? புடைப்பது எப்படி? புண்ணியம் செய்யப் பொழுது தான் உண்டா? ஆதலின், அங்கயற்கண்ணியின் அருளை எப்படிச் சொல்வேன்? எனவே, பங்கீட்டுமுறை வாழ்க! பாழ்வயிறும் வாழ்க!

நஷத் திரம்

நஷத் திரம்

நஷத் திரம்

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள்

தேயிலைத் தோட்டத்திலே.....

இவர் 14ம் திகதி பூர்ட்டாதி மாதம் 1914ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது முழுப்பெயர் கண்ணப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்பிள்ளை என்பதாகும். இவர் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கிய உலகிலும், பத்திரிகை உலகிலும் பிரகாசித்தார். தனது அந்தமான 22 ஆண்டு காலத்தில் தமிழில் சுயமாக எழுதினார். இதற்கு முந்தைய 28 ஆண்டுகளும் ஆங்கிலத்தில் எழுதி உலகப் பிரசித்தி பெற்றார்.

இவருடைய இலக்கிய ஆளுமையின் வெளிப்பாட்டினை ஆங்கிலக் கவிதைகளிலேயே காணலாம். கட்டுரை, கதைகள் என்பவற்றைத் தமிழில் எழுதமுடிந்தது போல் இவரால் சுயமாகக் கவிதைகளைத் தமிழில் எழுத முடியவில்லை. இவர் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் ஆசிரியராக, தொழிற்சங்க வாதியாக, அரசியல்வாதியாக பெருங்காலப்பகுதியைக் கழித்தார்.

ஆனால், ஆரம்பகாலம் முதல் தான் மரணமடைகின்ற காலம்வரை இலக்கியவாதியாகவே விளங்கினார். ஹற்றனில் உள்ள வைரலன்டஸ் கல்லூரியிலும், நுவரெலியாவில் அமைந்துள்ள புனித திருத்துவக் கல்லூரி யிலும், கொழும்பு நாலந்த கல்லூரியிலும் இவர் கல்வி பயின்றார். மெற்றிக் வரை இவர் படிப்பை மேற்கொண்டார். சுதந்திரம் பெற்ற இலங்கையில் முதலாவது பாராளுமன்றத்திலே தலவாக்கொல்லையின் பிரதிநிதியாக விளங்கினார். மலைநாட்டிலிருந்த ஏழ தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுள் இவரும் ஒருவர். பாராளுமன்ற காலத்தின் பின், தீவிர தொழிற்சங்கவாதியாக விளங்கினார்.

‘மாவலி’ இதழின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும், காங்கிரஸ் இதழின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். இவரின் ஆங்கில எழுத்தாற்றலால் தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் அவர்களது பிரச்சனைகளையும் வெளியுலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார். ‘ஒப்சேவர்’, ‘டைம்ஸ்’ ஆகிய தேசிய இதழ்களிலும், ‘மெயில்’, ‘இலஸ்ரேட் வீக்லி ஒப் இண்டியா’ என்னும் இந்திய ஏடுகளிலும் எழுதினார்.

‘விஸ்மாஜனி’ - கவிதை சார்ந்த நாடகம், ‘Way Fairer’ - வசனக் கவிதைத் தொகுப்பு, ‘Ceylon Tea Garden’ - என்னும் கவிதை நால், ‘Born to Labour’ - என்னும் விவரணக் கட்டுரைத் தொகுப்பு என்பன ஆங்கிலத்தில் வெளியான இவரது நால்களாகும்.

'முதற்படி' என்னும் கட்டுரைநூல், 'காதல் சித்திரம்' என்னும் நாவல், 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்னும் மொழிபெயர்ப்பு கவிதை நூல், 'வீற்றவன்', 'இனிப்படமாட்டேன்' ஆகிய இரு நாவல்கள் தமிழில் வெளியாகின. 'வீற்றவன்' இந்தியாவிலும் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

அரசியல்துறையிலும், இலக்கியத்துறையிலும் பிரகாசித்த சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் 1984ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 19ஆம் திங்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே.....

1. புழுதிப் படுக்கையில் எம் மக்களைப் போற்றும் இரங்கற் புகல்மொழி இல்லை பழுதிலா அவர்க்கோர் கல்லறை இல்லை பரிந்தவர் நினைவுநாள் பருகுவார் இல்லை

பொருள்

என் மக்கள் புழுதிப்படுக்கையில் புதைந்து கிடக்கின்றார்கள். அவர்களினால் இரங்கி, ஆறுதல்மொழி கூற யாருமில்லை. குற்றமில்லா அவருக்கோர் கல்லறையும் இல்லை. அவரின் நினைவுநாளை என்னிப் பார்ப்பாருமில்லை.

2. உன்னையும் உயிரையும் ஊட்டி இம்மண்ணை உயிர்த்த வர்க்கிங்கே உளங்கசிந் தன்பும் பூனுவார் இல்லை அவர் புதைமேட்டி லோர் கானகப் பூவைப் பறித்துப் போடுவார் இல்லையே.

பொருள்

உன்னையும் உயிரையும் ஊட்டி, இந்த மண்ணைப் பக்கமைப்பெறச் செய்தவர் கள். அத்தகையோர்க்கு, உளங்கனிந்து அன்பு காட்டுவார் யாருமில்லை. அவரின் மரணத்தின்போது புதைக்கும் இடத்திலே, புதைகுழி மேட்டிலே, ஒரு காட்டுப் பூவைத்தானும் பறித்துப் போடுவார் யாருமில்லையே!

3. ஆழப் புதைந்த தேயிலைச் செடியின் அடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல் ஏழை மகனும் ஏறி மிதித்து இங்கெவர் வாழவோ தன்னுயிர் தருவன்.

பொருள்

ஆழப் புதைந்த தேயிலைச் செடியின் அடியிலே, அவன் தகப்பனின் உடல் புதைக்கப்பட்டுள்ளது. அதையறியா அவர் மகனும், அச்சிதைமேல் ஏறிநின்று தன் தொழில் புரிகின்றான். ஆயின், மற்றவர் வாழ இவ் ஏழை தன்னுயிர் தருவான்.

4. என்னோ மனிதர்! இவரே இறந்தார்க்கு
 இங்கோர் கல்லறை எடுத்திலர் வெட்கம்!
 தன்னை மறைக்கத் தானே இவ் விறைவனும்
 தளிர்ப்பகம் புல்லால் தரை மறைத்தனனே.

பொருள்

என்ன மனிதர்ப்பா! இறந்தவர்க்கு ஒரு கல்லறை ஆக்க, இவர்களால் முடியவில்லை. வெட்கம், வெட்கம்! பூமியில் புதையுண்ட அத்தொழிலாளியின் புதையலை மறைக்கத்தான் இறைவனும் தளிர்க்கும் பசும்புல்லினால் அத்தரையை மறைத்துள்ளனரோ?

5. வாடிய ரோசா மலரிதழ் போல
 வாடியே அன்னார் வாழ்க்கை கழிந்தது
 காடிய வழக்கக் கொடுமைகள் யாவும்
 கூர்முள் எனவே குடிகுடி தொடர்ந்தன

பொருள்

வாடிய ரோசாமலரின் ஒரு இதழைப்போல், இந்த ஏழைத் தொழிலாளியின் வாழ்க்கையும் வாடி வதங்கிக் கழிகின்றது. பழைய சம்பிரதாய வழக்கக் கொடுமைகள் யாவும் ஒன்றுசேர்ந்து கூர்முள்ளைப்போன்று அவனைக் குடிகுடியாய்த் தொடர்ந்து குத்துகின்றன.

6. ஓர்நூற் ராண்டு உதயமும் மறைவும்
 ஒங்குறு பேரிகை ஒலிக் குழறவிலே
 உருவு மழிந்து ஒன்றான்பின் ஒன்றென
 உருண்டன புரண்டன ஒழிந்தன கண்ணர்.

பொருள்

ஒர் நூற்றாண்டு உதயமும், மறைவுமாய் கழிந்து சென்றன என்று பேரிகை ஒலிக்கின்றது. இவ்வேளை அன்னார் உருவும் அழிந்தது. ஒன்றான்பின் ஒன்றாய், அழிந்து ஒழிந்து போயின. இதனைக் காண்பீர!

பயிற்சி வினாக்களின் தொகுப்பு

புறநானாறு

நளியிரு.....

1. அரசனைப் புலவர் எவ்வாறு புகழ்ந்துரைக்கிறார்?
2. அரசனுடைய நாட்டுச்சிறப்பு எவ்வாறு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது?
3. புலவர் அரசனுக்குக் கூறிய அறிவுரைகள் எவை?
4. புலவர் அரசனுக்குக் கூறும் அறிவுரையில் புலவனின் மதிநுட்பம் புலப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.
5. 'விகம்பின் நடுவு நின்றாங்குக் கண் பொர் விளங்கு நின் விண்பொரு வியன்குடை வெயில் மறைக் கொண்டன்றோ' என்ற பாடலடியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பினை விளக்குக.
6. இச்செய்யுளின் பொருளைத் தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.

உண்டால் அம்ம.....

1. உண்மையாளனின் இயல்புகள் எவையெனக் கவிஞர் கூறுகிறார்?
2. 'புகழிழினிலூயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின் உலகுடன் பெறிலூய் கொள்ளவர்' என்ற பாடலடியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பினை விளக்குக.
3. இப்பாடலிலே காணப்படும் விழுமியக் கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுக.
4. இச்செய்யுளின் பொருளைத் தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.

இளையோர்.....

1. சாத்தனின் வீரச்சிறப்பு எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகிறது?
2. புலவனின் துயரம் மூல்லையை முன்னிலைப்படுத்துவதனாடாக எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது?
3. சங்கப்புலவர் இயற்கையில் கொண்ட ஈடுபாடு இப்பாடலினாடாக புலப்படுத்தப்படுகின்றதா? விளக்குக.
4. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.
 - அ. 'ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த வல்வேல் சாத்தன்'
 - ஆ. 'மூல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே'
5. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

தேவந் தீந்தொடைக.....

1. கிள்ளிவளவனுடைய ஈகைச்சிறப்பு எவ்வாறு எடுத்துக் கூறப் பட்டுள்ளது?
2. கிள்ளிவளவனுடைய நாட்டுவளம் எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகிறது?
3. இப்பாடலில் ஆற்றுப்படுத்தும் தன்மை எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது என்பதனைக் எடுத்துக்காட்டுக.
4. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

குறுந்தொகை

யாயும் ஞாயு.....

1. அகத்திணைப் பண்பு இப்பாடலில் சிறப்பிக்கப்படுமாற்றை விபரிக்க.
2. உள்ளங்கள் கலுந்த தன்மையினை ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்குகிறார்?
3. இக்கவிதையில் உறவு பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.
4. பாடலில் மேலோங்கும் கவிதைச் சிறப்பினை ஆராய்க.
5. 'செம்புலப்பெய்நீர் போல அன்புடை நெஞ்சம் தான் கலந்தனவே' என்னும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பினை விளக்குக.
6. அன்பின் வலிமை எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது? ஆராய்க.
7. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை.....

4. பாடலில் மேலோங்கும் கவிதைச் சிறப்பினை ஆராய்க.
2. தலைவியின் நலத்தினை தலைவன் பாராட்டுமாற்றினை விளக்குக.
3. பொருட்சிறப்பிற்குக் கவிஞர் கையாண்ட உத்தியினை எடுத்துக் காட்டுக.
4. 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி காமஞ்செப்பாது கண்டது மெமாழிமோ' என்ற பாடலடிக்குரிய பொருட்சிறப்பினை ஆராய்க.
5. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

நற்றினை

அருந்துயர்.....

1. தலைவியின் உள்ளத்தின் தன்மையைக் கவிஞர் எவ்வாறு எடுத்து விளக்குகின்றார்?
2. தலைவி தலைவன்மீது கொண்ட காதலைப் புலப்படுத்துமாற்றை விளக்குக.

3. தலைவியின் உள்ளத்திலே காணப்படும் தடுமாற்றம் யாது?
 4. இப்பாடலில் காணப்படும் அணிச்சிறப்பினை எடுத்து விளக்குக.
 5. இசெய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
 6. 'கரைபொருது இழிதரும் கான் யாற்று இகுக்கரை வேர் கிளர் மா அந்து அந்தளிர் போல'
- என்ற பாடலடியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பினை விளக்குக.

மையற விளங்கிய.....

1. தலைவியின் துயரை நீக்கத் தோழி செயற்படும் தன்மையை விளக்குக.
 2. 'வரைவு கடாவுதல்' என்பது இங்கு எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?
 3. இப்பாடலிலே காணப்படும் உள்ளுறை உவமம் யாது?
 4. 'உள்ளுர்க்குரி இக்கருவடைத்தனன் பெரும் போது அவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னை'
- என்ற பாடலடியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பினை விளக்குக.
5. இப்பாடலின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.

கவித்தொகை

ஊர்கால் நிவந்து.....

1. இப்பாடலில் தலைவியின் அழகு எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது?
2. தலைவியின் அழகு தலைவனின் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் உணர்வலைகளை கவிஞர் எவ்வாறு எடுத்து விளக்குகின்றார்?
3. சங்ககால இலக்கியப் பண்பு இக்கவிதையில் எவ்வாறு முக்கியத் துவம் பெறுகின்றது?
4. தலைவனின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட ஐய உணர்வு எவ்வாறு தெளிந்தது என்பதனை விளக்குக.
5. ஐயம், தெளிவு, தேறல் என்பன இப்பாடலில் ஒருங்கமைவுதனை எடுத்துக்காட்டுக.
6. இப்பாடலின் பொருளைத் தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.

மாமலர் முண்டகம்

1. இப்பாடலின் பொருளைத் தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. இப்பாட்டில் இடம்பெறும் உள்ளுறை உவமைச் சிறப்பினை எடுத்து விளக்கிக் காட்டுக.
3. தோழி தலைவனுக்குக் கூறும் அறிவுரைகள் எவை?
4. தலைவியின்மீது தோழி கொண்ட கரிசனை எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?
5. இப்பாடலிலே இடம்பெறும் விழுமியக் கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுக.

3. மீனாட்சியைப் புலவர் எவ்வாறு விளிக்கிறார்?
4. மீனாட்சி சந்திரனிடம் அன்புறிமை கொள்வதற்குப் புலவர் கூறும் காரணங்கள் எவை?
5. சந்திரன் விண்ணிலே ஒடுவதற்குப் புலவர் கூறும் காரணங்கள் எவை?

திருக்குற்றாலக் குறவுஞ்சி - வசந்தவல்லி பந்தழத்தல்

1. வசந்தவல்லியினுடைய அழகு சித்திரிக்கப்படுமாற்றை விளக்குக.
2. வசந்தவல்லி பந்தாடும் காட்சியினை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக் கின்றார்?
3. கவிஞரின் கற்பனையாற்றல் வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.
4. இப்பாடற்பகுதியிலே சொல்லாட்சித்திறன் சிறப்பிடம் பெறுவதனை பொருத்தமான பகுதியினை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக.

இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள் - இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்

1. இராவணன் கொலுவீற்றிருக்கும் காட்சியினை கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
2. இராவணனின் அதிகாரச்செருக்கு எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது?
3. இராவணன் சேதமீது கொண்ட ஆழந்த அன்பு எவ்வாறு புலப் படுத்துகின்றது?
4. இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருக்கும் வேளையில் அங்கு நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிக் கவிஞர் கூறுபவை எவை?

பாரதியார் கவிதை - நிலவும் வாள்மீனும் காற்றும்

1. இப்பாடலில் கவிஞரின் குதூகல உணர்வு வெளிப்படுவதை விளக்குக.
2. பாரதியின் உள்ளத்திலே தோன்றும் வேட்கையை மதிப்பிடுக.
3. நிலா, வான், காற்று என்பவற்றை கவிஞர் எவ்வாறு அனுபவித்துப் பரவசமடைகின்றான் என்பதை விளக்குக.
4. இயற்கை அழகில் பாரதி கொண்ட ஈடுபாட்டினை இப்பாடல்மூலம் தருக.
5. மனத்தோடு பேசும் உத்தி இப்பாடலுக்கு பொருந்துமாற்றினை விபரிக்க.
6. காற்றின் வலிமையை, அதன் செயற்பாட்டை எவ்வாறு கவிஞர் வர்ணிக்கிறார்?

பாரதிதாசன் பாடல்கள் - அழகின் சிரிப்பு

1. கவிஞர் இப்பாடற் பகுதியிலே சமுதாயக் கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டும் பாங்கினை ஆராய்க.

2. கவிஞர் கடலின் அழகினை எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
3. இப்பாடற் பகுதியிலே அமைந்துள்ள அணிச்சிறப்பினை எடுத்து விளக்குக.

விபுலானந்தர் கவிதை - தேவி வணக்கம்

1. தேவியின் பெருமைகளை அடிகளார் எவ்வாறு கூறுகின்றார்?
2. தேவியிடம் அடிகளார் வேண்டுவது என்ன?
3. அடிகளாரின் குறிக்கோளாகக் கருதப்படுவது என்ன?
4. இப்பாடலில் காணப்படும் அடிச்சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.
5. அடிகளாரின் கவியாற்றலை மதிப்பிடுக.

சோமசுந்தரப்புலவர் பாடல்கள் - நாவலர்

1. நாவலரின் பணிகளாக எவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன?
2. கவிஞர் நாவலரை எவ்வாறு போற்றுகின்றார்?
3. நாவலரின் பதிப்பு முயற்சி சிறப்புகள் எவை?
4. துமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு நாவலர் ஆற்றிய பணி குறித்துப் புலவர் கூறுவது யாது?

கம்பதாசன் கவிதை - உதிர்ந்த மலர்

1. மலரின் அழகினைக் கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்?
2. மலர் கர்வம் கொள்ளக் காரணம் யாது?
3. இப்பாடலில் கவிஞரின் உள்ளத்திலே தோன்றிய உணர்வை விளக்குக.
4. நிலையாமைக் கருத்து இப்பாடலில் எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது?

புலவர்மணி கவிதை - கண்ணியாய்த்திரு

1. இப்பாடலில் சமத்துவ சமரசக் கோட்பாடு எவ்வாறு புலப்படுகின்றது?
2. புலவரின் கவித்துவ ஆற்றலை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.
3. இப்பாடல் பகுதியை உரையாடல் வடிவில் தருக.
4. 'கண்ணியா' வெம்மையான நீர் கரந்து வருவதற்குப் புலவர் கூறும் காரணங்கள் என்ன?
5. எல்லாச் சமயத்தவரும் கண்ணியாவில் நீராட விரும்பும் காரணம் யாது?
6. இப்பாடலில் இடம்பெறும் வரலாற்றுப் பகுதி யாது?
7. கண்ணியாவை 'நல்லாய்' எனப் புகழ்வது என்ன?
8. இப்பாடலில் காணப்படும் அணிகளை விளக்குக.

மஹாகவி கவிதை - தேருந் திங்களும்

- தேரிமுக்க வந்தவனைக் கவிஞர் எவ்வாறு சித்திரிக்கிறார்?
- இப்பாடலில் மனிதபேதம் காட்டும் அதிகார, ஆணவச் செருக்கு எவ்வாறு புலப்படுகின்றது?
- கவிஞர் சமுதாயத்திலிருந்து எதனை நீக்க விரும்புகின்றார்?
- சமுதாயம் எதனை ஏற்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்?
- இப்பாடலில் மானுடப்போக்கு எவ்வாறு புலப்படுகின்றது?
- மனிதனின் உயர்வான நிலையையும், தாழ்ந்த நிலையையும் கவிஞர் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்?

நீலாவணன் கவிதை - உறவு

- மனித உறவுகளின் நிலைமையை கவிஞர் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றார்?
- இக்கவிதையிலே தாய் தந்தையரின் எதிர்பார்ப்பும் ஏமாற்றமும் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன?
- கவிதைச் சிறப்பிற்குக் கவிஞர் கையாண்ட உத்திகள் எவை?
- கவிதையில் பிரதேசச் செல்வாக்கு முகக்கியத்துவம் பெறுமாற்றை விளக்குக.
- இன்றைய சமுதாய உறவின் சிர்கேடு எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டப் படுகின்றது?
- மாணாகப்போடியின் சுற்றம் பற்றிக் கவிஞர் கூறுவதை விளக்க.

அண்ணல் கவிதை - நீ யார்?

- கவிஞர் மனிதனை உயர்வாக மதிக்கத் தயங்குவதற்கான காரணங்கள் எவை?
- இக்கவிதையினுடாக கவிஞர் எதனை முன்னிலைப்படுத்த முயல்கிறார் என்பதனை விளக்குக.
- மனிதனை உயர்ந்த ஜந்து எனக் கொள்வது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமானது என்று விளக்குக.

பிச்சமூர்த்தி கவிதை - யெட்டுக்கடை நாரணன்

- இக்கவிதையிலே இடம்பெறும் குறியிட்டுச் சொற்களை எடுத்து விளக்குக.
- பிச்சமூர்த்தியின் சமுதாயப் பார்வை இக்கவிதையினுடாக வெளிப் படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.
- சமகால நிகழ்வுடன் இக்கவிதையை ஒப்பிட்டு ஆராய்க.
- பிச்சமூர்த்தியின் வதனை கலந்த பரிகாசம் இக்கவிதையில் எவ்வாறு வெட்டுத்தப்பட்டுள்ளது?

Sutharsini 5. மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் நெறி பிறழ்ந்து நடப்பதையும் அதனால் மனித சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட அவலத்தையும் ஆசிரியர் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்?

சி.வி.வெவுப்பிள்ளை கவிதைகள் - தேயிலைத் தோட்டத்திலை

1. இப்பாடற் பகுதியில் கூறப்படும் மக்களின் நிலை பற்றி விளக்குக.
2. கவிஞருடைய உள்ளத்திலே யம் ஏக்கத்தினைக் கூறுக.
3. இப்பாடவிலே கூறப்படும் மக்களின் வாழ்க்கைநிலையில் ஆசிரியர் எவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென அவாவுகின்றார்?

முறை தேயும் 184
தூப்போலியிலே போலியிலே 184
கோத்து முறை 184

கோ

174061943

74
x = 52 - 4
y =

2000 sand

கூக்கிள்

இருப்ப பகுதைகளை

உவலகம்

திரு நகம்

திருவெட்டூர்

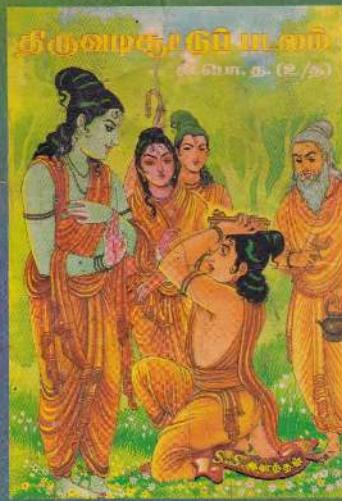
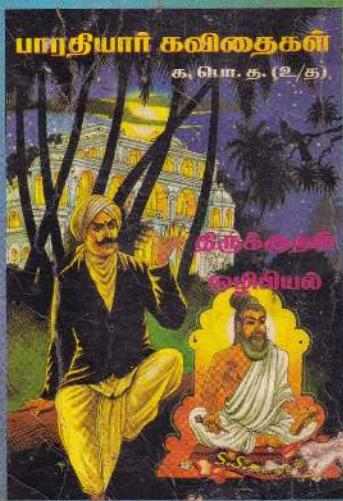
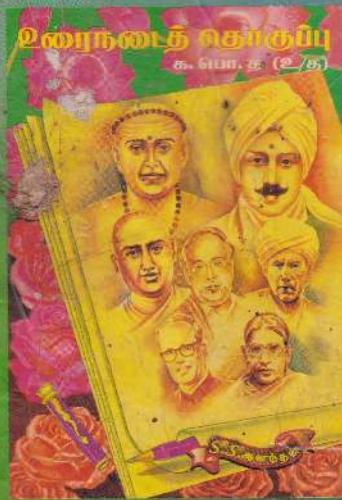
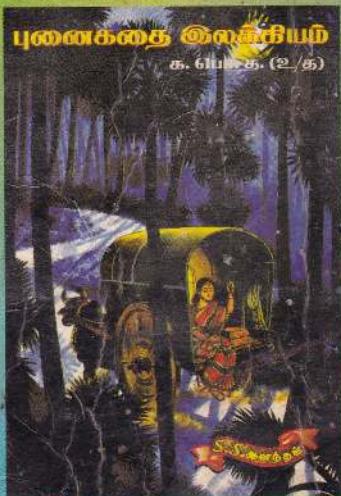
காலை

காலை

பெண் பெண்

பெண் பெண்

பூர்ணமீன்கம் புத்தகங்கள்

340. செடியார் நெரு. கொழும்பு - 11. ☎ 422321, 337313
309 A 2/3, காலி ஸ்டி, வவன்வத்தை. ☎ 504266, 074 515775